Théo Montera

Tratat practic de astrologie medicală

Astrele te pot vindeca

Traducere: Ileana Jitaru
Editura SAMIZDAT

Redactor: Maria Păncescu
Coperta: Antonia Cristescu
Consultant de specialitate: Maria Păncescu
ISBN 973 – 99335 – 7 – 2

INTRODUCERE

Din toate timpurile şi în toate civilizaţiile tradiţionale, omul şi-a întors privirea spre cer, în căutare de semne, de prevestiri, de informaţii care să-i permită să-şi îmbogăţească cunoştinţele despre el însuşi şi despre lumea care-l înconjoară. Cele mai vechi texte care ne sunt accesibile mărturisesc interesul pe care strămoşii noştri l-au acordat timpului, ciclurilor care-i dau ritmul şi locului pe care omul îl ocupă în cosmos. Diversitatea sistemelor astrologice care s-au dezvoltat şi structurat în interiorul diferitelor civilizaţii par mai degrabă să se consecinţa variaţiilor culturale decât a unor divergenţe profunde ce privesc bazele constitutive ale ştiinţei astrelor.

Într-adevăr, în toate aceste tradiţii, omul este perceput ca un intermediar între cer şi pământ Axioma fundamentală este întotdeauna analogia între om şi univers. Peste tot, găsim grupări coerente de arhetipuri care dau posibilitatea de „a cunoaşte” sau de a caracteriza Secare parte sau Secare element al acestui cosmos.

Totuşi, dacă vrem să mergem mai departe cu studiul şi înţelegerea relaţiilor dintre cer şi om, este nevoie să mergem pe o cale, să adoptăm limbajul şi obiceiurile unei

anumite tradiţii şi să le urmăm cu perseverenţă până la nivelul la care Cunoaşterea ni se dezvăluie ea însăşi, fără să mai. Se nevoie de acum de vreun oarecare medium.

În această lucrare, folosim cadrul tradiţiei occidentale, de la bazele fundamentale până la detaliile ei de interpretare. Asta nu înseamnă în niciun fel că noi considerăm această tradiţie ca fiind superioară alteia, nici măcar că ea ni s-ar părea mai adaptata nouă, occidentalilor, într-atât civilizaţia noastră actuală s-a rupt de rădăcinile ei tradiţionale şi de orice relaţie conştientă cu simbolurile. Pentru o minte aproape virgină, nu există un sistem mai de preferat Doar limba şi contextul cultural ar putea constitui un obstacol în calea accesului la cunoştinţele altor tradiţii.

În Occident, astrologia, aşa cum o cunoaştem noi, îşi are rădăcinile în lumea antică, egipteană apoi greacă. Ptolemeu, dar şi Plotin, au marcat în mod durabil practicile astrologice care vor urma. Pe vremea aceea, astrologul era înainte de toate un filosof. În Evul Mediu, aceste tradiţii sunt deţinute mai ales de către arabi, înainte de a se răspândi din plin în lumea creştină. Atunci, omul de ştiinţă şi astrologul sunt prelaţi. Renaşterea aduce apogeul tradiţiei astrologice. În plan medical, opera lui Paracelsus are o influenţă majoră asupra contemporanilor săi. Acest personaj ieşit din comun pune bazele unui sistem medical care are ca stâlpi de susţinere patru elemente: cunoaşterea naturii, astrologia, alchimia şi etica. Astrologul din acea epocă este adesea medic, alchimist, naturalist; altfel spus om de ştiinţă, umanist. Odată cu apariţia cartezianismului, în secolele XVIII şi XDC, medicina occidentală rupe orice relaţie cu astrologia şi reduce omul la un sistem mecanic ce funcţionează după legile probabilităţii şi ale întâmplării. Astrologia, la fel ca şi cea mai mare parte dintre ştiinţele tradiţionale, este atunci izgonită în rândul superstiţiilor lipsite de orice bază raţională. Trebuie notat că tendinţa „horoscopistă” a numeroşilor practicanţi ai astrologiei îl ajută pe raţionalist să se menţină pe această poziţie.

Astăzi, ce poate aduce astrologia omului? Dintr-un punct de vedere exterior, adică în ceea ce priveşte evenimentele colective sau individuale, ea permite să se determine fazele critice, momentele deosebite din viaţa şi evoluţia indivizilor, a grupărilor etnice sau a naţiunilor. Dintr-un punct de vedere interior, altfel spus de la nivelul fiziologiei umane, ea facilitează înţelegerea terenului, a structurii arhetipale a corpului şi a energiilor sale, dezvăluie perioadele critice în care subiectul este deosebit de vulnerabil la boală, şi permite integrarea terapeuticii în noţiunea de timp, de moment favorabil sau nu la efectul curativ căutat. Ea permite de asemeni de a integra această noţiune a „momentului favorabil" şi a o adapta la prepararea remediului. Dintr-un punct de vedere şi mai profund, la nivel psihologic, astrologia poate ajuta la înţelegerea mecanismelor emoţionale care guvernează psihismul unui individ şi să prevadă perioadele în care tulburările sau dezechilibrele riscă să se manifeste. La acest nivel, se poate accede la cauzele profunde ale bolilor de care suferă o persoană şi să se abordeze noţiunea de karma. În sfârşit, la un ultim nivel, astrologia permite să se ajungă la o stare de înţelepciune transcendentală, de atotcunoaştere care nu mai are nevoie de suportul nici unui simbol. Din acest motiv, ea constituie o cale de dezvoltare personală legând în mod armonios raţiunea şi intuiţia.

PRIMA PARTE.

ASTROLOGIE, MEDICINĂ ŞI ENERGIE: BAZELE

Capitolul 1. TEORIILE FUNDAMENTALE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Axioma hermetică

Astrologia este studiul relaţiilor dintre cer şi pământ Baza teoretică pe care se sprijină toată această ştiinţă este exprimată în axioma hermetică atribuită lui Hermes Trismegistul:

„Ceea ce este sus este asemeni cu ceea ce este jos".

Această axiomă exprimă ideea că omul şi lumea în

care el trăieşte au o constituţie şi un mod de funcţionare analoage. Omul este parte integrantă a universului şi este supus aceloraşi legi. În plus, este posibil să se stabilească analogii şi corespondenţe între om şi univers.

Paracelsus parafrazează această axiomă atunci când numeşte omul ca fiind „lumea cea mică”, şi îl descrie ca fiind conceput după imaginea universului, pe care-l numeşte „lumea cea mare”. El scrie:

„Omul este lumea cea mică; astfel că el conţine tot ceea ce cuprinde şi tot ceea ce are în ea lumea cea mare... Tot ceea ce se află pe pământ, chiar şi în locul cel mai izolat, îşi proiectează umbra asupra omului. Şi tot ceea ce se află în adâncul mărilor influenţează omul. Ceea ce se află pe Antarctica se reflectă în Arctica, şi invers, şi toate împreună în om. Ce este Venus-ul terestru dacă nu matricea ascunsă în pântece?”

Paracelsus exprimă astfel în mod clar legea analogiei între planete şi organele corpului, lege care se aplică nu numai structurii (organe, ţesuturi), ci şi tuturor funcţiilor organismului. La acest nivel de fapt legea poate fi folosită pe deplin. Într-adevăr, informaţiile despre un organ în întregul său sunt adesea prea generale. În prezent se ştie că nu acelaşi organ poate avea funcţii total diferite. De exemplu, pancreasul este în acelaşi timp o glandă exocrină, care participă la digestie secretând sucul pancreatic, dar şi o glandă endocrină, care elaborează diverşi hormoni ce sunt eliberaţi direct în sânge pentru a îndeplini anumite funcţii metabolice. Şi aceste două laturi ale acţiunii pancreasului pot fi ele însele disociate în mai multe funcţii distincte. Fiecărui hormon i se poate atribui o semnătură astrală, fiecărei enzime sau fiecărui tip de celulă care le fabrică, în funcţie de reacţiile chimice pe care le provoacă. Acest lucru este important pentru că bolile privesc rareori un organ în ansamblul său, şi mai degrabă o anumită funcţie a unui organ sau a unui ţesut în mod deosebit. Astfel, diabetul atinge funcţia endocrină a pancreasului dar nu afectează participarea lui la digestie, care de cele mai multe ori este prezervată. Dintr-un punct

de vedere astrologie, diabetul şi mal-absorbţia vor fi exprimate deci într-un mod foarte diferit, chiar dacă ele sunt legate de acelaşi organ.

Diferitelor procese patologice cum ar fi inflamaţia, scleroza, degenerescenta etc., le pot fi atribuite semnături specifice astrale, respectiv Marte, Saturn, Pluton etc. în acelaşi fel, fiecare tip de tratament poate avea una sau mai multe semnături după acţiunea lui particulară.

Această axiomă fundamentală, pe care practicianul are nenumărate ocazii s-o verifice în munca sa, este baza oricărei tradiţii astrologice. Din ea decurg toate corespondenţele şi îndeosebi semnăturile astrale. Totul este în tot.

Această altă latură a axiomei hermetice reia şi completează prima afirmaţie. Ea exprimă noţiunea precum că fiecare parte a-unul tot este constituită într-un mod analog acestuia. Este deci posibil ca pornind de la un fragment al organismului, să deducem informaţii privind întregul acelui organism. Acest principiu stă la baza numeroaselor sisteme de diagnostic în medicina energetică, şi acest lucru îl întâlnim în toate tradiţiile. De exemplu, în medicina chineză tradiţională, examinarea limbii este un timp important al investigaţiei clinice. O corespondenţă între diferitele zone geografice ale limbii şi diferitele organe şi măruntaie „energetice" permite astfel să se obţină numeroase informaţii asupra fiziologiei subtile a organismului şi a dereglărilor sale. Mai aproape de noi, indologia se bazează şi ea pe o cartografie ce leagă irisul de diferitele părţi ale corpului. Dar chiar şi medicina „clasică" foloseşte şi demonstrează această aserţiune, din moment ce recunoaşte o constituţie analogă la nivelul genomului[1] fiecărei celule a unui organism. Aceasta explică de ce studiul genomului unei singure celule permite să se obţină informaţii asupra ansamblului structurii şi funcţiilor organismului căruia îi aparţine.

Stabilirea corespondenţelor are de asemeni aplicaţii terapeutice. Acesta este cazul, de exemplu, al practicilor

1 Totalitatea genelor unui cromozom

metamorfice sau auriculare, în care se stimulează o parte a corpului (picior, ureche) pe care s-au stabilit nişte corespondenţe cu întregul organism.

În astrologie, „Totul este în tot” evocă de asemeni ideea precum că pornind de la configuraţiile celeste ale unui moment dat, este posibil să se aibă acces la ansamblul situaţiilor temporale, fie că ele sunt trecute, prezente sau viitoare. Astfel, tema orară G, cerul orar”) a unui eveniment sau a unei naşteri ne informează atât asupra cauzelor sau originilor (ceea ce unii numesc „karma”) cât şi asupra destinului sau a evoluţiei.

Arhetipuri

Stabilind analogii între macrocosmos şi microcosmos, vedem apărând o structură şi o funcţionare comună a tot ceea ce putem afla despre cer şi pământ Aceasta ne permite să distingem arhetipurile. Un arhetip este un principiu iniţial, o energie fundamentală prin care lumea se diferenţiază, sau prin care noi avem acces la cunoaşterea lumii. Totul, în cer, pe pământ, în om, poate fi legat de diferite grupe de arhetipuri, de una sau alta dintre energiile fundamentale. Acest lucru nu este specific astrologiei occidentale. În toate societăţile tradiţionale, s-au dezvoltat sisteme de cunoaştere intimă a lumii interioare şi exterioare, bazate pe simboluri şi principii structurale şi funcţionale fundamentale, în astrologia occidentală, totul, în natură, în om, şi printre boli, poate fi exprimat conform dialecticii planetelor, a semnelor zodiacale, a caselor. De exemplu, se poate atribui o semnătură (un marcaj) solară unor metale (aurul), unor plante (floarea-soarelui), unor organe (inima), unor funcţii organice (distribuirea centripetă a sângelui şi a energiei), unor boli (febra de origine infecţioasă), unor comportamente (autoritarism, orgoliu), unui tip morfologic etc. La fel se întâmplă şi cu alte arhetipuri planetare.

Dar această constituţie analoagă nu înseamnă că există legături de cauzalitate directă între diferitele elemente ale aceluiaşi grup arhetipal. Această analogie, această semnătură comună, nu implică faptul că planetele

ar influenţa în mod direct metalele, plantele, organele sau bolile, nici invers (omul, metalele sau plantele nu au o acţiune deosebită asupra planetelor sau între ele din cauza acestui arhetip comun). Reluând argumentele pe care Plotin le enunţa cu mai bine de zece secole înaintea lui, Paracelsus pune în gardă cititorul împotriva acestei erori grosolane:

„Este nevoie să vă explic că astrele, fie ele planete, fie orice stea de pe bolta cerească, nu formează nimic din corpul nostru şi nu-i produce nimic cum ar fi culoare, frumuseţe, obiceiuri sau forţă... Astrele nu posedă nicio putere pentru a deturna omul de la natura sa proprie, iar acest om n-are niciun motiv să primească această influenţă”.

Fiecare element al naturii, metal, animal, om, planetă, plantă, are deci o natură proprie şi independentă, chiar dacă există între ele o analogie arhetipală. De aceea, întrebarea de a şti în ce fel astrele îşi exercită influenţa lor asupra omului este de acum depăşită. Ea rezultă dintr-o neînţelegere a bazelor astrologiei. Nu plantele sunt cele care animă funcţionarea naturii. Astrele nu influenţează în mod direct comportamentul sau sănătatea noastră.

Este vorba mai degrabă de un fenomen de **rezonanţă,** în care practic nu intervin masa sau distanţa. De fapt, orice obiect perceptibil în natura este manifestarea unei energii arhetipale inaccesibilă direct în plan fizic. Observăm planetele pentru că nu putem observa arhetipul primordial, şi, văzând, de exemplu, o anume schimbare la nivelul planetei Marte, deducem că e posibil să se producă modificări şi la alte niveluri. Forţa care produce această evoluţie la nivel planetar se va manifesta şi în natură şi în om.

În plus, între diferitele elemente ale aceluiaşi grup arhetipal, par să existe fenomene catalitice. Dacă mâncăm o plantă, vom suporta influenţa ce provine din energia ei arhetipală, influenţă subtilă şi distincta de valorile ei energetice sau nutritive. În acelaşi fel, un aspect planetar poate avea o influenţă benefică sau toxica, fără ca să fie

pentru asta la originea constituţiei omului. La acest nivel, puterea acestor fenomene este proporţională cu gradul de sensibilitate al subiectului. Practica alchimiei urmăreşte să potenţeze în mod artificial acţiunea arhetipală a unei entităţi naturale: plantă, mineral etc.

Folosirea acestor sisteme arhetipale trebuie să fie însoţită de o oarecare prudenţă, pentru că ele constituie ansambluri coerente, dotate cu un dinamism şi un echilibru intern, dar care pot fi cu greu amestecate sau comparate între ele. De exemplu, poate fi periculos să se stabilească paralele între cele cinci elemente ale tradiţiei chinezeşti şi cele patru elemente ale tradiţiei occidentale. Fiecare sistem constituie un mod particular de a se lega de lume şi a o înţelege, şi fiecare sistem are propriile lui specificităţi. Primul sistem (cel chinezesc) nu poate fi despărţit de teoria transformărilor Yin-Yang; al doilea sistem nu poate fi despărţit de principiile fundamentale ale alchimiei. Este posibil ca, atunci când cele două sisteme sunt stăpânite perfect, să se stabilească o relaţie între ele, dar trebuie să recunoaştem că un asemenea demers produce adesea mai multă confuzie decât limpezire.

Un instrument de cunoaştere şi de previziune

Datorită acestor analogii, astrele sunt folositoare ca modalitate de a descrie şi a cunoaşte omul şi ceea ce-l înconjoară, după criterii dinamice, ciclice şi simbolice. Ele permit punerea în evidenţă a ceea ce este ascuns sau subtil, furnizându-ne o „fotografie mărită” şi un mesaj simbolic al mecanismelor profunde de funcţionare a omului. Sunt nişte „revelatori” a ceea ce se întâmplă în om, a ceea ce s-a întâmplat sau se va întâmpla. Observând ciclurile cereşti şi folosind legile analogiei, astrologul poate descoperi subtilităţile ciclurilor biologice sau psihologice. El poate înţelege funcţionarea intimă a psihicului şi sănătăţii fizice ale unui individ şi să prevadă perioadele critice din evoluţia lor. Dar, aşa cum o fotografie nu poate influenţa modelul, nici astrele nu pot să exercite o influenţă asupra elementelor terestre numai pentru faptul că au împreună un arhetip comun.

Analogii funcţionale

Este de asemeni important să se remarce faptul că analogiile stabilite de către astrolog trebuie să fie considerate mai ales pe un plan funcţional sau energetic decât dintr-un punct de vedere pur organic şi structural. Planetele sunt un indicator al dinamismului natural. Vom obţine puţine informaţii dintr-o cercetare dacă vom căuta doar date anatomopatologice sau organice. De exemplu, o problemă hipofizară nu poate fi definită s-au investigată prin simpla studiere a situaţiei lui Marte sau Uranus, care guvernează în mod global glanda, sau a semnului Berbecului în care ea este localizată. Trebuie să ne bazăm pe dezechilibrul hormonal şi pe răsunetul său funcţional şi psihologic.

Astfel, printre tumorile de hipofiză, prolactinomul (sau adenomul cui prolactină), care provoacă o stimulare excesivă a glandei mamare, se însoţeşte de galactoree şi de amenoree, şi corespunde unei anomalii a energiei lunare; în acromegalie, hormonul de creştere produs în exces induce perturbări ale mecanismului de osificare, ceea ce poate fi legat de o dereglare a funcţiilor saturnine ale organismului. La fel, este interesant de studiat semnătura (marcajul) planetară a unei plante după criterii morfologice; este mai bine să se definească, pentru a le putea potenţa, proprietăţile farmacologice sau energetice care, pentru o aceeaşi plantă, pot fi legate de mai multe semnături planetare. De exemplu, salvia, de morfologie marţiană, are proprietăţi solare (tonic general, antiseptic), lunare (antispasmodic, stomahic), şi saturnine (galactopriv, astringent, diuretic). Fireşte, doar informaţiile detaliate permite utilizarea unei plante pentru a elabora un tratament într-o manieră strategică, în corelaţie cu astrologia.

Limitele temei astrale

Mulţi dintre practicanţii astrologiei sunt uneori preocupaţi doar de tema astrală, îndeosebi de tema de naştere (cerul natal). Ei nu concepi astrologia decât prin intermediul acestui instrument Totuşi, numeroase tradiţii

din lume nu-l folosesc. Se poate oare spune atunci că astrologii chinezi, tibetani sau amerindieni sunt mai puţin eficienţi decât ai noştri:] Nu, fireşte! Este chiar sigur că un astrolog împlinit nu mai are nevoie de tema astrală pentru a cunoaşte ciclurile interioare şi exterioare ale omului. El, pur şi simplu, „vede”. Unul dintre profesorii mei m-a surprins adesea prin claritatea diagnosticului său şi prin precizia tratamentului, unde noţiunea de „moment potrivit” juca întotdeauna un mare rol. El nu folosea tema de naştere ci părea să citească direct din sursa Cunoaşterii, în acest stadiu de evoluţie, mediumul care constituie tema îşi pierde raţiunea de a fi.

De asemeni, se uită adesea că multe dintre date, chiar şi cu cea mai bună acuitate din lume, nu pot fi extrase dintr-o temă astrală. Astrologia este ştiinţa timpului şi a ciclurilor, şi tot ceea ce ţine de calendar face parte din ea. De exemplu, calculul momentului exact pentru prepararea unui remediu, pentru a-l administra sau a întreprinde un tratament, depinde de factori care nu pot fi extraşi întotdeauna din tema de naştere.

Capitolul 2. CORP ŞI ENERGIE

Pentru a putea aplica astrologia în domeniul medical, este indispensabil de a avea cunoştinţe precise de medicină. În ceea ce priveşte abordarea modernă, ne vom referi la nenumăratele lucrări disponibile în librăriile specializate. Pentru începători, tratatele concepute pentru profesiile paramedicale (infirmiere, de exemplu) pot constitui o bună introducere, în ceea ce priveşte aspectul energetic, există puţine lucrări care îmbină concizia, precizia şi exactitudinea; astfel, în următoarele câteva pagini, am încercat să fac o trecere în revistă sintetică a funcţionării. energetice a corpului uman. O mare parte a acestei munci îşi are sursa în medicina tradiţională orientală, îndeosebi cea chineză şi cea indiană. Într-adevăr, aceste sisteme medicale au dezvoltat o cunoaştere precisă şi detaliată a fiziologiei energetice umane şi continuă

această dezvoltare şi în zilele noastre. Sunt accesibili numeroşi profesori competenţi şi dispunem de excelente traduceri ale operelor de referinţă.

Se impune totuşi o punere în gardă. Chiar dacă ceea ce urmează este inspirat din diferite surse, este totuşi aplicabil la oricare organism uman. De exemplu, expunerea despre diferitele substraturi şi diferitele funcţii energetice este extrasă din bazele medicinii tradiţionale chineze, pentru că aici sunt descrise şi studiate cel mai bine. Dar faptul că energia încălzeşte, transformă „asigură creşterea etc., este în realitate o constatare pe care fiecare o poate face, şi care nu depinde de sistemul care o expune. La fel, chakrele, descrise mai ales în hinduism, pot fi resimţite şi sunt folosite de toţi, fie că practică yoga sau nu, pentru că ele sunt prezente în oricare individ. Putem deci, rămânând în cadrul bazelor astrologiei occidentale, şi într-un scop didactic, să folosim şi alte tradiţii care expun realităţi universale despre funcţionarea corpului omenesc. Nu se pune problema să confruntăm sisteme arhetipale rezultate din diferite tradiţii sau să amestecăm cunoştinţe din surse disparate, ci de a aborda funcţionarea subtilă a organismului aşa cum este ea expusă de diferitele sisteme medicale, cu privirea astrologului occidental.

Fireşte, trebuie să se ştie că în capitolele ce vor urma nu se vor găsi în niciun caz o cantitate de cunoştinţe suficientă pentru practicarea uneia dintre acele medicini energetice. Este vorba mai mult sau mai puţin de o schiţa care să permită înţelegerea corpului uman la un nivel energetic şi care să poată servi ca bază unei investigaţii astrologice.

CORPUL ENERGETIC

Lumea fizică, sau materială, este determinată şi limitată de capacităţile propriilor noastre organe de simţ. Forma, culoarea, sunetul, impresia de soliditate, textura, consistenţa depind direct de vederea noastră, de auz, de atingere etc. Corpul fizic include deci tot ceea ce, în organism, poate fi perceput prin intermediul simţurilor. Dar aşa cum există fenomene subtile şi generale dincolo de

limitele simţurilor (radiaţii infraroşii, ultraviolete, ultrasunete etc.), şi corpul uman nu se limitează la nivelul palpabilului, al fizicului. Şi el are o latură mai subtilă care nu poate fi pusă în evidenţă decât prin tehnici speciale.

Putem compara această latură mai subtilă cu câmpul magnetic al unui magnet care, chiar dacă putem să-l punem în evidenţă direct prin intermediul vederii sau să-l atingem, este capabil să acţioneze asupra materiei şi să o ordoneze după anumite forţe. Vom denumi această latură subtilă „corpul energetic”, gândindu-ne totuşi că, la originea acestei dicotomii subtil/dens sau energetic/fizic, sunt limitele noastre senzoriale.

Acest corp energetic nu poate fi disociat de corpul fizic, pe care-l interpretează şi îl înglobează. El este un pic mai voluminos decât acesta din urmă şi îl depăşeşte mai mult sau mai puţin după gradul de vitalitate al subiectului. Strălucirea pielii, în special la nivelul feţei, permite să se aprecieze imediat calitatea corpului energetic.

La canceroşii într-un stadiu avansat, la pacienţii atinşi de grave maladii cardiace sau la fumători, suntem frapaţi de aspectul cenuşiu şi lipsa de strălucire a feţei, lucru ce marchează slăbirea corpului energetic. Acest ten plumburiu este şi mai evident la un cadavru, chiar dacă moartea s-a petrecut în urmă cu doar câteva minute şi nu a avut timp să se producă nicio schimbare biochimică. El semnalează pierderea totală de vitalitate a individului.

Exista metode subtile pentru a reuşi să vizualizăm acest corp energetic şi să-i apreciem calitatea. Observăm atunci cum acest corp „depăşeşte” corpul fizic cu câţiva centimetri şi prezintă nişte densificări în anumite zone. Acest lucru ne permite să definim structura corpului energetic.

CANALE ŞI CENTRE ENERGETICE

Corpul energetic este caracterizat prin fluiditatea şi mobilitatea sa. El este animat de mişcări, de curenţi permanenţi care se organizează după o topografie specială, ceea ce permite să se determine căi privilegiate, aşa numitele „canale energetice”. Aceste canale sunt

foarte numeroase. Tradiţia chineză distinge treizeci şi şase de canale principale, numite în mod obişnuit meridiane, şi alte numeroase canale secundare. Tradiţia yoga hindusă enumera în mod simbolic şaptezeci şi două de mii, sau trei sute cincizeci de mii, dar ia în consideraţie mai ale trei canale majore din cauza interesului lor esoteric. În toate tradiţiile, aceste canale sunt utile practicianului pentru că multe din ele leagă suprafaţa şi extremităţile corpului cu profunzimea lui. Ele au un interes diagnostic şi permit de asemeni să se exercite un impact terapeutic profund şi general pornind de la suprafaţa corpului. Unele puncte şi zone, având o influenţă specifică, au fost puse în evidenţă şi sunt utilizate pentru a trimite impulsuri în scopul reechilibrării funcţiilor organice şi a vitalităţii subiectului.

Unele zone ale corpului energetic au o importanţă deosebită pentru că ele joacă rol de organe reglatoare, şi sunt numite „centrii energetici”. Numărul acestor centrii variază după tradiţii. Fiecare centru principal are o specificitate energetică proprie şi joacă un rol de filtru în raport cu influenţele mediului. Sunt de asemeni expresia unei energii planetare în corpul uman, într-un fel asemănător cu principalele organe fizice.

Putem aborda studiul centrilor energetici la diferite nivele. La nivel spiritual şi emoţional, una dintre clasificările cele mai folosite este cea a tradiţiei yoga hinduse, în care se disting şapte centri energetici principali – sau chakre – şi numeroşi centri secundari. Noi îi vom aborda începând cu cel mai dens şi material până la cel mai subtil şi spiritual.

Centrul coccigian este situat între anus şi organele genitale. El este legat de nevoile fundamentale ale individului, cum sunt pofta de mâncare sau nevoia de protecţie şi de adăpost. Este de asemeni sediul energiei kundalini, energie adormită ce se află la originea trezirii conştiinţei. Centrul coccigian este guvernat de Jupiter şi Pluton.

Centrul sacral este situat la nivelul organelor genitale. El controlează şi reglează reproducerea şi

creativitatea. Este guvernat de Pluton.

Centrul solar este situat la nivelul plexului solar. El reglează funcţiunile diferitelor organe abdominale. Este sediul ego-ului, al puterii şi al împlinii materiale. Este guvernat de Soare.

Centrul cardiac este situat în regiunea inimii. El reglează şi armonizează cei trei centri superiori şi cei trei centri inferiori şi favorizează legăturile dintre aceştia, echilibrul lor. Este guvernat de Venus.

Centrul laringian este situat la nivelul inimii şi gâtului. Este principalul centru de control şi reglare a emoţiilor şi creativităţii artistice. E guvernat de Venus şi Mercur.

Centrul frontal este situat în regiunea dintre sprâncene. Este centrul conştiinţei individuale, sediul cunoaşterii superioare. El este guvernat de Mercur şi Uranus.

Centrul coronal este situat în creştetul capului. El controlează toţi ceilalţi centri. Când toţi ceilalţi centri sunt echilibraţi, activarea acestui centru de către energia din centrul coccigian permite conştiinţei individuale să se contopească cu conştiinţa cosmică. Echilibrul corp-spirit este atunci perfect şi, fireşte, sănătatea este excelentă. Acest centru este guvernat de Neptun.

Dacă abordăm centrii la nivel energetic şi fiziologic, semnăturile (marcajele) planetare diferă uşor. Astfel:

Centrul coccigian, legat de funcţiile genitale, şi îndeosebi de hormonii sexuali gonadici, este guvernat de Pluton, asociat cu Luna la femeie şi cu Marte la bărbat. La individul normal, funcţionarea lui atrage după sine în special o pierdere de energie, prin intermediul sexualităţii.

Centrul sacrat, care controlează schimburile cu energiile elementelor şi ale naturii, este guvernat de Jupiter. El este legat de secreţiile hormonale suprarenale şi permite captarea în mod direct a energiilor naturii.

Centrul solar, legat de funcţiile digestive, este guvernat de Soare. El este în relaţie cu secreţiile endocrine pancreatice (îndeosebi insulina şi glucagonul) şi

permite extragerea energiei din hrană.

Centrul cardiac, legat de energia emoţională, şi îndeosebi de sentimente „superioare” (armonie, dragoste etc.), este guvernat de Venus. El este în legătură cu secreţiile timusului şi permite integrarea energiei provenită din sentimente.

Centrul laringian, legat de energia intelectuală, este guvernat de Mercur. El este în relaţie cu secreţiile tiroidiene şi permite captarea energiei sunetelor, auzite sau emise.

Centrul frontal, legat de buna funcţionare a circulaţiei prin structurile energetice (centri, meridiane), este guvernat de Uranus. El este în legătură cu secreţiile hipofizare şi, din această cauză, el constituie un „turn de control” la nivel endocrin şi energetic. Are puţină influenţă directa asupra metabolismului energetic.

Centrul coronal, legat de energiile mai subtile, epifizare (influenţa asupra ritmului somn-veghe, echilibru al nevoilor sexuale etc.). Când capacităţile lui sunt dezvoltate, el permite captarea energiei pe căi foarte subtile cum ar fi meditaţia sau relaxarea.

Printre numeroşii centri de mai mică importanţa, există un centru energetic asociat fiecărui ochi şi fiecărei urechi, care permit o reglare şi o sublimare a vederii şi auzului, simţurile cele mai dezvoltate la om. Aceşti centri sunt guvernaţi de Uranus (vederea) şi Mercur (auzul). La nivel digestiv, există patru centri minori care permit asimilarea energetică.

Centrul energetic	**Semnătura planetara**	**Funcţii spi energetice**
Centrul coronal	Spiritual: Neptun Energetic: Neptun	Sinteza centri, deschid conştiinţa cosmic
Centrul frontal	Spiritual: Uranus (Mercur) Energetic: Uranus	Conştiinţa i cunoaştere super

Centrul laringian	Spiritual: Venus (Mercur) Energetic: Mercur	Control şi emoţiilor, creaţie
Centrul cardiac	Spiritual: Venus Energetic: Venus	Armonizeaza superiori şi inferi
Centrul solar	Spiritual: Soare Energetic: Soare	Funcţii sediul ego-ului şi
Centrul sacrat	Spiritual: Pluton Energetic: Jupiter	Sexualitate, creativitate
Centrul coccigian	Spiritual: Jupiter (Pluton) Energetic: Pluton (Marte sau Luna)	Nevoi fun sediul energiei ku

Ei sunt guvernaţi de Jupiter (centrul hepatic), de Soare (centrul gastric), de Saturn şi Lună (centrul pancreatic exocrin) şi Jupiter (centrul pancreatic endocrin). La nivelul gonadelor, exista doi centri (unul pentru fiecare gonadă) ce au rol de releu şi permit transformarea energiei provenite din centrii coccigian şi sacral Ei sunt guvernaţi de Marte (la bărbat) şi de Venus (la femeie). La nivelul palmei există un centru care permite schimburile directe cu exteriorul, atât pentru captarea energiei cât şi pentru transmiterea ei. El este guvernat de Mercur.

ENERGII ŞI SUBSTANŢE CORPORALE

După ce am abordat corpul energetic într-o manieră globală, este indispensabil să studiem într-un mod analitic diferitele tipuri de energii şi substanţe care compun corpul uman, şi pe care le putem clasa după gradul lor de densitate şi rafinament.

Energia

Ea permite manifestarea vieţii. Sub această denumire sunt regrupate multe substraturi, de exemplu când se vorbeşte despre energia hranei sau energia esenţei, cum ar fi activitatea fiziologică a ţesuturilor şi organelor.

Funcţiile energiei sunt multiple:

Transformările. acesta este, de exemplu, cazul

digestiei, al metabolismului etc. Putem atribui acestor transformări o singură semnătură planetară. Anabolismul şi creşterea sunt guvernate de către Soare, de Lună şi de Jupiter; catabolismul – de Marte şi Saturn, putrefacţia de la nivel colic de Pluton, detoxifierea de Jupiter etc.

Circulaţia, punerea în mişcare, ca de exemplu în funcţionarea sistemului circulator sau a sistemului nervos. Această funcţie este prin excelenţă mercuriană, dar la ea mai participă şi Soarele, în calitate de generator de căldură necesară fluidităţii mişcării. Pe plan mai subtil, la nivelul meridianelor, Uranus joacă un rol preponderent.

Încălzirea permite menţinerea temperaturii corpului. Este guvernată de Soare (căldura produsă de metabolism) şi Marte (căldura produsă de tonusul şi activitatea musculară).

Protecţia, care permite evitarea pătrunderii factorilor patogeni exteriori (vânt, căldura, frig etc.). Ea este guvernată de Saturn (astringenţă) şi Jupiter (protecţie mai specifică).

Controlul, care permite menţinerea lichidelor şi a sângelui în zonele corespunzătoare şi împiedica pierderile. El este guvernat de Saturn.

Sursele de energie

Ele sunt de două tipuri: *înnăscute,* adică inerente individului care le-a moştenit de la părinţii săi, şi *câştigate,* graţie transformărilor din hrană şi din aerul inspirat.

Sângele

Este lichidul corporal cel mai important Circulând prin tot corpul, el are rol nutritiv (Lună, Jupiter) şi constituie principalul suport al spiritului (Soarele). Relaţiile dintre Soare şi energie sunt importante. Energia este necesară producerii sângelui, îl face să circule şi îl retine în vase, împiedicând extravazările sau hemoragiile. Prin aportul său nutritiv, sângele participă la menţinerea şi reînnoirea energiei sănătoase din diferite organe. Toate tradiţiile sunt de acord asupra originii principale a sângelui: transformarea alimentelor. Energia aerului, captată prin respiraţie, şi energia esenţială, proprie

fiecărui individ, participă şi ele la formarea sângelui.

Esenţa

Este partea cea mai rafinată a energiei. Distingem o esenţă câştigată, provenind din hrană şi putând fi regenerată, şi o esenţă înnăscută, transmisă de către părinţi şi care nu poate fi reînnoită. Această esenţă înnăscută permite exprimarea caracterelor ereditare, a codului genetic propriu fiecărui individ. Esenţa are un rol activator şi reglator al transformărilor, al creşterii şi reproducerii. Am văzut că ea participă la formarea sângelui. Este implicată şi în ciclurile lungi de dezvoltare a individului şi în funcţiile sale de reproducere.

Ea este guvernata de Soare şi Pluton.

Lichidele corporale

Ele sunt prezente în tot corpul. Umezesc şi hrănesc celulele. Au originea în alimentaţie. Lichidele sunt strâns legate de sânge şi de energie. Energia este răspunzătoare de producerea şi circulaţia lichidelor în corp. Ea evită pierderea sau acumularea lor excesivă. Lichidele au un rol asemănător sângelui (nutriţie) intrând în compoziţia acestuia. Pierderile de sânge au răsunet asupra lichidelor care au tendinţa să se epuizeze. Insuficienţa lichidelor tinde să producă o încălzire care dăunează sângelui, lichidele corporale sunt guvernate de Lună (plasma, saliva, funcţiile hidratante şi nutritive ale lichidelor), de Venus (secreţiile mucoase, funcţiile lubrifiante şi temperante) şi de Neptun (lichidul chefalo-rahidian, lichidul sinovial, funcţiile hrănitoare pentru creier şi măduva osoasă).

Între aceste diferite substanţe există deci multiple relaţii. Ne dăm seama astfel că organismul este un tot, un ansamblu al cărui echilibru depinde de numeroşi factori extrinseci şi intrinseci. Doar o abordare globală a acestor diferiţi factori poate permite să se facă un bilanţ al stării de echilibru a unui pacient dat

Substanţă corporală	Rol	Origine
Energie	Transformare	Alimentaţie şi respiraţie Părinţi

	Circulaţie încălzire Protecţie Control	(genitori)
Sânge	Nutriţie Suport al spiritului	Alimentaţie şi respiraţie
Esenţă	Activare a şi reglarea transformărilor, a creşterii şi a reproducerii	Alimentaţie (partea cea mai rafinată de către digestie) Părinţi (genitori)
Lichide corporale	Umezire Nutriţie	Alimentaţie

Pentru a studia mai în detaliu metabolismul şi funcţionarea energetică a fiinţei umane, este nevoie să se adopte dialectica unui sistem tradiţional şi de a o urma cu rigurozitate, ceea ce depăşeşte cadrul acestei lucrări.

Tradiţia occidentală posedă un asemenea sistem, pe care Paracelsus l-a dezvoltat în mod deosebit, dar dificultăţile de interpretare a textelor disponibile, şi mai ales absenţa unei tradiţii clinice şi terapeutice, care să se fi perpetuat până-n zilele noastre fac acest sistem practic inutilizabil.

CAUZELE BOLILOR

Ce este sănătatea? Când începe boala? Din aceste două întrebări decurge atitudinea noastră faţă de bolnav, de medicină, de astrologie.

Din punctul de vedere al medicinei oficiale, se vorbeşte cu adevărat de boală începând din momentul în care se pot decela anomalii fie la examenul clinic, fie prin examene complementare cum sunt analizele de sânge sau de alte ţesuturi precum şi prin examene radiologice.

Totuşi, procedând în acest fel, întâlnim în cale mai: multe obstacole. Mai întâi trebuie să definim criteriile de normalitate, de sănătate* şi când spunem norme spunem şi excepţii. Ajungem astfel să „bănuim” boala, să apelăm la examene greoaie şi costisitoare, şi putem chiar să fim

tentaţi să tratăm indivizi în plină formă dar ale căror caracteristici biologice ies în afara normelor stabilite după criterii de probabilitate. În schimb, într-un asemenea sistem, suntem adesea asaltaţi de indivizi ale căror examene sunt toate normale, dar care au diverse suferinţe, calificate în mod obişnuit drept funcţionale, şi pentru care posibilităţile diagnostice şi terapeutice obişnuite sunt sărace, chiar inexistente. Prin asta nu înţeleg să pun în discuţie importanţa examenelor complementare ale medicinei oficiale, ci vreau doar să recunoaştem că acestea au limitele lor, ceea ce din ce în ce mai mulţi pacienţi au nefericirea să constate pe pielea lor.

Se pare deci că sănătatea nu se rezumă la normalitatea unei baterii de teste la un moment dat. Este mai degrabă **un echilibru dinamic care ne permite să ne adaptam mai bine la feciorii exteriori** (climatici, alimentari şi fizici) **şi la factorii interiori (**emoţionali şi sexuali) care sunt specifici fiecărui individ în decursul vieţii. Din acest punct de vedere, boala s-ar defini mai degrabă ca o incapacitate de a funcţiona armonios, atât pe plan fiziologic cât şi psihologic, din cauza unuia sau a mai multora dintre aceşti factori. Adeseori, prima cauză de boală este emoţională, şi ea se reflectă în mai multe feluri şi la diferite niveluri de densitate.

Această abordare a sănătăţii şi a bolii este cea a tuturor marilor sisteme medicale tradiţionale: medicina chineză, medicina tibetană, medicina hermetică, pe care le putem califica de energetice, pentru că ele dau mai mare atenţie funcţiei decât organului, subtilului decât densului, originii profunde decât cauzei mediate, terenului decât accidentalului. Toate aceste sisteme comporta aspect astrologie important, incluzând şi factorii climatici şi ciclici în elaborarea diagnosticului şi în strategia terapeutică.

Cauzele primare ale bolilor, cele cinci entităţi ale lui Paracelsus

Expunerea ce urmează trebuie să fie luată ca o ipoteză de lucru. Este într-adevăr greu de dovedit adevărul celor spuse în mod complet şi sigur. Totuşi, are meritul să

atragă atenţia asupra diferitelor mecanisme, desigur subtile, dar adesea corelate cu experienţa clinică şi observaţia astrologică.

Paracelsus expune în *Liber paramirum* originile subtile ale bolilor, pe care le clasifică în cinci grupe principale: cele cinci entităţi. Aceste cinci entităţi sunt nişte **preetiologii,** adică factori prealabili cauzelor directe şi evidente ale bolilor. De exemplu, o gripă are drept cauză directă un virus, dar aceasta infecţie virală poate ea însăşi să fie favorizată, sau mai degrabă provocată, de una dintre cele cinci entităţi. Ceea ce l-a făcut pe Paracelsus să spună:

„Există cinci feluri de hidropizie, tot atâtea de gălbenare, tot atâtea de febră, tot atâtea de şancru; şi la fel se întâmplă şi cu celelalte (boli)”.

După Paracelsus, este imposibil să vindeci o boală dacă nu ţii cont de entitatea care este cauza ei prealabilă. Aceste cinci entităţi sunt entitatea astrelor, entitatea otrăvii, entitatea naturală, entitatea spirituală şi entitatea lui Dumnezeu.

Entitatea astrelor corespunde influenţelor morbide directe pe care astrele o pot avea asupra sănătăţii. Chiar dacă planetele nu au o influenţă directă asupra caracteristicilor fiziologice şi psihologice ale fiinţei umane, ele pot, în unele împrejurări, să devină „veninoase” şi să polueze omul supus influenţelor lor.

Astrele au natura şi proprietăţile lor variate, asemeni oamenilor de pe Pământ Aceleaşi astre au în ele însele posibilitatea de mutaţie, adică posibilitatea de a deveni mai bune, mai rele, mai dulci, mai acide, mai amare. Dacă ele rămân în starea lor cea mai bună, nimic rău nu emană din ele. Dar atunci când decad, malignitatea lor se manifesta”.

Trebuie deci să distingem bine, pe de b parte, utilitatea planetelor în calitatea lor de reflectare celestă a constituţiei omului, ceea ce se foloseşte de exemplu când facem o temă natală, şi pe de altă parte, facultatea acestor planete, în calitatea lor de corpuri fizice, de a avea o

acţiune pozitivă sau nefastă, ceea ce nu poate fi în niciun caz pus în evidenţă doar prin tema natală.

Acest aspect toxic al astrelor era bine cunoscut cu multe secole în urmă din moment ce găsim în biografia unor ocultişti relatări despre precauţiunile luate în timpul unor configuraţii astrale deosebite. În special, se astupau uşile şi ferestrele pentru a evita contactul cu efluviile nefaste ale acestor astre devenite pentru o vreme malefice. **Entitatea otrăvii** este în relaţie cu metabolismul corpului uman. Pentru Paracelsus, organismul este comparabil cu un laborator alchimic unde alimentele sunt transformate şi încorporate, iar deşeurile eliminate. Dar o proastă funcţionare a acestei alchimii interioare va provoca o acumulare de deşeuri, sau otrăvuri, care vor putea fi la originea maladiilor. Teoria aceasta găseşte ecou în unele teorii naturopatice actuale, după care esenţialul tratamentului vizează „drenarea emonctoriilor" şi eliminarea „toxinelor" a căror acumulare în organism este considerată ca fiind cauza primară a numeroase boli.

Entitatea naturala corespunde schemei arhetipale a omului. Paracelsus o numeşte „firmament". Este planul de construcţie a organismului, cu punctele lui tari şi slăbiciunile sale, pe care omul le moşteneşte la naştere şi care poate fi perturbat s-au regenerat prin condiţiile de viaţă bune sau rele, sau prin alte mijloace mai specifice.

Paracelsus abordează entitatea naturală după trei dialectici:

organele, care sunt astrele „firmamentului" uman, a „bolţii lui cereşti". La om, ficatul este Jupiter, creierul este Luna, inima este Soarele, splina este Saturn, plămânul este Mercur, rinichii sunt Venus, vezicula biliară este Marte;

cele patru elemente, care regrupează diferitele procese fiziologice: Focul, cel mai puţin perceptibil dintre elemente, se manifestă prin căldura corporală, Aerul prin mişcările interne precum respiraţia sau circulaţia, Apa se regăseşte în lichidele organice, Pământul în diferitele substanţe ce compun corpul (oase, elemente nutritive etc.);

— Umorile, foarte legate de arome, sunt bila, melancolia, flegma (calmul) şi sângele.

Entitatea spirituală regrupează toate elementele psihice, fie că vin de la subiectul însuşi, cum ar fi perturbările emoţionale, dinspre alţii (sugestie, hipnoză) sau chiar de la entităţi aparţinând altor planuri de manifestare (posedarea).

Entitatea lui Dumnezeu evocă prin unele aspecte ale ei ideea de karma. Orice boală, după Paracelsus, este o pedeapsă divină şi un mod de purificare. Momentul vindecării nu este deci, la urma urmei, în mâinile doctorului, ci în cele ale lui Dumnezeu. Dacă acest moment este aproape, altfel spus, dacă a fost purificată sau epuizată karma cea rea care a generat boala, bolnavul va întâlni un doctor capabil să-l vindece; altfel, el nu va întâlni decât medici neputincioşi în faţa bolii sale.

Acest rezumat extrem de succint al teoriei celor cinci entităţi scoate în evidenţă mai multe învăţăminte foarte utile pentru astrolog.

Informaţii despre entitatea astrelor vor putea fi furnizate de studiul tranziturilor. Experienţa confirmă că un tranzit planetar nu este nociv în sine, chiar dacă este vorba despre o planetă reputată ca malefică precum Saturn. Calitatea aspectărilor planetei care tranzitează este determinantă în caracterul pozitiv sau negativ al tranzitării. O planetă care tranzitează va avea un efect cu atât mai nefast cu cât ea este disonantă. Paracelsus înţelesese şi exprimase foarte clar acest lucru în urmă cu cinci secole.

Tema natală nu exprimă în mod clar o boală decât dacă aceasta re iese din entitatea naturală. Este vorba atunci, într-un anume fel, de un „defect de construcţie”, de un viciu arhetipal a cărui corectare se dovedeşte cel mai adesea dificilă. Am fost uneori frapat de sărăcia informaţiilor obţinute din tema natală a unor pacienţi, atinşi foarte devreme de maladii grave, invalidante, şi care, cu siguranţă, aveau o influenţă majoră asupra vieţii lor. Cum este posibil să nu se găsească nicio indicaţie,

chiar dintre cele mai indirecte, despre o boală sau o infirmitate atât de importantă? într-un asemenea caz, se poate presupune că nu entitatea naturală este de vină.

Este posibil ca bolile ce se datorează entităţii lui Dumnezeu să fie şi ele schiţate în tema natală, dar într-un mod mult mai subtil, după o dialectică diferită, fondată mai degrabă pe legi spirituale şi mecanisme emoţionale decât pe un nivel fiziologic sau energetic.

— Dacă boala rezultă din entitatea astrală, a otrăvii sau din entitatea spirituală, vom căuta zadarnic în tema natală ceva indicatori direcţi.

Entitatea	**Instrument astrologie ce permite o corelare**	**Metodă tratament**
astrelor	Tranzitul planetar	Remedii p sau administrate în momente
otrăvii	Nicio metodă astrologică	Tratament
naturală	Tema natală	Dificilă. substanţe alchim
spirituală	Nicio metodă astrologică	Exorcism, psihoterapie
lui Dumnezeu	Semne indirecte în tema natală	Dificilă. mantre sau alt spirituale

Cauzele iniţiale ale bolilor

Datorită celor cinci entităţi, sau cauze prealabile, organismul uman poate fi atins de orice boală. Distingem astfel mai multe tipuri de cauze iniţiale ale acestor boli.

Bolile „celeste” sau climatice: la originea lor se află un factor climatic (vânt, frig, căldură, umiditate, uscăciune) excesiv pentru capacităţile de adaptare ale subiectului. Acest factor pătrunde prin piele şi muşchi, sau prin orificiile de la nivelul capului (gură şi îndeosebi, nas). Fără un tratament sau o reacţie curativă spontană a

organismului, boala evoluează de la suprafaţă spre profunzime agravându-se.

Bolile „umane” sau emoţionale: sunt datorate perturbărilor afective sau emoţionale ale subiectului. Tradiţia chineză distinge şapte principale emoţii ce stau la originea tulburărilor patologice: bucuria, furia, tristeţea, teama, groaza, excesul de meditare şi grijile. Spre deosebire de precedentele, ele ating direct profunzimea organismului şi energiile sale.

Bolile „terestre” regrupează factorii alimentari, geobiologici, poluarea etc.

Localizare şi tip de dezechilibru

Pentru a se ajunge la un diagnostic energetic precis, condiţie necesară unui tratament adecvat şi eficace, este nevoie să se localizeze cu precizie dezechilibrul. Mulţumită sistemului fiziologic tradiţional pe care ne sprijinim, putem afla dacă patologia este la suprafaţa corpului, în profunzime, la nivelul unuia sau mai multor organe energetice, al unuia sau mai multor canale etc. în plus, ne vom preocupa să determinăm natura dezechilibrului: insuficienţă, exces, frig, căldură, mişcare energetică a-normală etc. în sfârşit, vom încerca să găsim, atunci când există, cauza care stă la originea imediată a bolii. De exemplu, o infecţie urinară joasă care, din punct de vedere energetic, poate fi legată de o acumulare de „umiditate – căldură” la nivel pelvian, poate avea ca origine imediată un exces punctual de băuturi alcoolice şi dulci (punch, lichioruri etc.). Acest exces nu e însă cauza fundamentală a dezechilibrului, care deja există mai dinainte, ci el a provocat declanşarea crizei.

BOALA ŞI KARMA

Când ne străduim să găsim cauza primară a unei maladii, ajungem inevitabil la o întrebare, o întrebare fără răspuns. Ca să reluăm exemplul gripei, originea imediată a acestei boli este un virus, dar virusul a pătruns din cauza unei insuficienţe de apărare a organismului, o problemă a terenului; terenul poate fi slăbit din cauza problemelor dietetice, ele însele legate de un dezechilibru emoţional

anume, de exemplu, de probleme relaţionale ale căror cauze sunt? Aceasta este întotdeauna o ultimă întrebare, căreia nu-i putem da un răspuns obiectiv. Mergând mai departe, trebuie să privim dintr-un punct de vedere filosofic. Paracelsus ar răspunde că Dumnezeu este cauza primară, aducând toate cauzele bolilor la entitatea lui Dumnezeu. Materialistul preferă să vorbească despre întâmplare, ceea ce este de asemeni o profesiune de credinţă. În acest stadiu, putem să evocăm şi ipoteza karmei.

Karma şi reîncarnarea sunt în miezul numeroaselor tradiţii spirituale. În Orient, hinduismul şi budismul le acordă un loc esenţial; în Occident, se pare că primii creştini ar fi avut credinţe identice, înainte ca Biserica sa arunce în uitare aceste teorii. La sfârşitul secolului al XIX-lea totuşi, numeroşi vindecători esoterişti au reluat şi au aranjat aceste concepte după placul lor.

Teoria karmei este fondată pe ipoteza existenţei unei legi de la cauză la efect, care guvernează toate fenomenele. Karma înseamnă „acţiune". Toate evenimentele şi întâmplările actuale sunt rezultatul unor acţiuni trecute. Toate acţiunile actuale determină condiţiile şi evenimentele viitoare. Marele maestru indian, Padmasambhava, care a permis dezvoltarea budismului în Tibet, scrie:

„Dacă vreţi să vă cunoaşteţi viaţa trecută, examinaţi-vă starea prezentă; dacă vreţi să vă cunoaşteţi viaţa viitoare, examinaţi-vă acţiunile prezente".

Consecinţele acţiunilor nu survin imediat. Ele sunt mai mult sau mai puţin amânate, şi pot apărea pe planuri diferite de planul iniţial. De exemplu, consecinţa karmică a unui furt sau a tendinţei de a-ţi însuşi bunul altuia, nu înseamnă neapărat că în viitor vei fi tu însuţi furat Este posibil să ai de suferit în urma unei energii vitale insuficiente sau a unei constituţii fizice mai slabe. Pe de altă parte, fondul este mai important decât forma Emoţia ce însoţeşte această acţiune este preponderentă în calitatea karmei. Uciderea cuiva va avea consecinţe foarte

diferite dacă aceasta acţiune s-a datorat furiei, dacă a fost făcută cu o absolută indiferenţă sau dacă s-a ucis pentru a salva alte persoane. Să notăm de asemeni că orice acţiune anterioară clipei prezente poate genera o karmă care, în întregime sau în parte, se poate exprima chiar în această viaţă. Karma nu se referă deci neapărat la o viaţă trecută, ci consecinţele unui act comis pot fi suferite chiar în această viaţă.

Teoria aceasta n-are nimic fatalist. După tradiţiile care folosesc acest sistem filosofic, există într-adevăr mijloace care permit purificarea unei karme negative şi în acest fel să se uşureze, sau chiar să se suprime consecinţele nefaste pe care ea le-ar putea aduce. De mai multe ori, l-am văzut pe unul dintre profesorii mei recomandând unei persoane venite să-l consulte să efectueze anumite practici spirituale deosebite pentru a-l ajuta să evite un pericol care ar fi putut surveni puţin mai târziu, sau pentru a putea traversa fără dificultăţi o perioadă care s-ar fi putut dovedi critică.

Astfel, perspectiva oferită de această lege a cauzei şi efectului încurajează creativitatea şi responsabilitatea, şi tempereazǎ un pic sentimentul de nedreptate în faţa inegalităţilor vieţii, îndeosebi a sănătăţii.

Cu toate acestea, eu nu împărtăşesc viziunea romantică a numeroşilor esoterişti occidentali, care consideră omul ca fiind pe o cale de evoluţie lineară, neputând progresa decât de la o viaţă la alta. Fiecare reîncarnare ar avea un scop şi ar permite noi acumulări ducând progresiv spre înţelepciune şi atotcunoaştere.

Viziunea hinduistă şi budistă este şi mai crudă, comparând-ciclurile de renaştere cu o mlaştină sau un ocean de suferinţă, din care trebuie să te eliberezi cât mai repede, experimentând astfel nenumărate forme de existenţă dureroase.

La nivel astrologic

Într-o temă natală, totul poate fi interpretat din punct de vedere karmic. Fiecare detaliu al temei este rezultatul acţiunilor trecute şi reprezintă germenele

comportamentelor, şi deci al karmei viitoare. Din acest punct de vedere, nu este deloc nevoie de indicatori speciali privind vieţile trecute. Se poate lua ca punct de plecare vârful casei a Vi-a şi pa tronul ei, pentru că această casă semnifică familia, mediul din care se vine şi, într-un sens mai larg, cauzele directe ale acestei reîncarnări, dar orice alt simbol ne poate aduce de asemeni pe acest teren.

O cercetare privind karma va insista mai mult asupra emoţiilor care stau la originea acţiunilor şi obiceiurilor de comportament decât asupra condiţiilor sociale. Ea se va apropia mai mult de o analiză psihologică, care scoate la lumină anumite înclinaţii emoţionale sau tendinţe comportamentale, decât de un roman care să povestească o serie de întâmplări despre epoca sau contextul social în care a evoluat o persoană.

Întrebarea: „Aceasta boală este o boală karmică?” nu are niciun sens, din moment ce tot ceea ce survine este consecinţa acţiunilor trecute, şi deci de origine karmică. Este mai direct să ne întrebăm în ce măsură este posibil să uşurăm sau să purificăm karma care stă la originea bolii, altfel spus: „Boala cu care ne confruntăm este ea vindecabilă, şi cum?” Aceasta, chiar în cazurile cele mai grave, lasă întotdeauna o licărire de speranţă, slabă, e adevărat, aceea de a găsi fiinţa sau metoda capabilă să purifice karma ajunsă la maturitate şi care a generat boala.

Nu voi mai vorbi mai departe despre acest subiect atât de complex. Cunoaşterea condiţiilor exterioare a vieţilor noastre trecute nu răspunde decât curiozităţii şi nu este de niciun interes. În special, faptul de a cunoaşte cauzele karmice ale unei boli sau ale unui dezechilibru nu este în niciun caz suficient în sine pentru a rezolva această problemă. Tendinţele psihologice ale individului, patologice sau nu, se perpetuează de la o reîncarnare la alta, mai ales dacă nu se efectuează nicio lucrare interioară, şi ele pot deci să fie puse în evidenţă într-o temă astrală sau în cursul unei consultaţii fără să fie nevoie să se facă aluzie la karma. Lucrul asupra karmei

cuiva cere o stăpânire spirituală care nu depinde de cunoştinţele livreşti şi care depăşeşte cadrul acestei lucrări.

EXAMENUL CLINIC ÎN MEDICINA ENERGETICĂ

După cum am arătat până acum, este limpede că examenul clinic trebuie orientat spre o abordare energetică şi astrologiei Pentru astrolog, examenul clinic este un mijloc de a confrunta situaţia arhetipală a subiectului, aşa cum apare ea în tema natală, cu situaţia lui prezenta. Putem compara tema natală cu planul unei case înainte de constituire, iar consultaţia cu starea locului făcută la un moment dat. De la naştere, s-au putut produce numeroase schimbări, legate nu numai de terenul de pornire ci şi de modul de viaţă şi comportamentul pacientului.

Distingem diferite etape ale examenului clinic – anamneză, palpa-rea, ascultarea, olfacţia –, în care intervin toate organele de simţ care sunt instrumentele de investigaţie cele mai fiabile de care dispunem.

Anamneză caută antecedentele familiale şi personale ale subiectului. Ea trebuie să fie cât mai precisă cu putinţă, în special în ceea ce priveşte data şi ora apariţiei simptomelor (aceasta va permite să se stabilească tema orară a bolii). Anamneză permite apoi să obţinem precizări despre istoricul bolii, despre împrejurările în care a apărut şi despre prezenţa sau absenţa factorilor declanşatori. În sfârşit, ea apreciază starea actuală a pacientului. În medicina energetică, ea informează practicianul despre următoarele elemente: prezenţa şi felul de febră, frisoane, transpiraţie, durere; calitatea somnului, a poftei de mâncare, a organelor de simţ; atracţie sau aversiune faţă de anumite gusturi, de unele tipuri de alimente; sete, micţiune, urină, fecale; senzaţii diverse; vise.

Inspecţia priveşte morfologia generală a pacientului, dinamismul său, expresia. Apoi strălucirea privirii, a feţei, a tenului. În sfârşit, se vor observa zone mai precise, cum ar fi conjunctivele şi limba, pentru care

au fost dezvoltate sisteme de corespondenţă precise cu diferitele zone ale corpului.

Palparea priveşte corpul în general şi pulsul.

Palpând pielea şi muşchii, putem să evaluăm temperatura locală, sensibilitatea tactilă şi dureroasă şi tonusul de pe suprafaţa corpului. Palpăm cu mai multă atenţie membrele, abdomenul şi anumite zone energetice susceptibile de a ne da informaţii despre localizarea şi evoluţia patologiei profunde.

Palparea pulsului este o parte fundamentală a examenului în medicina energetică. În toate tradiţiile, sunt consacrate lucrări întregi acestui subiect. Este folosit mai ales pulsul radial. Unii practicieni foarte experimentaţi, fac din acest examen unicul lor instrument de investigaţie clinică. Într-adevăr, examinarea pulsului permite în acelaşi timp aprecierea stării de echilibru dintre sânge şi energie, calitatea funcţionării diferitelor organe energetice, starea de adaptare a subiectului la factorii sezonieri şi climatici. Pe scurt, acest examen permite accesul la toată fiziologia energetică a individului şi a dezechilibrelor sale. În plus, este un mijloc de a accede la date mai subtile, de ordin psihologic, spiritual şi karmic.

Ascultarea şi olfacţia se referă la sunetul vocii, puterea ei, tonalitate; vorbirea şi tulburările ei (bâlbâială, pronunţie greoaie); respiraţia, căreia îi apreciem puterea sau slăbiciunea; prezenţa zgomotelor respiratorii, cum ar fi ralurile, şuierăturile, gâfâiala; tuşea, care poate fi seacă sau productivă, slabă sau puternică, chintoasă etc.; sughiţul şi eructaţiile; mirosul pacientului, halena sa, a secreţiilor şi exerciţiilor (puroi, flegmă etc.).

Graţie acestui examen, şi în special a anamnezei, inspecţiei şi examinării pulsului şi limbii, încercăm să stabilim un tablou mai precis datorat dezechilibrelor pacientului, pentru a putea elabora o soluţie terapeutică adaptată.

PARTEA A II-A
SIMBOLISMUL ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Ca şi pentru multe alte ştiinţe tradiţionale, se ajunge la cunoaşterea astrologiei prin intermediul unor simboluri. Simbolul este un intermediar între Cunoaşterea inexprimabilă, aflată dincolo de cuvinte, şi conceptualism, înţelegere intelectuală. Asemeni poeziei, simbolul permite exprimarea prin imagine a ceea ce nu poate fi formulat verbal. Sarcina astrologului consta în a extrage din simbol mesajul său comprehensibil şi exprimabil, cât mai clar şi cât mai precis cu putinţă.

Toată bogăţia şi toată valoarea simbolului astrologie ţine de faptul că el nu depinde de mental ci este o expresie directă şi figurativă a ceva existent „dincolo de intelect". Doar astfel se explică faptul că putem, prin intermediul studiului unui simbol, „să ne branşăm direct" la însăşi sursa Cunoaşterii, proces adeseori numit intuiţie. Acest mod de funcţionare face să intervină mai mult decât raţionamentul. El are nevoie de o deschidere, o lărgire a câmpului de cunoştinţe care permit exprimarea unei sensibilităţi subtile. Astfel, practica astrologică depăşeşte cadrul unei munci analitice sau sintetice. Ea devine o adevărată yoga, o disciplină care permite dezvoltarea armonioasă şi simultană a capacităţilor senzitive sau intuitive şi a funcţiilor de raţionament, de analiză şi sinteză ale practicantului astrologiei.

Bineînţeles, dezvoltarea acestor capacităţi este progresivă. Ea implică o familiarizare şi o maturizare ce necesită timp. Impune, de asemeni, să se menţină un echilibru între raţionament şi simţire, aceşti doi poli adesea contradictorii simbolizaţi în zodiac prin axa Fecioară – Peşte, în aceasta constă provocarea: în a nu se lăsa în voia tendinţelor naturale care împing într-o anumită direcţie în detrimentul celeilalte. Dar fără acest efort, fără această aspiraţie, este puţin probabil să se reuşească într-o zi să se extragă din astrologie toată chintesenţa sa, toată bogăţia sa care se confruntă până la urmă cu lumina prezentă în fiecare.

În capitolele ce urmează, semnificaţia generală şi semnificaţia medicală a semnelor, casele şi planetele sunt abordate concomitent într-adevăr, sensul medical este cel mai adesea o extindere a sensului general. Reamintirea acestuia din urmă va uşura deci înţelegerea şi asimilarea datelor mai specifice despre funcţionarea organică sau energetică a corpului omenesc.

Tipologiile schiţate se referă în mod esenţial la morfologie şi la dinamism. Este important să înţelegem utilitatea şi limitele lor. Numeroşi practicieni folosesc aceste tipologii ca pe nişte cutii, căutând să facă în aşa fel încât fiecare individ să poată intra într-una din ele, uneori cu mare dificultate. Eu prefer să fac acest lucru invers: având cunoştinţă de diferitele tipologii, caracteristicile subiectului sunt cele care-mi atrag atenţia asupra faptului că el se apropie de unul sau altul dintre tipuri, într-adevăr, este o utopie să crezi că vei putea încadra pe oricine în unul din tipurile astrologice existente. Mulţi subiecţi sunt amestecuri de mai multe tendinţe, sunt atipici, şi a vrea să le atribui obligatoriu un anumit tip astrologie nu este de niciun interes. În schimb, anumite persoane sunt evident tipice pentru o anumită energie planetară sau zodiacală. Interesul constă atunci în posibilităţile, pentru practician, de a prevedea sau a înţelege anumite reacţii, şi de a avea în vedere anumite strategii terapeutice în lumina acestor date.

De exemplu, un lunarian tipic, în faţa unei boli grave, va avea tendinţa să se închidă în sine, să aştepte pasiv, să se refugieze într-o lume imaginară. În faţa unui asemenea caz, practicianul trebuie să dea dovadă de energie pentru a extrage informaţiile necesare punerii diagnosticului, apoi pentru a stimula pacientul şi a-l încuraja să participe la vindecarea lui. La polul opus, un marţian va avea o reacţie energică, uneori violentă, chiar autodistructiva. În acest caz, practicianul va trebui să aibă o acţiune temperanta, echilibrată, liniştitoare. La un tip sanguin, va trebui să ne gândim să-i moderăm poftele sau să-i corectăm excesele alimentare pentru a preveni supraîncărcarea, pe când la

un melancolic, trebuie dimpotrivă să-i recomandăm o alimentaţie mai gustoasă şi hrănitoare şi un mod de viaţă mai puţin izolat şi ascetic.

Capitolul 1. ZODIACUL

Chiar dacă Pământul se învârte în jurul Soarelui, pe o orbita eliptică, pentru observatorul terestru, pare că Soarele este cel ce se deplasează în jurul Pământului într-un an. Banda de cer pe care această mişcare pare să se producă se numeşte **ecliptica.** Ea este parcursă şi de celelalte planete ale sistemului solar.

Zodiacul este reprezentarea simbolică a eclipticei, un inel de 360° împărţit în douăsprezece segmente egale, semnele zodiacale. Începutul cercului zodiacal este **punctul vernal,** corespunzând intersecţiei eclipticii şi a ecuatorului ceresc, în momentul echinocţiului de primăvară. Zodiacul constituie deci un fundal ceresc pe care se vor marca poziţiile şi mişcările planetelor. Dar această configuraţie este strâns legată de Pământ, are o **viziune geocentrică** a lumii. Cerul despre care este vorba este un cer apropiat, cel al fenomenelor atmosferice şi nu sfera stelelor îndepărtate.

Înainte de a aborda semnificaţia medicală a zodiacului, este esenţial să fi asimilat perfect simbolismul general al fiecărui semn. Pentru a face asta, se poate efectua o analiză individuală, dar este mai interesant să se studieze relaţiile şi contrastele dintre semne.

După cum am văzut mai sus, zodiacul face parte dintr-un ansamblu de simboluri care permit o oarecare descriere a lumii. Totul, în Cer şi pe Pământ, poate fi exprimat şi caracterizat graţie acestui sistem. De aceea zodiacul se exprimă grafic printr-un cerc. Acest cerc evocă, de asemeni, noţiunea de ciclu, de mişcare perpetuă... în acest cerc, relaţiile între semne urmează regulile geometriei. Linia dreaptă, triunghiul echilateral, pătratul şi hexagonul sunt principalele figuri după care se stabilesc aceste relaţii. Vom regăsi aceste figuri la capitolul aspectărilor. împărţind zodiacul în acest fel,

putem distinge diferitele categorii de semne.

SEMNE OPUSE

Linia dreapta pune în relaţie semnele opuse. Această situaţie subliniază diferenţa şi complementaritatea anumitor semne. Această dualitate conferă zodiacului o oarecare stabilitate. Ea exprimă posibilitatea unui echilibru ce rezultă din această confruntare între două energii extreme. Opoziţia permite obţinerea a numeroase informaţii privind fiecare semn. De exemplu, semnul marţian al Berbecului, care exprimă dinamismul, angajamentul şi impulsivitatea, se opune valorilor de cumpătare, căldură, chiar nehotărâre exprimate de cel al Balanţei care-i e opus. Meticulozitatea şi precizia Fecioarei se opune intuitivităţii sau simţului globalizant al Peştilor.

Din punct de vedere general, se constată că semnele opuse sunt de aceeaşi mobilitate (a se vedea mai departe) precum Focul este opus Aerului, şi Apa, Pământului. Nu există deci un conflict absolut într-o opoziţie, pentru că vom vedea că Focul şi Aerul au în comun căldura, Apa şi Pământul – recele.

În astrologia medicală

Unele patologii pot fi indicate în semnul opus celui căruia îi corespunde organul lezat. De exemplu, probleme circulatorii ce ating inima, adeseori semnalate în Leu, pot fi exprimate şi în Vărsător. Unele probleme urinare pot fi indicate în Berbec mai degrabă decât în Balanţă etc. Această relaţie explică şi evoluţia anumitor boli care se pot repercuta în semnul opus.

Homeopaţii cunosc bine această tendinţă pe care o au unele boli de a evolua dintr-o parte a organismului în alta, ceea ce îndeamnă să nu se creadă prea repede într-o vindecare ci să se caute cu atenţie apariţia unor noi simptome la distanţă de problema iniţială. Pentru ca acest lucru să se producă, nu este neapărat nevoie să existe opoziţia a doua planete în aceste semne, dar este sigur că o asemenea prezenţă va întări această tendinţă evolutivă.

MOBILITATEA SEMNELOR

Dacă trasăm un pătrat în cercul zodiacal, putem

distinge trei tipuri de semne: semnele cardinale, semnele fixe şi semnele mutabile, aşezate în cruce, adică în perechi de semne opuse. Această dialectică caracterizează dinamismul fiecărui semn.

Semnele cardinale exprimă dinamismul iniţial, impulsul. Începutul semnelor cardinale coincide eu începutul celor patru anotimpuri. Cardinalitatea este deci sinonimă cu înnoirea, cu iniţiativa şi creativitatea.

Semnele fixe întreţin mişcarea generată de semnele cardinale. În acest stadiu, proiectele exprimate mai înainte se concretizează, se dezvoltă. Principalele calităţi ale semnelor fixe sunt perseverenţa, constanţa, tenacitatea. Ele corespund mijlocului unui anotimp.

Semnele mutabile permit transformările, mutaţiile, trecerea de la o mişcare la alta. În acest stadiu, se recoltează fructele mişcării precedente şi se pregăteşte mişcarea următoare. Semnele mutabile sunt mai puţin expresive sau concrete decât semnele cardinale sau fixe, influenţa lor e mai subtilă, mai puţin exteriorizată, mai puţin materială, mai abstracta. Ele corespund unui sfârşit de sezon, perioadei de „mutaţie” între două anotimpuri.

Pentru a înţelege mai bine această noţiune de mobilitate a semnelor, putem să ne gândim la ciclul anotimpurilor, care prezintă o analogie perfectă cu cercul zodiacal. Astfel, sosirea primăverii, cu izbucnirea ei, această înflorire care conţine deja tot planul unui ciclu de viaţă, ilustrează perfect cardinalitatea semnului Berbecului. Miezul verii, permanenţa căldurii şi apogeul vieţii vegetale şi animale în acest anotimp cald, coincide cu semnul fix al Leului. Metamorfoza subtilă care se întâmplă la sfârşitul verii, perioadă în care lumina se schimbă, când apar primele semne de uscarea frunzelor, sau când numeroase fructe ajung la maturitate şi când a venit timpul pregătirii rezervelor necesare pentru înfruntarea sezonului rece, ilustrează mutabilitatea semnului Fecioarei...

În astrologia medicală

Mobilitatea semnelor poate ajuta la determinarea

evoluţiei tulburărilor de care suferă subiectul.

Cardinalitatea aduce după sine probleme acute, de tipul crizelor, debutând cu brutalitate, evoluând foarte intens, apoi diminuând rapid pentru a dispărea cel mai adesea fără sechele. Este tipul de patologie curentă a copilului, care întruchipează chiar acest principiu cardinal. Şi inflamaţiile acute necomplicate sunt exemple bune ale acestor boli.

Fixitatea aduce după sine adeseori probleme mai puţin violente, dar a căror principală caracteristică este durata. Se pare că boala, odată instalata, nu mai poate fi eliminată, într-atât de stabile sunt simptomele. Evoluţia se poate face spre cronicizare sau spre o agravare lenta şi progresivă. Problemele canceroase, atunci când nu sunt tratate, sunt tipul însuşi de maladie fixă: simptomele sunt permanente şi nu-i lasă pacientului niciun pic de răgaz; boala evoluează lent şi inevitabil spre sfârşitul fatal.

Mutabilitatea se exprimă printr-o mare variabilitate a simptomelor, atât în intensitatea lor cât şi în localizare. Boala este adeseori prea puţin concretă, greu de pus în evidenţă prin mijloace obişnuite cum ar fi analizele sau examenele radiologice. Interacţiunile dintre psihic şi organic sunt frecvente. Când un simptom dispare, un altul apare într-o altă parte a corpului. Bolile psihofuncţionale, ca spasmofilia, colonul iritabil, recto-colita etc. au un marcat caracter mutabil.

Semne cardinale	Dinamism iniţial Procreare, impuls	Boli acut crize
Semne fixe	Continuitate întreţinerea mişcării	Boli p cronice, evolu răgaz
Semne mutabile	Adaptare Transformarea unei mişcări în alta	Simptom variabile, sch Boli psihofuncţ

SEMNE ŞI ELEMENTE

Dacă în cercul zodiacal trasăm un triunghi echilateral, putem distinge patru grupe de semne care au

aceeaşi natură elementară. Fiecare grup de trei semne, fie că sunt de Foc, de Apă, de Aer sau de Pământ, are un semn cardinal, un semn fix şi un semn mutabil. Fiecare element reprezintă rezultatul interacţiunii dintre calităţile elementare organizate în două grupe de două calităţi opuse: căldură/frig şi umiditate/uscăciune.

Focul ia naştere din acţiunea conjugata a căldurii asupra uscatului. El se manifestă prin creativitate, dinamism, activitate, impuls şi acceleraţie. El poate avea o influenţă nefastă dacă devine agresiv, distructiv şi inflamant. În „lumea cea mare" el se exprimă în special prin focul solar, activitatea vulcanică, fulgerul şi toate fenomenele ce presupun combustie.

Aerul se naşte din acţiunea căldurii asupra umezelii. El este mobil, fecund, cumpătat, armonizant. Poate avea o influenţă atunci când aduce după sine agitaţie şi instabilitate. În univers, el se exprimă în special în aer, vânt şi gaze.

Apa se naşte din acţiunea frigului asupra umidităţii. Caracteristicile sale sunt pasivitatea, receptivitatea. Ea poate avea o influenţă nefastă atunci când dă naştere la inerţie, imobilizare sau revărsare. În univers, ea se exprimă în apele mărilor şi oceanelor, în fluvii, în ploaie şi în general în lichide.

Pământul se naşte din acţiunea frigului asupra uscatului. El este dens, absorbant, concret. Poate avea o influenţă nefastă când provoacă ariditate şi îngreunare. În univers, el constituie materia solidă, concretă, pământul care ne suportă.

Elementele în astrologia medicala

La fel cum cele patru elemente se manifesta la nivelul lumii exterioare, tot aşa ele au o expresie în organismul uman.

Focul se exprimă în căldura corporală, în vitalitate, creativitate, creştere, dinamism, capacitatea de accelerare şi funcţia musculară. Din punct de vedere patologic, el produce febre, inflamaţii, uscăciune şi deshidratare. Dar acest Foc nu se exprimă numai prin semnele de Foc.

Planete precum Soarele sau Marte sunt indicatori la fel de importanţi pentru a aprecia într-o temă natală elementul Foc în om.

Tipologie: la nivelul energiilor umane, când elementul Foc predomină[2], subiectul se apropie de temperamentul bilios descris de Hipocrate, caracterizat printr-un puternic dinamism. Musculatura bine dezvoltată se remarcă mai mult prin tonusul său decât prin volum. Adeseori este vorba despre un subiect scund şi îndesat, mai „din topor”, activ, clocotitor şi energic. Nevoile lui energetice sunt importante, consumă mai ales zaharuri şi feculente (ex.: cartoful) cu absorbţie rapidă. Subiectul este însufleţit, chiar dominat de pasiune.

Bolile sunt în general scurte şi violente, cu o puternică componenta inflamatorie. După patruzeci de ani, cel mai frecvent afectat sau vulnerabil este sistemul cardiovascular. Principiile terapeutice constau în a calma, a răcori şi a hidrata. Activitatea fizică este importanta ca reglator al dinamismului interior, atât energetic cât şi emoţional.

Aerul se exprimă la om prin mobilitate, mişcare – de exemplu circulaţia, digestia (peristaltismul), respiraţia, prin schimburi gazoase la nivelul alveolei pulmonare sau schimburi ionice la nivelul capilarelor, prin toate transmiterile de informaţii din organism, în special transmiterea nervoasă. Din punct de vedere patologic, Aerul este cauza imediată a tuturor mişcărilor anormale (ticuri, tremurături, convulsii, epilepsie etc.), a tulburărilor de peristaltism cum sunt refluxul gastro-esofagian sau vomismentele şi a numeroaselor boli respiratorii. Principalele planete ale temei natale care ne informează despre elementul Aer sunt Mercur, Jupiter şi în mai mică măsură, Venus.

Tipologie: când predomină elementul Aer, subiectul se apropie de temperamentul sanguin, caracterizat prin o

---

2 Nu este vorba aici despre o preponderenţa a semnelor de Foc sau a planetelor calde în tema natală ci de relativa dominanţă a energiilor produse de foc la nivel fiziologic, ceea ce era numit odinioară „o proporţie prea mare de bilă".

oarecare bonomie, forme rotunjite, dar ferme, o faţă bine colorată. Este un „cărnos” şi un senzual» o natură armonioasă, echilibrată, mânată de pofte puternice. Caracterul este deschis, expansiv, optimist şi generos.

Pe plan medical, este tipul cel mai echilibrat, fireşte atunci când este sănătos. Tulburările lui vor avea ea origine excesele[3] alimentare sau carnale. Dezechilibrele devin evidente cel mai adesea după patruzeci de ani, atunci când începe declinul energiei sănătoase din corp. Atunci pot surveni obezitatea. diabetul gras şi toate problemele legate de supraîncărcare ponderală.

Apa se exprimă la om la nivelul lichidelor organice: ser, suportul lichid al sângelui, limfa, diversele secreţii şi, dintr-un punct de vedere mai global, mediul intern indispensabil vieţii biologice. Pe când Aerul şi Focul exprimă un dinamism, Apa şi Pământul participă mai pasiv la viaţa organică. Din punct de vedere patologic, Apa este la originea imediată a-edemelor, a stazelor şi a obstruărilor. Luna este principala planetă a temei natale care ne informează asupra elementului Apă.

Tipologie: din punct de vedere energetic, când predomină elementul (Apă) subiectul se apropie de temperamentul limfatic, caracterizat prin rotunjimea sa, un aspect „dilatat” care poate evolua spre îngrăşare şi o relaxare şi o umflare a ţesuturilor (spre deosebire de tipul sanguin care îşi păstrează fermitatea ţesuturilor). Pe când formele tipului sanguin sunt însoţite de o coloraţie generoasă, tipul limfatic are tenul palid şi facies lunar. Pe când obezitatea sanguinului este datorată exceselor, limfaticul tinde să ia în greutate pentru că metabolismul general şi catabolismul în special sunt insuficiente. Aici regimul este ineficace şi inoportun. Pe plan psihologic, se notează o tendinţă la pasivitate, la indolenţă, la sedentarism, evoluând spre inerţie şi căldura vitală,

---

3 Noţiunea de exces trebuie să fie înţeleasă într-un sens foarte relativ. Fără nici o conotaţie morală, aceasta indică doar o inadecvarc între poftele subiectului şi capacităţile lui energetice de moment. Ceea ce poate fi metabolizat uşor şi fără supraîncărcare la douăzeci de ani nu mai este la cincizeci de ani, cel puţin în aceleaşi cantităţi, la fel se întâmplă anotimpurilor sau climatului.

evoluează firesc spre un temperament limfatic.

Din punct de vedere patologic, limfaticul, prin lipsa de căldură vitală, are tendinţa să sufere de insuficienţă digestivă, cu greutate post-prandială şi scaune moi. Îngreunarea sau lentoarea se manifestă şi pe plan fizic. Când dezechilibrul este mai marcant, lichidele nu mai sunt reţinute la locul lor, ceea ce se traduce prin edeme subcutanate sau pulmonare, dispnee etc. Principiile terapeutice constau în a stimula metabolismul şi a încălzi, mobilizând în acelaşi timp şi eliminând lichidele de prisos.

Pământul este materia din care este acut omul. El aduce organismului densitatea, soliditatea sa, mineralitatea, şi împreună cu Apa, tempereazā dinamismul şi mobilitatea Focului şi a Aerului. Părţile corpului cele mai legate de elementul Pământ sunt pielea şi sistemul osteoarticular. Din punct de vedere patologic, Pământul este legat în mod direct de problemele metabolice, reumatismale şi cutanate. Saturn este indicatorul primordial al calităţii elementului Pământ în tema natală.

Tipologie: din punct de vedere energetic, când elementul pământ predomină, subiectul se apropie de temperamentul nervos, sau melancolic, caracterizat prin uscăciune şi refracţie, chiar slăbiciune. Tipul nervos este un longilin la care sistemul osos este predominant. Formele lui sunt colţuroase, ochii sunt înfundaţi în orbite, nasul fin, gâtul lung, membrele subţiri şi osoase. Din punct de vedere psihologic, gândirea prevalează asupra acţiunii sau a emoţiei, care poate fi puternică dar interiorizată. Este un secundar, nu introvertit, înclinat cu uşurinţă spre nelinişte sau pesimism. Cu vârsta, temperamentul bilios, pierzându-şi din căldură, evoluează firesc spre un temperament melancolic.

Pe plan patologic, temperamentul nervos suferă în special de reumatism. Din tinereţe deja prea puţin suple, articulaţiile se înţepenesc cu vârsta. Tendinţa lui de a răsuci problemele pe toate feţele şi de a se îngrijora pentru lucruri pe care alţii le-ar considera nesemnificative, poate să-i producă tulburări de tip nevrotic sau depresiv,

Principiile terapeutice sunt aici de a încălzi fără a inflama şi de a hrăni.

Calităţile elementare ale semnelor zodiacale aduc un dinamism sinergie. Poate fi interesant, atunci când se diagnostichează o slăbiciune la un semn, să se lucreze nu numai pentru a întări energia exprimată de acel semn, ci şi pentru a completa acţiunea lucrând asupra semnelor din acelaşi element. Se mai poate acţiona de asemeni asupra semnelor de 60°, a căror natură elementară este complementară (Foc/Aer, Apă/Pământ).

SPECIFICITATEA CELOR DOUĂSPREZECE SEMNE ZODIACALE

Sinteza celor două dialectici mobilitate/element conferă o originalitate fiecărui semn zodiacal. Printre cele douăsprezece semne, unul singur e de Foc cardinal, unul singur de Foc fix, unul singur de Foc mutabil etc. După ce am văzut cum putem regrupa semnele în diferite grupe, să ne ocupăm acum de a determina specificitatea fiecăruia dintre ele.

Berbecul

Primul semn al zodiacului, Berbecul exprimă Focul cardinal. Analogia cu explozia de viaţă din primăvară este evidentă. Este începutul unui ciclu, încă încâlcit, dar cuprinzând toate elementele necesare derulării lui. Procesul de germinare ilustrează bine această energie. Este exteriorizarea forţelor înmagazinate în decursul unei perioade de acumulare şi de odihnă, într-un germen care nu este numai o simplă scânteie de energie, ci înglobează un proiect de viaţă în care sunt incluse toate informaţiile indispensabile unei specii vegetale anume. Aceasta izbucnire este practic imposibil de oprit, pentru că totul este angajat în mişcare; Doar o distrugere, o nimicire ar putea opri aceasta încolţire.

Mişcarea aceasta este eminamente masculină, yang, şi ne imaginăm cu uşurinţă că, în acest semn, Mar te este în domiciliu şi Soarele în exaltare.

Topografie: în astrologia medicală, cele douăsprezece semne sunt indicatori ai topografiei anatomice, zodiacul

derulându-se de la cap spre picioare.

Berbecul corespunde capului, adică craniului şi conţinutului său, creierul şi meningele, nervilor cranieni, ochilor, părului şi arterelor carotide interne. Sunt excluse urechile, nasul şi maxilarul inferior.

Tipologie: semnele, mai ales când sunt la Ascendent sau când primesc numeroase planete, pot da individului trăsături caracteristice în ceea ce priveşte morfologia, dinamismul sau caracterul.

Tipul Berbecului este marcat printr-o frunte înalta, proeminentă, părul fiind dat spre spate. Corpul dă impresia că se proiectează înainte, mânat de un dinamism ieşit din comun. Privirea este vioaie, pătrunzătoare, musculatura bine dezvoltată şi tonici Pe plan psihologic, acest tip e caracterizat printr-o mare combativitate, o capacitate de a întreprinde, a face proiecte, a lua iniţiative, a se angaja, a se pune în mişcare. Dispariţia unui asemenea avânt, a acestui spirit de acţiune sau de cucerire, constituie adesea la un astfel de subiect primul semn de depresie şi trebuie luat în consideraţie cu multă seriozitate.

În caz de disonanţă, acest dinamism se poate exprima prin grabă, iritabilitate, cutezanţă sau brutalitate.

Taurul

După izbucnirea sau încolţirea din Berbec, Taurul este răspunzător de problemele materiale care vor permite apariţia şi dezvoltarea vieţii terestre. Semn fix de Pământ, Taurul este pe atât de feminin pe cât este Berbecul de masculin. Este materia pusă cu răbdare la dispoziţia energiei creatoare. Adesea se vorbeşte despre perseverenţă la acest semn, care este cel ce ilustrează cel mai bine principiul fixităţii.

El asigură continuitatea mişcării începută în Berbec. Impulsurile primite sunt întreţinute şi perpetuate cu fidelitate, cu o statornicie ce se poate transforma în încăpăţânare.

Taurul este guvernat de Venus, care se potriveşte perfect cu latura lui carnală şi senzuală. Luna este în

exaltare.

Topografie: semnul Taurului corespunde gurii, limbii, maxilarului inferior, glandelor salivare şi gâtului, ceea ce cuprinde faringele, laringele, corzile vocale, glandele tiroidă şi paratiroide, arterele carotide externe, coloana cervicală etc.

Tipologie: tipul Taur este caracterizat printr-un aspect îndesat şi greoi, cu un gât puternic. Dă impresia de lentoare, de stabilitate, uneori de încetineală. Privirea este blândă, calmă, uneori lacomă. Din punct de vedere psihologic, este un instinctiv, dotat cu un bun-simţ „ţărănesc”, apropiat de natură, îndrăgostit de pământ, fidel ideilor sale, angajamentelor sale şi prietenilor săi. Este greu să-l faci să devieze de la drumul pe care şi l-a fixat.

În caz de disonanţă, acest dinamism se poate transforma în placiditate, nemişcare, incapacitatea de a se apuca de treabă, sau într-o senzualitate debordanta care este greu de potolit.

Gemenii

După naşterea din Berbec şi dezvoltarea din Taur, Gemenii anunţă sosirea schimburilor şi a adaptărilor. Cine zice schimburi zice duplicitate, bipolaritate, ceea ce găsim în acest semn dublu. În natură, schimburile sunt gazoase, datorită respiraţiei, dar mai sunt transmise informaţii şi prin expresie, prin cuvânt, prin gest, prin cântec etc. Semn mutabil prin excelenţă, Gemenii exprimă uşurinţa, rapiditatea şi adaptabilitatea. Este de asemeni semnul comunicării. Mercur, care se potriveşte perfect cu aceste calităţi, este planeta guvernatoare.

Topografie: căile aeriene, digestive şi vasculare, regrupate în semnul Taurului la nivelul gâtului, se despart în următoarele trei semne. Gemenii corespund traheii, bronhiilor, ţesutului pulmonar, arterelor şi venelor pulmonare şi ramificaţiilor lor, pleurei şi membrelor superioare.

Tipologie: ceea ce frapează la un subiect marcat de semnul Gemenilor este vivacitatea sa, atât fizică cât şi

psihică. Subţire şi suplu, subiectul este extrem de mobil şi expresiv. Ca şi mişcările, ideile se succed cu rapiditate, fără să fie aprofundate cu adevărat. El surprinde prin simţul lui ascuţit de comunicare şi schimburi. Este un viclean, un comediant, un superficial, o persoană care-şi bagă nasul peste tot.

În caz de disonanţă, acest dinamism se transformă cu uşurinţă în superficialitate, instabilitate, nestatornicie, o incapacitate de a aprofunda un raţionament sau de a-şi duce până la capăt angajamentele şi proiectele.

Racul

Semn de Apă cardinal, Racul începe odată cu vara. Pe când primele trei semne sunt simplu de explicat, pentru că elementul şi mobilitatea lor converg, paradoxul aparent între Apă şi cardinalitate îndeamnă la nuanţare. Gestaţia este imaginea cea mai evocatoare a acestui semn, fenomen foarte activ, şi care-şi găseşte perfect locul în sezonul cald, dar care este de asemeni interiorizat, ascuns, secret Aici, Apa nu este inertă ci eminamente productivă, mediu propice vieţii şi reproducerii, după asemănarea cu râurile şi mlaştinile în perioada de vară. Acest dinamism interior este motorul visului, al imaginaţiei, al unei sensibilităţi animale. Este instinctul de conservare, instinctul matern, sentimentul de a aparţine unei familii, unui clan, unei caste.

Luna tronează în acest semn, Jupiter este în exaltare.

Topografie: Racul corespunde cutiei toracice, muşchilor pectorali, sânilor, esofagului, stomacului, duodenului până la ampula lui Vater, părţii superioare a ficatului, veziculei biliare şi capului pancreasului.

Tipologie: uneori caracterizat printr-o oarecare rotunjime, mai ales la nivelul feţei (facies lunar), individul marcat de Rac se distinge mai ales printr-un temperament temător, o capacitate de a reacţiona cu forţă stimulilor exteriori, îndeosebi când aceştia sunt percepuţi ca ameninţători. Această reactivitate contrastează cu o aparenţă calmă şi un spirit întors spre interior. Imaginaţia este rodnică şi tinde uneori să depăşească realitatea.

Întoarcerile spre trecut şi visările sunt obişnuite.

În caz de disonanţă, acest dinamism poate tinde spre o repliere în sine, spre pasivitate, imobilism, sau hiperemotivitate, instabilitate şi capricii.

Leul

Semn fix de Foc, Leul coincide cu apogeul căldurii estivale. Vegetaţia se dezvoltă la maximum şi natura este în toată splendoarea şi măreţia ei. Analogia este evidentă cu strălucirea solară, sursă constanta de lumină şi viaţă. Această strălucire şi întâietate a luminii alungă elementele obscure şi aduce demnitate, generozitate, măreţie.

Soarele guvernează acest semn.

Topografie: Leul corespunde inimii şi vaselor mari toracice, în special aortei, plexului solar, coloanei dorsale, corpului pancreasului şi, parţial, splinei (guvernată şi de Fecioară).

Tipologie: impresia de măreţie şi de nobleţe pe care o degaja persoanele marcate de Leu este mai evidentă la bărbat decât la femeie. Părul este abundent, evocând o coamă, constituţia este robustă, chiar atletică. Pieptul este bombat cu mândrie, exprimând curajul şi energia. Pe plan psihologic, noţiunea „Eu”, a ego-ului este exacerbată. Leul este un ambiţios care simte nevoia să domine, să conducă, să domnească, să fie în centrul atenţiei, să strălucească. Generozitatea sau idealurile cavalereşti pot da acestui semn o anumită elevaţie, dar subiectul are în mod firesc tendinţa de a-şi păstra un rol central sau principal.

În caz de disonanţă, acest dinamism se poate transforma în orgoliu, egoism, despotism sau megalomanie.

Fecioara

Semn mutabil de Pământ, Fecioara este martora apariţiei semnelor de transformare a sezonului cald în sezon rece. A venit timpul preocupărilor pentru rezerve, pentru înmagazinarea în hambare şi pregătirea unui mediu sigur înaintea sezonului rece care nu este încă decât o idee dar care nu va întârzia să sosească. În această perioadă, energia vitală se rarefiază şi excesele nu mai sunt

recomandabile. Câteva cuvinte-cheie printre cele mai potrivite acestui semn ar fi: sobrietatea, precauţia, raţionalizarea, calculul raţional, siguranţa într-un cadru dinainte pregătit. Imaginea furnicii din fabulă, care evocă de asemeni şi noţiunile de constrângere, de disciplină şi de muncă de rutină, este tipică acestei energii.

Mercur, planeta dublă, îşi găseşte în acest semn domiciliul de Pământ.

Topografie: Fecioara urmează Racului şi corespunde intestinului subţire, colonului ascendent, colonului transvers şi colonului descendent, splinei, cozii pancreasului şi părţii inferioare a ficatului.

Tipologie: adeseori de tip melancolic (cf. celor patru elemente), subiectul marcat de acest semn are tendinţa de a se încovoia de timpuriu, din cauza insuficienţei de energie la nivel respirator şi toracic traducând o lipsă de deschidere spre exterior. Este pudic, timid, puţin întreprinzător, căutând siguranţa şi temându-se de necunoscut şi de lipsuri. Onest, conştiincios, scrupulos, muncitor, este o persoană care-şi găseşte perfect locul într-o activitate de serviciu, de funcţionar (servitor al Statului), în domeniu social sau la sarcini subalterne. Foarte focalizat asupra sănătăţii sale, poate deveni cu uşurinţă ipohondru şi să sufere de boli psihofuncţionale.

În caz de disonanţă, acest dinamism poate evolua spre un raţionament prea subtil sau spre o critică sistematică. Subiectul devine cicălitor, maniac, temător şi inhibat la extrem.

Balanţa

Semn cardinal de Aer, Balanţa este martora reîntoarcerii echilibru lui zi/noapte, ceea ce marchează începutul evoluţiei perioadei reci şi întunecate. Pe când Berbecul corespunde unei creşteri sau unei încolţiri dinspre Pământ spre cer, Balanţa este începutul unei perioade de cădere, dinspre cer spre Pământ. Această cădere e precedată de un moment în care totul este suspendat, uşor dar supus gravitaţiei şi inevitabil sortit morţii. De unde noţiunea de echilibru, care nu poate fi

decât instabil. Cardinalitatea semnului se exprimă într-o creativitate deosebită orientată spre domeniul artistic…

În mod logic, Venus este în domiciliu în acest semn a cărui armonie contrastează cu asprimea, cu severitatea opusului său, Berbecul. Căderea este începutul epocii sumbre ceea ce explică exaltarea lui Saturn.

Topografie: Balanţa corespunde rinichilor, ureterelor, glandelor suprarenale şi coloanei lombare.

Tipologie: impresia de armonie este predominantă, atât pe plan fizic cât şi psihic. Blândeţe, rotunjime, amabilitate, senzualitate. Este o fiinţă rafinată care caută mai degrabă esteticul decât competiţia, nuanţa şi compromisul mai degrabă decât afirmaţia tranşantă.

În caz de disonanţă, acest dinamism poate transforma în nehotărâre, imobilism sau lipsă de vlagă.

Scorpionul

Semn fix de Apă, Scorpionul este martorul morţii vegetaţiei. Dar această moarte necesară este aparentă, superficială. Viaţa continuă sub pământ, în secret. Puternice mişcări interioare ale materiei în putrefacţie nasc noi forme de viaţa şi schiţa unei noi epoci. De aici noţiunile de transformare, de metamorfoză şi de transmutaţie legate de acest semn. De aici de asemeni ideile de fecunditate interioară, de putere ascunsă şi de sexualitate. Este împărăţia pulsiunilor care cuprind sufletul şi mobilizează energia şi materia.

Marte guvernează acest semn care este într-un anume fel pandantul obscur sau introvertit al Berbecului, dar Pluton este cel ce se apropie cel mai mult de energia Scorpionului.

Topografie: Scorpionul controlează conţinutul pelvian, adică colonul sigucoid, rectul şi anusul, vezica, uretra, organele genitale interne şi externe, sinusurile şi nasul.

Tipologie: din punct de vedere fizic, cel mai frapant este magnetismul pe care-l degajă subiectul marcat de Scorpion, în special la nivelul privirii care este

pătrunzătoare, incisivă, chiar hipnotică. Puterea interioară se poate exterioriza într-o activitate sexuală intensă, uneori pervertită; ea poate fi de asemeni, pusă în serviciul unui scop anume, a unei ambiţii pentru care subiectul va consimţi la orice sacrificii, chiar la orice uneltiri. Mişcările emoţionale interioare sunt puternice dar ascunse. Este o fiinţă greu de înţeles sau de sondat. Capacităţile sale de a-i influenţa şi a-i folosi pe alţii sunt marcante.

În caz de disonanţă, subiectul poate tinde spre fobie, perversitate, tulburare interioară, autodistrugere sau revoltă.

Săgetătorul

Semn mutabil de Foc, Săgetătorul corespunde planului, acela al unui nou ciclu de viaţă, conceput în secret de către Scorpion dar care rămâne deocamdată mai mult un ideal decât ceva concret. După Focul exploziv al Berbecului şi Focul strălucitor al Leului, aici este vorba mai degrabă de un Foc îndepărtat sau înălţător, de o licărire prin tenebre care ghidează paşii călătorului. De aici imaginea evocatoare a unui Centaur care-şi trimite săgeata, fiinţă care, stabilizată pe o bază animală pe care o stăpâneşte, poate tinde spre un scop mai înalt sau mai global.

Acest context de sinteză, de participare la lume, de integrare într-un tot, se potriveşte cu Jupiter care guvernează acest semn.

Topografie: Săgetătorul corespunde bazinului, şoldurilor, discului intervertebral L-S, sacrului, coccisului, feselor şi coapselor.

Tipologie: din punct de vedere fizic, Săgetătorul se apropie de tipul sanguin, dar cu o dezvoltare accentuată a coapselor şi feselor în raport cu regiunea toracică. Din punct de vedere psihologic, este un idealist dotat cu un optimism robust. Bine adaptat la mediul său, nu va ezita totuşi să se opună ordinii stabilite dacă el consideră că este în contradicţie cu idealurile sale. Are un gust deosebit pentru aventură, fie în lumea exterioară (călătorii, descoperiri, raiduri etc.), fie în lumea interioară (căutări

spirituale sau morale).

În caz de disonanţă, această energie se poate transforma în revoltă, în pasiuni necontrolate sau bulimie.

Capricornul

Semn cardinal de Pământ, Capricornul este martorul apogeului întunericului. Odată cu el începe domnia frigului şi a lipsurilor de tot felul. Este domeniul steril al liniştii şi al nopţii. Aceasta corespunde şi cu o concentrare, cu un repaus necesar înaintea unui nou impuls. În Capricorn, nu se păstrează decât strictul necesar continuării vieţii, dar această condensare implică şi o puritate şi o inalterabilitate care sunt de asemeni caracteristici ale semnului. Este frumuseţea, dezgolirea, simetria şi răceala cristalului, materie într-o formă perfecta.

Saturn guvernează acest semn, iar Marte, o planetă dintre cele mai aride, este în exaltare.

Topografie: Capricornul corespunde genunchilor, atât din punct de vedere osos cât şi articular şi musculotendinos.

Tipologie: subiectul marcat de acest semn este apropiat de saturnian, adică osos, „sec” şi dând o impresie de rigiditate. Această rigiditate se poate aplica şi mentalului, subiectul cantonându-se cu uşurinţa în dogme sau în fanatism, şi este foarte greu de influenţat. Emoţia este adesea refulată pentru a lăsa loc cu prioritate raţionamentului. Ca şi cristalul, personalitatea este formată din fermitate şi aplomb. Capricornul este tenace, şi cardinalitatea sa se exprimă mai mult în lumea ideilor sau a muncii decât în domenii emoţionale cum ar fi arta sau sexualitatea.

În caz de disonanţă, acest dinamism se poate exprima printr-un exces de ascetism, de închidere în sine, sau printr-o ambiţie înverşunată, o aviditate de nestăpânit sau un fanatism exacerbat.

Vărsătorul

Semn fix de Aer, la opusul tendinţelor centraliste ale Leului unde domneşte ego-ul, Vărsătorul simbolizează universalitatea energiei. Individul ia cunoştinţă de

apartenenţa lui la o colectivitate, la un mediu şi renunţă la egocentrismul său pentru a se dărui unei cauze mai cuprinzătoare, în natură, fiecare germen care primeşte lumina are doze crescânde, dar echivalente.

Dăruirea de sine şi renunţarea sunt valori apropiate de energia lui Saturn, primul patron al Vărsătorului – Uranus, cel de al doilea patron, se apropie de tendinţa colectivistă şi descentralizatoare a semnului.

Topografie: Vărsătorul corespunde gambelor şi gleznelor.

Tipologie: dacă Saturn predomină, fizicul este apropiat de cel al saturnianului, dar cu un psihism mai detaşat de lume şi de pasiunile sale. Dacă Uranus este cel ce domină, subiectul, plin de vioiciune şi mişcare, este cu siguranţă un nonconformist sau un inovator. El caută neobişnuitul, aventura. Este întotdeauna în avangardă, în afara drumurilor bătătorite. La ambele tipuri, notăm valori de altruism şi o greutate în a-şi asuma sarcinile zilnice.

În caz de disonanţă, dinamismul acesta poate evolua spre o detaşare excesivă faţă de bunurile materiale şi spre o inadaptare la normele sociale, spre un comportament excentric sau revoltat.

Peştii

Semn mutabil de Apă, Peştii fac trecerea de la iarnă la primăvară. Este ultimul semn al ciclului zodiacal. El încheie o mişcare dar pregăteşte o alta. După Apa intimă a Racului şi Apa profundă şi secretă a Scorpionului, Peştii exprimă Apa universală, cea care acoperă totul, Apa ploilor care fertilizează înaintea unei noi creşteri. Este Apa oceanului care, la orizont, întâlneşte cerul. Spre deosebire de Fecioară, unde totul este cântărit şi etichetat, aici ne aflăm în domeniul globalului, al totalităţii, a ceea ce nu poate fi abordat prin raţionament ci doar captat prin intuiţie, prin percepţie directă.

Neptun guvernează acest semn împreună cu Jupiter. Venus, alta planetă cu energie umedă, este în exaltare.

Topografie: semnul Peştilor corespunde picioarelor.

Tipologie: din punct de vedere fizic „subiectul marcat

de semnul Peştilor tinde să fie relaxat, chiar molatic. El dă o impresie de (prea) mare fluiditate, mişcările lui sunt suple şi lipsite uneori de vioiciune. Ochii sunt depărtaţi, privirea pare diluată şi uneori lipsită de fixitate, de concentrare. Această lipsă de concentrare se regăseşte adesea la nivelul mentalului, individul putând să se piardă într-o reverie înceţoşată şi astfel să se îndepărteze sau să fugă de realitate, îndeosebi de problemele şi obligaţiile materiale, considerate prea pământeşti. Impresionabil, subiectul este foarte sensibil la ambianţă şi se orientează în viaţă mai degrabă în funcţie de simţirile sale decât de gândire.

Disonanţele întăresc tendinţele la visare şi la dizolvare în ceţurile psihice, precum şi spre incapacitatea de a judeca limpede şi precis.

Capitolul 2. CASELE

În vreme ce zodiacul permite să integrăm omul în mediul sau cosmic, casele aduc informaţii despre contextul teluric în care el evoluează şi la care participă. Sistemul celor-douăsprezece case este relativ recent Multă vreme, astrologii nu au luat în considerare decât cele patru unghiuri ale temei. Ei au trecut după aceea la opt, şi în sfârşit la douăsprezece sectoare. Este totuşi interesant să revenim la sistemul cuaternar atunci când dorim doar o abordare globală sau când trebuie să sintetizăm date prea complicate.

STUDIU GRUPAT AL CELOR DOUĂSPREZECE CASE

Pe grupe de şase

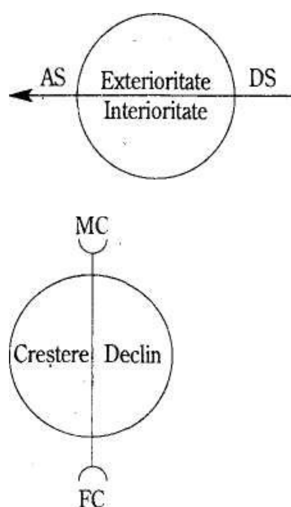
Casele pot fi reunite în două grupe de câte şase, repartizate de o parte şi de alta a marilor axe ale temei: axa Ascendent – Descendent şi axa Mijlocul cerului – Fundul cerului.

După axa Ascendent – Descendent

Această axă simbolizează linia orizontului est-vest şi permite să se facă o distincţie zi/noapte. Partea de deasupra axei este diurnă. Ea corespunde în mod simbolic

lumii manifeste, a ceea ce are tendinţa să se exprime deschis, să se exteriorizeze, a ceea ce este conştient. Partea de dedesubtul axei Ascendent – Descendent este nocturnă. Ea corespunde dimpotrivă la ceea ce este latent, interiorizat, reţinut, inconştientului, potenţialului nemanifestat (fig. 1).

După axa Mijlocul cerului – Fundul cerului

Această axă care leagă în mod simbolic miezul zilei de miezul nopţii, permite o distincţie est-vest. La stânga axei, partea orientală reprezintă domeniul creşterii, al construcţiei şi al pregătirii. Acest sector culminează în Mijlocul cerului, la zenit, ceea ce simbolizează împlinirea, maturitatea, realizarea a ceea ce fusese proiectat, scopul atins sau de atins. La dreapta acestei axe, partea occidentală reprezintă domeniul maturaţiei, al coacerii şi al declinului. Ea ajunge până la Fundul cerului, care simbolizează originea, punctul de unde provine şi unde se reîntoarce totul, cauza iniţială.

Aceasta ne reaminteşte de soarta oricărui lucru terestru care se naşte, creşte, scade şi dispare (fig. 2).

Pe grupe de câte patru

Casele pot fi, de asemeni, clasate în trei grupe de câte patru: casele unghiulare, casele succedante şi casele cadenţe.

Casele unghiulare

Sunt cele patru case primordiale, care încep cu cele patru unghiuri ale temei. Planetele situate în aceste case îşi cresc puterea, şi asta cu atât mai mult cu cât ele sunt situate mai aproape de vârf. Casele I şi a X-a merg în sensul unei afirmări a personalităţii subiectului şi a potenţialelor sale de a folosi lumea care-l înconjoară; casele a IV-a şi a VII-a exprimă dimpotrivă reţinere. Energia este păstrată acum în sânul unei familii, a unui clan (casa a IV-a) sau pusă la dispoziţia unei colectivităţi după un plan sau un contract bine stabilit (casa a VII-a). Este interesant de notat şi de aprofundat analogiile între casele unghiulare şi semnele cardinale.

Studierea a numeroase teme arată că planetele apropiate de cele patru unghiuri ale temei, dar situate în casa precedentă îşi cresc importanţa de o manieră asemănătoare cu cele plasate în casa unghiulară.

Casele succedante

Aceste case sunt legate între ele prin noţiunea de a avea şi a pierde. Casa a II-a corespunde capacităţilor de acumulare ale subiectului, casa a V-a corespunde aptitudinii lui de a gestiona ceea ce posedă, casa a VIII-a capacităţilor lui de a abandona, de a pierde şi beneficiul pe care-l poate avea din asta, casa a XI-a corespunde cu tot ceea ce este obţinut sau pierdut într-un mod anormal, sau graţie unui ajutor sau a unor factori exteriori.

Casele cadenţe

Aceste case sunt legate între ele prin principiul distantei. Casa a III-a exprimă micile deplasări, schimburile apropiate, contactele imediate. Casa a K-a este legată de marile deplasări, atât fizice (călătorii) cât şi mentale (idealuri, proiecte, vise). Cu casa a Vi-a, ne contopim cu mediul şi distanţa dispare. În casa a XII-a, distanţa nu mai există: ne situăm în afara lumii.

Pe grupe de trei

Se mai pot clasa casele în patru grupe a câte trei:

Casele I, V şi IX au în comun mişcarea. Casa I dă impulsul, naşte mişcarea; a V-a o transmite şi o întreţine, a

K-a permite integrarea ei după un plan mai global şi o adaptează lumii exterioare.

Casele II, VI şi X au în comun nutriţia. Casa a II-a permite achiziţionarea de materii prime, a Vi-a le gestionează şi le metabolizează, a X-a supervizează acest proces şi îl adaptează strategiei globale.

Casele III, VII şi XI au în comun schimburile. Casa a III-a este legată de schimburile rapide şi regulate, casa a VII-a de asocierea cu un element exterior, a XI-a cu schimburile necontrolate şi neobişnuite.

Casele IV, VIII şi XII au în comun modalităţile de apariţie, şi de distrugere. Casa a IV-a este legată de mediul din care se provine, de creuzetul originilor, casa a VIII-a de ceea ce aduce distrugere şi tot ce este legat de aceasta, a XII-a de principalele crize care perturbă subiectul între această creaţie şi această distrugere.

Este posibilă şi o altă clasificare în patru grupe de câte trei case, după cele patru cvadrante delimitate de cele patru unghiuri ale temei:

Între Ascendent şi Mijlocul cerului: începutul manifestării şi creşterea;

Între Mijlocul cerului şi Descendent declinul şi sfârşitul manifestării;

Între Descendent şi Fundul cerului: transformări, bilanţuri, perioadă post mortem;

Între Fundul cerului şi Ascendent: planuri, proiecte, faze nemanifestate ale creaţiei.

Pe grupe de două

În sfârşit, putem clasa casele în şase grupe a câte două case opuse.

Casele I şi VII reprezintă axa individ/comunitate;

Casele II şi VIII simbolizează axa construcţie/distrugere;

Casele III şi IX simbolizează axa unicilor deplasări/marile deplasări;

Casele IV şi X simbolizează axa origine/destinaţie sau viaţă privată/viaţă publică;

Casele V şi XI simbolizează axa gestiune

personală/colectivizare

Casele VI şi XII simbolizează axa integrare/izolare.

SEMNIFICAŢIA GENERALĂ ŞI MEDICALA A CELOR DOUĂSPREZECE CASE

Casa I

Este casa cea mai individuală. Ea subliniază energia pe care subiectul o întruchipează cel mai bine, pe care o exprimă în mod firesc. Ne putem întreba de ce o casă situate sub linia orizontului are o importanţă atât de mare. De fapt, vârful acestei case, Ascendentul, este cel care are o importanţă majoră în calitatea sa de zonă în care apar zorile, şi elementele temei situată în apropierea acestui punct, atât din casa I cât şi din casa a XII-a, sunt valorizate. Această zonă natală sintetizează pe de altă parte potenţialităţile individului, caracteristicile aflate încă în germene, puţin sau deloc manifeste, dar care vor însufleţi şi modela subiectul, atât din punct de vedere fizic cât şi psihologic. Aceasta explică de ce casa I ţine încă de zona nemanifestă, chiar dacă potenţialitate individului abia aşteaptă să se exprime şi vor marca subiectul cu o amprentă de neşters şi de nestăvilit.

Sensul general: personalitatea, sănătatea globală, vitalitatea, naşterea şi împrejurările ei, ereditatea subiectului, calităţile lui înnăscute.

Sensul medical: vitalitatea subiectului, tipul său morfologic, condiţiile naşterii, antecedentele familiale şi transmiterile ereditare. Zona apropiată de Ascendent aduce, de asemeni, informaţii despre viaţa intrauterină şi despre maladiile neonatale.

Casa II

Corespunde la ceea ce subiectul însuşi a câştigat.

Sensul general: bani, avere personală, capacităţi de a obţine ceva prin propriile mijloace, de ce anume este cel mai ataşat subiectul.

Sensul medical: tot ceea ce priveşte nutriţia, excesele sau carenţele, pofta de mâncare, asimilarea şi anabolismul.

Casa III

Corespunde la ceea ce este apropiat.

Sensul general: familia apropiată, vecinătate, colegi de şcoală sau de serviciu, călătorii scurte, muncă intelectuală şi studiu, limbajul şi vorbirea (ceea ce permite comunicarea cu cei-apropiaţi).

Sensul medical: mişcările, mai ales dacă ele sunt de mică amplitudine şi regulate, respiraţia, mica circulaţie, reflexele, tremurăturile. răsunetul loco-regional al unei patologii. Peristaltismul intestinal este legat de casa a III-a pentru că el se datorează unor mişcări reflexe ce se transmit din aproape în aproape, pe când tranzitul intestinal care rezultă din această mişcare trebuie legat de casa a IX-a.

Casa IV

Este casa originii, a ceea ce este prealabil sau la început.

Sensul general: cercul familial, clanul, părinţii şi îndeosebi mama apoi căminul, intimitatea. Este de asemeni, grădina secretă, ceea ce este conservat, memorizat însemnând locul de unde venim, casa a IV-a poate fi folosită în mod logic ca punct de plecare într-o cercetare asupra unei karma aflată la originea unei încarnări sau a unei boli.

Sensul medical: ceea ce este pus deoparte, conservat, deci rezervele, grăsimile, compartimentul extracelular, ceea ce este închistat, ceea ce este reţinut sau nu poate fi mobilizat (edeme, ascită, etc.).

Casa V

Este casa gestionării resurselor şi a energiei.

Sensul general: creativitate, procreere (copii), jocul şi toate activităţile din timpul liber, nelegate de un scop lucrativ sau ambiţios, tot ceea ce face plăcere, legăturile amoroase.

Sensul medical: capacităţile energetice ale subiectului, anduranţa, capacităţile de recuperare, fecunditatea.

Casa VI

Este casa integrării, a mediului ambiant.

Sensul general: preocupările domestice sau de

sănătate, mediul profesional şi constrângerile lui, raporturile cu subalternii, acţiuni sociale, servicii.

Sensul medical: mediul interior şi compoziţia sa, capacităţile organismului de a păstra acest mediu constant (homeostazia), facultăţile de adaptare la variaţii (de temperatură, climatice, dezechilibre alimentare etc.).

Casa VII

Este casa asocierii, a complementului.

Sensul general: căsătoria şi toate asocierile care sunt făcute printr-un contract, oral sau scris, colaborările, relaţiile şi schimburile organizate cu ceilalţi (reuniuni, expoziţii, conferinţe etc.).

Sensul medical: schimburile cu exteriorul, de exemplu la nivelul alveolelor pulmonare sau al pielii, grefele, transfuziile, protezele, donarea de sânge, de ţesuturi, de organe. Casa a VII-a este implicata de fiecare dată când un fenomen organic sau energetic necesită colaborarea mai multor ţesuturi sau organe. De exemplu, este cazul pentru toate procesele legate de funcţionarea endocrină, sau pentru moleculele sau energiile care s-au format graţie acţiunii combinate a mai multor organe.

Casa VIII

Este casa degenerării, a distrugerii.

Sensul general: moarte, pierderi materiale, metamorfoze (incluzând o moarte şi o nouă naştere pe lume), moşteniri şi banii soţului sau ai asociaţiilor.

Sensul medical: catabolismul, facultăţile de eliminare, sexualitatea – sau pierderea seminţei, şi deci a energiei, este asociată cu creaţia –, fenomenele de regenerare. Pierderile seminale, menstruaţiile, naşterile „avorturile, mutaţiile, necrozele, abcesele, conflictele imunitare (bolile autoimune, respingerea grefelor etc.).

Casa IX

Reprezintă tot ceea ce este îndepărtat.

Sensul general: marile călătorii, străinătatea, mai ales dacă destinaţia este îndepărtată, migrările, visele, idealurile înalte sau abstracte, aspiraţiile, principiile filosofice sau religioase.

Sensul medical: marea circulaţie (funcţia de distribuţie a sistemului cardiovascular), tranzitul intestinal, migrarea calculilor, procesele embolice, extensia unei boli la distanţă (metastaze) contagiunea, problemele epidemice.

Casa X

Este casa ce simbolizează scopurile din aceasta lume, realizarea.

Sensul general: vocaţia, cariera, puterea asupra lumii, autoritatea, responsabilităţile, onorurile. Ceea ce are cea mai mare influenţă asupra subiectului, la nivel familial (părinte dominant), profesional (superiorii) sau moral (maestru spiritual, inspirator). Profesia depinde de casa a II-a în ceea ce priveşte aspectul financiar, de casa a Vi-a în ceea ce priveşte aspectul domeniul rutinei, şi de casa a X-a în ceea ce priveşte cariera şi vocaţia.

Sensul medical: marile sisteme de reglare şi de comandă centralizată care sunt sistemul nervos, sistemul endocrin, sistemul cardiovascular în funcţia lui de centralizare a sângelui.

Casa XI

Este casa a tot ceea ce este schimbat fără nicio finalitate cu mediul exterior.

Sensul general: relaţiile amicale, afinităţile, ajutoarele, elementele necontrolabile, evenimentele sau comportamentele anarhice, fără legătură cu structurile centrale.

Sensul medical: ceea ce nu este supus controlului organismului, şi are adesea tendinţa de a scăpa fie într-un mod natural (transpiraţia, ţipătul etc.), fie pe căi neobişnuite (erupţii cutanate, vărsături, hemoragii etc.). ajutorul neobişnuit venit din afară fără controlul subiectului (chirurgie, reanimare etc.). Sau pătrunderea brutală de energie exterioară, cel mai adesea patogenă (vânt, căldură, frig etc.).

Casa XII

Este casa care simbolizează izolarea şi încercarea.

Sensul general: suferinţa, boală, încercare,

singurătate, exil, ceva de la care nu te poţi sustrage, inevitabilul, eşecurile, ruina, decăderea, decrepitudinea.

Sensul medical: anestezia, maladii fatale sau incurabile, calcificări catalepsie, comă, autism şi anumite psihoze grave. În care subiectul se izolează de lumea exterioară sau pierde contactul cu realitatea.

Capitolul 3. PLANETELE

Planetele exprimă **polarităţi** şi **specificităţi energetice,** nuanţate de contextul sau fundalul pe care îl formează zodiacul şi cele douăsprezece case. Vorbind din punct de vedere astrologie, poziţiile şi configuraţiile planetare sunt cele care caracterizează omul cu cea mai mare precizie. Aceste chei fundamentale permit să se discearnă trăsăturile specifice şi tendinţele energetice şi psihologice…

Până la sfârşitul secolului al XVIII-lea, tradiţia astrologica era bazată pe şapte astre: Soarele, Luna, Mercur, Venus, Marte, Jupiter şi Saturn. În numeroase domenii, acest ansamblu e suficient pentru a face o descriere, pentru a înţelege şi caracteriza ceea ce ne înconjoară. De exemplu, ceea ce are legătură cu natura, cum ar fi mineralele, metalele, vegetalele sau animalele, poate fi perfect clasat şi definit după cele şapte arhetipuri de bază.

Descoperirea planetelor transsaturniene, adică Uranus, Neptun şi Pluton, coincide cu dezvoltarea epocii noastre moderne. Aceste noi simboluri permit să se precizeze sau să se particularizeze datele exprimate de către cele şapte planete primordiale, dar ele nu pot fi considerate ca fiind la acelaşi nivel ca acestea din urmă. De exemplu, toate mineralele pot fi clasate după sistemul celor şapte planete. Dar fenomenul radioactivităţii, care este propriu unora dintre minerale, este tipic plutonian.

În astrologia medicală, dacă cea mai mare parte a proceselor patologice pot fi circumscrise de primele şapte planete, un fenomen comun cum este alergia este mai specific legat de energia uraniană. Observăm astfel că

planetele transsaturniene, descoperite mai recent, sunt deosebit de apte să exprime fenomene puse în evidenţă de puţină vreme, graţie evoluţiei cunoştinţelor şi gândirii.

Nu trebuie să se cadă în greşeala de a apropia cele trei planete transsaturniene de o planetă le bază. De. exemplu, se spune uneori că Uranus este octava superioară a lui Venus, din unele privinţe, ele se apropie de energia marţiană, în altele de Saturn, şi chiar de Mercur. De fapt, ea are o specificitate aparte care trebuie abordata ca atare, la un nivel di-i ferit de cea a celor şapte planete.

SOARELE

Aflat în centrul sistemului ce-i poartă numele, Soarele este simbolul valorilor luminoase, active, Yang. Semnul şi casa în care el se situează capătă o importanţă deosebită. Cum lumina albă este o sinteză a tuturor culorilor, el este o sinteză a tuturor energiilor planetare, dar are şi o specificitate proprie.

Semnificaţie generală: Soarele este astrul vieţii. Creativitate, fecundaţie (polaritatea caldă şi activă a fecundităţii), activitate, individualitate, conştientă, dezvoltarea eului, putere, înflăcărare, autoritate, măreţie, ambiţie, sunt principalele-cuvinte-cheie.

Modalităţi energetice: energia solară este caldă şi uscată, mai mult caldă decât uscata. Ea se distribuie cu generozitate de la centru spre periferie, după o mişcare centrifugă. Aici, noţiunea de centralizare este importantă. Într-un mod de funcţionare solar, întotdeauna centrul este cel ce păstrează controlul asupra periferiei, îi transmite impulsuri şi primeşte informaţii. Din punct de vedere patologic, energia solară este consumativă, exaltantă şi exclusivă.

Tipologie: imaginea este Apollo „care dă o impresie de măreţie, de mândrie, de nobleţe. Proporţiile sunt armonioase, formele suple. Faţa este marcată de o sclipire luminoasă, un ten mat fără coloraţie excesivă. Privirea este deschisă, directa; fruntea este dreaptă, nasul accentuat şi regulat. Trăsăturile sunt ferme, armonioase şi bine

conturate. Mersul este puternic dar suplu, amplu, hotărât.

Psihologie: mândria (chiar orgoliul), voinţa, ambiţia, strălucirea sunt principalele caracteristici psihologice. Dorinţa de a străluci, de a conduce, de a domni este pe primul plan, ajutată de un magnetism, de o aură care-i îndeamnă pe cei ce înconjoară subiectul să i se alăture şi să-l servească. Acest tip, dacă este armonic, este adesea dotat cu generozitate şi o mare nobleţe sufletească. Găsim o expresie a acestui arhetip în idealul cavaleresc, eminamente marcat de energia solară.

Semnificaţia medicală

Fiziologie; Soarele este un indicator al vitalităţii generale a subiectului, al metabolismului de bază şi al activităţii celulare în general. Poziţia lui în semnul zodiacal şi în casă ne informează despre modul în care această vitalitate se exprimă mai bine, sau poate fi reînnoită. Mai precis, Soarele simbolizează energiile centralizatoare şi reglatoare ale corpului: nucleul celular, centri de comandă nervoasa, sistemul de control endocrin şi funcţia de distribuire a sângelui. În opoziţie cu valorile lunare, care sunt inconştiente, ci simbolizează de asemeni, totalitatea proceselor conştiente, iar funcţiile corticale ale creierului îi pot fi atribuite în mod global Soarelui. El reprezintă şi polul activ, cald şi mobil al fecundităţii.

Organe şi ţesuturi: Soarele este asociat inimii, pancreasului, cortexului cerebral în ansamblul său şi plexului solar. Printre ţesuturile corpului, el controlează sângele, lichidul vieţii, suportul spiritului pentru esoterişti, şi sistemul arterial care-l distribuie. Printre diferitele funcţiuni ale sângelui, cele de oxigenare a celulelor şi de apărare împotriva agresorilor (imunitatea, în special mecanismele care permit să se distingă ceea ce ţine de subiect şi ceea ce-i este străin) sunt tipic solare.

Patologie: o energie solară excesivă poate provoca ceea ce Paracelsus numea „consumpţie”, când tot metabolismul bazat este accelerat, şi când simptomatologia este asemănătoare cu cea din hipertiroidie (slăbire, sete, tahicardie, nervozitate,

tremurături etc.). Ea poate să se traducă, de asemeni, prin inflamaţii sau fenomene congestive.

O energie solară insuficientă poate să se traducă printr-o încetinire a metabolismului, care se poate atunci exprima printr-o răcire a corpului sau o „zgribulire” excesivă, o încetinire psihomotorie, tulburări de atenţie, bradicardie deficite imunitare înnăscute sau câştigate, probleme de sterilitate, în special cele ce sunt legate de o insuficienţă de energie caldă (de exemplu, o mobilitate insuficientă a spermatozoizilor).

În sfârşit, energia solară poate fi perturbată fără să se poată vorbi de un exces sau o insuficienţă. Aceasta se manifestă, de exemplu, prin tulburări de conştientă, prin anomalii cromozomiale sau genetice, prin malformaţii congenitale, dereglări endocrine, tulburări de ritm sau de conducere cardiacă, etc.

LUNA

Astrul nopţii şi al feminităţii, Luna completează Soarele deşi i se opune în mai multe privinţe. Este astrul cel mai apropiat de Pământ şi influenţa ei este direct observabilă, îndeosebi asupra oceanelor şi a mediului biologic care sunt în mare parte compuse din apă. Satelit al Pământului, este de asemeni „planeta” cea mai rapidă şi mai schimbătoare pentru observator. Ciclurile ei servesc drept bază calendarului şi sunt în analogie cu mişcările biologice.

Semnificaţie generală: cuvintele-cheie cele mai adaptate acestui astru sunt receptivitatea, feminitatea, plasticitatea, maternitatea, fecunditatea (în sensul feminin, receptiv), nutriţia, interiorizarea, conservarea, imaginaţia, somnul, visul, inconştientul. În vreme ce Soarele semnifică individualitatea, ceea ce este personal, Luna reprezintă ceea ce este colectiv, clanul, mediul, publicul.

Modalităţi energetice: spre deosebire de energia solară, energia lunară este rece şi umedă, mai mult rece decât umedă. Este o energie fluidifiantă, diluantă, pasivă. Mişcările energetice sunt centripete. Această activitate permite acumularea şi condensarea materialelor necesare

vieţii, şi care vor fi modelate şi aranjate de către energia creatoare a astrului zilei. Există deci opoziţie şi complementaritate între Soare şi Lună, un cuplu foarte apropiat de Yin/Yang din tradiţia chineză.

Din punct de vedere patologic, energia lunară este încetinitoare şi inhibitoare. Ea face să primeze materia în raport cu energia. Provoacă acumulări de lichide şi de materie.

Tipologie: lunarul este asemănător unui prunc dolofan, numai rotunjimi. Faţa este lată, cu trăsături foarte marcate, bărbia teşită, obrajii dolofani, nasul mic şi rotund. Tenul lăptos şi fără strălucire. Privirea, lipsită de vioiciune, este adesea ascunsă, ferită. Corpul este dilatat, abdomenul proeminent. Subiectul degajă o impresie de lentoare, pasivitate, indolenţă, greoi. Pare absorbit în lumea lui interioară şi foarte puţin deschis spre exterior.

Psihologie: psihologia lunară este de interioritate, de pasivitate sau de reactivitate. Vorbind despre Lună, abordăm polul instinctiv, primitiv al psihicului, acolo unde abundă inconştientul şi visul. Lunarul are tendinţa să se închidă în sine, mai preocupat de imaginarul său decât de lumea exterioară. Poate de asemeni să trăiască şi în trecut o altă caracteristică a sa este marea lui instabilitate (caracter lunatic). Acţionează mai ales prin reacţii la stimulii exteriori şi îi este greu să anticipeze, să prevadă sau să ia iniţiative.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Luna este legată de toate funcţiile inconştiente ale organismului, cum ar fi sistemul nervos vegetativ sau centrii de comandă automata din bulbul rahidian. Are de asemenea, o legătură directă cu apa din mediul intern, îndeosebi cu sistemul limfatic, componentă pasivă a circulaţiei. Toate energiile anabolizante, toate procesele ce vizează acumularea de materii sau integrarea lor în organism au de asemenea, o componentă lunară: digestia, punerea în rezervă a materiei şi energiei, de exemplu sub formă de grăsime, creşterea, pot fi legate de acest astru. Fecunditatea, în polaritatea ei pasivă şi

receptoare, îi este asociată, la fel ca maternitatea şi funcţiile de lactaţie. În sfârşit, somnul şi visele sunt şi ele de domeniul lunar.

Organe şi ţesuturi: stomacul, sistemul nervos vegetativ şi bulbul rahidian, limfa, uterul şi glandele mamare, grăsimea, sistemul veno-limfatic, lichidul sinovial şi cel cefalo-rahidian, (acesta din urmă trebuie să fie legat şi de Neptun) au o semnătură lunară.

Din punct de vedere *patologic:* un exces de energie lunară poate provoca probleme de obezitate importante, putând merge până la a jena mişcările respiratorii sau a provoca tulburări de conştientă. Poate de asemenea, să se exprime prin edeme, chisturi, încetinire a tranzitului intestinal sau digestiv, tulburări de atenţie, de vigilenţă (absenţe, somnolenţă, hipersomnie...), bulimie etc.

O insuficienţă de energie lunară se poate exprima printr-o scădere în greutate, o slăbire excesivă, o creştere insuficientă, carenţe, insomnii etc.

În plus, numeroase probleme de sterilitate şi de patologie obstetricală au o semnătură lunară. Caracterul epidemic a numeroase maladii infecţioase poate fi de asemenea, legat de energia lunară.

MERCUR

Mercur este planeta cea mai apropiată de Soare, de care nu pare să se îndepărteze niciodată, de unde şi comparaţia cu „mesagerul zeilor” ca asistentul, care nu exista decât pentru cel pe care-l serveşte.

Semnificaţie generală: schimburi, comunicare, mişcare, transmitere, adaptare, vivacitate, relaţie, intelectualizare sunt principalele cuvinte-cheie legate de această planeta.

Modalităţi energetice: Mercur are o energie dublă, de o parte uscată şi rece, dar mai mult uscată decât rece; pe de altă parte umedă şi rece, dar mai mult umedă decât rece. Uscăciunea explică rapiditatea şi vivacitatea energiei mercuriene, iar umiditatea explică adaptabilitatea ei. Energia lui Mercur permite schimburile, transmiterile şi adaptările, Este un vector de informaţii, un suport a cărui

neutralitate permite o impregnare şi o redare fidelă a energiilor pe care le vehiculează. Patologic, energia mercuriană aduce instabilitate şi agitaţie.

Tipologie: mercurianul este întruchiparea pajului, a copilului de casă, vioi, subţirel, guraliv. Faţa este triunghiulară, fruntea înaltă, nasul şi bărbia ascuţite, ochii vioi şi uşor ironici. La orice vârstă, el îşi păstrează înfăţişarea de adolescent. Mişcările sunt vioaie, repezi, şi dau o impresie de uşurinţă şi fineţe.

Psihologie: Mercur este legat de mental; totul se face în detrimentul sentimentului. Dar rapiditatea acestei energii, dacă ea nu este temperată sau canalizată, nu va permite o gândire în profunzime şi aduce după sine o tendinţă la superficialitate. Subiectul înţelege cu uşurinţă, ideile se succed sau apar cu rapiditate, dar ele nu sunt aprofundate şi pot să sfârşească într-o trăncăneală sau logoree. Chiar dacă nu va cădea în această greşeală, mercurianul este un specialist al cuvântului, al conceptului, al logicii, mult mai în largul lui într-un discurs decât într-o acţiune concretă.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Mercur este legat de toate schimburile ce se efectuează la nivelul organismului, schimburi capilare la nivel circulator, schimburi gazoase la nivel respirator, şi în mod mai general la toate schimburile de membrana celulară. Este de asemenea, în relaţie cu transmiterea de informaţii, din exterior spre interior (organe de simţ şi în special auzul), în interiorul organismului (conducerea nervoasă, mecanismele sinaptice, relaţiile dintre glandele endocrine) şi din interior spre exterior (mişcarea, gestul, cuvântul). Este implicat în mod deosebit în toate fenomenele de adaptare.

Organe şi ţesuturi: plămânii, mai ales la nivel alveolar unde au loc schimburile, laringele şi glanda tiroidă, nervii, vectorii de informaţii, şi capilarele sanguine sunt asociate cu Mercur.

Patologic: un exces de energie mercuriană poate provoca nervozitate, agitaţie, tremurături, dificultăţi de

concentrare etc.

O insuficienţă de energie mercuriană poate împiedica facultăţile de adaptare la fenomenele exterioare, poate altera limbajul, capacităţile de schimburi la nivel respirator sau capilar şi transmiterea de informaţii la nivel neurologic, senzorial sau endocrin.

În sfârşit, energia mercuriană poate fi perturbată fără ca aceasta să fie prin exces sau insuficienţă. Este cazul pentru problemele de epilepsie, ale mişcărilor anormale, ale anomaliilor de sensibilitate, ale halucinaţiilor vizuale sau auditive, a tulburărilor de memorie etc.

VENUS

Apropiată de asemenea, de Soare, planeta Venus nu se depărtează niciodată mai mult de 48°. Cei care, într-o seară de vară, au putut resimţi blândeţea strălucirii lui Venus nu vor avea nicio greutate să înţeleagă calităţile care sunt asociate acestui astru.

Semnificaţie generală: armonie, blândeţe, estetică, senzualitate, voluptate, cumpătare, rafinament, echilibru, supleţe sunt principalele cuvinte-cheie aplicabile acestei planete.

Modalităţi energetice: energia lui Venus este caldă şi umedă, mai mult umedă decât caldă. Ea este liniştitoare, echilibrantă, moderatoare, dar fără ca să frâneze sau să inhibe. Ea mlădiază, îndulceşte, moaie, unge facilitând astfel contactul şi unirea. Patologic, ea este lascivă, încărcată, şi naşte lenevia.

Tipologie: ne vom reaminti de Venus cea a pictorilor din secolul al XVIII-lea, toată numai forme, rotunjimi, dar cu o oarecare fermitate (ceea ce le deosebeşte de tipul lunar). Faţa este ovală, trăsăturile sunt blânde, echilibrate, armonioase, tenul este roz. Liniile sunt suple şi rotunde, atitudinea şi gesturile sunt elegante, relaxate şi fără bruscheţe. Degajă o impresie generală de armonie şi amabilitate.

Psihologie: senzualitatea este cea care domină. Venusianul savurează lumea şi se orientează după

simpatiile sale, după gusturi, după activităţi sau după pofte. Nu este orientat mai mult spre exterior sau spre interior, dar oscilează între aceste două direcţii după oportunităţi sau după cei ce-l înconjoară. Este sensibil la rafinament şi estetică.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Venus reprezintă funcţiile ce tind să echilibreze, atât la nivel fizic cât şi la nivel molecular. Ea mlădiază, unge şi relaxează. I se atribuie funcţii feminizante, în special la nivel endocrin, şi în sensibilitatea tactilă atunci când ea este asociată plăcerii.

Organe şi ţesuturi: rinichii, gura, gâtul (laringele), mucoasele, cerebelul şi venele au o semnătură venusiană.

Patologic: un exces de energie venusiană poate să se manifeste prin scurgeri mucoase excesive, o tonicitate insuficientă la nivel muscular, o lenevire intestinală, pofte exagerate, excesive în raport cu capacităţile organismului.

O energie venusiană insuficientă se exprimă dimpotrivă printr-un tonus muscular excesiv şi prin mişcări rupte, lipsite de supleţe (energia opusă şi complementară a lui Mar te devine atunci dominantă), o uscăciune a mucoaselor ce poate evolua spre inflamaţie etc.

Printre perturbările de energie venusiană, putem cita tulburările de echilibru, vertijele, sindromul cerebelos de exemplu, unele probleme de homeostazie (echilibrul mediului intern), mai ales dacă sunt legate de o disfuncţie renală.

MARTE

Opusă şi complementară lui Venus, care exprimă blândeţea şi feminitatea, planeta roşie este simbolul agresivităţii şi al virilităţii.

Semnificaţie generală: dinamism, impuls, iniţiativă, înflăcărare, spontaneitate, agresivitate, iritabilitate, virilitate sunt cuvintele-cheie cele mai adaptate acestei planete.

Modalităţi energetice: energia marţiană este caldă şi uscată, mai mult uscată decât caldă. Ea aduce dinamism, iniţiativă. Favorizează pornirea la drum, demarajul şi-

accelerarea. Este stimulantă şi excitantă, încălzitoare şi extrem de virilizantă. Patologic, ea este inflamatoare, incendiatoare şi distructivă.

Tipologie: tipul marţian este asemănător celui bilios. Este apropiat de personajul războinicului amerindian, care ne este prezentat de numeroase western-uri. Chip colţuros, ten mat, nas coroiat, privire pătrunzătoare, musculatură puternică, mai remarcabilă prin tonusul său decât prin volum. Dă o impresie generală de dinamism, înflăcărare şi combativitate.

Psihologie: psihologia marţiană este reprezentată de impulsivitate şi combativitate. Acţiunea primează asupra gândirii. Este flacăra care împinge spre acţiune, spre îndrăzneală, spre pasiune, este cea care aprinde subiectul şi-l propulsează spre aventură sau spre luptă, cea care favorizează iniţiativa şi angajamentul. În mod negativ, această energie se exprimă printr-o îndrăzneală frizând inconştienţa, prin agresivitate şi furie.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Marte conduce tot ceea ce în organism are tendinţa să exteriorizeze şi să accelereze mişcarea. Este de asemenea, legat de reacţiile faţă de o invazie exterioară, de capacitatea de distrugere a elementelor străine. Controlează de asemenea, şi funcţiile de erecţie şi virilizante. Fierul, element participant la formarea hemoglobinei, este şi el guvernat de această planetă.

Organe şi ţesuturi: sistemul muscular striat, adică cel voluntar, organele genitale externe, nasul, arterele de calibru mic (a căror componenţă musculară este importantă) şi hematiile sunt guvernate de Marte.

Patologic, Marte se manifesta în general într-un mod violent dar de o manieră previzibilă şi adaptată cauzei problemei (ceea ce o diferenţiază de Uranus). Un exces de energie marţiană poate să se manifeste prin febre, reacţii violente faţă de agresiunile externe, inflamaţii, tulburări erectile (priapism), crize dureroase acute, un tonus muscular exagerat – ceea ce poate provoca crampe sau contracţii violente etc.

O insuficienţă de energie marţiană poate să se exprime prin inerţie, o lipsă de reacţie faţă de agresiunile externe, un tonus muscular insuficient, un deficit erectil, anemie prin carenţă de fier etc.

În sfârşit, energia marţiană perturbată se poate manifesta sub formă de rupturi brutale ale structurilor corporale, fie că survin pe un teren normal sau patologic (anevrisme sau chisturi, de exemplu), fracturi, sfâşieri, hemoragii, traumatisme, arsuri etc.

JUPITER

Este cea mai voluminoasă dintre planetele ce gravitează în jurul Soarelui, înconjurată de numeroşi sateliţi. Jupiter emană o măreţie şi o demnitate ce aminteşte într-o oarecare măsură de Soare.

Semnificaţie generală: protecţie, bunăvoinţă, simpatie, generozitate, expansivitate, maturaţie, coordonare, coeziune, sunt principalele cuvinte-cheie legate de această planeta.

Modalităţi energetice: energia jupiteriană este caldă şi umedă, mai mult caldă decât umedă. Ea tinde să crească, să matureze (să coacă), să protejeze, şi să regleze, şi aceasta datorită unor calităţi empatice şi armonizante. Ea favorizează expansiunea. Când este patologică, devine hipertrofiantă, dilatantă, apăsătoare.

Tipologie: jupiterianul este tipul de subiect căruia îi place să trăiască bine, are forme generoase, se bucură de viaţă, e simpatic şi jovial. Se distinge de lunar şi venusian printr-o statură mai înaltă, o fizionomie mai veselă, o faţă plină fără să fie umflată, uneori cu „fălci”, şi o barbă deasă de bărbat. Aceste caracteristici se dezvoltă mai ales la vârsta matură.

Psihologie: aici predomină extravertirea, căldura şi generozitatea faţă de ceilalţi. Acest personaj este fireşte simpatic şi iubit de toţi. El inspiră încredere. În paralel, subiectul poate dezvolta redutabile pofte personale privind mâncarea bună (carnea) şi puterea. Buna lui dispoziţie este comunicativă. Este perfect integrat în comunitate şi tinde în mod firesc să-şi asume un rol politic sau social.

Este un optimist luând latura bună a vieţii şi risipindu-se fără măsură în proiectele şi cauzele în care s-a angajat

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Jupiter dezvoltă, protejează, reglează şi maturează. În domeniul dezvoltării, putem cita sinteza proteinelor, asigurată în mare parte de către ficat, participare la creştere (Luna permite acumularea de materiale, Jupiter le organizează şi le structurează, Soarele aduce energia, dinamismul şi planul de integrare). Jupiter este de asemenea, răspunzător de statura corporală. Printre funcţiile de protecţie, detoxifierea hepatică este fizic jupiteriană. Reglarea este în special focalizată spre digestie şi asimilare, Jupiter jucând rolul de armonizant al mişcărilor digestive. Sinteza hepatică a bilei, care permite asimilarea grăsimilor, îi poate fi de asemenea, atribuita. Reglarea şi armonizarea ating printre altele şi nivelul emoţional, energia optimistă a lui Jupiter având clare proprietăţi antidepresive şi liniştitoare.

Organe şi ţesuturi: ficatul, organul cel mai voluminos al organismului, are numeroase funcţii care sunt de tip jupiterian; glandele suprarenale, seroasele şi alte ţesuturi protectoare (peritoneu, pleură, meninge).

Patologic: un exces de energie jupiteriană poate să se manifeste printr-un apetit exagerat, în special pentru alimentele grase şi sărate, printr-un exces de forme corporale, îngrăşare, îngreunare, supraîncărcare sau depuneri grăsoase la nivelul sângelui, al pielii sau ţesuturilor (artere, ficat), hipertrofia anumitor organe (ficat, splina), tumefacţii şi tumori cel mai adesea benigne.

O energie jupiteriană insuficienta poate să se exprime printr-o slăbire excesivă, anorexie, sindrom depresiv etc. (energia saturniană, o-pusa lui Jupiter, devine atunci dominantă).

În sfârşit, energia jupiteriană poate fi perturbată fără exces sau insuficientă. Este cazul tulburărilor gastrice (dispepsii, reflux gastro-esofagian, vomismente gastrice, ulcere gastrice etc.) unde ficatul nu joacă un rol de armonizare a mişcărilor digestive, patologii hepatice cum

ar fi icterul, unele tipuri de intoxicaţie alcoolică, numite uneori „alcoolism social”, atunci când băutura permite o participare la veselie, la o integrare socială, sau răspunde unor nevoi profesionale (mese de afaceri...). Este de asemenea, cazul unor anumite forme de iritabilitate excesivă Jupiter nu-şi joacă rolul de echilibrat la nivel emoţional) etc.

SATURN

Multă vreme calificată drept malefică, Saturn este planeta cu reputaţia cea mai proastă, chiar dacă energia pe care o reprezintă este la fel de necesară vieţii terestre ca şi aceea a altor planete. Este simbolul timpului care trece, inevitabil, putând aduce maturaţie dar şi toate încercările legate de îmbătrânire şi despărţire.

Semnificaţie generală: concentrare, cristalizare, structurare, încetinire, micşorare, răcire, uscare, limitare, izolare, conservare sunt cuvintele-cheie cele mai adaptate acestei planete.

Modalităţi energetice: energia saturniană este rece şi uscată, mai mult rece decât uscată. Ea concentrează, usucă, reţine, cristalizează, solidifică, retracta, încetineşte şi se opune din multe puncte de vedere celei a lui Jupiter. Patologic, ea astupă, întăreşte, sclerozează şi îngheaţă.

Tipologie: saturnianul este foarte apropiat de temperamentul nervos al lui Hipocrat Osos, noduros, slab, el are tendinţa să se încovoaie. Faţa este trasă şi regulată, ochii sunt înfundaţi în orbite, obrajii supţi. Dă impresia generală de rigiditate, de înţepeneală. Numeroşi bătrâni corespund acestui tip morfologic.

Psihologie: spre deosebire de jupiterian, saturnianul este un introvertit, frustrat că nu poate participa la lume şi răspunzând acestei frustrări conform a doua tendinţe: aviditate, care naşte ambiţie, gelozie, posesivitate etc., sau detaşare, care-l împinge la renunţare, la sublimarea sentimentelor şi la asceză.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: fenomenele de cristalizare şi de solidificare osoasă şi cartilaginoasă, procesele de

reparaţie, de cicatrizare, capacităţile de astringenţa la nivel cutanat, de concentrare la nivelul mediului intern, metabolismul fosfocalcic şi sistemul hormonal de care este legat (paratiroidele, calcitonina), toate sunt legate de Saturn. Mai putem adăuga toate procesele de îmbătrânire.

Ţesuturi şi organe: Saturn guvernează pielea, limita organismului faţă de mediul extern, oasele, dinţii, fanerele (păr, unghii), vezicula biliară (bila însăşi este mai degrabă legată de Marte şi Jupiter) şi genunchii.

Patologic: un exces de energie saturniană poate aduce după sine o îmbătrânire prematură, fenomene de scleroză, de fibroză, de degenerescentă, anorexie şi depresie.

Insuficienţa energiei saturniene se poate manifesta printr-o fragilitate la nivel osos, printr-un defect de consolidare al fracturilor sau de cicatrizare tisulară, în special la nivelul pielii, printr-o astringenţă insuficientă care stă la originea transpiraţiei excesive, a poliuriei, a diareii etc.

În sfârşit, energia saturniană perturbata se poate exprima prin depuneri sau cristalizări anormale cum este cazul în gută, litiazele, condrocalcinoza, induraţiile, fenomenele artrozice, pierderile de mobilitate la nivelul articulaţiilor, stenozele, sau alte patologii asemănătoare.

PLANETELE TRANSSATURNIENE

Aşa cum am văzut în introducere, nu putem aborda ultimele trei planete la acelaşi nivel cu cele şapte planete tradiţionale. Din motive didactice, vom folosi acelaşi plan, dar va fi necesar să relativizăm datele. Astfel, subiecţii pur uranieni, neptunieni sau plutonieni, atât pe plan fizic cât şi psihologic, sunt rari. Cel mai adesea» ei se apropie de unul din cele şapte tipuri fundamentale, la care se supraadaugă unele caracteristici particulare.

URANUS

Descoperit în 1781, Uranus apare într-o perioadă de tulburări şi mutaţii, atât politice (Revoluţia franceză) cât şi tehnologice (începutul epocii numită „modernă”).

Semnificaţia generală: explozie, dezintegrare, marginalizare, universalitate, noutate, geniu, excepţie, sunt cuvintele-cheie cele mai reprezentative pentru această planetă.

Modalităţi energetice: fără să putem vorbi de calităţi elementare ca pentru cele şapte planete tradiţionale, este important de subliniat natura instabilă, chiar explozivă a energiei uraniene. Este scânteia, nici caldă nici rea, care izbucneşte brusc, şi care are capacitatea de a provoca reacţii violente şi imprevizibile. Această energie este descentralizatoare, opusă din acest punct de vedere energiei solare. Patologic, ea provoacă explozie şi dezintegrare.

Tipologie: am putea plasa uranianul între saturnian şi mercurian. Are vivacitatea mercurianului, aspectul lui fin, chiar fragil, şi refracţia saturnianului, cu faţa al cărei etaj mijlociu este insuficient dezvoltat. Celelalte caracteristici sunt mai mult psihologice decât fizice. Gustul lui pentru originalitate şi nonconformismul apar totuşi la nivel vestimentar, al machiajului sau coafurii.

Psihologie: individualismul este împins la extrem. Ne aflăm în faţa unui original care nu pierde nicio ocazie de a ieşi de pe potecile bătătorite, cu un aventurier preocupat de depăşirea propriilor limite, de descoperirea unor noi senzaţii, oricare ar fi riscul. Acest anticonformism poate de asemenea, să se traducă printr-un temperament anarhist, un refuz al oricărei autorităţi, a oricărei norme şi a oricărei datorii, sfârşind prin violenţă faţă de tot ceea ce reprezintă autoritate. La un nivel mai înalt, acest individualism lasă locul unui altruism, îndeamnă conştiinţa să aparţină unui tot universal. Aspiraţiile umanitariste şi ecologiste sunt o ilustrare actuala a acestei stări de spirit.

Semnificaţia medicală

Fiziologic: energia uraniană se exprimă în fenomenele de dezintegrare, de exemplu la nivel imunitar, în procesele de exteriorizare a unei anumite patologii, în special la nivel cutanat, ceea ce este un mijloc de a evacua şi de a elimina factorul patogen (erupţii, supuraţii etc.). Ea

joacă de asemenea, un rol major la nivelul circulaţiei energiilor în meridiane şi centrele de control (chakre).

Organe şi ţesuturi: Uranus guvernează global hipotalamusul şi hipofiza, ochii, nervii optici şi glandele lacrimale.

Patologic: putem lega de Uranus toate reacţiile sau crizele neobişnuite sau exagerate, mai ales dacă ele sunt brutale, violente şi imprevizibile cum e şocul anafilactic, urticaria generalizată, edemul Quincke şi de fapt toate reacţiile alergice bruşte; unele probleme psihosomatice cum ar fi crizele de tetanie, colopatiile spastice, crizele de isterie, spasmele care apar pe o structură sănătoasă; epilepsia generalizată.

NEPTUN

Descoperit în 1846, este planeta spaţiului, a eterului, a imensităţii, a nelimitării.

Semnificaţie generală: fluiditate, diluţie, disoluţie, contemplare, inspiraţie, subtilizare, sublimare, spiritualizare sunt cuvintele-cheie adaptate acestei planete.

Modalităţi energetice: energia neptuniană tinde să fluidifice, să facă mai subtile, şi din această cauză, să dizolve limitele oricărui lucru. În zilele noastre, puţini indivizi ajung să întruchipeze energia neptuniană în ceea ce are ea mai rafinat şi mai înalt. Este planeta conştiinţei absolutului, a conştiinţei totale. Aici, spiritul are întâietate în faţa materiei şi a energiei. Dar fără o muncă interioară, subiectul obişnuit nu este preocupat decât de aspectele „inferioare” ale acestei energii, adică relaxarea, inconştienţa, visarea, lipsa de precizie a ideilor şi raţionamentelor, diluarea energiilor sau pierderea lor, ceea ce se apropie de tendinţele lunare.

Tipologie: exista puţine trăsături caracteristice pe plan fizic. Dintre acestea, privirea, în care se pare că s-ar putea să te pierzi, şi o anumită laxitate articulară sunt cele mai importante.

Psihologie: caracterul este asemănător cu cel al Peştilor. Funcţionarea organismului trece prin

sensibilitate, receptivitate, intuiţie, capacitatea de a se contopi cu mediul, de a percepe ambianţele, atmosfera, de a aprecia lucrurile în globalitatea lor, a le resimţi mai mult decât a le analiza.

Semnificaţia medicală

Fiziologie: câmpul de acţiune al energiei neptuniene se întinde puţin în domeniul fizic. Este mai mult la nivel energetic şi psihic. La nivel energetic, Neptun permite sublimarea materiei în energie şi o face să tindă spre subtil. De aceea, într-o temă natală, el dă informaţii despre reacţia subiectului la homeopatie. La nivel psihic, energia neptuniană este implicată în calitatea stărilor de conştientă, de vigilenţa, în echilibrul somn/veghe şi în capacităţile de a sublima energia sexuală, pentru ca ea să participe la limpezirea şi lărgirea câmpului de conştienta şi să fie sursă de inspiraţie.

Organe şi ţesuturi: lui Neptun îi sunt asociate măduva spinării, lichidul cefalo-rahidian, glandele salivare şi glanda pineală sau epifiza.

Patologiile legate de Neptun sunt adesea vagi şi greu de diagnosticat. Unele accese de catalepsie, starea de comă, narcozele, intoxicaţiile care modifică starea de conştienta (droguri, medicamente, alcoolul atunci când este folosit ca mijloc de transformare a conştiinţei pentru a trăi experienţe neobişnuite sau pentru a evada), psihozele halucinatorii, şi de fapt toate tipurile de halucinaţii, sunt legate de această planetă.

PLUTON

Cea mai îndepărtată de Soare şi cea mai recent descoperită[4]

(1930), Pluton este planeta misterului, a focului secret, a metamorfozelor.

Semnificaţie generală: mutaţie, metamorfoză, putrefacţie, degenerescentă, pulsiune, putere ascunsă sau ocultă, regenerare, sexualitate, sunt cuvintele-cheie cele

---

4 Aberaţiile orbitei lui Pluton ar putea semnala prezenţa unei a noua planete dincolo de aceasta din urmă. După unele calcule, ea ar avea un ciclu retrograd de cinci sute doisprezece ani şi ar tranzita actualmente prin primele grade ale Berbecului.

mai adaptate acestei planete.

Modalităţi energetice: energia plutoniană permite transformările, transmutările. Distrugerea este punctul de pornire al unui nou elan creator. Dar această metamorfoză nu se face la lumina zilei, ea comporta o notă de mister, îşi prinde rădăcinile în adâncul fiinţei sau materiei care se transformă. Este focul clocotitor din centrul Pământului, puterea lui ascunsa la fel ca Neptun, Pluton este o planetă a cărei energie cea mai subtilă este arareori stăpânită de muritorii de rând (dacă este, înseamnă că individul nu este într-adevăr o fiinţă obişnuită). Această energie trebuie deci considerată de obicei prin aspectele ei grosiere, şi adesea patologice.

Energia plutoniană perturbată devine agresivă şi distructivă pentru ea însăşi şi pentru alţii. Ea poate duce la procese de combustie internă care se sfârşesc prin distrugere.

Tipologie: există puţine caracteristici fizice. Printre acestea, un magnetism deosebit, învăluitor, şi o privire de nepătruns, greu de susţinut într-atât este de tulburătoare.

Psihologie: Pluton simbolizează adâncimile de nepătruns ale psihicului, de unde poate emana binele (creativitatea, fecunditatea, autoritatea şi puterea asupra ta însuţi şi asupra altora, capacităţile de transformare şi de metamorfoză) dar şi răul (angoasa, sadismul, violenţa, autodistrugerea). Funcţionarea unui astfel de individ este de tip pulsional. Răbufnirile emoţionale (pulsiunile) care emană din adâncul fiinţei au adesea un caracter irezistibil. Subiectul funcţionează cu „măruntaiele”. El este mânat de o forţă a cărei putere şi metamorfoze sunt de nebănuit

Semnificaţia medicală

Fiziologie: Pluton guvernează fenomenele de putrefacţie, de exemplu la nivelul conţinutului colic, procesele de mutaţie, ceea ce contribuie la evoluţia caracterelor unei specii, dar şi transformările ce duc la moartea individului, fenomenele de regenerare care duc la o reconstrucţie completa a ţesuturilor lezate, graţie informaţiilor conţinute în nucleul celular, sau graţie unei

intervenţii exterioare, fenomenele de vindecare inexplicabile. Energia plutoniană se mai exprimă şi în sexualitate, proces de creaţie şi de perpetuarea speciei şi care a fost mult timp învăluit în mister.

Ţesuturi şi organe: Pluton controlează ovarele şi testiculele, glande în acelaşi timp endocrine (hormonii sexuali), şi exocrine (gârneţii), prostata, trompele lui Fallope şi colonul.

Patologia legată de această planetă cuprinde proliferările canceroase şi leucemiile, unele maladii transmise sexual (sifilis, herpes), toate fenomenele de necroză tisulară (infarctul), otrăvirile sau intoxicaţiile şi bolile datorate radiaţiilor.

CUPLURILE PLANETARE ÎN ASTROLOGIA MEDICALA

Studiul simbolismului astrologic permite să se distingă diferite perechi de planete privind energii opuse sau complementare. Aceasta noţiune de cuplu este deosebit de evidentă şi utilă la nivelul energiilor planetare. Ea este indispensabilă pentru a înţelege echilibrul dinamic al funcţionării umane, atât fiziologice cât şi psihologice, şi deci pentru a reuşi reechilibrarea acestei funcţionări. De exemplu, tonusul muscular rezultă din două influenţe opuse: una stimulantă, vizând contracţia, de natură marţiană, şi alta inhibantă, vizând relaxarea, de natură venusiană. Pentru a trata un dezechilibru la nivelul tonusului muscular, nu este întotdeauna de ajuns să ne polarizăm spre una dintre cele două planete. Adeseori, este indispensabil să ţinem cont de rezultanta celor două influenţe. Dacă tonusul este excesiv, va trebui în acelaşi timp să stimulăm energia venusiană şi să inhibăm energia marţiană. Vom aborda acum aceste diferite cupluri în specificitatea lor medicală.

Planetele

Soarele	**Luna**
Catabolism	Anabolism

Energie	Formă, materie
Exteriorizare	Interiorizare
Căldură	Frig
Energie direct disponibilă Organizare	Energie de DiAiziune, diluţie
Transformare	Conservare
Activitate	Odihnă
Activităţi toracice (respiraţie, circulaţie)	Activităţi abo (nutriţie, Digi eliminare)
Virilitate	Feminitate
Spermatozoid	Ovul
Vivacitate	Lentoare
Hipertiroidie	Hipotiroidie
Activitate conştientă (corticală)	Activitate inco (bulbară)
Vigilenţă	Somnul
Marte	**Venus**
Contracţie	Relaxare
Uscăciune (îndeosebi la nivelul mucoaselor)	Umiditate, lubrifiere
Excitaţie	Delăsare, destinder
Înţepenire (din cauza unui tonus excesiv)	Supleţe, laxitate
Repulsie (la nivel emoţional ca şi la nivel celular)	Atracţie
Ruptură	Coeziune
Inflamaţie	Înmuiere
Jupiter	**Saturn**
Exces	Carenţă
Dilataţie	Micşorare, stenoză
Expansiune	Restrângere
Sinteză	Distrugere
Îngrăşare	Slăbire
Bulimie	Anorexie
Exteriorizare	Interiorizare
Hipertrofie	Atrofie

Dispoziţie veselă	Depresie
Optimism	Pesimism
Integrare, participare	Izolare, respingere
Luna	**Saturn**
Fluiditate	Rigiditate
Disoluţie	Cristalizare
Diluţie	Concentrare
Bulimie	Anorexie
Primar	Secundar
Instinct	Gândire

Din cele şapte, planete de bază, doar Mercur nu poate fi opus nici uneia, dat fiind neutralitatea energiei sale.

Capitolul 4. PLANETELE ÎN SEMNELE ZODIACALE

După ce am studiat separat diferitele elemente ce compun o temă, o să le abordăm acum într-un mod mai dinamic analizându-le interacţiunile. Nu putem încă să vorbim aici de interpretare pentru că toate informaţiile vor trebui să fie sintetizate pentru a defini caracterele într-adevăr semnificative şi individuale. Putem compara acest studiu cu un muzician care face game, sau cu un dansator care lucrează separat fiecare mişcare care ulterior va fi încorporată coregrafiei sale. Din această cauză, aceste indicaţii trebuie luate ca nişte tendinţe, pe care alte părţi ale temei le poate întări, slăbi sau nuanţa.

Studiind influenţa semnelor asupra planetelor, vom aborda doar aspectul energetic al acestor configuraţii, dintre care niciuna nu are în mod izolat potenţiale patogene. Este vorba mai degrabă de a preciza climatul mai mult sau mai puţin favorabil exprimării fiecărei energii planetare, sau modalităţile după care această energie este modulată sau colorată de semnul pe care-l ocupă.

Nu vom vorbi aici despre demnităţile şi slăbiciunile planetelor. Într-adevăr, acest sistem, confortabil pentru mental, este mult prea schematic pentru a descrie cu

precizie realitatea. Fiecare planetă şi fiecare semn având specificităţile lor, configuraţia rezultantă este şi ea deosebita. De exemplu, ce similitudine exista între poziţia lui Saturn, în cădere în Berbec, şi cea a lui Marte, în cădere în Rac? Semnul ocupat modulează foarte diferit energia acestor două planete: uscăciunea lui Saturn este exaltată în Berbec, ceea ce naşte mai degrabă situaţii de exces, creşte tenacitatea, rigiditatea, capacităţile de întărire, scleroza; invers, Marte îşi vede căldura şi uscăciunea slăbite în Apa Racului, şi această poziţie evocă mai degrabă situaţii de insuficienţă, de exemplu la nivelul mişcării, al accelerării sau al extrovertirii. Exista deci puţine similitudini între „căderea" lui Saturn şi cea a lui Marte.

SOARELE ÎN SEMNELE ZODIACALE

Soarele întăreşte exprimarea energiei simbolizata de semnul zodiacal pe care-l ocupă. El creşte importanţa acestui semn în temă, şi pe cea a patronului acestui semn. Pe de altă parte, fiecare semn exercită o influenţă asupra modalităţilor de exprimare a caracterelor specifice ale energiei solare.

Soarele în Berbec: energia solară se exprimă cu uşurinţă atunci când este vorba de a viriliza, a dinamiza, a stimula sau a încălzi. Energia solară devine uneori prea uscătoare, ceea ce se poate traduce printr-o lipsă de generozitate în distribuire sau printr-un caracter brutal al anumitor reacţii.

Soarele în Taur: energia solară câştigă în regularitate şi se exprimă mai cu putere. Doar funcţiile mai masculine cum ar fi creativitatea şi autoritatea sunt puţin mai slăbite în acest semn foarte feminin.

Soarele în Gemeni: energia solară câştigă în vivacitate, fără să fie cu adevărat stimulata sau inhibată. Ea tinde uneori să devină instabilă.

Soarele în Rac: este o poziţie destul de favorabilă fecundităţii, dar mai degrabă defavorabilă pentru ceea ce sunt considerate valori masculine; căldură atât la nivel psihologic cât şi la nivel metabolic, şi funcţii de distribuire.

Racul tinde să închidă, să închisteze, favorizează închiderea în sine.

Soarele în Leu: poziţia cea mai favorabilă exprimării energiei solare, slăvită şi întărită în toate aspectele sale.

Soarele în Fecioară: calităţile solare de generozitate, de expansiune, de vitalitate şi de măreţie nu se exprimă cel mai bine în acest semn care tinde să restrângă, să limiteze şi să disciplineze. Regele este aici în aceleaşi condiţii ca plebea.

Soarele în Balanţa: poziţie dificilă pentru exprimarea calităţilor solare. Semnul este foarte feminin şi pasiv, ceea ce constituie un obstacol în calea puterii de strălucire a astrului.

Soarele în Scorpion: poziţie relativ favorabilă, îndeosebi asupra polului afectiv, creativ şi masculin al energiei solare, care câştigă aici în puterea şi profunzimea acţiunii. Dar această energie este mai focalizată spre interior, pierde puţin din strălucire şi în iradiere spre exterior.

Soarele în Săgetător: poziţie medie. Energia solara se exprimă corect – fără obstacole. Sunt favorizate funcţiile de distribuire şi de expansiune.

Soarele în Capricorn: pe plan psihologic, ambiţia este stimulata, dar, dintr-un punct de vedere general, strălucirea energiei solare este slăbită în acest semn care corespunde perioadei celei mai sumbre şi mai reci a anului.

Soarele în Vărsător: încă o poziţie dificilă pentru valorile solare. Afirmarea de sine, centralizarea sunt în contradicţie cu caracterul descentralizator şi „democratizant” al semnului. Ordinea şi organizarea necesare unei bune distribuiri a energiei solare tind să slăbească.

Soarele în Peşti: energia solară se exprimă cu dificultate, în această lume neclară şi eterata. Dacă, pe plan psihologic, o asemenea poziţie poate să aducă intuiţie, pe plan energetic, ea nu semnifica decât diluţie şi

pierdere pentru facultăţile solare.

LUNA ÎN SEMNELE ZODIACALE

Luna în Berbec: energia lunară se exprimă cu dificultate sau într-o manieră mai puţin ortodoxă. Cresc tendinţele la instabilitate, la neregularitate (de exemplu la nivelul ciclului menstrual, al poftei de mâncare, al creşterii). Feminitatea este slăbită, energiile lunare sunt virilizate. Această poziţie favorizează activitatea şi limitează pierderea sau stagnarea lichidelor.

Luna în Taur: energia lunară este întărită de polaritatea sa nutritivă, anabolizantă, aceea care permite acumularea de materiale şi lactaţia. Ea câştigă în regularitate şi stabilitate.

Luna în Gemeni: creşterea tendinţelor în neregularitate şi instabilitate: nervozitate, agitaţie. Puţin propice dezvoltării formelor corporale şi a rezervelor energetice, precum şi somnului.

Luna în Rac: energia lunară este întărită în toate funcţiile şi calităţile sale, fie că este vorba despre feminitate, maternitate, nutriţie sau asimilare.

Luna în Leu: Luna tinde să se „solarizeze”. Slăbire a valorilor feminine, Yin. Predominanţa proceselor conştiente. Favorabilă creşterii şi anabolismului, care au de asemenea nevoie de căldură.

Luna în Fecioară: energia lunară e disciplinată, regularizată în funcţie de nevoi (regimuri, diete, pofte refulate sau analizate). Pierde din spontaneitate şi instinctivitate.

Luna în Balanţă: echilibrează energia lunară şi-i calmează iregularităţile fără ca totuşi să o inhibe. Favorabilă fecundităţii.

Luna în Scorpion: energia lunară este „desfăcută” şi câştigă în impulsivitate şi putere. Favorabilă sexualităţii şi fecundităţii.

Luna în Săgetător: este favorizată mişcarea în detrimentul formei. Sunt stimulate metabolismul şi creşterea. În rest, poziţie medie în care energia lunară nu este nici slăbită nici întărită.

Luna în Capricorn: energia lunară se exprimă cu dificultate. Tot ceea ce este legat de feminitate şi de maternitate este slăbit, blocat sau sublimat. Funcţionarea instinctivă este disciplinată sau refulată. Uneori, tendinţa la lăcomie, de exemplu în domeniul alimentar

Luna în Vărsător: poziţie ce întăreşte neregularitatea, instabilitatea şi originalitatea energiei lunare, care capătă un câmp de acţiune mai global, mai social sau universal.

Luna în Peşti: orientează energia lunară spre domeniul psihic sau inconştient, întăreşte capacităţile vizionare sau tendinţele halucinatorii. Fecunditatea, maternitatea, creşterea şi nutriţia sunt favorizate.

MERCUR ÎN SEMNELE ZODIACALE

Mercur în Berbec: favorabil mişcărilor, schimburilor, sau transmiterilor. Dă energiei mercuriene un caracter foarte spontan şi impulsiv.

Mercur în Taur: temperează caracterul vioi şi rapid al energiei mercuriene care nu este blocată ci canalizată în beneficiul materiei şi construcţiei organice, şi care câştigă astfel în regularitate.

Mercur în Gemeni: întăreşte vitalitatea, precizia şi mobilitatea mercuriană, ceea ce, in extremis, poate aduce o tendinţă la instabilitate la toate nivelele. Întăreşte facultăţile de adaptare, de mişcare şi de schimburi.

Mercur în Rac: moderează vivacitatea, întăreşte instabilitatea şi neregularitatea precum şi capacităţile de reacţie şi sensibilitatea internă.

Mercur în Leu: excelentă poziţie în ceea ce priveşte motricitatea, schimburile şi transmiterile. Acest semn fix moderează instabilitatea mercuriană.

Mercur în Fecioară: sunt întărite facultăţile de adaptare la nevoile organice şi precizia mişcărilor, uneori în detrimentul spontaneităţii şi al promptitudinii în percepţie şi reacţie.

Mercur în Balanţa: moderează fără să blocheze vioiciunea mercuriană, o adaptează nevoilor şi echilibrului.

Mercur în Scorpion: energia mercuriană este

orientată spre profunzimile sau resursele ascunse ale organismului. Este favorabilă schimburilor şi vitalităţii. Reacţii puternice şi adaptate.

Mercur în Săgetător: pe când pe plan psihologic această poziţie este puţin favorabilă (dispersie, înţelegere globală mai degrabă decât analitică etc.), funcţiile energetice şi organice mercuriene, cum sunt schimburile şi mişcările, sunt mai degrabă stimulate în acest semn mutabil de Foc.

Mercur în Capricorn: situaţie inversă în raport cu Săgetătorul; altfel spus favorabilă concentrării intelectuale sau analizei, dar mişcările şi schimburile organice sunt mai degrabă inhibate.

Mercur în Vărsător favorabil adaptabilităţii, mişcărilor şi schimburilor, mai ales în suprafaţă, dar instabilitatea şi neregularitatea sunt crescute.

Mercur în Peşti: energia mercuriană este ca anesteziată, diluată; vioiciunea şi hotărârea sunt tocite, facultăţile de adaptare şi schimburi sunt slăbite.

VENUS ÎN SEMNELE ZODIACALE

Venus în Berbec: energia venusiană este supravoltată, ceea ce o deturnează de la funcţiile ei de echilibrare, moderaţie şi relaxare, este uscată, ceea ce-i perturbă proprietăţile lubrifiante şi emoliente. Virilizarea energiilor feminine (caractere sexuale secundare prea puţin marcate sau masculinizate).

Venus în Taur: energia venusiană se exprimă aici perfect. Sensibilitatea, echilibrarea, relaxarea, mlădierea sunt favorizate. Creşte poftele subiectului.

Venus în Gemeni: atmosfera Gemenilor stimulează energia venusiană fără să o usuce. Favorabilă funcţiilor de echilibrare şi de moderaţie, limitează tendinţa la lenevie la nivel psihologic ca şi la nivel organic. Funcţiile de stabilizare pot fi totuşi perturbate.

Venus în Rac: favorabilă funcţiilor de lubrifiere, de destindere şi de mlădiere. Creşte tendinţa la lenevie la toate nivelele. Favorabilă feminităţii.

Venus în Leu: poziţie mai puţin nefastă decât în

Berbec. Energia venusiană este puternică, tendinţele la pasivitate sunt limitate. Mişcările emoţionale câştigă în intensitate. Puţin favorabilă caracterului emolient şi lubrifiant precum şi feminităţii.

Venus în Fecioara: echilibrarea şi moderarea sunt prea puţin perturbate. Aici sunt slăbite mai ales sensibilitatea şi funcţiile de lubrifiere şi destindere.

Venus în Balanţa: poziţie favorabilă pentru toate expresiile energiei venusiene, îndeosebi echilibrarea şi armonizarea.

Venus în Scorpion: energia venusiană este perturbata pentru că este nestăvilită şi clocotitoare. îi este greu să-şi joace rolul echilibrant, stabilizator şi moderator.

Venus în Săgetător: este semnul de Foc în care Venus se simte în largul ei. Aici se exprimă într-o manieră corectă, fără excese sau insuficienţe.

Venus în Capricorn: poziţie puţin favorabilă pentru exprimarea feminităţii, a funcţiilor de mlădiere, de lubrifiere. Funcţiile de echilibrare şi stabilizare pot fi exprimate corect.

Venus în Vărsător: destul de apropiat de poziţia din Gemeni pentru funcţiile organice şi energia corporală. Venus pierde aici mult din tendinţa ei de a îngreuna sau a încetini.

Venus în Peşti: favorabilă feminităţii şi funcţiilor de destindere şi de lubrifiere. Uneori, tendinţa la lenevie, la o lipsă de reacţie la stimulii agreabili.

MARTE ÎN SEMNELE ZODIACALE

Marte în Berbec: toate aspectele energiei marţiene sunt întărite. Dinamismul, impulsivitatea, capacităţile de reacţie, accelerarea mişcărilor şi virilitatea.

Marte în Taur: energia marţiană este jugulată, canalizată. Ea pierde din impulsivitate şi din spontaneitate, dar câştigă în regularitate, în stabilitate şi în perseverenţă, până la urmă deci în putere şi în capacitatea de acţiune.

Marte în Gemeni: favorabil dinamismului şi impulsivităţii, dar poate exacerba instabilitatea şi neregularitatea.

Marte în Rac: energia marţiană este inhibată, slăbită în toate expresiile ei, aşa cum ar fi un foc în apă. Ea se exprimă uneori în interior unde este refulată. Totuşi, unele reacţii instinctive sau impulsive pot fi exacerbate.

Marte în Leu: poziţie foarte favorabila pe plan energetic. Funcţiile marţiene sunt mai puţin exacerbate decât în Berbec, dar câştiga în stabilitate, în regularitate şi în putere. Poziţie foarte virilizantă.

Marte în Fecioara: puţin favorabilă impulsivităţii şi vioiciunii reacţiilor. Planeta clocotitoare este oarecum domesticită aici, energia ei este orientată spre activităţile necesare, dar focul marţian este totuşi mai puţin strâns decât în Rac.

Marte în Balanţa: feminizare a energiei marţiene, care pierde din impulsivitate, din virilitate şi dinamism.

Marte în Scorpion: energia marţiană câştigă în putere şi în continuitate (semn fix). Ea nu se manifesta neapărat în exterior ci tinde să lucreze în profunzime sau pornind din profunzime.

Marte în Săgetător poziţie destul de favorabilă pentru energia marţiană, care se află regularizată, adaptată şi integrată.

Marte în Capricorn: energia marţiană are aici un caracter desecant (uscător). Tinde să întărească şi să contracte. Poziţie puţin favorabilă spontaneităţii şi vioiciunii, dar care canalizează activitatea de o manieră exclusivă sau pentru o finalitate esenţială.

Marte în Vărsător: energia marţiană ia un caracter mai instabil şi neregulat. Pe de altă parte, ea se exprimă destul de liber dar superficial şi cu prea puţină putere.

— Marte în Peşti: poziţie puţin favorabilă motricităţii, dinamismului şi vioiciunii. Capacităţile impulsive şi acceleratoare sunt slăbite, diluate.

JUPITER ÎN SEMNELE ZODIACALE

Jupiter în Berbec: energia jupiteriană are tendinţa să se încălzească şi să câştige în spontaneitate. Favorabilă funcţiilor de sinteză, de expansiune şi de maturaţie. Defavorabilă pentru activitatea reglatoare şi armonizantă.

Jupiter în Taur: orientează energia jupiteriană spre anabolism, nutriţie, expansiune şi armonizare amplificând-o. Risc de a favoriza dilatarea sau hipertrofia.

Jupiter în Gemeni: energia jupiteriană pierde din stabilitate şi din putere. Superficialitatea semnului nu se potriveşte cu funcţiile de sinteză şi de maturaţie ale planetei.

Jupiter în Rac: favorabil energiei jupiteriene atunci când ea se exprimă în anabolism, construcţie şi pofti Caracterul închistant, favorizând replierea semnului, este contrar tendinţelor expansive şi extravertite ale **lui** Jupiter.

Jupiter în Leu: energia jupiteriană este puternică, dar poate să tindă spre hipertrofie şi exces, atât la nivel psihologic (orgoliu) cât şi energetic (pofte exagerate, obezitate, tumefacţii...).

Jupiter în Fecioară: puţin favorabil tendinţelor expansive şi de maturaţie. Astrul este un pic blocat, ţinut, câmpul lui de acţiune este restrâns, limitat la activităţile şi nevoile obişnuite sau rutiniere.

Jupiter în Balanţă: poziţie favorabilă, în special pentru funcţiile de protecţie, de coordonare şi de armonizare.

Jupiter în Scorpion: energia astrului câştigă în putere şi profunzime. Sunt crescute capacităţile de a mobiliza energiile profunde şi esenţiale.

Jupiter în Săgetător: toate funcţiile jupiteriene sunt amplificate şi favorizate.

Jupiter în Capricorn: energia astrului se află în cea mai rea stare, contractată, blocată, incapabilă să se exprime la justa ei valoare. Capacităţile de expansiune se pot dezvolta într-un domeniu anume, limitat, dar ambiţios.

Jupiter în Vărsător: energia jupiteriană poate să se exprime cu generozitate... Ea este îndeosebi orientată spre exterior. Puterea ei este destul de mare.

Jupiter în Peşti: poziţie foarte favorabilă funcţiilor jupiteriene, îndeosebi în ceea ce priveşte expansiunea şi universalizarea energiei.

Începând cu Saturn, planetele ocupă un semn

zodiacal timp de mai mulţi ani. Dacă vom considera poziţia planetelor în semn într-un mod izolat, nu vom putea extrage indicaţii specifice unui individ. Totuşi, poziţia în case, patronajul caselor precum şi aspectările pot preciza şi desăvârşi informaţiile oferite.

SATURN ÎN SEMNELE ZODIACALE

Satura în Berbec: îl dinamizează pe Saturn, dă energiei sale un caracter neobişnuit, mai activ, mai agresiv, desecant şi contractant, şi îi limitează aspectul încetinitor şi obstruant

Saturn în Taur: energia saturniană câştigă în putere, în profunzimea acţiunii şi în regularitate. Este greu să modifici sau să blochezi aceste efecte (bune sau rele) în această poziţie.

Saturn în Gemeni: Saturn este mai în largul lui. Impactul său este atenuat pentru că este mai superficial şi difuz. Acţiunea lui de coeziune este perturbata.

Saturn în Rac: creşte tendinţele de izolare, de închistare şi inhibitorii ale astrului. Puterea de concentrare şi de cristalizare este limitata.

Saturn în Leu: căldura şi expansiunea semnului jenează capacităţile de concentrare, de cristalizare, de încetinire şi de răcire ale lui Saturn.

Saturn în Fecioara: poziţie care întăreşte caracterul structurant, inhibitor şi concentrant al lui Saturn.

Saturn în Balanţa: tempereazā şi armonizează energia saturniană ferind-o de excesele legate de natura ei (uscare, obstruare, retracţie).

Saturn în Scorpion: energia saturniană câştigă în putere, în profunzime şi în tenacitate.

Saturn în Săgetător: poziţie puţin favorabilă pe plan energetic şi organic, în special pentru capacităţile de concentrare, izolare şi de retracţie.

Saturn în Capricorn: toate proprietăţile lui Saturn sunt întărite şi se exprimă din plin.

Saturn în Vărsător: poziţie puţin favorabilă pentru capacităţile de concentrare, de retracţie şi de izolare.

Energia saturniană îşi pierde din stabilitate. Ea are tendinţa să se focalizeze la suprafaţă, ceea ce este în schimb benefic pentru capacităţile astringente cutanate şi ale protecţiei faţă de elementele exterioare.

Saturn în Peşti: poziţie puţin favorabilă capacităţilor de concentrare, de cristalizare, de agregare şi de retracţie.

URANUS ÎN SEMNELE ZODIACALE

Uranus în Berbec: este exacerbat caracterul exploziv, hiperactiv şi instabil.

Uranus în Taur: moderează energia uraniană, care-şi pierde din explozivitate şi câştigă în stabilitate şi continuitate.

Uranus în Gemeni: energia uraniană câştigă în rapiditate şi în superficialitate, dar este totuşi mai puţin explozivă decât în Berbec.

Uranus în Rac: reacţiile pot fi violente, sensibilitatea poate fi exacerbată. Creşte instabilitatea energiei uraniene, care are tendinţa să se exprime mai în profunzime sau în sfere mai limitate.

Uranus în Leu: energia uraniană câştigă în putere, dar şi în stabilitate. Caracterul ei exploziv este superficial şi slăbit şi ea este mult mai accesibilă influentei centrilor de comandă.

Uranus în Fecioara: tempereazǎ şi disciplinează reactivitatea, spontaneitatea şi originalitatea uraniană.

Uranus în Balanţă: echilibrează energia uraniană, ce tinde să crească în vioiciune.

Uranus în Scorpion: poziţie explozivă, reacţii bruşte venind din profunzime, violente şi exagerate faţă de stimulii care le-au dat naştere.

Uranus în Săgetător poziţie medie. Energia uraniană nu este nici inhibată nici stimulata exagerat

Uranus în Capricorn: energia uraniană este inhibată, limitată. Ea nu se poate exprima liber. Este poziţia cea mai contrară exprimării caracterului acestei planete.

Uranus în Vărsător: poziţia cea mai propice

exprimării libere şi corecte a calităţilor uraniene.

Uranus în Peşti: Uranus nu este în largul lui, energia lui tinde să se dilueze, să se tocească, doar dacă nu cumva ea reuşeşte să se exprime la un nivel mai subtil (sublimare).

NEPTUN ÎN SEMNELE ZODIACALE

Neptun în Berbec: Neptun nu este în poziţia cea mai bună. Sensibilitatea este uneori crescută dar proprietăţile de diluţie sunt perturbate.

Neptun în Taur: această poziţie creşte sensibilitatea planetei. În schimb, facultăţile de subtilizare şi de sublimare sunt reduse.

Neptun în Gemeni: poziţie favorabilă pentru tendinţele sublimate şi fluidifiante. (Este diferit pe plan psihologic.)

Neptun în Rac: poziţie favorabilă pentru expresia diluantă a energiei neptuniene. Este mai puţin cazul pentru proprietăţile sublimate.

Neptun în Leu: poziţie contradictorie şi puţin propice energiei neptuniene.

Neptun în Fecioară: poziţie defavorabilă tuturor expresiilor de energie neptuniene.

Neptun în Balanţă: poziţie medie, care nici nu blochează nici nu stimulează în mod exagerat

Neptun în Scorpion: energia neptuniană este dinamizată. Ea are un impact şi un câmp de acţiune mai profund.

Neptun în Săgetător: mai puţin problematică decât poziţia în Leu. Stimulează funcţiile de sublimare dar este mai puţin propice pentru cele de diluţie.

Neptun în Capricorn: cel puţin la fel de nefastă energiei neptuniene ca şi poziţia din Fecioară. Pe plan energetic, contradicţia este totală.

Neptun în Vărsător: favorabilă tendinţelor sublimante şi subtilizante.

Neptun în Peşti: poziţia cea mai favorabilă exprimării energiilor neptuniene.

PLUTON ÎN SEMNELE ZODIACALE.

Pluton în Berbec: poziţie favorabilă energiei plutoniene, care tinde totuşi să se orienteze spre exterior în detrimentul profunzimii.

Pluton în Taur aspectul carnal şi sexual al lui Pluton este exacerbat Tendinţele regeneratoare şi transformatoare se exprimă cu greu aici.

Pluton în Gemeni: aduce prea multă superficialitate pentru ca Pluton să se poată exprima corect şi puternic.

Pluton în Rac poziţie favorabilă exprimării energiei lui Pluton, în special în ceea ce priveşte creativitatea şi capacităţile de transmutare. Tendinţa de interiorizare este exacerbată.

Pluton în Leu: energia plutoniană câştigă în putere şi în continuitate. Ea tinde de asemenea, să se exteriorizeze mai mult.

Pluton în Fecioară: Pluton e reţinut, domestic. Capacităţile de mutaţie şi de tulburare sunt limitate sau se cantonează într-un domeniu precis.

Pluton în Balanţă: energia plutoniană îşi vede calităţile slăbind. Este mai temperată, mai armonioasă, mai puţin brută.

Pluton în Scorpion: poziţia cea mai favorabilă exprimării potenţialelor plutoniene.

Pluton în Săgetător, poziţie medie. Pluton nu poate să se exprime pe deplin dar nu este nici excesiv de blocat.

Pluton în Capricorn: capacităţile de mutaţie, de transformare şi regenerare sunt limitate sau se exprimă într-un cadru precis şi pe termen lung.

Pluton în Vărsător semnul orientează prea mult energia spre suprafaţă pentru ca Pluton, căruia îi place profunzimea, să se simtă în largul lui. Această poziţie întăreşte violenţa acţiunii plutoniene, care va avea tendinţa să se exprime sub formă de crize.

Pluton în Peşti: energia plutoniană pierde din putere, impactul său fizic este mai mic pentru că tinde să fie diluată şi sublimată.

Capitolul 5. PLANETELE ÎN CASE

Poziţia unei planete într-o casă ne informează despre sectorul de existenţă în care energia acestei planete se exprimă în mod deosebit în afară de aceasta, planeta îşi vede puterea variind după casa pe care o ocupă.

Din punct de vedere general, după poziţia planetei, se admite că:

planetele situate deasupra axei Ascendent – Descendent se vor ex prima mai deschis decât cele situate dedesubt Energia lor este cu atât mai exteriorizată cu cât ele sunt mai aproape de Mijlocul cerului şi cu atât mai interiorizata cu cât sunt mai aproape de Fundul cerului;

puterea influenţei planetare este mai mare în casele unghiulare, mai ales dacă planeta e aproape de unul din unghiurile temei. Această putere este mai mică în casa succedantă, şi este minimă în casa cadenţă (în afară de atunci când este aproape de vârful casei unghiulare următoare);

planetele cele mai puternice sunt cele situate aproape de Ascendent şi de Mijlocul cerului, puterea crescând odată cu apropierea de unghiul respectiv. De fapt, această importanţă este dată de semnificaţia casei ocupate. Ascendentul reprezentând potenţialele fizice şi energetice şi personalitatea, o planetă în aceasta zonă a cerului va avea ten dinţa să se exprime şi să marcheze subiectul la aceste nivele. Mijlocul cerului reprezentând ambiţia, scopul social, cariera, o planetă situată în aceasta zonă a cerului va tinde să se exprime puternic asupra activităţii subiectului, asupra felului său de a participa la lume.

Vedem deci că conceptul de putere planetară nu are o realitate evidentă. Este bine să precizăm câmpul de aplicaţie şi de expresie. Poziţia în semn modulează energia planetară însăşi, poziţia în casă modulează câmpul de aplicaţie al acestei energii. Modulaţiile conferite de către poziţia în semn a unei planete ar putea fi comparate cu nivelul de volum şi cu calitatea unei emisiuni radio, iar modulaţiile conferite de poziţia în casă ar fi mai degrabă

analoage cu teritoriul în care emisiunea va fi auzită.

În sfârşit, trebuie să se ţină seama de caracterul armonic sau disonant al planetei respective, caracter ce depinde în mod esenţial de calitatea aspectărilor primite de această planeta. Într-adevăr, fiecare planetă are potenţialităţi pozitive şi negative, care se vor exprima mai mult sau mai puţin după aspectările la care participă. De exemplu, caracterul de-secant (uscător) al lui Marte este exacerbat de o proastă aspectare a lui Saturn, potenţialităţile apăsătoare sau hipertrofiante ale lui Jupiter se exprimă mai deosebit dacă acesta primeşte o proastă aspectare a lui Venus etc.

În astrologia medicală

Poziţia planetelor în case indică sectorul fiziologic în care energia planetară, modulată de semnul pe care-l ocupă şi de aspectările pe care le primeşte, este activă în mod deosebit.

Este imposibil să dăm aici toate tendinţele patologice sau o listă completă a maladiilor ce pot fi semnalate de aceste configuraţii. Nivelele la care se poate exprima o disonanţă sunt nenumărate, şi nimic dintr-o temă nu permite să se ştie care nivel va fi atins în special. Exemplele care urmează sunt expuse în scopul de a înţelege principiul configuraţiei. După ce am reuşit să înţelegem asta, este uşor să deducem relaţiile dintre boli şi poziţiile astrale.

SOARELE ÎN CASE

Soarele în casa I: *dacă Soarele este armonic,* această poziţie întăreşte sănătatea, vitalitatea, creşterea, fecunditatea masculină, soliditatea legăturii dintre conştiinţă şi corpul fizic (subiectul este prezent în mediu, aici şi acum).

Dacă Soarele este. *disonant,* sectoarele enunţate mai sus sunt blocate sau slăbite.

În celelalte case, Soarele armonic întăreşte funcţiile semnalate de casa pe care o ocupă. El joacă rolul de stimulant. Fiziologia este orientată în mod deosebit spre aceste domenii. Soarele disonant le slăbeşte. El

semnalizează un blocaj, o insuficienţă sau o anomalie la nivelul funcţiilor semnalate de către casa pe care o ocupă.

LUNA ÎN CASE

Luna în casa I primul sector este deosebit pentru că el întăreşte tendinţele planetelor care îl ocupă, fie că acestea sunt armonice sau disonante, şi face acest lucru într-un mod destul de neutru. Pe de altă parte, morfologia subiectului tinde să capete caracteristicile planetei în casa I. În sfârşit, toate funcţiile energetice şi fiziologice sunt nuanţate de energia planetei ce ocupă această casă, fie că această energie este orientată în mod favorabil sau defavorabil. Dacă în casa I sunt mai multe planete, influenţa lor este cu atât mai mare cu cât ele se simt mai bine în semnul pe care-l ocupă, cu cât sunt mai apropiate de Ascendent şi cu cât nu sunt interceptate.

Aici deci, morfologia tinde să capete caracteristici lunare (rotunjime, ten palid, moliciune etc.).

Când este *armonică,* această configuraţie întăreşte funcţiile de nutriţie, de depozitare, de închistare sau de retenţie.

Când este *disonantă,* funcţiile organice sau energetice sunt insuficiente, letargice. Reacţiile sunt lente şi fără vlagă.

Luna în casa II

Când este *armonică,* poziţie foarte favorabilă funcţiilor de anabolism şi asimilare.

Când este *disonantă,* se produc probleme de asimilare cu răsunet asupra creşterii, instabilitate la nivelul apetitului, posibilitate de alternanţa bulimie/anorexie, exces/carenţă, slăbiciune/obezitate, carenţe de origine alimentară etc.

Luna în casa III

Armonică, este într-o poziţie favorabilă mişcărilor lichidiene, circulaţiei mici şi schimburilor. Riscurile de edeme sunt reduse.

Disonantă, face ca mişcările de mică amplitudine să fie limitate sau perturbate. Respiraţia poate fi jenată de o obezitate excesivă sau o stază lichidiană (edem pulmonar).

Tendinţă la neregularitate a mişcărilor, posibilitate de tremurături, slăbire a vigilenţei etc.

Luna în casa IV

Armonică, este într-o poziţie favorabilă depozitarilor de energie şi materie, şi dezvoltării ţesutului grăsos.

Disonantă, poate conduce, după semnul ocupat şi aspectările primite, la excese de grăsime sau la carenţe de produse nutritive esenţiale aduse prin alimentaţie şi de obicei stocate (de exemplu fierul, care este stocat sub formă de feritină şi folosit după nevoi, vitaminele, dintre care unele pot fi purtate sau stocate de grăsime etc.). Tendinţă la închistare, la e-deme, la ascită şi la alte tipuri de revărsate lichidiene greu mobilizabile.

Luna în casa V

Armonică, este într-o poziţie favorabilă fecundităţii, gestionării energiei, în special în adaptarea dintre rezerve şi energiile imediat mobilizabile.

Disonantă, poate perturba fecunditatea, capacităţile energetice sunt inconstante, cu momente de slăbiciune, de „cădere”. Sarcina şi alăptarea pot dezorganiza gestionarea energiei corporale şi pot produce carenţe sau un gol durabil de energie sănătoasă.

Luna în casa VI

Armonică, face ca aporturile alimentare să fie adaptate nevoilor şi echilibrului fiziologic. Creşterea câştigă în regularitate.

Disonantă, are tendinţa la inadecvare între nevoile mediului intern şi aporturi (de exemplu, prin carenţă dacă se manifestă aspectări proaste cu Saturn, sau prin exces dacă este vorba de Jupiter, aporturi anarhice sau neregulate dacă este vorba de aspectări proaste cu Uranus etc.). Posibilitate de probleme de sănătate în copilărie sau tulburări de creştere.

Luna în casa VII

Armonică, este favorabilă schimburilor cu exteriorul, colaborării sau asocierii dintre diferite organe, evoluţiei grefelor (pasivitatea organismului ale cărui veleităţi de respingere a grefoanelor sunt limitate, stabilirea unei

nutriţii corecte a grefonului etc.).

Disonantă, dă tendinţă la izolare sau la pasivitatea diferitelor organe în funcţiile lor obişnuite. Grefele se integrează cu greutate, organismul reacţionează slab; ceea ce limitează dezvoltarea schimburilor şi a nutriţiei grefonului. Dificultăţi în a găsi ţesuturi adaptate subiectului etc.

Luna în casa Vin

Armonică, limitează pierderile, scurgerile, sau le favorizează dacă aşa este nevoie pentru vindecare (rezolvarea unei inflamaţii prin formarea unui abces, evoluţia spre faza umedă a unei maladii etc.).

Disonantă, dă tendinţă la anomalii menstruale (neregularităţi, insuficienţă etc.), la pierderi seminale, la sterilitate prin anomalii de nidaţie, la avorturi spontane prin deschiderea colului uterin, la abcese şi scurgeri purulente etc. Sarcina şi alăptarea sunt cauza importantelor pierderi de energie greu suportata de subiect.

Luna în casa IX

Armonică, favorizează mişcările circulatorii şi tranzitul intestinal.

Disonantă, are tendinţa la perturbări în marea circulaţie cu posibilitatea de extravazare hidrică în spaţiile extracelulare şi formarea de edeme sau revărsate lichidiene, de exemplu, de origine veno-limfatică. Riscuri de mobilizare a embolusurilor septice şi riscuri de maladii epidemice.

Luna în casa X

Când este *armonică* este favorabilă reglărilor nervoase, în special ale celor neuro-vegetative, a sistemului endocrin şi marii circulaţii (îndeosebi în ceea ce priveşte comenzile automate şi inconştiente).

Disonantă, dă disfuncţii sau neregularităţi la nivelul sistemului neuro-vegetativ, ceea ce poate să aibă răsunet asupra tensiunii arteriale, a ritmului cardiac, a peristaltismului intestinal etc., în cazul palpitaţiilor, diareilor sau al tensiunii arteriale oscilante. Posibilitate de

crize va-gale, de spasme etc.

Luna în casa XI

Armonică, favorizează evacuările şi reacţiile anormale atunci când ele merg în sensul vindecării, de exemplu exteriorizând procesele patogene interne: transpiraţia, erupţiile, vărsăturile etc. Atenuează riscurile de evacuare anormală agravante.

Disonantă, face ca aceste evacuări anormale să fie, dimpotrivă, un factor de agravare abolii. Tendinţă la hemoragii, în special la nivel digestiv sau uterin (aici, mai mult metroragii decât menoragii). Erupţiile pot lua un caracter secretant şi (sau) infecţios. lipsă de reacţie faţă de ajutorul venit din exterior (reanimare etc.).

Luna în casa XII

Armonică, tinde să îmblânzească anumite boli, de care subiectul poate chiar să nu fie conştient. Favorabilă anesteziilor.

Disonantă, dă tendinţă de închidere în sine, spre autism, absenţe. Uneori, pierderi inconştiente sau necontrolate de materie sau de lichide, demineralizarea. putând fi urmarea scurgerilor sau pierderilor lichidiene excesive. Bolile grave pot provoca o stare de renunţare, subiectul refuzând să înfrunte boala sau încercând să facă abstracţie de ea.

MERCUR ÎN CASE

Mercur în casa I: Întăreşte exprimarea energiei mercuriene, în special la nivel morfologic, fiziologic şi energetic. Morfotipul se apropie de tipul mercurian.

Armonic, favorizează mobilitatea, vioiciunea, facultăţile de adaptare, schimburile şi transmiterile.

Disonant, face ca fiziologia să tindă spre unele defecte ale energiei mercuriene: instabilitate, dispersie, agitaţie, nervozitate, psihosomatizare.

Mercur în casa II

Armonic, favorizează asimilaţia, adaptează aporturile alimentare la nevoile organismului.

Disonant, tinde să perturbe funcţiile de asimilare. Aporturile alimentare sunt neregulate. Perturbă mişcările

la care stimularea senzorială poate merge în întâmpinarea unei alimentaţii şi a unui metabolism corect.

Mercur în casam

Armonic, este foarte favorabil schimburilor la nivelul membranei celulare, mişcărilor respiratorii, peristaltismului intestinal, reflexelor etc.

Disonant, dă o puternică tendinţă spre mişcări anormale, tremurături, ticuri (mai ales când sunt frecvente şi survin într-un ritm regulat). Peristaltismul intestinal poate să fie perturbat dacă se remarcă o proastă aspectare a Lunii sau a lui Venus, va fi o insuficienţă; dacă e o proastă aspectare a lui Saturn, va fi o posibilitate de uscăciune sau ocluzie; dacă este vorba despre o proastă aspectare a lui Marte, va fi accelerare sau inflamaţie; dacă este o proastă aspectare a lui Uranus, va avea un caracter neregulat şi spasmodic etc.

Mercur în casa IV

Armonic, este favorabil depozitărilor şi schimburilor între circulaţie şi mediul extracelular 0 imitează riscurile de edeme).

Disonant, face ca funcţiile de depozitare să capete un caracter neregulat, mişcarea merge în întâmpinarea recuperării şi conservării energiei. Tendinţă la edeme, din cauza anomaliilor în capacităţile de schimburi sau de încetinire circulatorie.

Mercur în casa V

Armonic, face ca gestionarea energiei să fie adaptată şi precisă; subiectul este conştient de limitele sale şi de posibilităţile fizice şi energetice.

Disonant, dă incapacitate de a gestiona corect energiile din cauza instabilităţii sau neregularităţilor din modul de viaţă, orarul de somn, alimentaţie etc.

Mercur în casa VI

Armonic, dă un bun echilibru al mediului intern, excelente capacităţi de adaptare la influenţele exterioare (climat, temperatură etc.).

Disonant, dă variaţii anormale ale mediului intern (de exemplu, exces de colesterol sau trigliceride dacă este

vorba despre o proastă aspectare a lui Jupiter, hiperglicemie dacă este o proastă aspectare a lui Venus, calcemie anormală dacă este o proastă aspectare a lui Saturn etc.). Facultăţile de adaptare la factorii externi sunt instabile sau anormale.

Mercur în casa VII

Armonic, favorizează comunicările şi acţiunea sinergică a diferitelor organe, schimburilor cu exteriorul (în special respiraţia), evoluţia grefelor şi a tuturor aporturilor terapeutice externe (transfugii, factori de coagulare, albumină).

Disonant, dă tendinţă la instabilitate şi la insuficienţă în aceste domenii.

Mercur în casa VIII

Armonic, favorabil pe plan sexual: sensibilitate mare, bun echilibru al hormonilor gonadici, bună mobilitate a gârneţilor, ciclu menstrual adaptat şi regulat etc.

Disonant, dă tendinţă la menstruaţii neregulate, adesea datorate tulburărilor hormonale, la unele probleme sexuale cum ar fi ejacularea precoce, sau la o neadaptare între posibilităţile şi nevoile sexuale, de unde epuizare. Indică uneori o lipsă de mobilitate a spermatozoizilor, sau probleme de migrare a ovulului sau a oului fecundat

Mercur în casa IX

Armonic, este favorabil mişcărilor circulatorii, în special la nivelul extremităţilor, favorabil tranzitului intestinal şi tuturor mişcărilor de mare amplitudine.

Disonant, dă anomalii la nivelul acestor mişcări în sensul excesului, carenţei sau neregularităţii. Posibilitate de migrare sanguină a cheagurilor sau alte formaţiuni (embolus), răspunzătoare de embolii. În tema unei maladii canceroase, aceasta exprimă o tendinţă la metastazare în regiunea indicată de semnul ocupat de către Mercur sau de patronul casei a K-a.

Mercur în casa X

Armonic, este favorabil capacităţilor de adaptare ale marilor sisteme de reglare ale organismului (sistemul nervos şi endocrin).

Disonant, face ca aceste sisteme să tindă a funcţiona de o manieră neadaptată sau neregulată, comunicările şi relaţiile dintre centrii şi organele periferice sunt perturbate.

Mercur în casa XI

Armonic, favorizează exteriorizarea benefică a unei patologii profunde. Reduce riscurile de pierdere anormală de materie şi energie.

Disonant, dă tendinţă la pierderi anormale prin mobilizare excesivă de energie (prin transpiraţie, un tranzit intestinal excesiv, sângerări capilare etc).

Mercur în casa XII

Armonic, tinde să minimalizeze riscurile de izolare, de lipsă de relaţii şi comunicare.

Disonant, există o tendinţă netă spre izolare, mai mult prin agitaţie excesivă sau mişcare excesivă decât prin închidere în sine sau închistare. Psihismul, în special raţionamentul, poate fi perturbat, chiar incoerent.

VENUS ÎN CASE

Venus în casa I: poziţie favorizantă exprimării energiei venusiene, în special la nivel morfologic (forme rotunjite şi blânde, trăsături armonioase etc.) şi fiziologic.

Armonic, dă facultăţi echilibrante şi armonizante crescute.

Disonant, energia tinde să capete defectele venusiene: lenevie, dezechilibru, lipsă de vioiciune, de tonus, exces de umiditate în special la nivelul mucoaselor (scurgeri, pierderi).

Venus în casa II

Armonic, tinde să echilibreze poftele, să scadă riscurile de excese sau de carenţe de origine alimentară şi să favorizeze asimilarea.

Disonant, dă tendinţe la excese şi la lăcomie, în special pentru alimentele dulci, de unde riscul de obezitate. Aceste excese alimentare se pot datora de asemenea, unor carenţe afective sau unui sindrom depresiv (de exemplu, dacă există o proastă aspectare a lui Saturn).

Venus în casa III

Armonic, tinde să echilibreze mişcările respiratorii şi secreţia de mucus la acest nivel, să armonizeze peristaltismul digestiv. Reduce riscurile de reflux gastric, de vărsături şi de uscăciune intestinală.

Disonant, dă posibilitate de tremurături cerebeloase: ele apar când subiectul face o mişcare, prin incapacitatea cerebelului de a echilibra corect tonusul muşchilor implicaţi şi de a adapta diferitele mişcări. Poate semnala o insuficienţă a mişcărilor respiratorii sau a peristaltismului digestiv (constipaţie atonă etc.), tulburări de producere de mucus la nivelul bronhiilor şi digestiv, în privinţa calităţii sau cantităţii mucusului (mucoviscidoza poate fi astfel semnalată de o proastă aspectare dintre Venus şi Saturn, chiar şi Mercur). Reflexele sunt tocite sau absente.

Venus în casa IV

Armonic, echilibrează depozitarea de energie, fie că este sub formă de grăsime, de glicogen sau de substanţe mai subtile (esenţă energetică).

Disonant, da tendinţă la supraîncărcare, la obezitate şi edeme în special de origine venoasă.

Venus în casa V

Armonic, este favorabil facultăţilor de recuperare prin destindere şi fecundităţii. Gestionare echilibrată a energiei.

Disonant, defavorabil pentru fecunditate. Energia este prost gestionată, lipsa de mişcare şi pasivitatea blochează metabolismul energetic. Acest dinamism insuficient dăunează deci capacităţii de rezistenţă.

Venus în casa VI

Armonic, favorizează echilibrul mediului intern (homeostazie) şi adaptarea organismului faţă de factorii externi.

Disonant, dă tendinţă la dezechilibrul mediului intern, în special de origine renală; o proastă adaptare la influenţele exterioare, de exemplu printr-o relaxare excesivă cu defect de vasoconstricţie, ceea ce provoacă o transpiraţie excesivă permiţând astfel pătrunderea

energiilor patogene externe.

Venus în casa VII

Armonic, este favorabil funcţionării sinergice a diferitelor organe, recoltărilor, grefelor şi schimburilor între mediul extern şi intern (respiraţie, transpiraţie etc.).

Disonant, dă tendinţă la dezechilibrul schimburilor cu exteriorul. Relaţii proaste între diferitele funcţii organice şi energetice.

Venus în casa VIII

Armonic, dă sexualitate" armonioasă şi fecundă, secreţii genitale echilibrate şi adaptate.

Disonant, dă anomalii la nivelul secreţiilor genitale, tulburări de fecunditate (de exemplu, mucozitate cervicală – uterină – anormală). Posibilitate de abces sau de scurgeri anormale.

Venus în casa IX

Armonic, favorabil circulaţiei sanguine şi tranzitului intestinal (lubrifiere bună).

Disonant, dă tendinţă la încetinirea mişcărilor circulatorii şi digestive prin lipsă de tonus sau prin insuficienţa de secreţii.

Venus în casa X

Armonic, este favorabil unui bun echilibru la nivel cardiovascular, endocrin şi neurologic (în special la nivelul comenzilor nervoase ale muşchilor netezi răspunzători de vasoconstricţie, de peristaltismul intestinal, de termoreglare etc.).

Disonant, dă tendinţă la disfuncţii ale marilor sisteme de reglare arătate mai sus, mai degrabă în sensul unei insuficienţe decât al unei lipse de reacţie sau a unui tonus insuficient.

Venus în casa XI

Armonic, favorizează transpiraţia şi schimburile cutanate, supleţea şi echilibrul hidro-sebaceu corect al pielii. Reduce riscurile de pierdere anormală de materie şi energie.

Disonant, tinde să aducă un dezechilibru în acest

sector. Creşte riscul de erupţii cutanate purulente, al hemoragiilor şi al evacuărilor anormale de mucus (vărsături, expectoraţii etc.).

Venus în casa XII

Armonic, tinde să atenueze sau să evite încercările semnalate de aceasta casă, riscurile de tulburări de conştientă, de comă, de accidente de anestezie etc.

Disonant, întăreşte aceste tendinţe. Aceasta evocă, de exemplu, un sindrom din medicina chineză în care mucozităţile tulbură „orificiile Inimii". Rezultatul este buimăceala, dezorientarea, purtarea anormală, şi uneori tulburări grave de conştientă putând merge până la pierdere de conştientă şi comă.

MARTE ÎN CASE

Marte în casa I: poziţie care favorizează exprimarea energiei marţiene, în special la nivel morfologic şi fiziologic.

Armonic, întăreşte vitalitatea, dinamismul, tonusul şi reactivitatea subiectului la toate nivelele.

Disonant, creşte riscurile de inflamaţii, acute, de reacţii brutale, de hiperexcitabilitate etc.

Marte în casa II

Armonic, întăreşte capacităţile de asimilare şi de transformare, anabolismul, fără riscuri de supraîncărcare sau de obezitate.

Disonant, tendinţă la accelerarea acestor procese şi a unei călduri excesive la nivel digestiv, jenând anabolismul: subiectului îi este mereu foame, mănâncă mult, dar slăbeşte sau rămâne foarte suplu.

Marte în casa III

Armonic, întăreşte capacităţile mişcărilor respiratorii, tonusul digestiv, mica circulaţie şi reflexele.

Disonant, aceste mişcări sunt blocate de anomalii la nivelul tonusului muscular (prin lipsă, exces, anarhie etc.).

Marte în casa IV

Armonic, este favorabil proceselor de depozitare şi de închistare (aceasta poate fi benefic în cazul tumorilor

sau al inflamaţiilor).

Disonant, tinde să scadă rezervele organismului: grăsimile sunt utilizate în exces, sau plasate anormal (ca în cazul excesului de secreţie a glandelor cervicosuprarenale, care produce un hormon marţian, cortizonul). Risc de ruptură a chisturilor sau hemoragii interne.

Marte în casa V

Armonic, energia este orientată spre activitate şi spre mişcare. Ea este gestionată într-o manieră dinamică. Este favorabil fecundităţii musculare şi rezistenţei (anduranţei).

Disonant, tendinţe la excese de activitate care pot duce la epuizarea energiei prin consum exagerat. Aceasta poate afecta organismul general sau un organ în special.

Marte în casa VI

Armonic, favorizează homeostazia. Exerciţiul fizic poate fi un mijloc de echilibrare a constantelor mediului intern.

Disonant, o tendinţă la hiperfuncţie, la nivel nervos, arterial, muscular etc., creşte tendinţa la anomalii ale mediului intern. Aceste anomalii pot avea răsunet asupra tensiunii arteriale sau a capacităţilor musculare.

Marte în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul care câştigă astfel în dinamism. Grefele şi transfuziile pot da subiectului un nou elan şi pot să-i permită o nouă pornire.

Disonant, face ca schimburile cu exteriorul să aibă tendinţa de a fi blocate de probleme inflamatorii sau de o excitabilitate excesivă. Apar conflicte între diferite organe sau funcţii energetice. Grefele riscă să sufere o respingere brutală. Pot fi semnalate, de asemenea, şi unele accidente hemolitice post transfuzionale.

Marte în casa VIII

Armonic, favorabil funcţiilor sexuale (erectilitate, excitaţie etc.), secreţiei hormonilor sexuali masculini (androgeni) şi facultăţilor de regenerare.

Disonant, tendinţe la probleme privind sfera sexuală, cum ar fi impotenţa, priapismul, excitaţia excesivă,

ejacularea precoce, pierderi seminale etc. Posibilităţi de anomalii de virilizare (caractere masculine la o femeie, exces sau insuficienţa de caractere sexuale la bărbat...). Sunt crescute riscurile de avort sau de naştere prematură, adeseori în raport cu un exces de activitate fizică sau de mişcare, provocând un tonus excesiv al muşchiului uterin, sau din cauza unui dezechilibru hormonal. Tendinţele autodistructive sunt crescute şi pot lua forma sinuciderii, dar şi a maladiilor autoimune, sau a intoxicaţiilor cu alcool sau alte substanţe toxice.

Marte în casa IX

Armonic, este favorabil mobilităţii în general, tuturor mişcărilor de mare amplitudine, tonusului cardiovascular şi tranzitului intestinal.

Disonant, creşte riscurile de hipertensiune arterială, de anomalii în funcţionarea muşchiului cardiac (cardiomiopatia, eretismul cardiac etc.), de pericardită, de maladii inflamatorii ale tubului digestiv asociate cu tulburări de tranzit (rectocolite, diverticolite etc.).

Marte în casa X

Armonic, favorabil mecanismelor de reglare cum sunt sistemul nervos şi endocrin. Exerciţiul fizic poate avea un rol favorabil asupra echilibrului acestor sisteme.

Disonant, tendinţă la anomalii la nivelul sistemului nervos sau endocrin, mai ales prin exces de hiperactivitate. Anumite inflamaţii pot atinge sistemul nervos într-un mod difuz şi pot provoca tulburări de motricitate (paralizii ca în poliomielita, scleroza în plăci etc.).

Marte în casa XI

Armonic, este favorabil astringenţei la nivel cutanat şi vasoconstricţiei, ceea ce domină riscurile de pierderi hidrice anormale, de hemoragii şi de pătrundere a energiilor patogene prin piele (frig, vânt etc.).

Disonant, există posibilitatea de perturbări la nivel cutanat, de exemplu sub formă de erupţii inflamatorii, de purpură sau de hemoragii. Reacţiile violente ale organismului pot antrena vărsături sau alte eliminări

necontrolate. Este crescut riscul de accidente în cursul unei intervenţii chirurgicale.

Marte în casa XII

Armonic, scade riscurile de pierderi de cunoştinţă, de comă, de izolare.

Disonant, creşte riscurile de accidente, de psihoze, de exprimări foarte violente sau de incidente în cursul unei anestezii.

JUPITER ÎN CASE

Jupiter în casa I: favorizează exprimarea energiei jupiteriene la nivel morfologic (forme generoase, pline) şi energetic.

Armonic, Jupiter este un factor de sănătate şi vitalitate, de abundenţă energetică.

Disonant, accentuează riscurile de exces, de supraîncărcare, de obezitate şi hipertrofie, putând să se exprime pe plan general sau într-un sector fiziologic anume. De exemplu, hipercolesterolemia familială este o maladie tipică acestei poziţii.

Jupiter în casa II

Armonic, favorabil apetitului, creşterii, anabolismului şi tuturor funcţiilor de sinteză şi de maturaţie.

Disonant, creşte tendinţa la excese de hrană, la supraîncărcare ponderală şi lipidică de origine exogenă (alimentară) sau endogenă (sinteza hepatică de colesterol), la consumul excesiv de băuturi alcoolice etc.

Jupiter în casa III

Armonic, favorabil echilibrului şi reglării mişcărilor de mică amplitudine cum ar fi respiraţia, reflexele etc.

Disonant, tendinţă la încetinirea acestor mişcări care sunt lipsite de vioiciune şi pot deveni greoaie, chiar insuficiente.

Jupiter în casa IV

Armonic, favorizează un bun echilibru şi o bună reglare a constituirii şi utilizării rezervelor corporale şi energetice.

Disonant, rezervele devin anormale fie calitativ, fie cantitativ, cel mai adesea în exces, de unde tendinţa la

obezitate.

Jupiter în casa V

Armonic, înseamnă o bună gestionare a energiei, de unde o mare rezistenţă ce poate susţine o activitate importantă. Funcţionarea este generoasă şi energia pare inepuizabilă.

Disonant, gestionarea energetică este dezechilibrată, mai degrabă prin exces sau risipă ce riscă în timp să slăbească sau să epuizeze fie organismul în ansamblu, fie un sistem, un organ sau o funcţie în special.

Jupiter în casa VI

Armonic, înseamnă o sănătate bună în general, o bună adaptabilitate a organismului la mediul ambiant, excelente capacităţi de menţinere a homeostaziei.

Disonant, adaptabilitatea organismului este redusă, de exemplu, din cauza caracterului său pletoric. Risc de perturbare a homeostaziei, mai degrabă prin exces (diabet, hipercolesterolemie, hipertrigli-ceridemie etc…).

Jupiter în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, relaţiilor sinergice între diferite funcţii organice şi dezvoltării grefelor. Întăreşte caracterul benefic al transfuziilor sau capacităţile de donare ale propriilor energii şi ţesuturi ale subiectului.

Disonant, este defavorabil aceloraşi domenii. Grefele riscă să se hipertrofieze şi să devină mai mult jenante decât utile.

Jupiter în casa VIII

Armonic, favorizează capacităţile de regenerare, în special prin contactul cu natura. Este benefic fecundităţii şi naşterilor.

Disonant, exista posibilitatea de excese sexuale ce pot conduce la epuizarea vitalităţii, de pierderi anormale la nivel genital sau de hipertrofie la acest nivel.

Jupiter în casa IX

Armonic, favorabil unei distribuţii armonioase şi generoase a sângelui şi elementelor nutritive.

Disonant, creşte tendinţa la încetinire la nivel arterial

şi intestinal, sensibilitatea la maladii epidemice. Posibilitate de metastaze canceroase la nivel hepatic.

Jupiter în casa X

Armonic, întăreşte capacităţile de reglare ale sistemelor endocrin şi nervos.

Disonant, aceste sisteme au tendinţa să funcţioneze anormal, să provoace excese sau hipertrofii.

Jupiter în casa XI

Armonic, tinde să reducă riscurile de evacuări anormale, de erupţii, de hemoragii etc.

Disonant, aceste riscuri sunt crescute, mai ales în caz de supraîncărcare, de obezitate sau exces.

Jupiter în casa XII

Armonic, îndulceşte sau evită gravele probleme de sănătate, reduce riscurile de comă, de psihoze sau alte tulburări majore de conştientă.

Disonant, aceste riscuri devin majore, mai ales dacă funcţionarea este de tip jupiterian (excesiv, pletoric, hipertrofiat...).

SATURN ÎN CASE

Saturn în casa I: favorizează exprimarea energiei saturniene, în special la nivel morfologic şi energetic (cf. tipologiei saturniene).

Armonic, este un factor de rezistenţă şi de longevitate, nu din cauza supraabundenţei de energie ci pentru că această energie este gestionată într-un mod riguros, mai ales cu un minimum de pierderi.

Disonant, este dimpotrivă un semn de proastă sănătate, de vitalitate slabă, uneori de boli de origine congenitală sau care afectează subiectul din fragedă copilărie şi durează toată viaţa lui.

Saturn în casa II

Armonic, subiectul şi-ar putea însuşi proverbul: „Trebuie să mănânci ca să trăieşti şi nu să trăieşti că să mănânci”. Această rigoare spartană permite o bună adaptare a aporturilor alimentare la nevoile organismului şi evită orice exces. Anabolismul se concentrează asupra esenţialului.

Disonant, creşte riscurile de anorexie sau de bulimie, de tulburări de asimilare, de stenoză la nivel esofagian sau gastric, de carenţă sau insuficienţă a anabolismului, toate acestea putând încetini creşterea.

Saturn în casa III

Armonic, întăreşte regularitatea şi precizia mişcărilor de mică amplitudine, de peristaltism etc.

Disonant, blochează aceste mişcări; risc de lentoare, de stenoză sau de ocluzie la nivel digestiv, de insuficienţă la nivelul mişcărilor respiratorii, de tremurături ce apar sau se agravează cu vârsta sau cu timpul.

Saturn în casa IV

Armonic, este semn de rigoare şi de concentrare la nivelul rezervelor corporale.

Disonant, tendinţă la insuficienţă a rezervelor corporale, ceea ce limitează de exemplu rezistenţa şi capacităţile de adaptare la frig.

Saturn în casa V

Armonic, întăreşte rezistenţa. Gestionarea energiei este dintre cele mai riguroase, nimic nu se risipeşte sau se foloseşte în exces.

Disonant, defavorabil rezistenţei şi fecundităţii. Energia este gestionată cu zgârcenie, ceea ce poate duce la insuficienţa sau la atrofii.

Saturn în casa VI

Armonic, creşte capacităţile de a menţine constantele mediului intern. Subiectul se adaptează lent dar corecţia variaţiile exterioare.

Disonant, creşte riscurile de maladii cronice, de anomalii ale constantelor biologice, de neadaptare la condiţiile exterioare etc. Anomaliile biologice pot avea un răsunet defavorabil asupra structurilor corporale (angioscleroză diabetică, gută etc.).

Saturn în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, care câştigă în regularitate. De asemenea, există regularitate în sinergia dintre diferitele organe şi energii corporale, grefele şi binefacerile aporturilor artificiale de sânge sau

de alte substanţe esenţiale vieţii sunt întărite.

Disonant, defavorabil schimburilor «exteriorul, care pot fi încetinite, slăbite sau blocate (de exemplu la nivel respirator sau cutanat). Funcţionarea sinergică a diferitelor funcţii ale organismului este blocată.

Grefele se prind greu, transfuziile au un efect slab asupra vitalităţii şi recuperării organismului.

Saturn în casa VIII

Armonic, tinde să limiteze pierderile de energie provocate de sexualitate. Favorabil eliminărilor prin emonctori.

Disonant, sexualitatea poate fi perturbată, refulată sau exacerbată. Tendinţă la insuficienţă sau la blocaj la nivelul emonctorilor, cu riscul acumulărilor de toxine. Naşterile pot dura mult, pot fi dificile, chiar imposibile pe căi naturale. Accentuează riscurile de necroză sau abces şi consecinţele lor nefaste.

Saturn în casa IX

Armonic, întăreşte regularitatea sistemului circulator, a tranzitului intestinal şi a tuturor mişcărilor importante din organism.

Disonant, tendinţă la insuficienţă sau la blocaje ale mişcărilor circulatorii şi digestive, cu riscuri de tromboză, de embolie, de ocluzie etc. Posibilitatea de metastaze canceroase la nivel osos sau cutanat.

Saturn în casa X

Armonic, este favorabil marilor sisteme de comandă şi de reglare, a căror funcţionare câştigă în rigoare.

Disonant, risc de anomalii sau de blocaje la nivelul sistemelor de reglare. Aceste perturbări pot provoca tulburări neurologice motorii şi senzitive, probleme ischemice şi disfuncţii endocrine.

Saturn în casa XI

Armonic, limitează pierderile necontrolate de materie şi de energie; efectul astringent al lui Saturn este întărit

Disonant, întăreşte tendinţa la erupţii şi la pierderi anormale, care evoluează într-o formă cronică şi sunt adesea greu de oprit.

Saturn în casa XII

Armonic, întăreşte rezistenţa organismului faţă de problemele de sănătate şi de bolile grave.

Disonant, accentuează probabilitatea bolilor grave, atât fizice cât şi psihice, care tind să izoleze subiectul, favorizează închiderea în sine, rezistă tentativelor de tratament şi se agravează cu timpul.

URANUS ÎN CASE

Uranus în casa I: Întăreşte exprimarea energiei uraniene, în special la nivel fizic şi energetic.

Armonic, accentuează sensibilitatea şi adaptabilitatea subiectului, a cărui structură energetică se pretează îndeosebi la manevre terapeutice specifice (acupunctura, lucru asupra chakrelor...).

Disonant, creşte instabilitatea energiilor subiectului, care tind să se revolte sau să reacţioneze sub formă de crize.

Uranus în casa II

Armonic, favorizează digestia şi asimilarea (o destructoare de tip uranian este necesară pentru ca hrana să fie asimilată).

Disonant, tinde să perturbe apetitul şi asimilarea care devin neregulate sau neadaptate nevoilor organismului.

Uranus în casa III

Armonic, favorabil vioiciunii mişcărilor respiratorii, digestive, reflexe.

Disonant, mişcările de mică amplitudine cum ar fi respiraţia sunt neregulate, anarhice, ineficace sau neadaptate. Risc de crize de tremurături, spasme la nivel toracic sau intestinal etc.

Uranus în casa IV

Armonic, favorabil depozitărilor, limitează riscurile de închistare sau edeme favorizând schimburile şi transformările.

Disonant, creşte tendinţa la izolare prin pierderea contactului cu structurile centrale, de unde riscul de edeme, ascită, sau alte tipuri de revărsături

nemobilizabile.

Uranus în casa V

Armonic, întăreşte capacităţile energetice ale subiectului şi posibilităţile sale de revigorare prin metode neobişnuite (scurte momente de relaxare, vizualizare, meditaţie asupra chakrelor etc.). Acupunctura şi alte mijloace ce acţionează asupra structurilor energetice au un efect puternic şi pozitiv.

Disonant, capacităţile energetice ale subiectului sunt instabile, ceea ce se poate traduce prin stări de epuizare bruşte şi imprevizibile. Gestionarea energiilor este neregulată şi anarhică.

Uranus în casa VI

Armonic, favorabil sănătăţii în general, vindecării prin mijloace neconvenţionale, echilibrului constantelor mediului intern.

Disonant, risc de maladii neobişnuite, atipice. Neregularitate sau instabilitate a constantelor mediului intern, fără cauză evidentă.

Uranus în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul şi sinergia între diferitele funcţii fiziologice sau energetice. Bună toleranţă imunitară faţă de grefe etc.

Disonant, schimburile cu exteriorul tind spre instabilitate sau anarhie. Neregularităţi ale funcţiilor sinergice ale organismului. Posibilitatea de reacţii violente faţă de aporturile exterioare de sânge sau alte produse derivate. Creşte riscul de respingere a grefelor, de intoleranţă a protezelor etc.

Uranus în casa VIII

Armonic, creşte capacităţile de detoxifiere, de evacuare prin emonctori, de regenerare pe căi neobişnuite.

Disonant, posibilitate de funcţionare neregulată a emonctorilor, perturbări la nivel sexual (hiperexcitabilitate sau insuficienţă imprevizibilă), naştere neaşteptată, avort spontan, ciclu neregulat etc.

Uranus în casa IX

Armonic, favorabil circulaţiei sanguine şi tranzitului intestinal.

Disonant, posibilitate de spasme care să blocheze circulaţia sanguină sau tranzitul intestinal, de embolie sau metastază de origine nedeterminată etc.

Uranus în casa X

Armonic, întăreşte mecanismele de reglare cum ar fi sistemul endocrin şi sistemul nervos, care câştigă în precizie şi vivacitate.

Disonant, aceste sisteme funcţionează într-un mod neregulat sau dezordonat. Posibilitate de crize de origine neurologică (epilepsie, tremurături) sau endocrină (cum sunt cele provocate de un feocromocitom) cu răsunet asupra întregului organism.

Uranus în casa XI

Armonic, limitează riscurile de pierderi de materie sau energie pe căi neobişnuite, în special la nivelul pielii.

Disonant, accentuează aceste riscuri, datorate adeseori unor probleme de spasme sau unor tulburări de sudorificare. Posibilitate de erupţii fugare sau alergice (urticarie, eczemă etc.).

Uranus în casa XII

Armonic, atenuează riscurile de încercări majore, sau indică o soluţie neobişnuită sau originală care va permite rezolvarea.

Disonant, accentuează riscurile de crize grave, brutale, incurabile şi invalidante şi accidente de orice natură.

NEPTUN ÎN CASE

Neptun în casa I: favorizează exprimarea energiei neptuniene, în special la nivel morfologic şi energetic.

Armonic, este un factor de mare sensibilitate, atât pentru fenomenele interne, schimbări sau semne subtile în corp şi în spirit, cât şi pentru fenomenele externe: resimţirea atmosferelor, a ambianţelor.

Disonant, poate semnifica inconştienţa sau dificultăţile subiectului de a percepe clar stimulii interni şi externi, de a-şi da seama limpede de simptomele care-l

afectează etc. Aceasta constituie un obstacol în diagnostic, care riscă să rămână neprecizat.

Neptun în casa II

Armonic, este favorabil digestiei şi asimilării, în special atunci când este vorba de a extrage chintesenţa din alimentaţie, de a o dinamiza şi a o sublima.

Disonant, tinde să perturbe fenomenele de asimilare şi de anabolism care pot rămâne haotice, incomplete şi lipsite de precizie.

Neptun în casa III

Armonic, favorabil fluidităţii mişcărilor respiratorii sau reflexe.

Disonant, tinde să slăbească aceste mişcări, să le facă insuficiente. Tulburările de conştienta şi medicamentele hipnotice sau neurotoxice pot perturba aceste mişcări, pot favoriza apariţia tremurăturilor sau să influenţeze nefavorabil respiraţia.

Neptun în casa IV

Armonic, favorabil funcţiilor de stocare, de depozitare.

Disonant, tinde să perturbe aceste funcţii, care vor fi lipsite atunci de precizie şi nu vor mai fi adaptate nevoilor şi aportului.

Neptun în casa V

Armonic, favorizează o bună gestionare a energiei şi reacţii buhe la tratamentele homeopatice.

Disonant, capacităţile energetice sunt slabe sau inconsistente. Gestionarea energiei este tulburată, în special în timpul somnului sau a perioadelor de inconştienţa (anestezie, comă etc.).

Neptun în casa VI

Armonic, favorizează menţinerea echilibrului constantelor biologice şi capacităţile de adaptare, mai ales la nivele subtile (echilibrul somn/ veghe, dispoziţie legată de ritmurile sezoniere etc.).

Disonant, capacităţile de echilibrare a mediului intern sunt perturbate sau insuficiente, adesea fără cauze evidente.

Neptun în casa VII

Armonic, favorabil schimburilor cu exteriorul, în special la nivelul alveolelor pulmonare.

Disonant, perturbări posibile a acestor schimburi, care tind să devină neregulate, insuficiente sau inconsistente. Grefele au tendinţa a nu fi suficient susţinute sau alimentate, organismul rămânând indiferent la acest aport exterior.

Neptun în casa VIII

Armonic, favorizează capacităţile de sublimare a energiei sexuale, care poate participa la procese de regenerare la nivelul organismului sau să îmbogăţească facultăţile de creativitate conştientă.

Disonant, tinde să inhibe funcţiile sexuale, să favorizeze pierderile seminale sau menstruale, avorturile spontane, abcesele şi supuraţiile, şi toate pierderile inconştiente de energie.

Neptun în casa IX

Armonic, întăreşte fluiditatea la nivel circulator şi digestiv.

Disonant, această fluiditate poate fi perturbată. Mişcările circulatorii tind să piardă din eficacitate, tranzitul intestinal devine hipostenic.

Neptun în casa X

Armonic, întăreşte sistemele endocrin şi nervos.

Disonant, perturbări la nivelul acestor sisteme de reglare: comenzile funcţionează prost, reacţiile la stimuli hormonali sau nervoşi sunt slabe, insuficiente; este ca şi cum organele ţintă ar fi anesteziate.

Neptun în casa XI

Armonic, tinde să limiteze pierderile sau scurgerile pe căi neobişnuite.

Disonant, favorizează aceste pierderi, în special în timpul somnului sau ale momentelor de inconştienţă.

Neptun în casa XII

Armonic, tinde să îmblânzească încercările semnalate de aceasta casă, să „anestezieze” subiectul împotriva suferinţelor pe care el le-ar putea resimţi sau a

încercărilor prin care trece.

Disonant, creşte tendinţele la izolare, riscurile de comă, de psihoză, în care subiectul e rupt de mediul exterior şi trăieşte într-o lume aparte, imaginară sau halucinatorie.

PLUTON ÎN CASE

Pluton în casa I: favorizează exprimarea energiei plutoniene, în special la nivel morfologic şi energetic.

Armonic, favorabil vitalităţii. Semn de bune capacităţi de regenerare şi recuperare. Creşte tendinţele instinctive şi polarizează subiectul spre activitate sexuală sau creativitate.

Disonant, întăreşte tendinţele la tensiune, la violenţă, la autodistrugere, atât la nivel celular (probleme autoimune) cât şi tisular sau individual (suicid).

Pluton în casa II

Armonic, favorabil proceselor de digestie şi asimilare.

Disonant, accentuează riscurile de otrăvire sau de intoxicaţie de origine alimentară.

Pluton în casa III

Armonic, favorabil mişcărilor de mică amplitudine, care câştigă în tonus. Respiraţia poate fi un mijloc de regenerare a energiei.

Disonant, mişcările de mică amplitudine pot fi perturbate, de exemplu din cauza unui tonus muscular insuficient sau excesiv.

Pluton în casa IV

Armonic, întăreşte procesele de transformare care stau la originea energiilor şi materialelor stocate (grăsimi, esenţă energetică etc.).

Disonant, alterează aceste procese de stocare, distruge sau arde materia sau energia care ar trebui să fie conservata. Favorizează procesele de închistare şi de tumefacţie care vor avea tendinţa să degenereze.

Pluton în casa V

Armonic, capacităţile energetice ale subiectului sunt întărite prin îmbunătăţirea facultăţilor de transformare şi

regenerare. Favorabil creativităţii şi fecundităţii.

Disonant, alterează capacităţile energetice, care sunt subminate, nimicite de tulburări profunde. Obstacol pentru fecunditate.

Pluton în casa VI

Armonic, favorabil menţinerii homeostaziei, capacităţilor de adaptare la influenţele exterioare.

Disonant, tinde să dezechilibreze aceste capacităţi, şi creşte riscurile de intoxicare datorită anomaliilor unor anumite constante biologice (uree, glucoza, acetonă etc.).

Pluton în casa VII

Armonic, favorizează schimburile cu exteriorul, prinderea grefelor şi integrarea elementelor exterioare.

Disonant, creşte puternic tendinţa la respingere violentă a oricărui element exterior. Anomalii în funcţionarea sinergică a diferitelor funcţii ale organismului.

Pluton în casa VIII

Armonic, favorabil sexualităţii şi capacităţilor de regenerare prin intermediul acestei activităţi.

Disonant, sexualitatea poate fi perturbată sau pervertită. Ea poate fi de asemenea la originea pierderilor importante de energie, putând pune uneori în pericol viaţa subiectului. Risc de avorturi, de moarte intrauterină a fătului, de necroză tisulară, de infecţii grave, de probleme imunitare.

Pluton în casa IX

Armonic, întăreşte mişcările circulatorii şi intestinale.

Disonant, blochează sau perturbă aceste mişcări, le dă un caracter violent Creşte riscurile de embolii, de boli epidemice sau de metastaze canceroase (trebuie studiate atunci semnele ocupate de Pluton şi planetele care-i adresează aspectări proaste).

Pluton în casa X

Armonic, întăreşte capacităţile sistemului nervos şi ale sistemului endocrin, şi le creşte posibilităţile de regenerare.

Disonant, perturbă aceste mari sisteme de reglare, care pot fi atinse de fenomene de necroză sau de procese autoimune.

Pluton în casa XI

Armonic, tinde să limiteze pierderile de substanţă sau de energie prin căi neobişnuite. Chirurgia sau reanimarea pot permite „resuscitarea" unui subiect pe care-l credeam condamnat.

Disonant, creşte riscurile de pierderi, de hemoragii sau de vomismente putând pune în joc prognosticul vital.

Pluton în casa XII

Armonic, poate transforma o încercare grea sau incurabila într-un mijloc de evoluţie, de transformare.

Disonant, creşte puternic riscurile de boli grave sau incurabile, de probleme majore de sănătate sau tulburări psihice violente.

Capitolul 6. ASPECTĂRILE PLANETARE

Aspectările stabilesc relaţii între diferiţii poli energetici pe care-i simbolizează planetele. În funcţie de configuraţiile astfel create, se poate defini o structură geometrică temei, ceea ce facilitează o abordare globală şi sintetică.

Aspectările indică relaţii privilegiate şi mai intense între planete, relaţii ale căror calităţi vor depinde de natura şi distribuirea respectivelor planete. Cu toate acestea, absenţa aspectării nu înseamnă absenţa relaţiilor. Relaţii există oricare ar fi unghiularitatea dintre planete. Chiar şi fără aspectare, o planetă nu este izolată în totalitate. Acest lucru este important în astrologia medicală. Fiecare organ sau fiecare ţesut are în permanenţă relaţii cu omologii săi.

Există sisteme de reglare, de adaptare şi de retrocontrol, şi aceasta independent de prezenţa sau nu de echivalenţe în tema natală. De exemplu, Jupiter neaspectat nu poate însemna o izolare totală a funcţiilor de sinteză şi de maturaţie ale organismului.

DEFINIŢIA ŞI NATURA ASPECTĂRILOR

Noţiunea de orb

Este nevoie să se fixeze o limită pentru a lua în consideraţie existenţa unei aspectări. Această distanţă (interval) maximă tolerată pentru a ţine seama de realitatea unei aspectări este numită orb. Orb-ul este o noţiune absolut relativă, depinzând în acelaşi timp de factori astrologiei, de factori individuali şi de obiceiurile de lucru ale astrologului.

Printre *factorii astrologiei care* modulează orb-ul aspectărilor intervin:

proximitatea punctelor cheie ale temei, cum sunt Ascendentul sau Mijlocul cerului. În general, se admite un orb mai important în apropierea acestor puncte;

bogăţia sau sărăcia temei în aspectări. Se vor putea lărgi orb-ii dacă tema sau unele planete au puţine aspectări sau niciuna;

— Natura însăşi a planetelor implicate şi poziţiile lor în semn. Se foloseşte în general un orb mai important pentru luminării sau pentru planetele în domiciliu sau în exaltare, pe când la planetele în exil şi mai ales în cădere, orb-ul trebuie să fie redus.

Pe de altă parte, se constata frecvent diferenţe de *sensibilitate la influenţele astrale* după indivizi. La cei care nu răspund decât la tendinţele planetare cele mai grosiere, este inutil să desfăşurăm orb-i mai mari de 5°. Dimpotrivă, pentru cei care demonstrează exprimări astrale dintre cele mai subtile, nu este de prisos să întindem orb-ii până la 10°, chiar mai mult.

Cel ce studiază aceste lucruri este adeseori confuz în faţa variaţiilor de valoare a orbilor de la un autor la altul. Ar fi exagerat să spunem că unii se înşală şi că alţii au dreptate. Această divergenţă traduce mai degrabă o abordare diferita şi personală a fiecăruia, susţinută de experienţă. Nu trebuie niciodată să pierdem din vedere caracterul artificial al orb-ului. Dacă un autor acceptă un orb de 8°, trebuie oare să considerăm că la 7°30 aspectarea este completă, şi că la 8°30 ea nu mai există

deloc? De fapt relaţiile dintre planete nu evoluează de o manieră atât de tranşantă şi exista mai multă similitudine între cele două aspectări citate anterior decât între două aspectări având 1° şi 7° orb.

În definitiv, putem considera noţiunea de orb ca o *limită intelectuală* creată pentru a facilita munca de interpretare. Dar trebuie să fii capabil să modulezi aceste limite în funcţie de particularităţile unei teme sau ale unei situaţii planetare.

Conjuncţia

Două planete sunt în conjuncţie atunci când longitudinea lor diferă cu mai puţin de 6°. Pentru Soare sau Lună, se admite un orb de 8°. Conjuncţia exprimă o punere în comun a energiei planetelor implicate. Totul se petrece ca şi cum o energie hibridă a planetelor conjuncte s-ar exprima. Dar acest lucru trebuie nuanţat prin mai mulţi factori, orb-ul şi natura planetelor:

— Orb-ul între două planete. Fuziunea este cu atât mai marcantă cu cât planetele sunt mai apropiate. Până la un orb de 2°, energiile celor două planete se confundă, se amestecă, sunt nedisociabile. Între 2° şi 4°, amestecul este mai puţin net şi fiecare planetă poate avea o exprimare individuală. Peste 4°, planetele dispun de o independenţă şi mai mare, şi se poate considera conjuncţia ca o asociere a doi poli energetici ce emit o influenţa comună;

— Natura planetelor, uneori prea puţin compatibilă cu o fuziune. În acest caz a doua planete de o natură radical antagonistă, se întâmplă adesea ca energia uneia dintre ele să domine şi să se exprime majoritar, sau ca aceste planete să se exprime alternativ. Conjuncţia se exprimă atunci într-un mod apropiat de cel al Opoziţiei. Această apropiere „imposibilă” aduce după sine perturbări ale energiei rezultate, care nu este tipică planetei care se exprimă.

Caracterul favorabil sau defavorabil al unei conjuncţii depinde astfel, cel puţin în parte, de natura şi de energia planetelor implicate. Energia rezultată are mai puţine şanse de a fi perturbată atunci când cele două

planete participante la conjuncţie au o natură energetică similară. De exemplu, conjuncţia dintre Soare şi Marte, a căror energie este caldă şi uscată, va creşte exprimarea acestor caractere. Vom avea deci o situaţie apropiată de o exaltare, cu avantajele şi inconvenientele unei astfel de situaţii. Invers, conjuncţia între Marte şi Lună, a căror natură energetică este radical opusă, prezintă puţine puncte pozitive pentru că energia rezultată are toate şansele să fie puternic perturbată, ca şi cum ai vărsa apă peste foc. Când cele două planete în conjuncţie n-au decât o singură calitate elementară în comun, rezultatul este mai nuanţat şi comportă laturi pozitive şi altele mai puţin pozitive. Cu toate acestea, regula aceasta trebuie folosită cu prudenţă pentru că fiecare planetă are caractere proprii care trebuie de asemenea luate în seamă.

Soarele şi Luna au o natură deosebită. Astfel, conjuncţia Soare/Lună este mai degrabă favorabilă chiar dacă cele două astre au o natură energetică opusă. În plus, conjuncţiile cu Soarele la mai puţin de 3° orb au adesea un rezultat deosebit: se produce un fenomen de „combustie”, energia planetară este eclipsată de radiaţia solară. Adeseori, se constată că exprimarea planetei în combustie este mai discretă sau se exprimă mai subtil. Acest fenomen este deosebit de clar atunci când conjuncţia survine într-un semn de Foc.

Saturn şi Marte, considerate în mod tradiţional ca „malefice”, au rareori o influenţă favorabilă asupra conjuncţiilor la care participă. Invers, Venus şi Jupiter se înţeleg cu uşurinţă cu celelalte planete.

Calităţile conjuncţiei depind şi de alte aspectări primite de planetele care participă. Trigoanele sau sextilele întăresc caracterul favorabil al conjuncţiei, cuadraturile şi opoziţiile accentuează caracterul defavorabil. Semnul zodiacal în care are loc conjuncţia influenţează şi el situaţia. În timpul interpretării, nu trebuie deci să ne focalizăm pe un aspect anume ci să ţinem seama întotdeauna de context. Este una din căile care permit abordarea temei în globalitatea sa şi

sintetizarea informaţiilor.

Sextile şi trigoane

Sunt principalele aspectări favorabile. Longitudinea a doua planete în sextile diferă cu 60° (plus sau minus 6°), cea a doua planete în trigon diferă cu 120° (plus sau minus 6°). Aceste configuraţii semnalează o combinaţie armonioasă şi complementară a energiei planetelor implicate. Acestea tind să acţioneze concertat şi să se susţină mutual. Contrar conjuncţiei, al cărui rezultat depinde de natura planetelor implicate, aceste aspectări sunt întotdeauna pozitive. Pentru a diferenţia caracterul sextilului de cel al trigonului, se poate spune că primul înnoadă o relaţie mai lejeră şi armonioasă, dar mai puţin dinamică şi puternică decât al doilea. Ca să ne facem o imagine, şi cu toate rezervele care se impun, am putea compara sextilul cu o relaţie venusiană şi trigonul cu o relaţie jupiteriană.

În astrologia medicală, aspectările favorabile în tema natală indică relaţii energetice privilegiate, punctele forte ale structurii arhetipale sau ale unor anumite funcţii ale organismului. Ele exprimă o sinergie între diferiţii poli energetici.

Cuadratura şi opoziţia

Două planete sunt în cuadratura când longitudinea lor variază cu 90° (plus sau minus 6°), şi sunt în opoziţie când longitudinea lor diferă cu 180° (plus sau minus 6°). Cuadratura şi opoziţia sunt principalele aspectări considerate ca defavorabile. În cuadratura, luptă, obstacol, şi energia care rezultă este foarte perturbată şi perturbatoare. Este o aspectare violentă, cea mai dizarmonică posibilă. În opoziţie, planetele se organizează după un echilibru instabil. Ele formează două polarităţi opuse care se exprimă sau sunt percepute alternativ şi într-un mod incompatibil, în vreme ce cuadratura este un semn de ruptură, imposibil de liniştit, opoziţia poate fi stăpânită printr-un efort de sinteză, printr-o retragere sau înălţare deasupra nivelului dilemei.

În astrologia medicală, aspectările negative

reprezintă principalele tendinţe patologice şi disfuncţii biologice şi energetice. În tema natală, ele exprimă anomaliile arhetipale, viciile de construcţie care pot fi latente – practicianul poate atunci să facă o muncă de prevenire – sau patente; studiul temei ajută atunci la înţelegerea originii problemei, a dezvoltării şi a mijloacelor de a-i veni de hac, dacă acestea există.

De fapt, dualitatea dintre aspectările favorabile şi defavorabile este foarte relativă. Ea provine dintr-o viziune destul de superficială a realităţii. Aspectările zise favorabile semnifică situaţii confortabile, şi permit o stabilitate indispensabilă creşterii şi dezvoltării, dar ele prezintă riscul de a favoriza inerţia. La rândul lor, aspectările zise defavorabile dau naştere la situaţii inconfortabile, neplăcute, critice, dar adeseori necesare evoluţiei, progresului şi transformărilor. Ele au meritul de a sublinia cu claritate, prin durerea şi disconfortul pe care le nasc, necesitatea unei schimbări sau a unei conştientizări.

Aspectări minore şi paralele

Există numeroase aspectări de mai mică importanţa:

— Semicuadratura (45°)

— Seschicuadratura (135°)

— Semisextil (30°)

— Grupare de cinci (150°)

Primele două sunt perturbatoare, ultimele două sunt mai degrabă favorabile. Aceste aspecte minore sunt mai puţin influente decât precedentele şi nu sunt semnificative decât atunci cânt tema sau unele planete prezintă puţine aspectări majore sau sunt lipsite de ele, de exemplu în cazul în care toate planetele sunt într-o jumătate a zodiacului sau chiar mai puţin.

Două planete sunt în paralel când declinaţia lor la nord sau la sud de ecuatorul ceresc este identică. Influenţa acestei configuraţii este asemănătoare cu aceea a conjuncţiei, dar totuşi mai subtilă şi mai puţin marcată decât aceasta din urmă.

În ceea ce urmează, aspectările planetare sunt

abordate mai ales pe plan medical, domeniu foarte vast. Bolile sunt nenumărate şi fiecare aspectare disonantă se poate exprima la numeroase nivele: molecular, celular, tisular, organic, sistemic, energetic, emoţional. Şi la nivelul fiecărui ţesut, al fiecărui organ, al fiecărui sistem, tema poate fi reconsiderată din nou în ansamblul ei.

Decât să dau o listă lungă de boli, am preferat să subliniez tendinţele majore, încercând să discern cât se poate mai bine caracterele planetare care sunt văzute aici într-o altă lumină permiţând astfel o aprofundare a ceea ce, în capitolele precedente a fost doar schiţat Odată stăpânită această ţesătură, este mai uşor să se regăsească, pentru fiecare patologie, configuraţia sau configuraţiile care ne pot da un indiciu.

Totuşi, trebuie avut grijă să nu i se atribuie unui subiect toate tendinţele patologice semnalate de una sau alta dintre aspectări. Tema natală (cerul natal) nu înseamnă totul, şi adeseori, o disonanţă nu are răsunet decât la un singur nivel. De exemplu, dacă este Venus disonant (dizarmonic), ar fi exagerat să deducem că subiectul va avea o slăbiciune în funcţionarea renală, va avea tulburări de echilibru şi, în acelaşi timp, şi probleme ovariene etc. Poate fi atins doar un singur nivel, uneori chiar niciunul, dacă, de exemplu, această disonanţă nu se exprimă decât pe plan psihologic. De fapt, este întotdeauna nevoie să se confrunte tema natală cu situaţia clinică a subiectului înainte de a trage concluzii.

Conjuncţia, aspectare care poate fi favorabilă, defavorabilă sau ambivalenţă după planetele implicate, este studiata în mod deosebit Aspectările disonante sunt adeseori mai dezvoltate pentru că sunt principalii indicatori ai tendinţelor patologice din temă.

Să reamintim în sfârşit că fiecare aspectare nu poate fi considerată izolat Ea trebuie integrată în ansamblul temei. Din motive didactice, separăm aici fiecare configuraţie, dar este limpede că interpretarea nu poate fi corectă dacă nu facem, imediat sau ulterior, o sinteză a tuturor datelor exprimate.

SEMNIFICAŢIA ASPECTĂRILOR

Soare – Lună

Soarele şi Luna formează un cuplu aparte. După exemplul lui Yin/ Yang, energia lor se opune, completându-se şi susţinându-se în acelaşi timp. De exemplu, activitatea (Soarele) se opune repausului (Luna), dar repausul este necesar unei bune activităţi şi invers. În plus, nu se poate vorbi despre repaus decât referindu-ne la activitate, una nu exista decât în raport cu cealaltă.

Pe plan medical, aspectările dintre aceste două astre vor afecta vitalitatea, metabolismul bazai, fertilitatea şi fecunditatea, lactaţia, în special în relaţiile ei cu funcţionarea energetică, circulaţia sanguină şi limfatică, metabolismul lichidelor organice şi reţinerea lor, digestia (Luna prezidează acumularea de materii prime, Soarele asimilarea lor, care necesită căldură, şi organizarea lor), echilibrul cald/rece, cel care reglează risipa sau stocarea de energie, **relaţiile** somn/veghe, echilibrul activitate conştientă/activitate inconştientă. Celelalte aspectări care afectează cele două planete şi sectoarele pe care le ocupă au şi ele o mare importanţă pentru determinarea sensului acestor configuraţii.

Aspectările armonice sunt un indiciu favorabil pentru vitalitate, metabolism şi diferitele domenii citate mai sus.

Aspectele disonante sunt, dimpotrivă, semne de disfuncţie în aceste sectoare, de disociere Yin/Yang, masculin/feminin. Ne aflăm adesea într-o situaţie de conflict între formă şi energie. Dacă Soarele domină, activitatea este excesivă în raport cu rezervele şi cu resursele (tendinţă de „hiper”); dacă Luna domină, activitatea este insuficientă în raport cu nevoile (tendinţă de „hipo”). Acest dezechilibru poate evolua spre probleme grave, de exemplu, edeme datorate unei insuficienţe de energie cardiacă, renală sau hepatică (insuficienţă de energie Yang), sau de excese de căldură şi un metabolism crescut, aflat la originea valurilor de căldură, a febrei vesperale, a diabetului, hipertiroidiei etc. (insuficienţa de energie Yin).

Conjuncţia este favorabilă în ceea ce priveşte vitalitatea şi fecunditatea. Ea poate indica uneori o problemă de ambiguitate sexuală, în special când problema este legată şi de anomalie cromozomială. În acest caz, conjuncţia este practic exactă. Aspectările ce vin să afecteze această fuziune planetară, vor exprima atunci repercusiunile fiziologice şi psihologice ale acestei anomalii.

Soare – Mercur

Conjuncţia e singura aspectare dintre aceste două planete (Mercur nu se depărtează mai mult de 28° de longitudinea Soarelui). Ea e foarte frecventa şi deci prea puţin specifica. Întăreşte facultăţile conştiente şi conceptualizarea. Este de asemenea, un factor favorabil circulaţiei şi schimburilor.

Soare – Venus

Singurele aspectări dintre aceste două astre sunt conjuncţia, semisextilul şi semicuadratura. Cele două planete au în comun o energie caldă; ele se opun pe planul activitate (Soarele) – pasivitate (Venus) şi uscăciune (Soarele) – umiditate (Venus).

Conjuncţia este o aspectare armonică prin care Soarele întăreşte funcţiile venusiene (echilibru, homeostazie, lubrificare, sensibilitate tactilă, circulaţie venoasă). Venus armonizează şi tempereează funcţiile solare, şi constituie un factor de echilibru ce se manifestă pe planul distribuirii energiilor, în special a circulaţiei sanguine.

Se poate observa o atracţie pentru gustul dulce, mai ales dacă conjuncţia este în Taur.

Soare-Marte

Relaţie între energiile calde şi reci. Sunt cele două planete cele mai masculine ale temei. Au în comun dinamismul şi expansiunea. Marte este totuşi mai activ decât Soarele, dar nu are latura lui propagatoare şi generoasă.

Aspectările între cele două planete vor aduce informaţii despre creştere, dinamism, tonicitate cardiacă şi

vasculară, fenomenele de vasomotricitate, despre reacţiile inflamatorii, capacităţile de apărare în faţa agresiunilor (imunitate), capacităţile musculare, virilitate (de exemplu, secreţiile naturale de hormoni androgeni şi consecinţele lor, spermatogeneza etc.), metabolismul hemoglobinei (legată de Soare prin funcţia ei de oxigenare dar dependentă de Marte prin structura sa care conţine un atom de fier).

Aspectările armonice sunt semne de bună funcţionare în sectoarele citate mai înainte. Este o aspectare favorabilă dinamismului, vitalităţii, şi tuturor activităţilor, atât la nivel intern (celular, tisular, organic şi energetic) cât şi la nivel extern (activitate fizică). Reacţiile inflamatorii tind să fie viguroase dar rămân adaptate nevoilor fiziologice. Virilitatea este marcantă.

Aspectările disonante pot indica riscuri de probleme de căldură (inflamaţii, excitaţii, boli „hiper”) şi sunt semne de dificultăţi în sectoarele citate mai sus. Ele pot de asemenea, indica riscuri de accidente brutale, care pot tulbura starea de conştientă (sincope) şi (sau) să afecteze structurile centrale şi vitale (accidente vasculare cerebrale, infarct miocardic etc.). Cauza declanşatoare a acestor accidente poate fi de tip marţian (furie, efort violent, traumatisme). Emoţiile negative (Marte) pot tulbura conştienta şi să fie la originea actelor impulsive necugetate, atât în raport cu exteriorul cât şi cu sine însuşi (suicid, mutilare etc.).

Conjuncţia, în măsura în care ea este bine aspectată, este favorabilă. Ea merge în sensul unei puternice vitalităţi, mai ales dacă cel puţin una din cele două planete este în exaltare. Virilitatea este accentuată. Reacţiile febrile şi inflamatorii pot fi violente şi importante, dar se vindecă în general fără sechele (nu acesta este cazul dacă conjuncţia primeşte o proastă aspectare de la Saturn). Ea este benefică pentru sistemul cardiovascular (al cărui dinamism este crescut) şi pentru sistemul muscular (important consumator de energie).

Soare – Jupiter

Cele două planete au în comun valori de plenitudine, de generozitate, de putere şi de expansiune. Pe plan energetic, sunt amândouă de natură caldă şi expansivă, şi sunt orientate spre exterior. Pe plan psihologic, ele îndeamnă spre optimism, spre dezvoltarea ego-ului, spre ambiţie şi dominare.

Aspectările dintre aceste două planete ne vor informa despre capacităţile de sinteză ale organismului (proteine, glicogen etc.) şi despre creştere. Ele atrag, de asemenea, atenţia asupra modalităţilor de distribuire a energiei, de exemplu graţie circulaţiei sanguine, şi asupra capacităţilor de apărare şi de protecţie (producerea de anticorpi, reacţii la infecţii etc.).

Aspectările armonice sunt semne de puternică vitalitate, de putere şi de o sănătate bună. Dacă nimic nu vine să contrazică aceste lucruri, e, de asemenea, un semn de creştere armonioasă şi importantă. Aceste aspectări exprimă o netă tendinţă la optimism, ceea ce este întotdeauna favorabil vindecării şi recuperării.

Aspectările disonante semnalează adesea aporturi excesive în raport cu nevoile şi o tendinţă la supraîncărcare, ceea ce trebuie să îndemne la supravegherea poftelor subiectului, care, cu vârsta, tinde să devină pletoric. De aici pot rezulta probleme de hipercolesterolemie, de boli cardiovasculare, de diabet şi orice altă boală care poate complica acest fenomen de supraîncărcare (în special dacă este implicat şi Saturn într-o poziţie proastă).

Conjuncţia este adeseori favorabilă, în special în ceea ce priveşte creşterea şi capacităţile de expansiune. Când primeşte aspectări defavorabile, ea poate semnala tendinţe la pletoră sau la hipotiroidie.

Soare – Saturn

Aceste două planete se opun în mai multe privinţe. Energia caldă şi uscată a Soarelui favorizează exteriorizarea, mişcarea şi transformările pe când energia rece şi uscată a lui Saturn aduce interiorizare, imobilizare

şi cristalizare.

Aspectările celor două planete vor privi în special longevitatea, metabolismul fosfocalcic şi procesele de osificare rezultate de aici, problemele articulare, de apărare a organismului faţă de infecţii şi capacităţile lui de cicatrizare.

Aspectările armonice pot semnala o mare rezistenţă şi sunt serioase garanţii de longevitate, cu condiţia ca nu cumva celelalte configuraţii să meargă în sens invers. Ele pot într-adevăr indica faptul că subiectul este în stare să-şi gestioneze energia cu zgârcenie. Capacităţile de apărare şi de cicatrizare sunt mulţumitoare şi adaptate.

Aspectările disonante se pot exprima la nivele diferite, atât fizice cât şi psihologice. Fără pretenţia de a fi exhaustiv, putem cita la întâmplare numeroase probleme depresive, atunci când ambiţia dispare, când nu mai ai forţa de a-ţi realiza proiectele, sau atunci când subiectul nu mai găseşte niciun motiv de a trăi.

La nivel fiziologic, exista riscuri de anomalii ale metabolismului fosfocalcic, cu întârziere în creştere, defecte de osificare sau disfuncţie paratiroidiană. Reacţii slabe în faţa infecţiilor, cu probleme de infecţii lungi, trenante, greu de tratat. Aceste configuraţii se întâlnesc şi în unele cazuri de sterilitate, de atingeri reumatismale sau retiniene, de îmbătrânire precoce, de dificultăţi în cicatrizare sau în consolidare (fracturi) etc.

În conjuncţie, Soarele tinde să fie „stins” de Saturn, mai ales în Capricorn, Vărsător şi Berbec. Vitalitatea e relativ slabă dar această economie poate aduce o bună longevitate. Într-un semn de Foc, această configuraţie permite o mai bună exprimare a energiei solare, cu o oarecare creştere totuşi a calităţii ei uscate.

Soare – Uranus

Aceste două planete prezintă de asemenea, multe calităţi opuse. Soarele distribuie începând din centru, Uranus are dimpotrivă o acţiune periferică în care însăşi noţiunea de centru dispare: este descentralizarea adusă la extrem.

Energia solară mai este caracterizată şi prin regularitatea ei, energia uraniană prin extravaganţă şi neregularitate.

Aspectările dintre cele două planete privesc în special mecanismele imunitare şi fenomenele alergice, problemele cutanate (cele două planete tind să provoace exteriorizarea energiilor patogene) şi reacţiile organismului faţă de stimulii exteriori (fizici, energetici sau emoţionali).

Aspectările armonice sunt semne pozitive pentru circulaţia periferică, imunitate şi alte mijloace de apărare ale organismului în faţa elementelor exterioare. Subiectul reacţionează favorabil la tratamentul făcut la nivelul structurii sale energetice (meridiane, chakre etc.).

Aspectele disonante anunţă reacţii violente faţă de stimulii externi sau altor agresori, exprimate, de exemplu, prin fenomene alergice (şoc anafilactic, urticarie, edem Quincke etc.). Tendinţă la manifestări spasmodice, de exemplu la nivel coronarian sau arterial, tendinţă la nervozitate sau isterie, la crize de epilepsie. Reacţiile fizice şi psihice sunt imprevizibile. Risc de accidente, atât interne afectând structurile centrale (accident vascular cerebral, accident cardiac etc.), cât şi externe (căderi, fracturi etc.).

Conjuncţia între cele două planete este adesea prea puţin favorabilă. Notăm persistenţa caracterului neregulat sau spasmodic al energiei, doar dacă planetele temperante cum sunt Jupiter, Saturn sau Venus nu vin să influenţeze favorabil această uniune dificilă.

Soare – Neptun

Dacă subiectul nu a efectuat o importantă muncă interioară (concentrare, introspecţie, meditaţie etc.), energia neptuniană trebuie să fie considerata în manifestările ei cele mai grosiere. În acest caz, ea se o-pune energiei solare şi înseamnă inconştienţă, neclaritate, pe când Soarele reprezintă polul conştient şi luminos al personalităţii.

Aspectările între cele două planete privesc în mod

deosebit funcţionarea conştientei şi raporturile ei cu tot ceea ce o poate modifica, sensibilitatea subiectului la influenţe subtile (homeopatie, acţionare asupra energiei în globalitatea ei, atmosferă, meditaţie, activitate spirituală etc.). La nivel energetic şi fiziologic, se pot extrage din aceste configuraţii informaţii despre calităţile subtile ale energiei individului, şi, într-un mod mai grosolan, despre lichidul cefalorahidian şi măduva spinării.

Aspectările armonice întăresc conştienta, prezenţa „aici şi acum", sensibilitatea subiectului la mediu, la subtilităţile energetice (conştientă crescută a proceselor energetice interne, a chakrelor, a curenţilor energetici etc.), şi asta cu atât mai mult cu cât este mai spiritualizat. Căutarea unui remediu potrivit („simillimum") este facilitată şi reacţiile la tratamente homeopatice au toate şansele să fie pozitive. Marea sensibilitate a subiectului la substanţe toxice poate face din acesta un excelent experimentator în domeniu. Mai concret, sistemul nervos central este corect susţinut graţie unei calităţi optime a lichidului cefalorahidian.

Aspectările disonante trebuie să incite la prudenţă faţă de intoxicaţii sau de substanţe care modifică starea de conştientă (somnifere, tranchilizante, droguri) pentru că riscurile de-dependenţă sunt importante iar sevrajul se dovedeşte dificil. Există de asemenea, riscuri de perturbare a conştientei şi din alte motive, posibilitate de delir, de stări hipnotice, de letargie sau comă. Subiectul este foarte influenţabil şi impresionabil. Aceste aspectări arată uneori o neclaritate în tabloul clinic, atunci când bolnavul îşi conştientizează cu greutate simptomele, ceea ce poate face ca diagnosticarea şi alegerea terapeutică să fie dificilă.

Conjuncţia are o semnificaţie asemănătoare cu aceea a unei aspectări la un subiect care nu a efectuat o „muncă interioară" importantă. Ea este uneori un indicator de intuiţie, chiar de geniu.

Soare – Pluton

Cele două planete au în comun o aspectare creatoare

şi fecundă, precum şi un caracter ambiţios şi dominator. Dar energia solară se exteriorizează şi se propagă liber pe când energia plutoniană este mai interiorizată şi se exprimă în profunzime.

Aspectările dintre cele două planete privesc în special sexualitatea, fecunditatea şi creativitatea, capacităţile de regenerare (adică acelea de a recrea energii sau structuri dispărute sau distruse) şi, anecdotic, pe cele de vindecări „miraculoase” sau surprinzătoare.

Aspectările armonice pot indica o puternică creativitate şi o bună fecunditate. Sexualitatea are un rol important pentru subiect Capacităţile de regenerare sunt crescute, atât la nivel fizic (ţesuturi) cât şi energetic. Se are acces la surse de vitalitate nebănuite, ascunse şi uneori surprinzătoare pentru anturaj şi pentru medic.

Aspectările disonante pot fi un semn de profundă indispoziţie, de nevroze sau psihoze ce pot duce spre comportamente suicidare. Pot indica de asemenea, perturbări sexuale (perversiuni, aversiune, inversiune). Pe plan celular, transformările pot duce la un proces de cancerizare. Problemele de autoimunitate, în care organismul fabrică anticorpi împotriva propriilor celule sau ţesuturi, sunt tipice în aceste configuraţii. Radioactivitatea poate avea o influenţă deosebit de negativă asupra ţesuturilor subiectului. Vitalitatea poate fi, de asemenea atinsă, brutal şi în mod misterios, fără o cauză evidenta. Capacităţile de regenerare sunt perturbate, riscurile de necroze crescute.

Conjuncţia este favorabilă pe planul fecundităţii şi al puterii interioare. Totuşi, ea exprimă o contradicţie între mişcarea de exteriorizare a Soarelui şi cea de interiorizare a lui Pluton. La acest nivel, una din cele două planete poate domina şi dirija mişcarea după înclinaţiile sale, doar dacă cele două planete nu se exprimă alternativ.

Această ambiguitate explică dificultatea de a trăi această configuraţie pe plan emoţional, subiectul putând să aibă de făcut faţă unor bruşte valuri de angoasă existenţială, unei frici iraţionale de moarte, sau să aibă

dificultăţi în a accepta caracterul efemer al tuturor experienţelor din această lume etc., astfel de situaţii putând duce la depresie, chiar la unele psihoze.

Luna – Mercur

Energiile acestor două planete sunt mai degrabă contradictorii. Luna interiorizează, conservă, calmează şi hrăneşte, pe când Mercur exteriorizează, face să se comunice, să circule şi stimulează.

Aspectările între cele două planete vor afecta în special circulaţia limfatică, lactaţia, peristaltismul.

Aspectările armonice întăresc funcţiile lunare (lactaţie, circulaţie venoasă şi limfatică, fecunditate, anabolism). Se notează posibilitatea de sarcină gemelară. Luna tempereează vioiciunea mercuriană şi stabilizează subiectul pe plan psihologic. Vioiciunea intelectuală şi imaginaţia sunt armonios asociate. Mercur stimulează tot ceea ce ar avea tendinţa să se imobilizeze şi pune în mişcare. Este deci o garanţie a unui bun echilibru fiziologic şi psihologic.

Aspectările disonante exprimă o tendinţă la dificultăţi în domeniile citate mai sus, din cauza perturbărilor apărute în mişcare şi în schimburi. Astfel, digestia poate fi afectată din cauza unei insuficienţe a mişcării, a unui contracurent, sau a unor probleme de absorbţie, cum este cazul în sindroamele de malabsorbţie ale nou-născutului sau ale copilului. Tendinţă la menstruaţii neregulate, la sarcini dificile (vărsături, agitaţie fetală, nerăbdare etc.). Unele mişcări anormale şi inconştiente, apărute în timpul semnului, pot de asemenea să fie semnalate de aceste aspectări. Mişcările respiratorii pot fi blocate de o obezitate excesivă, sau în timpul somnului.

Conjuncţia este asemănătoare opoziţiei, mai ales pe plan psihologic (alternanţă a fazelor de excitaţie şi de inerţie), dar calităţile ei depind mult de semnul în care se găseşte şi de alte aspectări legate de ea.

Luna – Venus

Cele două planete au în comun o natură energetică umedă, garanţia unei mari sensibilităţi dar putând, de

asemenea să se manifeste printr-o tendinţă la inerţie şi relaxare.

Aspectările dintre cele două planete vor polariza atenţia noastră spre lichide, sistem veno-limfatic, sensibilitate şi ţesut adipos.

Aspectările armonice exprimă o tendinţă spre un bun echilibru veno-limfatic şi o repartiţie corectă a grăsimilor. Lichidele organice sunt abundente, atât la nivelul spaţiilor interstiţiale cât şi al mucoaselor. Sensibilitatea tactilă este excelentă. Aceste aspectări sunt de asemenea favorabile fecundităţii, maternităţii, lactaţiei şi tuturor altor exprimări ale feminităţii.

Aspectările disonante fac să se tindă spre obezitate, mucozităţi şi scurgeri prea abundente, staze veno-limfatice, posibilitate de varice, de edeme declive, de ptoze sau de relaxări tisulare sau organice etc. Se observa uneori o tendinţă la supuraţie şi o dezvoltare a ganglionilor (teren scrofulos). Aceste configuraţii mai sunt caracteristice şi pentru lăcomie, în special pentru alimente dulci, cu riscurile metabolice şi energetice care decurg de aici, în cazuri extreme, diabetul gras, dar cel mai adesea simple slăbiri ale capacităţilor digestive. Acestea pot fi afectate de lenevie, constipaţie atonă; mai poate fi afectat libidoul (prin insuficienţă sau lipsă de excitaţie) şi activitatea în general, ceea ce creşte riscul de boli legate de sedentarism.

Conjuncţia evocă o fuziune de valori umede cu o abundenţă de lichide şi secreţii la nivelul mucoaselor, fără ca acest lucru să aibă un real efect patologic. Putem regăsi aceeaşi tendinţă la lăcomie (dulciuri) şi la obezitate.

Luna – Marte

Cele două planete sunt de natură absolut opusă. Luna, rece şi umedă, interiorizează, încetineşte şi conservă; Marte, cald şi uscat, exteriorizează, stimulează şi accelerează.

Aspectările între cele două astre privesc îndeosebi raporturile punere în mişcare/conservare, încetinire/accelerare, rece/cald.

Aspectările armonice semnalizează un bun echilibru între aceste diferite polarităţi. Motricitatea poate fi deosebit de favorizata în momentul naşterii (naştere eutocică, rapidă, printr-o bună tonicitate a muşchiului uterin). Pe planul excreţiei, există un tonus bun al sfincterelor, al muşchilor abdominali etc. Musculatura beneficiază de aporturi nutritive mulţumitoare.

Aspectările disonante indică anomalii ale funcţiilor de nutriţie, de stocare a energiei sub formă de grăsime (cel mai adesea prin lipsa acesteia), probleme musculare (cuadratura Marte – Lună este una din configuraţiile caracteristice ale miopatiei), un dezechilibru somn/veghe etc. Putem găsi un conflict între formă (Luna) şi energie (Marte), de exemplu dacă obezitatea împiedică activitatea musculară şi (sau) provoacă atrofii. Luna prost aspectată poate, de asemenea, să exprime tendinţe la neregularitate, de exemplu la nivelul tonusului arterial (tensiune arterială foarte oscilantă) sau a activităţii musculare şi digestive.

Conjuncţia este o aspectare puţin favorabilă dat fiind natura opusă a celor două planete. Echilibrul între umiditate şi uscăciune, precum şi cel dintre exteriorizare şi interiorizare, este perturbat cu uşurinţă. În semn de Apă, Luna dominantă tinde să stingă vioiciunea marţiană; într-un semn de Foc, uscăciunea marţiană tinde să anihileze inerţia şi pasivitatea lunară. O alternanţă între aceşti doi poli este clasică în celelalte semne.

Luna – Jupiter

Cele două astre au în comun o energie umedă, exprimându-se în nutriţie, în dezvoltare şi maturare, dar căldura jupiteriană tinde să stimuleze şi să exteriorizeze, pe când răceala lunară aduce încetinire, interiorizare sau închistare. Aspectările ne vor informa mai ales despre capacităţile de sinteză ale organismului, despre pofte, nutriţie şi creştere (mai ales la nivelul formei corporale).

Aspectările armonice sunt un semn favorabil pentru vitalitate şi optimism, şi ele subliniază puterea funcţiilor de sinteză şi anabolism, de creştere şi de lactaţie. Este, de asemenea, un indicator benefic pentru fecunditate şi

maturitate.

Aspectările disonante ne pun în gardă în privinţa exceselor de formă, de materie sau de lichide: bulimie, obezitate, exces de grăsimi în sânge (colesterol, trigliceride), steatoză (supraîncărcarea grăsoasă a unui ţesut), tumori benigne, chisturi, excrescenţe, tumefacţii ganglionare etc.).

Conjuncţia este mai degrabă favorabilă, în special pentru funcţiile de sinteză ale organismului. Formele au tendinţa să fie generoase:

Luna – Saturn

Asocierea acestor două astre contrare este dificilă. Ele au în comun frigul, care tinde să interiorizeze şi să încetinească, dar sunt opuse pe planul umiditate/uscăciune. Luna fluidifică, diluează şi mlădiază, Saturn concentrează, cristalizează şi înţepeneşte. În plus, Luna aduce numeroase fluctuaţii, pe când Saturn este asociat valorilor de regularitate şi stabilitate. Aspectările dintre cele două planete informează deci asupra echilibrului umiditate/uscăciune, a capacităţilor de cicatrizare, asimilarea calciului şi a elementelor nutritive care vor constitui structura organismului etc.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru la nivelul lichidelor organice şi a mediului intern. Mai mult decât o excelentă vitalitate, ele marchează o bună rezistenţa, în special la factorii infecţioşi, şi bune capacităţi de cicatrizare. Ciclul menstrual este regulat

Aspectările disonante sunt defavorabile vitalităţii, mai ales la femeie, fecundităţii, lactaţiei, creşterii, asimilaţiei şi anabolismului. Când nu există o problemă de sterilitate, naşterea poate fi lungă şi dificilă. Pofta poate fi perturbata, şi numeroase probleme de anorexie sunt indicate de această configuraţie. Putem de asemenea întâlni probleme de osteoporoză (decalcifierea oaselor) datorate unei lipse de aport sau unui defect de absorbţie a calciului, şi tulburări legate de o carenţă de vitamină D (rahitism, osteomalacie).

Pe plan psihologic, poate exista o închidere în sine,

izolare, depresie.

Conjuncţia este puţin favorabilă. După semnul în care se situează, poate domina una sau alta dintre aceste planete; suntem deci destul de aproape de o situaţie de opoziţie. Asocierea celor mai reci două planete poate însemna reacţii lente şi slabe în faţa infecţiilor, cu absenţa febrei şi a reacţiei inflamatorii. Dar este nevoie să luăm în consideraţie şi planetele calde cum sunt Soarele şi Marte şi să facem o sinteză a ansamblului pentru a putea aprecia starea acestor capacităţi de reacţie.

Luna – Uranus

Cele două astre au în comun o erfergie instabilă şi fluctuantă. Ele se opun când Uranus tinde să exteriorizeze şi să difuzeze, pe când Luna interiorizează şi conservă. Uranus acţionează într-o manieră foarte subtilă, pe când Luna lucrează la un nivel dens, material.

Aspectările armonice sunt semn de bună funcţionare a circulaţiei limfatice, a ciclurilor hormonale (şi deci menstruale), şi a raporturilor dintre psihism şi organism. Luna temperează dinamismul nestăvilit al lui Uranus, iar acesta la rândul lui moderează pasivitatea lunară jucând un rol de stimulant.

Aspectările disonante aduc dimpotrivă o tendinţă la instabilitate, atât la nivel organic cât şi emoţional. Reacţiile sunt violente şi imprevizibile, sub formă de spasme sau nevralgii, de exemplu. Fenomenele isterice şi unele probleme psihosomatice, mai ales dacă sunt legate de sfera digestivă, pot fi semnalate de aceste aspectări sarcina şi naşterea pot fi neaşteptate, aceasta din urmă putând surveni în împrejurări şi într-un mod neobişnuit sau original. Pot fi semnalate de asemenea şi unele probleme epileptice în asemenea configuraţii.

Conjuncţia poate arăta dominarea uneia dintre planete, ceea ce depinde de semnul în care se situează conjuncţia şi de aspectările pe care le primeşte. Găsim totuşi o tendinţă la instabilitate şi reacţii emoţionale şi psihologice violente.

Luna – Neptun

Aceste două astre sunt destul de apropiate prin tendinţa lor de a dilua sau fluidifica. Totuşi, Luna tinde să limiteze, să conserve într-un spaţiu închis, protejat, să aducă densitate, materie şi să densifice, pe când Neptun face să se piardă orice noţiune de limită şi spiritualizează materia, o face mai subtilă şi o face să tindă spre imaterialitate.

Aspectările armonice întăresc imaginaţia şi echilibrul psihic care tinde totuşi să rămână depărtat de contingenţele materiale. Acesta este un factor pozitiv pentru echilibrul hidric al organismului, pentru facultăţile de recuperare prin repaus şi somn, şi pentru efectele terapiilor subtile (homeopatie, relaxare, sofrologie etc.).

Aspectările disonante alertează asupra tendinţelor de a pierde contactul cu realitatea, ca în cazul halucinaţiilor, al schizofreniei, al delirului etc. Subiectul poate fugi de realitate prin intoxicaţii voluntare (alcool, droguri, sedative etc.) la care este deosebit de sensibil şi care-i provoacă rapid dependenţă. Prudenţa este deci o rigoare atunci când este necesar să se administreze medicamente psihotrope. Tulburările de conştientă pot fi datorate unei obezităţi excesive (sindromul Rekwick), unor probleme epileptice (absenţe), unor intoxicaţii medicamentoase, voluntare sau nu.

Pe plan organic, putem cita tendinţa la ptoze (deplasare sau cădere a anumitor viscere din cauza relaxării ţesuturilor înconjurătoare), la o lene organică, de exemplu la nivel digestiv, sau la staze venoase sau limfatice.

Conjuncţia este un semn de mare sensibilitate. Ea este mai degrabă favorabilă polarităţilor feminine de fecunditate şi de maternitate, dar tulburările de conştientă şi riscurile de intoxicaţie şi dependenţă persistă totuşi, mai ales dacă această configuraţie este afectată de aspectări defavorabile sau când ea este situată în casa a XII-a.

Luna – Pluton

Cele două planete au în comun interioritatea şi accesul la resursele ascunse şi la rezerve. Se deosebesc însă prin faptul că Luna tinde să calmeze, să încetinească şi are un caracter pasiv, pe când Pluton este un motor puternic, un factor de activitate şi de transformare.

Aspectările armonice semnalează un bun echilibru activitate/repaus. Ele pot însoţi excelente facultăţi de recuperare şi de regenerare. Este, de asemenea, un factor de fecunditate, atât organică cât şi psihologică, imaginaţia creatoare fiind aici stimulată.

Aspectările disonante pot evoca neregularităţi menstruale, probleme de moarte intrauterină, de sterilitate sau de imposibilitatea de a duce la termen o sarcină (sarcină avortată). Există riscuri de proliferare infecţioasă sau tumorală (se vor supraveghea îndeosebi organele ce corespund semnelor ocupate de cele două planete).

Unele probleme psihologice, cum ar fi delirul paranoic, pot fi de asemenea, indicate de aceste aspectări. Aceste probleme tind să survină noaptea, cu brutalitate, ca un val care inundă subiectul, acesta neputând să-i facă faţă.

Conjuncţia este favorabilă fecundităţii. Ea aduce puternice şi profunde mişcări emoţionale care se dovedesc a fi cel mai adesea imposibil de stăpânit şi care perturbă echilibrul psihologic sau somnul şi visele subiectului.

Mercur – Venus

Există puţine puncte comune între Mercur, factor de mişcare, de comunicare şi de nervozitate, şi Venus, care se exprimă prin destindere şi relaxare.

Aspectările între cele două planete într-o temă nu merg mai departe de sextil.

Aspectările armonice sunt benefice circulaţiei venoase, sensibilităţii, în special cutanate, şi la un mod mai general tuturor funcţiilor semnalate de cele două planete. În acest cuplu, Mercur face oficiul de stimulant, Venus de moderator.

Semicuadratura, singura aspectare *disonanta,* are

puţină însemnătate patologică. Poate fi un semn de instabilitate pe plan emoţional şi de dificultăţi la nivelul schimburilor alveolare sau capilare, prin lipsă de tonicitate sau de activitate, sau prin exces de mucozităţi.

Conjuncţia se apropie de aspectele favorabile pe plan organic, dar evocă uneori dificultăţi de concentrare sau o instabilitate emoţională.

Mercur – Marte

Aceste două planete au în comun vivacitatea şi dinamismul, dar pe când Marte are o mare putere de încălzire, atât la nivel fiziologic cât şi psihologic, mişcarea mercuriană este lipsită de această capacitate. Vivacitatea ei înseamnă răceală, ceea ce este unul din paradoxurile legate de această planetă.

Aspectările armonice întăresc dinamismul, capacităţile de adaptare, de mobilitate, de schimburi. Este un semn pozitiv pentru mişcările respiratorii, şi pentru transmiterile şi schimburile de la nivelul membranei celulare. Este un indicator favorabil pentru dezvoltarea psihomotorie şi toate activităţile conştiente în general.

Aspectările disonante sunt semne de instabilitate, de nervozitate, de excitaţie, atât la nivel fiziologic cât şi psihologic (hiperexcitabilitate neuromusculară, instabilitate sexuală, ticuri, mişcări anormale etc.). Putem de asemenea întâlni probleme de inflamaţie, în special la nivelul ţesutului nervos: nevrite acute, nevralgii etc. Aceste fenomene vor fi localizate în funcţie de semnele afectate de aspectarea negativă sau în sectorul fiziologic semnalat de casele ce adăpostesc aceste planete sau sunt patronate de acestea.

Conjuncţia este un indiciu de mare vivacitate dar şi de instabilitate. Şi aici, după semnul pe care-l ocupă, una dintre planete poate domina. Aspectările primite de conjuncţie sunt importante pentru a determina influenţa acestei configuraţii.

Mercur – Jupiter

Jupiter, planetă a expansiunii, a dezvoltării, a creşterii, a evoluţiei şi reglării, se potriveşte cu Mercur,

care mobilizează, schimbă şi adaptează. Dar căldura şi empatia jupiteriene contrastează cu răceala mercuriană.

Aspectările armonice sunt semne pozitive pentru creştere, dezvoltare neurosenzorială, funcţiile de sinteză şi de adaptare la influenţele exterioare (climat, mediu social etc.). Jupiter tempereazǎ vivacitatea mercuriană. Mercur stimulează funcţiile de creştere şi de reglare jupiteriene, şi le adaptează nevoilor organismului.

Aspectările disonante pot da excese de formă, de exemplu îngrăşare, pot jena mişcările sau împiedica mobilitatea. Pe plan tisular, dezvoltarea excesivă a anumitor ţesuturi (tumefacţii, hipertrofii) poate împiedica mişcările circulatorii sau transmiterile nervoase. Invers, o activitate excesivă poate fi cauza unei creşteri sau a unei dezvoltări insuficiente. Mecanismele de reglare pot fi perturbate (probleme hipotalamohipofizare, cu răsunet asupra altor glande endocrine).

Pe plan psihologic, se poate nota o lipsă de concentrare, de recul şi de introspecţie, subiectul fiind excesiv de orientat spre exterior.

Conjuncţia este favorabilă creşterii şi funcţiilor de sinteză ale ficatului, Mercur adaptând aceste funcţii nevoilor organismului. Ea se apropie de o bună aspectare.

Mercur – Saturn

Cele două planete nu se potrivesc decât pe plan intelectual, aducând calităţi de secundantate. Dar când Mercur înviorează, adaptează şi mobilizează, Saturn obstruează, încetineşte, cristalizează, întăreşte şi imobilizează.

Aspectările armonice întăresc rezistenţa nervoasă şi concentrarea. Economia, rigoarea conservă şi previn îmbătrânirea. Schimburile şi mişcările câştigă în regularitate, în stabilite şi în precizie. În ciuda vârstei, subiectul conservă o bună mobilitate şi bune facultăţi intelectuale.

Aspectările disonante pot semnala obstrucţii la nivelul, conducerii nervoase (scleroza în plăci, scleroză laterală amiotrofică, poliomielita dacă m-ar te este şi el

implicat etc.), o îmbătrânire prematură a sistemului nervos (bala Alzheimer, demenţa etc.), tremurături, mai ales când acestea survin odată cu vârsta sau provin prin degenerescenţă (printre altele, boala Parkinson). Mobilitatea poate fi perturbată la nivel-articular, capacitatea respiratorie poate fi afectată de probleme obstructive (bronşite cronice, astm) sau de boli care duc la o reducere a suprafeţei de schimb (emfizem, tuberculoză cavernoasă).

Pe plan psihologic, concentrarea este uneori perturbata, ideile se succed fără coerenţa. În alte cazuri, subiectul se izolează de lumea exterioară, mai mult din cauza unei mobilităţi excesive (călătorii sau deplasări neîncetate) decât din cauza unei închideri în sine. El poate de asemenea, să mascheze fenomenele depresive printr-o activitate neînfrânata vecină cu agitaţia.

Conjuncţia este interesantă în privinţa capacităţilor intelectuale ale subiectului şi facultăţilor lui de concentrare şi de conceptualizare. Vorbirea este moderată. În rest, semnificaţia se apropie de aspectările negative, cu o putere totuşi mai mică.

Mercur – Uranus

Cele două planete converg prin caracterul lor dinamic, vioiciunea şi tendinţa lor la comunicare. Totuşi, Uranus este mai violent, mai neregulat, mai detaşat, şi are un câmp de acţiune mai vast, mai universal şi mai original sau neobişnuit decât Mercur.

Aspectările armonice semnalează o mare vivacitate, atât psihologică cât şi energetică şi fiziologică. Acest lucru este deosebit de beneficia nivelul sistemului nervos şi al organelor de simţ, al mecanismelor de reglare neuro-endocrină şi endocrine. Reacţiile organismului faţă de elementele exterioare sunt rapide şi adaptate.

Aspectările disonante marchează o excitabilitate excesivă, explozivă, cu reacţii imprevizibile, de unde posibilitatea de epilepsie, tetanie, fenomene spasmodice, ticuri, manifestări alergice brutale (stare de rău astmatic, alergii cutanate de tip urticarie etc.).

Pe plan psihologic, se poate adesea observa o instabilitate a dispoziţiei, o tendinţă la crize de isterie, o lipsă de concentrare şi de profunzime în gândire sau o tendinţă la superficialitate.

Conjuncţia este favorabilă transmiterilor nervoase şi mobilităţii, dar problemele de hiperactivitate şi de instabilitate persistă, cu mai puţină intensitate totuşi decât în aspectările disonante. Şi în acest caz, trebuie să se ţină seama de ansamblul aspectărilor, de poziţia în semn şi în casă, şi de orb-ul dintre cele două planete (o fuziune perfectă este mai explozivă decât o conjuncţie la 5° sau 6° orb).

Mercur – Neptun

Cele două planete sunt antagoniste în multe privinţe. Mercur participă la precizie, vivacitate şi la gândire; Neptun, dimpotrivă, tinde spre neclaritate, nelimitare; el diluează şi favorizează relaxarea.

Aspectări armonice întăresc echilibrul psihic, pentru că cele două planete se tempereazā reciproc şi se evită astfel căderea în defectele mercuriene (nervozitate, excitaţie, superficialitate etc.) sau neptuniene (rezerve, idei vagi şi nebuloase, lipsă de hotărâre în gândire etc.). Ele sunt, de asemenea, indicatori de inspiraţie şi de intuiţie. Aceste configuraţii sunt favorabile sistemului nervos, în special măduvei spinării şi sistemului respirator.

Aspectări disonante pot fi indicatori ai unei disfuncţii mentale; subiectul nu-şi poate organiza ideile, sau gândirea este lipsită de acuitate şi de continuitate. Ideaţia se transformă în reverie. Subiectul este uneori confuz putând evolua spre delir, pentru că conştienta analizează într-un mod incorect percepţiile care-i parvin.

Aceste aspectări au mai puţină semnificaţie pe plan fiziologic, impactul lui Neptun la nivel fizic fiind relativ slab.

Conjuncţia are o semnificaţie destul de apropiată de cea a unei opoziţii din cauza incompatibilităţii celor două planete.

Mercur – Pluton

Aceste două planete au puţine puncte comune. Mercur aduce superficialitate, comunicare şi relaţie. Pluton este planeta profunzimilor, a metamorfozelor, a ceea ce se transmite secret.

Aspectările armonice orientează gândirea spre interior. Subiectul are uneori o conştientă crescută a mecanismelor profunde ale psihologiei şi fiziologiei sale. Este o aspectare favorabilă proceselor de regenerare tisulară, în special la nivel nervos sau pulmonar (recuperarea după un traumatism medular, sau după un accident vascular cerebral, o embolie pulmonară etc.). Mişcarea şi respiraţia pot fi puse în folosul regenerării energiei organismului (Qi Gong, Tai Qi etc.).

Aspectările disonante subliniază o impulsivitate crescută a subiectului, capacitatea de a „bruia” gândirea, putând să aibă emoţii puternice sau pulsiuni instinctive, comportându-se atunci mai mult ca un animal decât ca o fiinţă dotată cu raţiune, sau căzând chiar în incoerenţa. Problemele, de intoxicaţie sau de degenerescentă tisulară pot perturba transmiterile nervoase şi schimburile respiratorii sau capilare.

Conjuncţia are o semnificaţie apropiată de aspectările negative pe plan psihologic, dar are un impact mai puţin nefast la nivel fizic.

Venus – Marte

Aceste două planete sunt în acelaşi timp opuse şi complementare. Energia venusiană echilibrează, destinde, lubrifiază, mlădiază şi armonizează, pe când energia marţiană activează, irită, accelerează, încălzeşte şi excită.

Aspectările armonice sugerează un bun echilibru energetic şi emoţional. Ele sunt deosebit de favorabile pe plan sexual (la nivelul echilibrelor excitaţie/destindere şi încălzire/lubrifiere), circulator şi muscular.

Aspectările disonante indică perturbări în aceste diferite sectoare. Subiectul este uneori hiperemotiv, sexualitatea lui poate fi perturbată (alternanţă de excitaţie şi relaxare, nevoi greu de satisfăcut, incoerenţă între

dorinţă şi satisfacţie, amestec de plăcere şi durere etc.). Mucoasele devin uşor sediul inflamaţiilor, în special la nivel bucal, faringian şi genital. Stazele circulatorii pot evolua sub o formă inflamatorie, în special la nivel venos (flebite, crize hemoroidale). Echilibrul hormonilor sexuali poate fi perturbat, cu răsunet la nivelul organelor ţintă (uscăciune şi inflamaţie la nivel vaginal, disfuncţie uterină etc.). Perturbări ale-funcţiilor renale pot afecta sistemul muscular şi provoca spasme sau crampe. Tonusul muscular poate fi, de asemenea, perturbat.

Conjuncţia este ambivalenţă, mai puţin perturbată la nivel energetic şi fizic decât o aspectare proasta, dar subiectul păstrează o funcţionare emoţională exacerbată prin dificultatea de a asocia valorile venusiene de atracţie şi de plăcere cu valorile marţiene de repulsie şi durere. Mişcările emoţionale sunt puternice.

Venus – Jupiter

Cele două planete cu energie caldă şi umeda sunt apropiate prin efectul lor dilatant, armonizant, regularizant şi liniştitor. Jupiter are totuşi o energie mai activa şi mai expansiva, Venus un caracter mai echilibrat şi temperat.

Aspectările armonice sunt favorabile tuturor proceselor de sinteză, creşterii şi echilibrului, atât psihic cât şi energetic sau biologic. Poftele sunt adesea importante, dar echilibrate şi armonizate în raport cu posibilităţile şi cu nevoile organismului.

Aspectările disonante sunt adesea semn de pletoră, de îngrăşare, de pofte excesive, atât din punct de vedere alimentar cât şi afectiv sau sexual. Supraîncărcările ocazionate de excese pot avea răsunet asupra diverselor energii şi structuri ale organismului, în funcţie de alte aspectări şi de poziţia celor două planete în temă. Se pot, de asemenea, întâlni hipertrofii benigne, cum sunt chisturile, angioamele, lipoamele şi alte tumori necanceroase, scurgeri excesive la nivelul mucoaselor (leucoree, de exemplu) fără ca acestea să se însoţească neapărat de vreo inflama-ţie sau infecţie importante.

Conjuncţia celor două planete calde şi umede este cel mai adesea armonioasă. Optimismul crescut este un factor favorizant pentru vindecare, mai ales dacă această configuraţie este în casa I. Persistă totuşi pofte excesive şi o tendinţă la lăcomie, cu vârsta putând aduce supraîncărcare şi obezitate.

Venus – Saturn

Divergenţă totală între cele două planete: Venus destinde, îmblânzeşte, fluidifică, lubrifiază, mlădiază; Saturn concentrează, usucă, întăreşte, Contractă, cristalizează şi înţepeneşte.

Aspectările armonice aduc un echilibru între aceste tendinţe opuse. Saturn temperează şi stabilizează sensibilitatea şi moliciunea venusiană, Venus îndulceşte răceala şi uscăciunea saturniană. Acest lucru este favorabil pe plan veno-limfatic, renal, osteoarticular, tendinos, cutanat.

Aspectările disonante fac ca uscăciunea saturniană să împiedice fluiditatea venusiană, ceea ce, la nivel psihologic, poate lua forma unei inhibiţii, a închiderii în sine, a refuzului feminităţii, a refulării dorinţei şi a sensibilităţii, a refuzului plăcerii, frigiditate, dificultate de a se destinde sau a se abandona. Pe plan fiziologic, uscăciunea poate afecta mucoasele, în special la nivel genital sau bucal, şi articulaţiile, care pierd în supleţe. Cristalizările pot împiedica funcţiile renale, stazele venoase pot provoca tromboflebite puţin inflamatoare şi puţin migratoare, dar greu de tratat şi recidivante.

Conjuncţia este puţin favorabilă. Tendinţa desecanta şi inhibitoare a lui Saturn este o piedică în calea înfloririi venusiene. Posibilitate de uscăciune vaginală sau bucală mai ales după menopauză. Se poate vedea, de asemenea, cum una dintre planete o domină pe cealaltă (cel mai adesea Venus în tinereţe şi Saturn la o vârsta mai înaintată) sau o predominanţă alternantă a influenţei lor.

Venus – Uranus

Caracterul armonizant, liniştitor, fluidifiant şi moderator al lui Venus contrastează cu cel al lui Uranus,

exteriorizant, exploziv, anarhic şi „electric”.

Aspectările armonice aduc o mare sensibilitate, atât la nivelul tactil, cât şi al fiziologiei-subtile. Câmpul egocentric al efectivităţii venusiene este lărgit şi tinde spre valori altruiste. Este de asemenea, un indiciu favorabil pentru sistemele venos, renal şi endocrin (în special în ceea ce priveşte hormonii sexuali feminini) sau acel caracter de universalizare are drept ecou o adaptabilitate crescută la nevoile globale ale organismului şi la influenţele exterioare.

Aspectările disonante pot semnala o fragilitate emoţională, cu manifestări isterice brutale şi imprevizibile, o neregularitate la nivelul nevoilor sexuale care sunt uneori mentalizate sau idealizate decât trăite în realitate. Găsim un caracter neregulat şi imprevizibil la nivelul funcţiilor renale, ovariene şi al circulaţiei venoase.

Conjuncţia este favorabilă la nivelul sensibilităţii, al capacităţilor de adaptare şi de comunicare la distanţă (sistemul endocrin), dar tendinţele neregulate persistă.

Venus – Neptun

Cele două planete sunt apropiate prin latura lor sensibilă pe care o conferă, şi prin tendinţele diluante şi liniştitoare, dar Venus are o acţiune mai concretă şi materială; pe când Neptun se manifestă într-un mod mai subtil. Aspectările vor privi mai mult nivelul emoţional sau mental decât planul fizic.

Aspectările armonice sunt semn de mare sensibilitate, de intuiţie, de inspiraţie artistică sau mistică, de fluiditate la nivel emoţional (poate fi de asemenea şi pe plan fiziologic, de exemplu în ceea ce priveşte lichidul cefalorahidian şi sinovial). Sentimentul tinde să fie sublimat.

Aspectările disonante pot să indice probleme de indecizie, de fragilitate emoţională, de reverie, de delir mistic, de incapacitatea de a simţi satisfacţie, atât pe plan fizic cât şi cel al sentimentelor. Găsim uneori o tendinţă de a căuta substanţe care alterează conştienta. Relaxarea excesivă poate fi la originea ptozelor sau prolapsurilor, de

exemplu la nivel vezical sau uterin.

Conjuncţia exprimă tendinţe apropiate de cele citate mai sus, caracterul favorabil sau defavorabil fiind în funcţie de alte aspectări ce privesc cele două planete şi de poziţia lor în semn şi casă.

Venus – Pluton

Există puţine puncte comune ale acestor două planete, în afara importanţei lor la nivel emoţional. Energia venusiană este moderatoare, echilibrantă, liniştitoare şi emolientă, pe când energia plutoniană activează, regenerează şi induce un clocot interior.

Aspectările armonice sunt propice creativităţii, atât pe plan artistic cât şi organic. Dacă situaţia dintre Venus şi Marte nu le contrazice, ele pot fi semn de bună funcţionare a sistemului urogenital. Sexualitatea sau acţiunea asupra energiilor profunde pot constitui un factor de echilibru la nivel energetic sau emoţional, şi chiar o cale de regenerare la femeie.

Aspectările disonante pot fi indicatori de perturbare emoţională traducându-se prin violente pulsiuni afective sau sexuale, greu de stăpânit, prin căutarea de plăceri şi de relaţii afective, distructive sau perverse. Afecţiunea şi violenţa sunt legate, la fel ca şi plăcerea şi durerea, plăcerea şi moartea. Chiar dacă problema este mult mai complexa, putem să evocăm aici SIDA care, pe plan cauzal, poate corespunde acestui tip de configuraţie. În schimb, multiplele posibilităţi de manifestări energetice şi organice ale infecţiei trebuie să fie studiate după alte dialectici. Pe plan energetic, mucoasele genitale, cea vaginală în special, pot fi sediul inflamaţiilor sau infecţiilor. Problemele durerii din timpul coitului, la femeie, pot fi şi ele semnalate.

Conjuncţia creşte potenţialul exploziv la nivel emoţional, mai ales în semnele de Foc şi de Aer. Ea se apropie mai degrabă de o aspectare disonantă.

Marte – Jupiter

Cele două planete au în comun valorile de expansiune, de exteriorizare şi de spontaneitate. Totuşi, Marte usucă, irită, inflamează şi rupe, pe când Jupiter, la

antipozii acestui caracter violent şi aspru, maturează, dilată şi protejează.

Aspectările armonice sunt favorabile vitalităţii în ansamblu, şi în special creşterii, dezvoltării musculare, sintezei şi excreţiei biliare, circulaţiei sanguine şi capacităţilor sexuale masculine. Spontaneitatea vine în concordanţă aici cu generozitatea, curajul şi spiritul întreprinzător.

Aspectările disonante pot semnala o atingere vasculară şi în special arterială (hipertensiune, ateroscleroză), cauzată de o supraîncărcare grăsoasă, o stare pletorica şi o intoxicaţie alcoolică. Posibilitate de inflamaţii acute, în special când căldura este însoţită de umiditate, cum este în cazul hepatitelor, al cistitelor, al pielonefritei şi a inflamaţiilor vaginale. Asemenea aspectări mai pot semnala guta, artrita foarte inflamatoare a cărei origine este adesea datorată unei alimentaţii prea bogate. Hiperactivitatea, tensiunea, stresul sau furia, apărute dintr-o luptă la nivel profesional sau social, pot duce la situaţii de epuizare, de ruptură, sau cu răsunet asupra tensiunii arteriale, a mucoasei gastrice (gastrită, ulcer) etc.

Conjuncţia are o influenţă variabilă, apropiindu-se de aspectările armonice sau disonante după poziţia şi alte aspectări primite.

Marte – Saturn

Cele două planete au în comun un caracter desecant. Dar Marte încălzeşte, accelerează, stimulează şi favorizează exprimarea şi exteriorizarea, pe când Saturn răceşte, încetineşte, obstruează şi acţionează în sensul unei interiorizări sau al unei reţineri.

Aspectările armonice arată cele două planete exercitând una asupra alteia o moderaţie benefică. Marte evită blocajele, stimulează şi înviorează; Saturn evită încălzirile, încetinirile, tempereaz ă şi regularizează. Capacităţile energetice, mai puţin importante ca în aspectarea precedenta, sunt gestionate cu rigurozitate, ceea ce permite eforturi prelungite. Nu ne mai aflăm într-o

situaţie de abundenţă care ar putea evolua spre exces ci într-o economie riguroasă adaptată necesităţilor. Astfel, musculatura este „uscată”, nu prea bogată, dar eficace. Facultăţile de recuperare şi cicatrizare sunt excelente.

Aspectrile disonante pot fi tipic legate de bolile inflamatorii cronice, care evoluează progresiv, într-o succesiune de accese acute, şi ducând la fenomene de scleroză, de anchiloză, de pierdere a funcţiei sau a mobilităţii sectorului afectat. Este cazul maladiilor de sistem (lupus, peri-arterita nodoasă etc.), al numeroaselor boli reumatismale (poliartrită reumatoidă, spondilartrita anchilozantă etc.) şi al diferitelor afecţiuni ce ating alte ţesuturi şi organe (poliangionevritele, polinevritele, polimiozitele etc.). îmbătrânirea sau fenomenele ateromatoase care provoacă strâmtorarea şi rigidizarea arterelor pot fi la originea hipertensiunii. Capacităţile de cicatrizare şi de luptă împotriva infecţiilor pot fi uneori reduse.

Conjuncţia este mai puţin nefastă, dar păstrează un caracter esenţialmente defavorabil, având în vedere antagonismul celor două planete.

Marte – Uranus

Aceste două planete au în comun un caracter dinamic şi dinamizant, violent şi exteriorizant. Totuşi, impactul marţian este mai profund şi se manifestă într-un mod mai concret decât energia uraniană. Uranus are o influenţă mai universală, mai detaşată, mai eterată dar şi mai neregulată şi mai imprevizibilă decât Marte.

Aspectările. armonice sunt factori de dinamism. Ele subliniază tendinţa de a exterioriza energia, ceea ce poate fi salutar, de exemplu în caz de căldură internă (erupţii în cursul maladiilor febrile) sau de intoxicaţie alimentară (urticarie, eczeme, vărsături...). Această exteriorizare constituie atunci o rezolvare favorabilă a unei probleme mai profunde. Ele subliniază de asemenea, o bună funcţionare a structurilor terapeutice (acupunctura sau orice altă acţiune pe canalele şi centrii energetici).

Aspectări disonante sunt semne de reacţii brutale,

violente şi imprevizibile, cu o tendinţă inflamatorie marcată. Aceasta se aplică numeroaselor fenomene alergice ce apar în crize (eczeme, urticarie, edem Quincke, rash[5]

datorat unei intoleranţe alimentare sau medicamentoase etc.) sau diverselor inflamaţii de origine infecţioasă sau toxică (febre eruptive, de exemplu). Dar pe când în aspectările armonice exteriorizarea permite vindecarea, în acest caz ea este mai degrabă semn de gravitate, de agravare sau de complicaţii. De exemplu, găsim această eventualitate în purpura fulminantă, şi în general în purpurele infecţioase, în urticariile gigante sau în sindromul Lyell (erupţie buloasă generalizată ce apare brutal şi duce la o dezlipire totală a pielii, adeseori mortală la adult, şi datorată de cele mai multe ori unei alergii medicamentoase). Putem de asemenea găsi o tendinţă la „freamăt" al maselor musculare. Aceasta apare de exemplu în timpul crizelor de tetanie, al manifestărilor isterice, al eforturilor excesive care au epuizat subiectul, al stresului etc. Putem întâlni probleme de nevralgii fără niciun suport patogen la nivel tisular (nevralgia de trigemen). Această aspectare este de asemenea tipică problemelor de accidente, de cauză internă (ictus, accident vascular etc.) sau externă (traumatisme, fracturi, arsuri etc.). Hemoragiile exteriorizate pot fi de asemenea semnalate de aceste aspectări.

Psihismul are o funcţionare analogă aceleia a energiei, cu reacţii violente şi brutale, cu crize de furie, cu agitaţie necontrolabilă etc.

Conjuncţia este mai puţin violentă decât aspectările disonante, dar rămâne destul de apropiata de acestea, doar dacă nu este temperată de aspectările armonice.

Marte – Neptun

Cele două planete sunt antagoniste din multe puncte de vedere: în vreme ce Marte stimulează, încălzeşte, mobilizează şi excită, Neptun diluează, destinde, relaxează

---

5 înseamnă „erupţie" în engleză. Rash-ul indică o erupţie tranzitorie pe care o putem observa uneori în cursul evoluţiei anumitor maladii febrile de obicei neeruptive.

şi calmează. Marte are un câmp de acţiune orientat spre planul fizic, Neptun este orientat spre imaterial, psihic, eterat.

Aspectările armonice sunt semne de echilibru între planurile fizic şi psihic. Ele pot indica o percepţie crescută a fenomenelor dense, o sensibilitate subtilă pusă în slujba mişcării, o inspiraţie în acţiune. Mişcările au de asemenea un răsunet favorabil asupra psihismului, putând să ducă la o înflorire a conştiinţei şi la un calm interior (este, de exemplu, cazul artelor marţiale atunci când ele sunt abordate ca o cale de dezvoltare interioară).

Aspectările disonante exprimă o tendinţă spre efectuarea unor mişcări şi gesturi inconştiente şi violente. Unor asemenea configuraţii le pot fi atribuite somnambulismul şi alte tipuri de agitaţie survenite în timpul somnului. Se observă uneori deliruri de persecuţie, tendinţe paranoide sau tulburări psihice violente apărând în cursul unor intoxicaţii prin alcool sau substanţe care modifică starea de conştientă (droguri, medicamente etc.). Cel mai adesea, subiectul nu-şi mai aminteşte de aceasta violenţă odată risipite efectele toxicului. Aspectările disonante mai pot indica şi tulburările psihice apărute după o anestezie generală.

Conjuncţia nu este chiar favorabilă decât dacă subiectul efectuează o acţiune de dezvoltare interioară. Aspectările primite de această configuraţie au de asemenea o mare influenţă asupra caracterului său pozitiv sau negativ.

Marte – Pluton

Cele două planete au în comun caracterul impulsiv, clocotitor, dinamic şi agresiv. Dar în vreme ce energia marţiană este spontană şi orientată spre exterior, energia plutoniană este reţinută şi acţionează în profunzime.

Aspectările armonice sunt semn de energie şi de activitate febrilă, fecundă, de capacităţi de regenerare remarcabile. Se pare uneori că subiectul nu se odihneşte niciodată, fără ca din acest motiv să arate cel mai mic semn de oboseală. Sexualitatea joacă im rol important în

echilibrul energetic şi psihologic, mai ales la bărbat, şi ea poate chiar să devină un mijloc de regenerare şi vitalitate.

Aspectările disonante pot indica probleme de inflamaţii profunde şi dificil de localizat, de tumori profunde, de hemoragii sau de necroze evoluând tăcut dar putând să pună în pericol prognosticul vital, de tulburări de sexualitate, de excese de virilizare de origine tumorală sau endocrină.

Conjuncţia nu este de la bun început defavorabilă dar orientarea ei va depinde de aspectările primite şi de poziţia în semn şi casă.

ASPECTĂRILE PLANETELOR GRELE

Aspectările planetelor grele pe care le vom studia acum pot dura de la câteva săptămâni la mai multe luni, chiar la mai mulţi ani. Sunt deci mai puţin semnificative din punct de vedere individual. Totuşi, poziţia lor în case aduce unele informaţii mai caracteristice.

Jupiter – Saturn

Aceste două planete sunt opuse şi complementare (a se vedea capitolul privind cuplurile planetare). Jupiter dilata şi favorizează expansiunea şi creşterea; Saturn contractă şi favorizează retracţia şi îmbătrânirea.

Aspectările armonice sunt favorabile formei fizice (nici îngrăşare, nici slăbiciune), creşterii (armonioasă, adaptată metabolismului), funcţiilor de sinteză şi de eliminare, de supraîncărcare şi de diverse boli metabolice, în special când o situaţie pletorică duce la tulburări obstructive (diabet, arterioscleroză).

Pe plan psihologic, putem întâlni tulburări de dispoziţie, de tip depresiv, sau chiar cazuri de psihoză maniaco-depresivă, în care pacientul oscilează între faze de agitaţie, de hiperexcitabilitate şi entuziasm, şi faze de închidere în sine, de depresie, de pesimism.

Conjuncţia rămâne puţin favorabilă şi se constată adesea dominarea uneia dintre cele două planete.

Jupiter – Uranus

Energia celor două planete este exteriorizantă, colectivizantă şi extravertită, dar în vreme ce Jupiter

îngreunează, dilata, maturează şi domină, Uranus face să explodeze, dezintegrează, uşurează, descentralizează.

Aspectările armonice îl prezintă pe Uranus, ştergând tendinţele de îngreunare şi de1 dilatare ale lui Jupiter, şi pe Jupiter moderând excitabilitatea uraniană. Este deci un factor de echilibru atât psihologic cât şi emoţional.

Aspectările disonante se exprimă în special la nivel emoţional, cu o instabilitate şi o nervozitate excesive, cu pofte incoerente, neadaptate nevoilor, destructurante. Regăsim această tendinţă la nivel energetic şi fizic, această instabilitate tulburând fenomenele de sinteză, şi deci de creştere şi dezvoltare a formei corporale. Găsim adesea tumefacţii sau tumori benigne la suprafaţa corpului, forma corporală putând să se organizeze într-un mod aberant.

Conjuncţia poate avea o expresie pozitivă sau negativă după contextul în care este plasată.

Jupiter – Neptun

Fără să fie într-adevăr antagoniste, cele două planete au puţine puncte comune. Jupiter este planeta expansiunii, a dezvoltării, a entuziasmului, a generozităţii şi a maturaţiei; Neptun este cea a inconştientului, a sublimării, a nelimitării şi a inspiraţiei.

Aspectările armonice sunt favorabile dezvoltării şi creşterii dar au mai ales o expresie psihologică, cu aspiraţii înalte, mistice, şi o inspiraţie generoasă şi altruistă.

Aspectările disonante evocă probleme de intoxicare alcoolică unde sunt asociate nevoia de a participa ia viaţa socială, de a se integra unui grup (Jupiter) şi fuga de realitate sau căutarea de stări de conştientă modificate (Neptun). Ţesuturile au adesea tendinţa să se hipertrofieze şi să se relaxeze, ceea ce poate evolua spre ptoze sau hernii. Lipsa de activitate fizică poate fi răspunzătoare de problemele de obezitate, de supraîncărcare la nivel arterial şi de insuficienţă de tonus muscular.

Conjuncţia este mai degrabă favorabilă şi se apropie de aspectările armonice.

Jupiter – Pluton

Jupiter favorizează expansiunea, creşterea, maturaţia şi exprimarea spre exterior; Pluton guvernează putrefacţia, metamorfozele, degenerescenta, regenerarea şi transformările interioare.

Aspectările armonice sunt favorabile capacităţilor de sinteză, de creştere de maturaţie şi de regenerare la nivelul energetic al ţesuturilor. Se are acces la resursele ascunse sau nebănuite. Ele pot indica de asemenea şi apetite sexuale importante.

Aspectările disonante evocă probleme de intoxicare, fie pentru că funcţiile de detoxifiere sunt insuficiente (toxine produse prin metabolism), fie că un agent toxic a fost ingerat sau inhalat (intoxicaţie de origine externă). Ele pot de asemenea să exprime degenerarea tumorilor benigne, ca de exemplu polipii colici care evoluează frecvent spre cancer.

Conjuncţia se apropie mai degrabă de o aspectare disonantă.

Saturn – Uranus

Saturn cristalizează, încetineşte, închide şi stabilizează, pe când Uranus exteriorizează, dispersează şi face să explodeze.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru şi de stabilitate. Ele pot indica bune capacităţi de cicatrizare, mai ales la nivel cutanat (acest lucru trebuie corelat cu poziţiile în case şi cu alte aspectări).

Aspectările disonante sunt dimpotrivă un semn de anarhie, de instabilitate şi de deformare a structurii fizice şi a funcţionării emoţionale. Maladia Paget sau ciroza hepatică au asemenea caracteristici. Energia de suprafaţă poate fi perturbată şi apărările împotriva energiilor externe se pot dovedi deficitare. Aceste aspectări majorează de asemenea riscul de erupţii, al căror caracter este atunci tenace, uscat şi îndurat.

Conjuncţia trebuie să fie apreciată după poziţia sa şi aspectările primite.

Saturn – Neptun

Saturn solidifică, sclerozează şi cristalizează, pe când Neptun fluidifică, sublimează şi dizolvă.

Aspectările armonice sunt semn de echilibru între cele două tipuri de energii contradictorii, forma fizică se pretează la o funcţionare subtilă, iar impalpabilul şi infinitezimalul întăresc structurile dense.

Aspectările disonante evocă probleme între subtil şi dens, incapacitate de solidificare, de cristalizare corectă sau de restrângere. Putem întâlni pierderi lichidiene, uneori inconştiente, diurne sau nocturne, şi care se însoţesc cel mai adesea de pierderi de săruri minerale.

Pe plan psihologic, aceste aspectări evocă o închidere în sine şi o fugă într-o stare de semiconştienţă sau inconştienţă, o reverie înceţoşată care izolează subiectul şi îl face să tindă spre imobilism, pesimism şi depresie.

Conjuncţia este apropiată de opoziţie, unde una dintre planete domină de o manieră patologică, doar dacă aspectările armonice nu vin să îndulcească configuraţia.

Saturn – Pluton

La aceste două planete găsim o capacitate de interiorizare, dar energia saturniană, rece, încetinitoare şi obstructivă, contrastează cu facultăţile plutoniene de transformare, de tulburare, de metamorfoză şi de regenerare.

Aspectările armonice întăresc tendinţele la interiorizare, capacităţile de transformare, de regenerare şi de cicatrizare fără sechele.

Aspectările disonante evocă tendinţele la necroze, la infarctizări sau la intoxicaţii. Facultăţile de eliminare pot fi perturbate şi se pot afla la originea acestor probleme de intoxicare.

Conjuncţia trebuie să fie apreciată în funcţie de contextul în care ea se situează. Este rareori benefică.

Aspectările între cele mai lente trei planete durează mai mulţi ani şi nu sunt indicatori de tendinţe patogene precise.

PARTEA A III-A

INTERPRETĂRI ŞI APLICAŢII TERAPEUTICE ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Capitolul 1. Interpretări în astrologia medicală.

În astrologia medicală, interpretarea depinde de întrebarea care se pune. Nu vom studia în acelaşi fel o temă dacă vrem să determinăm slăbiciunile terenului unui pacient, dacă încercăm să găsim o dată favorabilă pentru a aplica un tratament sau a efectua o intervenţie chirurgicală, dacă dorim să cunoaştem prognosticul unei maladii anume, sau dacă, în scopuri preventive, vrem să determinăm principalele perioade critice pentru sănătatea unui individ.

Odată ce scopul a fost clar fixat, dispunem de diferite instrumente care trebuie să fie folosite respectând o anumită coerenţă.

Semnele dau informaţii *topografice* despre organism şi bolile sale. În plus, ele modulează energia planetelor care le ocupă.

Casele dau informaţii *fiziologice,* privind mişcările energiei, for marea sa, repartiţia şi pierderile sale etc.

Planetele sunt principalele elemente motoare ale temei, casele şi semnele venind să nuanţeze, să moduleze şi să orienteze energiile pe care ele le simbolizează.

Aspectările precizează aceste informaţii stabilind *relaţii* între di feritele nivele, diferiţii poli sau diferitele sectoare energetice.

Tema natală este importantă pentru a înţelege structura arhetipală a individului, constituţia sa de bază, originea, terenul modul în care energiile sale se organizează şi se exprimă, punctele lui slabe, psihologia şi reacţiile lui patologice. Ea serveşte de referinţă pentru studiile previzionale vizând să descopere principalele perioade critice din viaţa individului. Ea permite în fine să se elaboreze o strategie terapeutică (un tip de tratament, momentul de aplicare a tratamentului etc.).

Tranzitările în tema natală permit să se determine

principalele momente critice privind viaţa şi sănătatea unui individ, şi momentele favorabile sau defavorabile. pentru a interveni pe plan terapeutic.

Direcţiile completează tranzitările şi permit să se dezvolte tendinţele exprimate în tema natală.

— Progresiile temei natale permit să se determine evoluţia probabilă a unor tendinţe exprimate în tema natală.

— Revoluţiile solare şi lunare au un rol analog celui al progresiilor. Ele sunt de asemenea, utilizate pentru a căuta date mai sensibile şi interesul lor este mai mic în astrologia medicală.

Tema orară a bolii, stabilită în momentul primelor simptome, sau a apariţiei cauzei iniţiale, dă informaţii mai precise despre o boală anume care nu este neapărat exprimată în detaliu în tema natală.

Tema orară a întâlnirii cu practicianul permite să se evalueze şansele de succes al intervenţiei sale, să se moduleze relaţiile pacient – practician şi să se desăvârşească strategia terapeutică.

Vom ilustra folosirea acestor diferite instrumente în temele natale cu exemplele pe care le dăm la sfârşitul lucrării.

Organizare şi ierarhizare

Aşa cum tocmai am explicat, fiecare instrument simbolic trebuie să fie folosit după specificul lui. Este indispensabil apoi să se organizeze şi să se ierarhizeze informaţiile astfel obţinute. Pericolul este de a amesteca mai multe nivele de informaţii. De exemplu, mi s-a întâmplat să remarc la numeroşi practicieni tendinţa de a folosi în acelaşi mod semnul şi planeta pentru a aborda funcţionarea unui organ: astfel, se caută precizări despre inimă când prin intermediul Soarelui, când prin cel al Leului, după cum unul sau altul dintre aceste simboluri dau informaţii care confirmă un punct de vedere sau o constatare. De fapt, nu putem suprapune informaţiile venite din aceste două surse. Soarele este legat de inimă prin analogie cu *funcţiile* de centralizare şi distribuire a

energiilor, deci acest simbol va furniza informaţii despre aceste funcţii. Leul corespunde *anatomic* structurilor vasculare ale toracelui, printre care inima este principala structură, şi orice configuraţie planetară din acest semn ne va informa despre aceste structuri, independent de funcţiile de distribuţie sau de centralizare ale inimii.

În capitolele precedente, am vorbit despre tendinţele semnalate prin poziţia planetelor în semne şi case, şi prin aspectări. Nu vom reveni aici asupra elementelor de interpretare generale privind determinările astrologice: determinarea calităţii efectelor planetare, primordialitatea acţiunii unei planete faţă de alta în aceeaşi casă, primordialitatea efectelor prin poziţia faţă de efectele prin dominare etc. Vom încerca mai degrabă să explorăm metodele de organizare a informaţiilor extrase prin diferitele instrumente de interpretare aflate la dispoziţia noastră.

TEMA NATALĂ ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Tema natală este schema situaţiei astrologice în momentul primului ciclu respirator, al primului ţipăt al subiectului. În momentul acela, subiectul îşi câştigă independenţa fiziologică şi poate deci fii considerat ca un individ „autonom”, capabil să integreze singur energiile Pământului (graţie alimentaţiei) şi ale cerului (graţie respiraţiei). Tema natală este în acelaşi timp un plan de construcţie şi o referinţă pe care putem construi diferite sisteme de previziune. Este instrumentul astrologic cel mai util pentru a regăsi originile profunde ale maladiilor şi pentru a desluşi terenul pacientului.

Este un plan de construcţie. El pune în evidenţă unele tendinţe înnăscute, atât la nivel fizic cât şi energetic sau psihologic. Aceste tendinţe se vor putea exprima încă de la naştere sau să rămână latente până în momentul în care un factor exterior (eveniment, accident, întâlnire etc.), sau interior (emoţie, gândire etc.) va declanşa exprimarea.

Este *o referinţă.* Serveşte drept bază diferitelor extrapolări care permit să se prevadă perioadele critice în

care tendinţele latente se vor exprima. Permite de asemenea, să se definească momentele potrivite pentru intervenţii, terapeutice de exemplu.

Totuşi, tema natală nu exprimă toate tendinţele, latente sau patente. De exemplu, la nivel medical, s-a văzut că ea nu dezvăluie decât un aspect al stării arhetipale a organismului legată după Paracelsus de entitatea naturală. O boală de o altă origine, chiar dacă ea e profundă şi gravă, nu va fi neapărat exprimată. Pe de altă parte, tema natală nu ne dă nivelul la care tendinţele se vor dezvolta sau evolua. Trebuie deci întotdeauna confruntata cu realitatea clinică pe care doar o examinare directă a pacientului ne-o poate da. În sfârşit, doar bolile cele mai profunde, cele mai marcante pentru subiect, au o şansă de a fi indicate în tema natală. Este inutil să căutăm numeroasele tulburări sau simptome minore pe care le găsim în viaţa fiecăruia. Dacă este nevoie de precizări despre asemenea maladii, este preferabil să facem tema orară, în măsura în care cunoaştem cu precizie data debutului tulburărilor.

Analiza şi sinteza

Tema natală furnizează un mare număr de informaţii. Practicianul trebuie să facă o muncă dublă: o analiză completă şi precisă a acestor date, şi o sinteză a acestor elemente. Nu există un sistem universal pentru a efectua acest lucru. Cred că fiecare trebuie să găsească metoda care i se potriveşte mai bine cu afinităţile şi capacităţile sale. Trebuie totuşi să ne ferim să cădem în mai multe greşeli.

Să nu ne limitam la limbajul criptic al astrologiei.

Trebuie să reuşim să traducem totul în concepte care să evoce o realitate concretă. De exemplu, pentru un pacient, şi pentru practicianul însuşi, nu este de nicio utilitate să ştie că „energia venusiană este perturbată de o opoziţie cu Saturn, dar că aceasta este moderata de un trigon cu Jupiter care aduce expansiune acestei planete, de altfel bine aspectate cu...”. Acest gen de discurs traduce doar incapacitatea „astrologului” de a interpreta datele

simbolice exprimate în temă.

Să *nu ne mulţumim doar cu o analiza.* Exemplul cel mai bun este cel al „interpretărilor” date de ordinatoare, care suprapun datele, adeseori contradictorii, ale analizei poziţiei planetelor în semne şi case, şi aspectărilor. Acest lucru nu este, fireşte, de niciun interes pentru subiect sunt mai valoroase una sau două idei precise şi individualizate decât un text imens şi fără coerenţă. Totuşi, în astrologia medicală, dacă se atribuie fiecărui indiciu rolul care-i revine (informaţii energetice pentru planete, fiziologice pentru case etc.) şi dacă se rămâne la un acelaşi nivel, energetic de exemplu, există puţine riscuri de încălecări şi de contradicţii, iar enumerarea diferitelor tendinţe se poate face fără o sinteză importantă. Problema reapare dacă încercăm să amestecăm diferitele nivele: de exemplu, dacă studiem semnificaţia Ascendentului şi a caselor VI şi XII din punct de vedere general şi dacă încercăm să le apropiem de datele aduse de o privire energetică şi fiziologică a întregii teme, sau dacă încercăm să suprapunem informaţii exprimate în tema natală peste cele reieşite din tema orară a bolii.

Să nu ne limităm la generalităţi aplicabile tuturor. Este important să individualizăm concluziile studiului nostru, şi să reuşim să desluşim ceea ce este specific unui individ. sfătui subiectul să se lase de fumat, să-şi modereze consumul de lipide şi să facă exerciţii fizice, pentru că altfel riscă să aibă o problemă cardiacă, e desigur lăudabil, dar aceste sfaturi se pot aplica tuturor şi se aşteaptă ceva mai mult de la un studiu al temei natale.

Decât să încercăm să aflăm trecutul medical al subiectului printr-un studiu astrologie, este mai util să-l întrebăm pe el despre asta. El nu vine la consultaţie ca să afle ceea ce ştie deja, de altfel cu mult mai multă precizie. Acest interogatoriu va permite, printre altele, să precizeze nivelele de exprimare ale diferitelor indicii şi să extrapoleze cu mai multă precizie în ceea ce priveşte problemele ce vor veni.

Câteva sfaturi pentru ierarhizarea informaţiilor

De cele mai multe” ori este necesar ca datele rezultate din studiu] temei natale să fie ierarhizate. Întradevăr, nu toate planetele au aceeaşi importanţa şi se exprimă în mod diferit pentru un subiect dat.

Numeroşi autori au arătat importanţa cercetării uneia sau a mai multor **planete dominante,** a căror influenţă este preponderentă din cauza poziţiei lor în semn, în casă şi prin importanţa numărului aspectărilor lor. Nu vom reveni în detaliu asupra acestei cercetări, dar este sigur că trebuie ţinut seama de această diferenţă de influenţă în interpretare. Astfel, când Saturn ocupă un loc preponderent în tema natală, este probabil ca asta să aibă răsunet la vreun nivel energetic sau organic, fie într-o manieră pozitivă fie negativă: maladii de tip saturnian, morfotip saturnian, gestionare energetică riguroasă, chiar restrictivă etc.

Semnul ascendent şi planetele care-l ocupă au o mare importanţă la nivel fiziologic şi patologic. În plus, trebuie să se ţină seama de semnificaţia generală a sectoarelor VI şi XII care au orientare medicală într-o interpretare generală.

Este uneori util, când datele sunt foarte complexe sau contradictorii, de **a reveni la o abordare globală,** considerând tema prin semicerc, sau prin cuadratură (a se vedea capitolul despre case), sau apreciind energiile după natura lor elementară (Pământ, Apă, Aer, Foc) sau după modalităţi energetice (căldură, frig, umiditate, uscăciune).

Când dispunem de informaţii din mai multe surse despre un subiect, întotdeauna trebuie să dăm prioritate temei natale în caz de discordanţă.

Cum trebuie abordată interpretarea. Mi se pare judicios ca interpretarea temei să fie abordată pornind de la general la particular, ca şi cum ne-am apropia progresiv de temă.

Vom aborda mai întâi tema în ansamblul ei, încercând să lăsăm ca elementele frapante să ne interpeleze ele însele. Aceasta permite să se determine de la bun început

polii cei mai importanţi în dinamica te mei. Acest prim contact lasă spaţiu intuiţiei care, atunci când se poate exprima în voie, îl orientează pe practician direct spre miezul subiectului.

Putem după aceea să apreciem repartiţia planetelor pe cerul zodiacal şi structura geometrică exprimată de aspectări. Aceasta permite o abordare dinamică şi globală a temei, o viziune sintetică, ea stabilind relaţii între diferiţi poli.

După cele două etape precedente (care pot, prin obişnuinţă, să fie contopite în una singură), se va efectua o muncă astrologică analitică, studiind separat diferitele planete, poziţia lor în semne şi case, aspectările şi patronajul lor. Aceasta include aprecierea importanţei diferitelor categorii de semne (cardinale, fixe, mutabile; de Pământ, de Apă, de Aer şi de Foc) şi a sectoarelor predominante.

Această analiză o dată efectuată, este nevoie, înaintea oricărei concluzii, să se confrunte datele astrologice cu informaţiile clinice aduse de anamneză şi, dacă este posibil, de examenul clinic.

Necesitatea unei confruntări cu starea reală

Aşa cum am văzut mai sus, tema natală poate fi comparată cu planul unui arhitect. Ea exprimă tendinţele prezente la pornire, slăbiciunile şi punctele forte care vor putea sau nu să se exprime după anumite condiţii: factori favorizând, cauze declanşatoare etc., şi care vor putea fi modelate de împrejurări, de mediu sau de modul de viaţă. Aceasta nu este o schemă încremenită, aşa că este esenţial ca ea să fie confruntata cu starea actuală a subiectului.

Într-adevăr, cineva poate să meargă în întâmpinarea tendinţelor naturale, să-şi prelucreze slăbiciunile şi să le transforme în puncte forte, atât pe plan fizic şi energetic cât şi psihologic. Nu sunt rare cazurile de persoane plăpânde în copilărie sau în tinereţe şi care, prin tenacitatea lor sau folosind mijloace abile cum sunt artele marţiale sau yoga, şi-au dezvoltat o energie şi o combativitate considerabile, de persoane timide sau

fricoase care, depăşindu-şi limitele pe care le-au „moştenit”, şi adeseori graţie unor împrejurări deosebite, devin modele de curaj şi de siguranţa.

Este posibil însă ca, printr-un comportament anormal, unele persoane să-şi strice potenţialităţile favorabile. De exemplu, abuzul de alcool, de droguri, de regimuri dezechilibrate, de tutun, de dificultăţi ale condiţiilor de viaţa sau de muncă, o otrăvire, o expunere la radiaţii etc., pot provoca perturbări sau patologii pe care nu le-am fi bănuit studiind tema natală, pentru că ele nu apar pe o slăbiciune a arhetipului, şi uneori apar chiar pe un punct forte. Cu alte cuvinte, terenul unei persoane nu este fixat o dată pentru totdeauna la naştere, ci evoluează după modul de viaţa, după obiceiurile alimentare şi evenimentele accidentale din viaţa acesteia. Este deci necesară o reîncadrare a informaţiilor exprimate în tema natală.

Această confruntare cu realitatea mai este importanta şi pentru că o configuraţie se poate exprima la diferite nivele: fizic, energetic, emoţional, mental. Pe plan fizic, ea poate să se exprime la nivel molecular, celular, tisular, organic, şi la fel, pe plan energetic, se poate repercuta asupra diferitelor sectoare. Dar la un subiect anume, această configuraţie nu se va exprima la toate nivelele deodată şi în acelaşi timp. Abordarea clinică va permite deci să se precizeze la care nivel se va exprima o disonanţă, ceea ce permite să se prevadă evoluţia problemelor şi să se determine riscurile viitoare.

În plus, fiecare planetă se poate exprima cu o putere diferita. Acest lucru este comparabil cu diferitele octave ale unei game muzicale. Aceeaşi notă poate fi căutată mai sus sau mai jos. O planetă slabă pe o octavă superioară se va exprima mai bine decât dacă ea este puternică, dar se află pe o octavă inferioară. Aceasta explică de ce putem întâlni subiecţi retardaţi mental sau profund debili cu Soarele, Mercur şi Saturn bine aspectate, şi intelectuali sau literaţi care stăpânesc perfect limbajul, logica şi dialectica, dar la care aceleaşi planete sunt slabe sau prost

aspectate. Nimic nu diferenţiază dinainte tema unui infirm cerebral de cea a unui intelectual sau a unui geniu, şi este deci necesar să se caute un punct de ancorare în realitate dacă vrem să elaborăm o interpretare corectă.

Confruntarea temă natală/situaţie clinică

Confruntarea dintre tema natală şi situaţia clinică a pacientului se *bazează* pe o dublă analiză: examenul clinic şi studiul temei. Dar nu este vorba de o simplă suprapunere. Trebuie să existe o interrelaţie permanentă între cele două surse de informaţii: analiza temei ghidează examenul clinic, descoperirea de semne sau dezechilibre aflate eventual în temă. Totuşi, cum am văzut că tema natală nu exprimă decât unele boli care marchează individul, este iluzoriu să sperăm să găsim în ea toate simptomele de care suferă pacientul.

Practic, această confruntare se efectuează orientând anamneză şi examenul clinic în funcţie de ceea ce ar putea semnala planetele disonante. De exemplu, dacă Venus este slab şi prost aspectat, va trebui să fim mai atenţi la a căuta semne de disfuncţie sau de insuficienţă la nivelul funcţiilor renale, cerebeloase, ovariene (hormonal mai ales), a caracterelor sexuale secundare feminine şi a funcţiilor de armonizare şi echilibrare, a circulaţiei venoase. Poziţia lui Venus în semn şi casă şi planetele care-l aspectează negativ vor putea preciza natura, mecanismul şi originea diferitelor dezechilibre.

În sens invers, este întotdeauna foarte important să căutăm antecedentele personale ale subiectului în modul cel mai complet şi cu cea mai mare precizie. De fiecare dată când este posibil, vom consemna data şi ora apariţiei bolii sau a intervenţiilor chirurgicale. Aceasta va permite mai apoi să se verifice dacă bolile apărute în trecut sunt exprimate în tema natală, sau dacă ele coincid cu tranzitările sau progresiile deosebite. În acelaşi fel, elementele terenului subiectului (noţiuni de alergie, de artritism, de boli de supraîncărcare, de migrene etc.) trebuie să fie căutate în mod deosebit. Marcând în mod

durabil vitalitatea, se întâmplă adeseori ca ele să fie exprimate în tema natală.

UTILIZAREA TEMEI ORARE A BOLII

Tema orară a unei boli permite să se obţină informaţii detaliate despre o boală anume care afectează subiectul la un moment dat Am văzut că numeroase maladii nu sunt exprimate în tema natală. Şi chiar atunci când sunt, rareori se pot extrage informaţii privind mecanismul bolii doar din tema natală, lucru foarte important pentru elaborarea tratamentului. Din această cauză, de fiecare dată când rămân întrebări fără răspuns, după ce am studiat tema natală a unui pacient şi după ce i-am făcut un examen clinic, putem încerca să rezolvăm problema construind tema orară a bolii.

Tema orară a unei boli este harta cerului din momentul în care boala s-a declarat, când au apărut primele simptome. Nu este întotdeauna uşor să stabilim acest moment cu exactitate. Ne vom ajuta atunci de datele medicale, ţinând cont de examenele radiologice, analize, care vor putea cel puţin să stabilească ziua apariţiei primului simptom. Cel mai adesea şi mai ales în caz de debut brutal sau de criză, pacientul este capabil să ne spună ora apariţiei. Interesul temei orare este cu atât mai mare cu cât boala a apărut într-un mod brusc, ca în cazul unei crize sau al unui accident (colici, dureri, angor, infarct, accident vascular, traumatism etc.), data precisă va fi greu de precizat, şi chiar dacă este tema va aduce adesea puţine informaţii specifice. Trebuie să menţionam aici că nu tipul de evoluţie al bolii este în cauză ci modul ei de apariţie. O boală care evoluează foarte progresiv poate debuta într-un mod foarte brutal, şi tocmai momentul acestui debut ne interesează. Când boala este descoperită din întâmplare, în timpul unui examen clinic, biologic sau radiologie de rutină, este folosită data acestei examinări.

O dată tema construită, o interpretam având în minte că nu pacientul ci procesul patologic este simbolizat în ea. Există diferite tipuri de interpretare a temei orare. Lucrul cel mai important este de a rămâne fidel unui aceluiaşi

sistem şi de a nu căuta să multiplicăm informaţiile trecând de la un sistem simbolic la un altul, ceea ce ar crea mai multă confuzie şi contradicţii în interpretare.

Cum să se recurgă la un sistem simbolic

Eu folosesc în mod curent sistemul simbolic următor:

— Cauzele bolii sunt reprezentate de casa a IV-a, de planetele care o ocupă şi de patronul ei;

— Evoluţia globală a bolii şi rezultatul, sfârşitul ei sunt simbolizate de casa a X-a, de planetele care o ocupă şi de patronul ei;

— Repercusiunile la distanţă, metastazele, trebuie căutate în casa a IX-a şi dinspre patronul ei;

— Posibilităţile de extensie loco-regională trebuie căutate în casa a III-a şi dinspre patronul ei;

— Răsunetul asupra organismului pe plan fizic sau asupra creşterii e reprezentat de casa I de planetele care o ocupă şi de patronul ei. Aceşti indicatori informează de asemenea şi despre capacităţile de autovindecare ale pacientului, despre posibilităţile lui de a se menţine sănătos;

— Influenţa bolii asupra anabolismului trebuie căutată în casa a II-a şi spre patronul său;

— Influenţa bolii asupra catabolismului trebuie căutată în casa a **VIII-a** şi la patronul său;

— Influenţa bolii asupra dinamismului, a rezistenţei şi a capacităţilor energetice ale subiectului, trebuie căutată în casa a V-a şi la patronul său;

— Posibilităţile de evacuare brutală, de pierderi pe căi neobişnuite, de exteriorizare la piele etc., trebuie căutate în casa a XI-a şi la patronul acesteia;

— Influenţa medicamentelor şi a dieteticii asupra bolii trebuie căutată în casa a VI-a şi dinspre patronul acesteia;

— Influenţa produselor anestezice, a calmantelor sau a modificatoarelor de conştientă (psihotrope, analgezice centrale etc.) trebuie căutată în casa a XII-a şi patronul ei;

— Influenţa tratamentelor externe şi a terapeutului este exprimată de casa a VII-a, de planetele care o ocupă şi

de patronul ei;

— Poziţia în casă a lui Saturn în maladiile degenerative, şi a lui Marte în maladiile inflamatorii, indică sectoarele în care aceste patologii vor avea cele mai importante repercusiuni;

— Poziţia în casă a lui Jupiter şi a Soarelui indică sectoarele cele mai benefice pentru vindecare, mai ales dacă aceste planete sunt bine aspectate;

În afara acestor date, trebuie să notăm importanţa poziţiei lunii în semn şi casă şi a aspectărilor sale. Acest astru tinde să sublinieze anumite puncte ale temei care capătă astfel o importanţă deosebită.

Această enumerare a diferitelor piste nu este completă. O dată ce simbolismul astrologie este bine stăpânit, putem extrage numeroase informaţii din tema orară. Totuşi, trebuie avut grijă ca ele să fie în concordanţă cu tema natală, cea care este întotdeauna referinţa pe care ne sprijinim.

DIRECŢII ŞI TRANZITĂRI ÎN ASTROLOGIA MEDICALĂ

Până acum, elementele pe care le-am prezentat ne ajută să stabilim şi să precizăm diagnosticul, atât pe plan fizic cât şi energetic sau psihologic, să desluşim terenul subiectului şi să găsim, cel puţin în linii mari, cauzele profunde sau subtile ale bolilor. Pornind de aici, putem avea în vedere un prognostic să începem să discernem unele tendinţe patologice. Cu direcţiile şi tranzitările, abordăm mai în detaliu partea previzională a astrologiei medicale.

Nu vom vorbi aici despre datele astrologice elementare privind direcţiile şi tranzitările decât în mod succint Pentru mai multe detalii asupra acestui subiect (explicaţii, calcule), cititorul poate apela la lucrări de astrologie generală. Exemple de folosire vor fi date în studiile cazurilor clinice de la sfârşitul lucrării.

Tema natală rămâne de referinţă

Înainte de orice, trebuie avut în minte că toate informaţiile aduse de direcţii şi tranzitări sunt o

extrapolare a tendinţelor exprimate în tema natală. Un studiu corect al acesteia din urmă este deci indispensabil înainte de a ne angaja pe acest teren. Dacă n-am perceput tendinţele structurale exprimate în tema natală, va fi greu să le prevedem evoluţia, oricare ar fi mijlocul pe care-l vom folosi.

Apoi, este important să ştim ce este posibil să desluşim graţie acestui studiu previzional. De fapt, astrologia nu are limite. Ea poate dezvălui totul, poate exprima totul. De aceea, ar trebui mai degrabă să se vorbească despre limitele astrologului, care are datoria să-şi evalueze propriile capacităţi, pentru a nu dăuna rezultatului muncii sale. Fireşte, capacităţile lui evoluează cu timpul, cu studiul, cu practica, cu cercetarea şi punerea de întrebări, toate acestea participând la maturizarea conştientei astrologului.

Doar dacă aceasta conştientă nu este deja foarte dezvoltată, ni se pare rezonabil să se fixeze studiului direcţii şi tranzitări cu următorul obiectiv: *desluşirea diferitelor faze ale dezvoltării fizice, energetice şi psihologice ale individului, cu perioadele lor critice.* Adeseori, nu vom putea prevedea cu exactitate data apariţiei unei anumite probleme, precum nici natura ei exacta, mai ales dacă nu există niciun antecedent deosebit, dar este întotdeauna posibil să aflăm perioadele deosebite în care o anumită tendinţă va fi susceptibilă să se exprime, un „climat” propice dezvoltării **potenţialităţilor** schiţate în tema natală.

Direcţiile

Există mai multe sisteme de direcţie (de orientare). Principiul de bază este de a face ca poziţia planetelor şi a principalelor unghiuri ale temei (Ascendent, Mijlocul cerului etc.) să evolueze pe tema natală. Sistemul de orientare primară, chiar dacă este ceva mai complex decât celelalte, mi se pare mai bogat. Singura lui limita este necesitatea de a cunoaşte ora de naştere cu o mare precizie (de ordinul minutelor). Direcţiile simbolice şi direcţiile secundare, de un calcul mai simplu, pot completa

informaţiile aduse de primul sistem.

Direcţiile permit să se prevadă cronologia exprimării tendinţelor temei natale. Ele permit să se definească perioadele-cheie. Totuşi, acest lucru nu este suficient pentru a prevedea cu certitudine un eveniment sau altul, o boală sau alta. Se pare că direcţiile definesc un teren astrologic propice, dar care necesita cauze declanşatoare pentru a se exprima într-un mod concret.

Tranzitările

Tranzitările sunt trecerea unui astru printr-un anume punct al temei natale.

Tranzitările cele mai marcante sunt cele în conjuncţie, atunci când o planetă trece pe o poziţie cheie a temei natale (planetă sau unghiul temei), apoi în opoziţie. Vin după aceea tranzitările prin cuadratură, trigon, şi atunci când nu există nimic mai deosebit, putem căuta aspectările minore care vor însoţi vreun eveniment mai marcant. De fapt, se ţine seamă de aceste aspectări minore mai ales retroactiv. Pentru că cine şi-ar permite să prevadă un eveniment important pe o tranzitare în seschicuadratură? Putem găsi în fiecare lună astfel de tranzitări, ceea ce face din ele indicatori prea puţin specifici.

Tranzitările cele mai marcante sunt cele care durează cel mai mult timp, deci cele ale planetelor lente: Uranus, Neptun, Pluton. Cele ale lui Saturn şi Jupiter sunt de mai mică importanţa, în afară de atunci când aceste planete sunt retrograde, pentru că ele pot atunci să rămână pe câteva grade ale temei timp de mai multe luni. Tranzitările lui Marte au oarecari semnificaţii mai ales când sunt retrograde. Tranzitările planetelor mai rapide sunt de mai mică importanţă şi asta cu atât mai mult cu cât trec mai repede prin acel punct. Ele pot totuşi însoţi declanşarea unei manifestări patologice, servind într-un anume fel ca revelator al debutului unei crize.

Tranzitările au cu atât mai mare importanţă cu cât pun în relaţie două planete deja legate între ele în tema natală.

Putem considera un orb de 4°-5° pentru tranzitările în conjuncţie şi în opoziţie, şi de l°-2° pentru celelalte aspectări. Asta înseamnă că efectul unei tranzitări nu este brutal, dar că el determină mai degrabă o perioadă deosebita, o „atmosferă” astrologică în cursul căreia se pot produce anumite evenimente.

Calitatea efectului tranzitării depinde de mai mulţi factori:

— Calitatea punctului tranzitat o tranzitare peste o planetă disonantă ar putea trezi tendinţe patologice, chiar şi dacă planeta tranzitantă este benefică, şi invers;

— Calitatea planetei tranzitate. Intervine mai ales starea celestă a planetei în momentul tranzitării decât starea sa în tema natală. În sfârşit, simbolistica planetei are şi ea importanţă. De exemplu, o tranzitare a lui Saturn bine aspectat pe Ascendent nu este neapărat negativă. Asta poate să însemne o perioadă de dezvoltare a capacităţilor de rezistenţă, de consolidare şi de restructurare, atât la nivel fizic cât şi energetic şi psihologic. Tranzitarea lui Saturn prost aspectat pe Ascendent trebuie să ne facă să ne temem de o scădere a vitalităţii sau o agravare a unei probleme de sănătate, mai ales dacă există deja o aspectare disonantă între aceste două simboluri în tema natală.

Specificităţile subiectului. Se vorbeşte uneori de sensibilitatea unui subiect la factorii astrologiei. De fapt, independent de această noţiune care este greu de desluşit, este evident că vârsta şi terenul subiectului sunt variabile importante în exprimarea unei tranzitări sau a unei direcţii. O tranzitare a lui Saturn disonant va avea adesea consecinţe mai uşoare la douăzeci de ani decât la şaptezeci, sau la un subiect sănătos faţă de cel care este deja afectat de vreo boală cronică. Dacă subiectul prezintă puncte slabe sau un teren mai deosebit, tranzitările şi direcţiile vor însoţi exprimarea acestor tendinţe.

Direcţiile (orientările), tranzitările şi sănătatea

Toată astrologia poate fi focalizată pe domeniul sănătăţii. Pentru a aduce studiul direcţiilor şi tranzitărilor

pe acest teren, este mai întâi nevoie să considerăm tema natală dintr-un punct de vedere medical. Într-adevăr, această temă constituie referinţa pe care se vor grefa studiile predictive. Ascendentul, casele a Vi-a şi a XII-a, aduc informaţii globale, prea puţin precise, şi care cer să fie aprofundate printr-un studiu al celorlalte elemente ale temei. Fiecare planeta reprezentând atunci un pol energetic particular, fiecare casă un sector fiziologic/va trebui să interpretăm orientările şi tranzitările dintr-un punct de vedere energetic şi organic.

Totuşi, trebuie să fim extrem de prudenţi în utilizarea rezultatelor obţinute prin studii predictive. A-l anunţa pe pacient despre problemele de sănătate sau despre perioadele critice de la nivel organic sau energetic este rareori un lucru benefic. Aceste informaţii sunt utile practicianului pentru a elabora un tratament preventiv, a recomanda anumite precauţii şi a fi el însuşi mai vigilent în urmărirea pacientului în cursul unei perioade periculoase. Dar pentru bolnav, cunoaşterea acestor informaţii nu pot decât să-l destabilizeze psihologic şi energetic, şi să favorizeze astfel apariţia tulburărilor patologice.

REVOLUŢIILE SOLARE ŞI LUNARE

Revoluţia solară este tema construită exact în momentul în care Soarele trece din nou prin poziţia pe care o ocupa la naştere, ceea ce se produce în fiecare an. Pentru Lună, acest lucru se produce în fiecare lună aproximativ. Informaţiile aduse de această temă privesc perioada dintre două treceri ale astrului prin aceeaşi poziţie.

Studiul revoluţiilor solare şi lunare permit definirea unei „ambianţe” astrologice generală, anuală (Soarele) sau lunară (Luna). Studiem revoluţia ca pe o temă, păstrând în minte ideea că este vorba despre „climatul” unui an sau al unei luni.

Tema natală rămâne mereu de referinţă, şi elementele cele mai marcante sunt cele care reconstituie o configuraţie existentă deja în harta natală. Putem aborda tema într-un mod pur medical, atribuindu-i fiecărei case o

semnificaţie patologică. Prezenţa planetelor în diferite case va lua atunci o orientare deosebită.

Studiul revoluţiilor solare şi lunare permit precizarea sau aprofundarea unor informaţii date de unele tranzitări sau de unele direcţii. De exemplu, dacă tranzitarea unei planete lente durează doi sau trei ani, studiul a două sau trei revoluţii solare care acoperă această perioadă va fi în mod deosebit propice exprimării acestei tranzitări. Dacă abordăm tema de o manieră mai generală, studiul sectoarelor VI, VIII şi XII permite să se prevadă crizele sau problemele de sănătate. Totuşi, interpretarea acestor teme trebuie legată de esenţial, de ceea ce este mai important, şi nu trebuie să fie la fel de fină ca aceea a temei natale cu care trebuie confruntată întotdeauna.

TEMA ORARĂ ŞI ÎNTÂLNIREA CU PRACTICIANUL

În vreme ce elementele astrologice studiate până acum sunt centrate în mod esenţial pe pacient, tema momentului întâlnirii cu practicianul permite evaluarea dinamismului unei relaţii între doi indivizi. Putem folosi data şi ora primei întâlniri, sau momentul primului contact epistolar sau telefonic. Un alt moment potrivit este cel în care practicianul se apleacă pentru prima oară asupra cazului reprezentat de pacient, când se implică pentru prima oară, fie că pacientul este prezent sau nu.

Ce informaţii să aşteptăm de la o asemenea temă? Ea ne dă indicaţii despre atmosfera susceptibilă să se dezvolte între practician şi pacient, despre interacţiunile lor, fizica, energetice şi emoţionale, şi despre posibilităţile terapeutice ale practicianului şi şansele lor de succes.

Această temă orară nu pune în discuţie capacităţile intrinseci ale terapeutului, ci informează mai degrabă despre specificitatea unei întâlniri, şi despre alchimia care rezultă şi care contribuie în mare parte la reuşita tratamentului.

Într-o asemenea temă orară, putem lua Soarele şi Jupiter ca reprezentanţi ai terapeutului şi Luna şi Ascendentul ca reprezentanţi ai pacientului, şi să studiem

diferitele configuraţii legate de ele. Mijlocul cerului poate fi luat ca reprezentant global al rezultatului întâlnirii şi al acţiunii terapeutice întreprinse.

Capitolul 2. Astrologia medicală şi strategia terapeutică

Care este cel mai bun moment pentru a efectua un tratament? Ce tip de reacţii poate să aibă pacientul? Care este tratamentul cel mai bine adaptat terenului arhetipal al pacientului? Astrologia poate aduce preţioase indicii care permit să se răspundă la aceste întrebări. Aceste informaţii privind strategia terapeutică pot fi clasate în trei grupe principale, după specificitatea lor în raport cu pacientul:

— Informaţiile generale, independente de specificităţile subiectului;

— Afinităţi sau incompatibilităţi ale subiectului faţă de diferite soluţii terapeutice;

— Momente speciale pentru a efectua o activitate terapeutică asupra unui pacient dat

Informaţiile generale privind strategia terapeutică.

În afara oricărei noţiuni astrologice legată de pacient (tema natală, teme orare, tranzitări sau direcţii în tema natală etc.), este adesea folositor, în special pe plan terapeutic, să se determine momentele favorabile sau defavorabile pentru a acţiona. Ne bazăm atunci mai ales pe ciclurile lunare şi solare, care sunt reflectările ciclurilor biologice, energetice şi psihologice, şi care permit să se determine un calendar care să scoată în relief anumite *momente critice.*

Această noţiune de momente critice a fost dezvoltată în mod deosebit de medicinile tradiţionale din Orient, cum ar fi medicina chineză sau tibetană, dar aplicaţiile ei sunt universale şi pare logic să fie utilizată dacă rămânem totuşi ataşaţi unei dialectici occidentale. Aceste momente critice sunt legate de faptul că energiile individului, în rezonanţa cu cele ale cosmosului care-l înconjoară şi căruia îi este parte integrantă, sunt supuse unor

transformări şi unor evoluţii ritmice care trebuie luate în seamă dacă dorim să evităm pierderile sau perturbările importante. Unele fenomene atmosferice sau climatice pot de asemenea influenţa într-o manieră punctuală energia individului şi este nevoie să fim atenţi la asta. Astfel, în *Huang Di Neijing Su Wen,* tratat fundamental de medicină chineză putem citi:

La începutul ciclului lunar, sângele începe să se fluidizeze şi energia de protecţie începe să circule. Când este lună plină, sângele şi energia abundă şi carnea este fermă. La Lună nouă carnea se strânge, meridianele şi colateralele se golesc. Se va ţine cont de momentul astrologic pentru a regulariza energia şi sângele.

Trebuie respectate anumite reguli generale:

Să se evite tratamentele pe structura fizica sau energetică (chirurgie, acupunctura, cauterizare etc.) în perioada solstiţiilor, a echinocţiilor, şi între sezoane, momente intermediare între solstiţii şi echinocţii. Într-adevăr, în aceste perioade speciale, energiile umane suferă mutaţii importante şi atunci este foarte dificil să se stăpânească o intervenţie exterioară asupra acestor energii. În principiu, trebuie evitate cele cinci zile ce preced sau urmează acestor date speciale. Dacă nu putem respecta aceste interdicţii, trebuie atunci să fim mai vigilenţi în aceste perioade şi să ne aşteptăm la reacţii neobişnuite din partea pacientului.

Să se evite tratamentele pe structura fizică sau energetică pe Lună nouă, şi în timpul momentelor de mare instabilitate atmosferică (fur tuni), pentru că acestea pot dezorganiza energia. Ne vom feri să facem tratamente tonifiante în preajma Lunii pline, pentru că ne aflăm deja într-o situaţie de pletoră relativă, ceea ce trebuie totuşi verificat şi clinic.

Să se evite tratamentele foarte încălzitoare, dacă climatul este foarte cald, şi invers pentru tratamentele răcoritoare.

În afara cazurilor urgente, este preferabil să se înceapă un tratament tonifiant în timp de Lună nouă, şi să

se evite începerea unui asemenea tratament pe Lună descrescândă. Într-adevăr, creşterea Lunii aduce după sine firesc o dezvoltare energetică (în sensul tonifierii), pe când descreşterea Lunii produce efectul invers.

În afara cazurilor urgente, este preferabil să se înceapă un tratament armonizant, dispersant sau sedativ pe Lună descrescândă, pentru că efectele unui asemenea tratament sunt crescute în această perioadă a ciclului lunar.

Din motive mai mult simbolice, este mai bine să se înceapă un tratament la începutul săptămânii decât spre sfârşit.

Momentele propice şi contraindicaţiile operaţiilor chirurgicale

Exista de asemenea, reguli generale de care trebuie să se ţină seama în timpul unor intervenţii fizice, în special chirurgicale. Ele decurg din faptul că energia corporală este supusă unor cicluri lunare, anuale, plurianuale, conform cărora ea se concentrează în diferite organe. O afectare a energiei în acest domiciliu organic este susceptibilă să provoace perturbări ale căror consecinţe se pot dovedi nefaste.

În practică, şi în măsura posibilităţilor, vom evita operaţiile când Luna tranzitează semnul simbolizat de organul operat De exemplu, *nu se fac operaţii pe* cord când Luna este în Leu, pe genunchi când Luna este în Capricorn etc. Vom evita de asemenea, perioadele în care Luna sau o altă planetă rapidă tranzitează o planetă prost aspectată din tema natală şi simbolizând organul de operat.

Momentele deosebite pentru prepararea remediilor

În zilele noastre, este din ce în ce mai rar ca terapeutul să-şi prepare el însuşi remediile. Totuşi, cu cât dorim să acţionăm mai subtil şi mai profund, cu atât este nevoie, să se stabilească o relaţie intimă cu substanţele terapeutice. Este cazul în special al tuturor substanţelor medicinale naturale cum sunt plantele şi mineralele.

Aceasta permite practicianului să încorporeze în remediu propria sa energie sau intenţie de vindecare. Alegerea momentului în care se efectuează operaţiunea de preparare îmbracă atunci o importanţă absolut deosebită. Şi aici, Luna este cea care va conduce această alegere.

În general, rădăcinile plantelor trebuie recoltate când Luna tranzitează un semn de Pământ; tulpinile şi frunzele, când Luna tranzitează un semn de Apă; florile când Luna tranzitează un semn de Aer; fructele şi seminţele când Luna tranzitează un semn de Foc.

În plus, cea mai mare parte a substanţelor medicinale naturale sunt dotate cu mai multe proprietăţi. Dacă vrem să utilizăm o proprietate anume, o vom potenţializa recoltând planta în ziua şi mai ales la ora planetară corespunzătoare acestei proprietăţi. De exemplu, printre numeroasele proprietăţi, anghelica e antispasmodică şi stomahică, proprietăţi lunare. Pentru a o folosi în aceste indicaţii, vom încerca să o culegem într-o luni la ora Lunii.

Semnăturile planetare ale proprietăţilor substanţelor medicinale naturale

Proprietăţi solare (energie caldă şi uscată): tonic general, antiseptic, tonicardiac, tonic arterial, încălzitor, în special la nivelul sferei digestive, carminativ.

Proprietăţi lunare (energie rece şi umedă): galactogog, antispasmodic, stomahic, analgezic, somnifer, hidratant, antiabortiv, anafrodisiac, diuretic, tonic venos şi limfatic.

Proprietăţi mercuriene (energie umedă sau uscată, şi rece): tonic circulator, în special la nivelul vaselor capilare, fluidifiant sanguin, expectorant, tonic al funcţiilor respiratorii, tonic al sistemului nervos, sudorific, febrifug (mai ales dacă febra – căldura – este la suprafaţă).

Proprietăţi venusiene (energie umedă şi caldă): fluidifiant, laxativ (lubrificare), emolient, balsamic, decontracturant, afrodiziac (relaxare şi lubrifiere), hipotensor, reechilibrant

Proprietăţi marţiene (energie caldă şi uscată):

tonic, în special muscular, arterial şi sexual (impuls, erectilitate), apetitiv, abortiv, purgativ, emetic, urticant, hipertensor, vermifug, antianemic, excitant (împiedică somnul).

Proprietăţi jupiteriene (energie caldă şi umedă): tonic al suprarenalelor, antidepresiv, protector (de exemplu la nivel hepatic sau renal).

Proprietăţi saturniene (energie rece şi uscată): astringent, antisudoripar, antidiareic, desecant, antiinflamator, hemostatic, cicatrizant, re-mineralizant, antipletoric, febrifug (atunci când căldura este în straturile profunde ale organismului), colagog, depurativ, antiscrofulos, galactopriv.

Capacităţile analgezice ale unei substanţe medicinale – sunt în parte legate de cauzele durerii. Într-adevăr, durerea poate fi datorată unor diferite mecanisme pe care este important să le cunoaştem dacă dorim o eficacitate maximă.

Astfel, durerile reumatismale se pot datora unor probleme de căldură, de umiditate, de frig, chiar de vânt, care provoacă o stagnare a energiei. Plantele utilizate vor fi diferite pentru fiecare caz.

Dacă predomină căldura, vom folosi plante de natură rece ca harpagofitul, mesteacănul, barba-caprei, bătrânişul etc., cu ajutorul cărora vom potenţializa efectul saturnian.

Dacă predomină umiditatea, vom utiliza plante desecante cum sunt genţiana, murul alb, frunze de piersic etc., cu care vom potenţializa efectul saturnian.

Dacă predomină frigul, vom utiliza plante calde ca omagul (detoxifiant), tulpinile de scorţişoară etc., pentru potenţializarea efectului solar.

Numeroase dureri ale membrelor inferioare sunt datorate unei insuficienţe a circulaţiei sanguine la acest nivel. Dacă în cauză este circulaţia venoasă, vom culege plante potrivite la o oră şi, dacă este posibil, într-o zi lunară. Dacă este o deficienţă a circulaţiei arteriale, vom alege o zi şi o oră solare.

Durerile digestive şi urinare necesită adesea remedii

antispasmodice (Luna); inflamaţiile uscate cer medicamente emoliente şi de înmuiere (Venus) etc.

Analgezia de tip lunar aşa cum este citată în clasificarea de mai sus este independentă de cauză şi acţionează direct asupra sistemului nervos central. De exemplu, putem clasa în acest tip de analgezice opiaceele, capabile să trateze toate tipurile de dureri fără ca neapărat să acţioneze asupra cauzei. Acest efect are de asemenea şi o conotaţie neptuniană.

DETERMINAREA AFINITĂŢILOR ŞI INCOMPATIBILITĂŢILOR SUBIECTULUI LA DIFERITE SOLUŢII TERAPEUTICE

Ce tip de tratament are mai multe şanse să-i fie benefic unui bolnav? Cum va reacţiona el la una sau alta din metodele de îngrijire?

Alternativele terapeutice în faţa bolii unui pacient sunt nenumărate, mai ales dacă ţinem seama şi de metodele „neortodoxe", dintre care multe se bazează pe principii sau tehnici energetice. Alegerea ţine de cele mai multe ori de bun-simţ, de calitatea practicienilor aflaţi la dispoziţia bolnavului, sau de afinităţile dintre bolnav şi terapeut. Dar astrologia poate furniza un argument suplimentar permiţând să se evalueze gradul de sensibilitate sau calităţile de reacţie ale unui subiect în faţa diferitelor tipuri de tratamente.

Într-adevăr, terenul personal al unui pacient îl predispune să fie mai mult sau mai puţin sensibil la una sau alta dintre metodele terapeutice. De exemplu, starea domnului X… va fi ameliorata cu uşurinţa prin homeopatie, dar el va reacţiona violent la tratamentele efectuate asupra structurii energetice cum ar fi acupunctura. Pentru domnul Y… osteopatia şi dietetica aduc rapid o ameliorare durabilă în ansamblul organismului, în vreme ce homeopatia îi provoacă agravări greu suportabile, chiar şi atunci când remediul este administrat în diluţii bune etc.

Am văzut în capitolele precedente că tema natală este principalul indicator al terenului subiectului. Este deci un mediu pe care-l vom folosi pentru a extrage informaţii

privind gradul de susceptibilitate al subiectului la diferite tratamente. Pentru a face asta, studiem poziţia şi starea celestă a diferitelor planete, care constituie indicatori de soluţii terapeutice.

Dacă o planetă este într-o bună stare celestă, metodele pe care ea le simbolizează vor tinde să dea rezultate bune, fără complicaţii sau reacţii excesive (cu condiţia ca subiectul să fie pe mâna unui practician competent).

Dacă această planetă este într-o proasta stare celestă, terapeuticile pe care ea le simbolizează au mari şanse să fie ineficiente sau să provoace reacţii excesive, chiar contrare efectelor căutate. Este de asemenea posibil ca simptomele pacientului să ducă practicianul pe o piste falsă, făcându-l să prescrie sau să efectueze tratamente aberante. De exemplu, Neptun prost aspectat de Mercur sau de Soare poate însemna că simptomele, sau modul în care pacientul îşi exprimă simptomele, nu vor permite să se determine un bun remediu homeopatic, în vreme ce aspectări proaste la Uranus sau la Marte vor semnala mai degrabă reacţii disproporţionate sau brutale la acest tip de tratament.

Pentru o planetă într-o stare celestă intermediară, rezultatele terapeutice sunt împărţite, în funcţie de particularităţile unor bune sau proaste aspectări.

Totuşi, aceste date trebuie nuanţate. Un bun practician trebuie să acţioneze cu prudenţă, iar experienţa şi simţul său clinic îl vor ajuta să perceapă riscurile la care acţiunea lui îl poate supune pe pacient. Când ajunge la apogeul artei sale, intuiţia îl poate ajuta să perceapă informaţiile abordate în acest capitol şi atunci vor exista puţine cazuri rebele la tratamentul său. În cazul planetelor aflate într-o stare celestă proastă, aceste informaţii trebuie luate ca avertismente, incitând la o mai mare prudenţă, la o atenţie deosebită, mai degrabă decât la contraindicaţii absolute faţă de diferitele tipuri terapeutice. În cazul unor indicatori într-o stare celesta bună, trebuie găsit măcar un practician competent (ceea ce nu este întotdeauna

evident!).

Planete şi sisteme terapeutice

Vom enumera acum sistemele terapeutice simbolizate de fiecare planetă.

Soarele: acţiunile energetice şi globale, cum ar fi magnetismul. Vindecare spirituală prin „stare de graţie", prin bucuria provocată de un eveniment fericit care mobilizează şi stimulează brusc toate energiile individului. De exemplu, un pacient care suferă de lombosciatică şi care se vindecă brusc la naşterea primului său copil (caz real).

Luna: hidroterapie (cure termale), dietetică, fitoterapie şi homeopatie în doze ponderale sau în diluţii joase, talasoterapia etc.

Mercur terapie prin mişcare (Tai Qi, marş etc.), prin sunet (diferită de meloterapie), prin vibraţie, prin recitarea de sunete sau mantre, prin exerciţii respiratorii; psihoterapie şi toate metodele în care dialogul, comunicarea, exprimarea, exteriorizarea, conştientizarea fenomenelor instinctive, inconştiente sau emoţionale, permit o reechilibrare.

Venus: meloterapie (acţionează mai degrabă melodia decât vibraţia), cromoterapie, terapie prin cântec, dans, prin exprimare artistică etc.

Marte: pe plan mai „grosier", toate intervenţiile asupra structurii fizice, deci chirurgie. Pe un plan mai subtil, toate intervenţiile pe structura energetică, în special atunci când există aplicare de căldură (ca în cauterizare). Acupunctura şi sângerarea intră şi ele în parte în această categorie.

Jupiter: terapie prin contact cu elementele, cu natura, cu animalele, în această categorie intră numeroase tehnici de vindecare şamanică.

Saturn: pe plan mai grosolan, medicaţia alopată, chimică, masaje şi manevre osteo-articulare. La nivele mai subtile, osteopatia, masaje metamorfice, oligoterapie (e şi lunară), metaloterapie, cristaloterapie etc.

Uranus: toate intervenţiile subtile pe structura

energetică, cum ar fi acţiunea asupra chakrelor, chirurgia eterică, acupunctura.

Neptun: homeopatia, în special în **diluţii** înalte, metodele de sofrologie sau de relaxare, hipnoza, vizualizările pozitive (asociată cu Soarele).

Pluton: tehnici de alchimie interioară vizând regenerarea energiilor organismului, Qi Gong sau Gong-Fu, terapiile magice, tratamentele spagyrice etc.

MOMENTE SPECIALE PENTRU A EFECTUA O ACTIVITATE TERAPEUTICĂ LA UN PACIENT DAT

Unele acţiuni terapeutice sau unele ingerări de remedii îşi pot creşte efectul atunci când au loc în timpul tranzitării Lunii prin punctele cheie ale temei natale.

Pentru chirurgie

Dacă boala este semnalată printr-o disonanţă între mai multe planete în tema natală a unui pacient, va trebui să evităm momentele în care Luna tranzitează aceste planete. Dar dacă alte planete echilibrează sau minimalizează aceste disonanţe, vom încerca să alegem o dată de operaţie în timpul unei tranzitări a Lunii pe una dintre aceste planete „binefăcătoare”. De exemplu, dacă un bolnav suferind de tulburări coronariene trebuie să suporte o operaţie fără ca aceasta să fie urgentă, şi dacă tema lui natală are o opoziţie Saturn – Soare, echilibrat de Marte (în sextil şi trigon cu cele două planete), o dată favorabilă ar putea fi aceea a tranzitării Lunii pe Marte. În acest caz, este fireşte necesar ca Marte natal să nu fie în Leu (semn simbolizând inima) şi ca acea dată să se potrivească şi cu programul chirurgului!

În homeopatie

Dacă patologia este indicată în tema natală de o disonanţă, vom da remediul în momentul tranzitării Lunii peste planeta disonantă simbolizând boala. De exemplu, un caz de reumatism inflamator poate fi semnalat într-o temă natală de o proastă aspectare între Saturn şi Marte. În acest caz, dacă componenta inflamatorie (căldură, durere, edem) este elementul preponderent în suferinţa pacientului, remediul homeopatic adaptat acestei persoane

trebuie dat în timpul unei tranzitări a Lunii pe Marte. Dacă acest reumatism este caracterizat mai ales prin limitări de mobilitate sau prin deformări articulare, remediul va trebui luat în momentul tranzitării Lunii pe Saturn din tema natală. Întotdeauna este mai bine ca remediul să fie luat puţin înainte de tranzitare decât după.

În tehnicile de regenerare a energiilor organismului

De fiecare dată când dorim să dăm un remediu vizând regenerarea anumitor funcţii organice sau energetice, este de dorit ca acest lucru să se facă în cursul unei tranzitări a Lunii peste o planetă simbolizând aceste funcţiuni, oricare ar fi starea celesta a acesteia. De exemplu, dacă dorim să ameliorăm vederea sau funcţiile cardiace ale unui pacient, o vom face atunci când Luna va tranzita Soarele din tema natală.

Pentru a sistematiza, putem spune că de fiecare dată când vrem să acţionăm punctual şi într-un mod alopat asupra unei probleme, vom căuta o tranzitare a Lunii peste un punct armonios sau armonizant al temei natale. De fiecare dată când dorim o acţiune punctuală de natura homeopatică, vom căuta o tranzitare a Lunii peste un punct dizarmonic al temei natale. Bineînţeles, acest punct trebuie să fie legat întotdeauna de exprimarea patologiei pe care dorim s-o tratăm. În sfârşit, când facem o acţiune de regenerare, momentul propice este tranzitarea Lunii peste indicatorul de organ sau de funcţie ce trebuie regenerate.

În practică, este uneori dificil să împaci toate informaţiile pe care le-am văzut mai sus, şi cărora trebuie adăugate implicaţiile sociale şi cotidiene (programul de lucru al practicianului sau al bolnavului, orele de somn etc.). În lipsă de ceva mai bun, trebuie să ne mulţumim de a sfătui să se evite datele cele mai defavorabile pentru un tratament anume.

PARTEA A IV-A

SINTEZA ŞI CAZURI CLINICE

Capitolul 1. CÂTEVA DATE FUNDAMENTALE DE FIZIOLOGIE ŞI DE PATOLOGIE UMANĂ

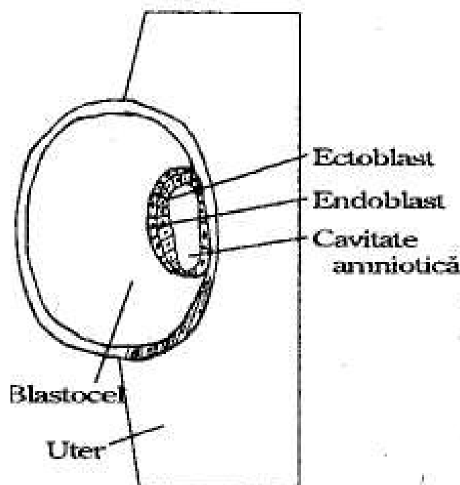
Scopul acestui capitol este să ilustreze cum putem studia funcţionarea corpului omenesc folosind dialectica astrologică. Totul, în om, poate fi considerat prin intermediul acestui filtru. Dacă relaţiile dintre psihologia umană şi astrologie au făcut obiectul a numeroase lucrări, studiile referitoare la analogiile între fiziologic-umană şi astrologie sunt rare. Este o muncă colosală care cere în acelaşi timp o înţelegere a arhetipurilor astrologice şi o bună cunoaştere a mecanismelor fiziologice ale corpului uman. Ceea ce urmează nu este decât o schiţă a ceea ce ar putea să fie o asemenea muncă. Punctele au fost alese mai ales din cauza interesului lor didactic.

EMBRIOLOGIE

Embriologia studiază dezvoltarea embrionului şi organelor de la fecundare până la sfârşitul celei de a doua luni. În decursul acestei perioade se formează schiţele tuturor organelor, ale membranelor embrionare şi placenta. Această dezvoltare ascunsă, tăcută, închisă, automată şi inconştientă, într-un mediu acvatic, este în general de natură lunară. Dar ca pentru orice fenomen viu (după axioma „Totul este în tot”), dacă studiem în detaliu diferitele procese care o constituie, putem să-i atribuim una sau mai multe semnături planetare deosebite. Astfel, fenomenul de creştere şi de expansiune are o puternică consonanţă solară şi jupiteriană; limitarea creşterii acestui embrion într-un spaţiu şi un conţinut anume este de natură saturniană; nidaţia, dezvoltarea cavităţii amniotice şi a conţinutului lichid, elaborarea unui sistem care să permită schimburile nutritive între embrion şi mamă, sunt tipic lunare; schimburile membranare la nivel placentar au o semnătură mercuriană etc.

După fecundare în trompa lui Fallope, celula primordială suferă o serie de diviziuni care o fac să ia un aspect de mură, de unde numele său de „morulă”. Ea

părăseşte locul fecundării pentru a pătrunde în cavitatea uterină şi a se fixa de perete. Această nidaţie va stimula creşterea embrionului şi va permite dezvoltarea structurilor care să-i asigure nutriţia.

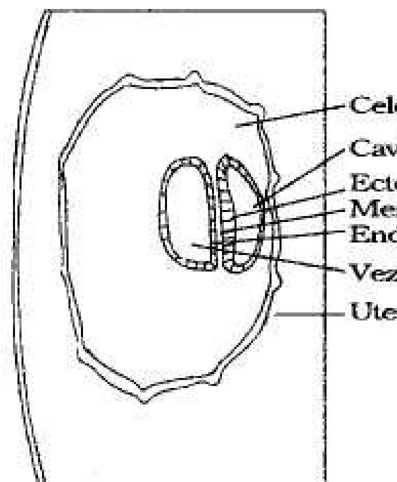

Fig. 3 – Cele două foițe primordiale ale embrionului

Fig. 4 – Cele tre

După nidaţie, embrionul ia aspectul unei foiţe celulare, mai întâi dublă (fig. 3), apoi triplă (fig. 4), în vreme ce stratul superior al butonului embrionar proliferează pentru a forma amniosul şi cavitatea amniotică. Astfel, fiinţa umană trece de la unicitate la duplicitate apoi la triplicitate. „Unu” evoluează spre „Doi”, apoi rapid spre „Trei”.

Aceste trei foiţe embrionare sunt la originea tuturor ţesuturilor din organism. Din interior spre exterior, se numesc endoblast, mezoblast, ectoblast.

Este greu să legăm aceste trei foiţe embrionare de o energie planetară anume. În schimb, analogia cu cele trei substanţe alchimice care sunt Mercurul, Sulful şi Sarea este evidentă.

Mercurul are ca principale caracteristici mobilitatea şi transmiterea. Aceste caractere pot fi deci apropiate de foiţa ectoblastică, care este la originea ţesutului nervos, a

părţii nobile a organelor senzoriale şi a pielii.

Sarea dă corpului soliditate, coeziune. Este logic să i se asocieze mezoblastul, aflat la originea oaselor, a cartilajelor, a mezoteliului şi a ţesutului conjunctiv care este un ţesut de susţinere şi de coeziune.

Sulful este un principiu de expansiune, de căldură, de activitate şi de transformare. El corespunde foarte bine endoblastului care produce epiteliul tubului digestiv, cel al ficatului, al veziculei biliare şi al glandelor digestive, precum şi endoteliul celor mai multe dintre glandele endocrine.

Tabelul alăturat sintetizează originea embriologică a diferitelor ţesuturi ale organismului.

Paralel cu dezvoltarea embrionară se elaborează şi placenta, care permite schimburile de elemente nutritive şi deşeuri între mamă şi făt. Această funcţie de nutriţie este tipic lunară. Ea permite acumularea de materiale care susţin întruchiparea fiinţei vii şi contactul său cu lumea materială. Schimburile în sine sunt de natură mercuriană. Placenta este de asemenea locul de elaborare a unui hormon (HCG) care stimulează secreţia de progesteron, necesar embrionului pentru a rămâne fixat de mucoasa uterină.

Este imposibil să se atribuie hormonilor sexuali feminini o singură semnătură planetară. Estrogenii au o funcţie de dezvoltare şi de menţinere a caracterelor sexuale secundare, de natură venusiană. Ei participă la dezvoltarea endometrului (Luna) şi reglează echilibrul hidroelectrolitic şi grăsos (echilibru Lună – Saturn) şi sinteza proteică Jupiter). Progesteronul pregăteşte endometrul pentru nidaţie şi sânii pentru secreţia lactata (Luna). El are o acţiune hipertermizantă (Soarele) şi reduce conţinutul în apă al ţesuturilor (Saturn).

SISTEMUL IMUNITAR ŞI SLĂBICIUNILE LUI

Sistemul imunitar este ansamblul mijloacelor de apărare ale organismului împotriva agresiunilor biologice sau biochimice exterioare. Acest sistem a fost pus în evidenţă recent şi cunoştinţele în acest domeniu au

progresat mult în ultimii treizeci de ani. Imunitatea este implicată în numeroase procese patologice precum maladiile infecţioase, alergiile, patologiile auto-imune, respingerile de grefe şi SIDA

Din punct de vedere anatomic, sistemul imunitar are ca suport sistemul limfatic, format dintr-un lichid, *limfa,* din vase răspunzătoare şi transportul ei, *vasele limfatice,* şi din organe anexe, format din ţesutul limfoid şi conţinând un mare număr de celule limfoide: *limfocitele*. Întâlnim ţesut limfatic difuz la nivelul tubului digestiv, al căilor respiratorii şi urinare, şi în cea mai mare parte a organelor corpului. Ţesutul limfatic se poate organiza în mici mase numite foliculi limfatici, sau în structuri mai complexe, organele limfoide, care cuprind ganglionii limfatici, amigdalele, apendicele cecal, timusul şi splina.

Originea embriologică a diferitelor ţesuturi:

Endoblast	Ectoblast	Mezoblast
Epiteliul tubului digestiv (în afară de gură şi canalul anal) şi al glandelor tubului digestiv Epiteliul veziculei biliare şi al ficatului Epiteliul faringelui, al trompei lui Eustache, al amigdalelor, laringelui, traheii, bronhiilor şi plămânilor Epiteliul tiroidei, al paratiroidelor, al pancreasului şi timusului Epiteliul prostatei, al uretrei, al	Ţesut nervos Epidermă, foliculi piloşi, unghii, epiteliul glandelor cutanate Cristalin, cornee, nerv optic, muşchii interni ai ochiului Neuroepiteliul organelor senzoriale Epiteliul gurii, al sinusurilor feţei, al urechilor, al glandelor salivare şi al canalului anal Epiteliul epifizei, hipofizei şi medulosuprarenalei	Toţi scheletici, muşchi şi cea mai mar muşchilor netezi Os, cartilaj ţesuturile conjunc Sânge, osoasă, ţesutul endoteliul vaselor şi limfatice Derma Tulnica fib vasculară a urechii medii Mezoteliul abdominal Epiteliul rin ureterelor, al suprarenalei, al

vezicii, al glandelor lui Cowper, al vaginului, al vestibulului		şi al canalelor ger

Funcţiile sistemului limfatic sunt multiple. Vasele limfatice drenează lichidele din spaţiile tisulare şi aduc în sistemul venos molecule mari proteice sau lipidice rezultate din metabolism sau din digestie. Această funcţie de drenaj are de asemenea şi un rol de supraveghere şi apărare, protejând organismul împotriva elementelor care îi sunt străine. În general, această funcţie are o semnătură solară, chiar dacă putem distinge diferite mecanisme care au semnături planetare deosebite. Acestea sunt mai ales procesele de recunoaştere a ceea ce aparţine subiectului de ceea ce-i este străin care au o semnătură solară. Distrugerea elementelor străine este de natură marţiană şi plutoniană.

Sistemele de apărare imunitară

În faţa unor agresiuni sau a pătrunderii de elemente străine în organism, se dezvolta anumite reacţii de apărare, pe care le putem împărţi în două grupe: rezistenţa specifică şi rezistenţa nespecifică.

Rezistenţa nespecifică

Acţionează independent de natura agresorului. Este mai întâi bariera cutanată, prima linie de apărare împotriva microorganismelor şi a perturbărilor atmosferice şi termice. Aceasta barieră mecanică şi chimică are o semnătură saturniană. La fel este cazul şi cu procesele de cicatrizare care urmăresc restaurarea integrităţii acestei bariere, şi cu fenomenele de vasoconstricţie de la nivelul pielii care permit să se limiteze schimburile cu exteriorul. Vasodilataţia cutanată, care favorizează schimburile şi permite transpiraţia, are o semnătură mercuriană. Aciditatea piei, controlată de Marte, inhibă creşterea anumitor germeni. Prezenţa în sebum a substanţelor antibacteriene are o semnătură plutoniană…

În organism, în timpul infecţiilor, sunt secretate

numeroase substanţe antibacteriene. Este, de exemplu, cazul complementului serie, un ansamblu de proteine capabil să stimuleze unele reacţii de distrugere sau să frâneze evoluţia numeroaselor microorganisme. Această secreţie de produse toxice este o funcţie plutoniană. Alte substanţe, cum ar fi interferonul, protejează celulele neinfectate împotriva infecţiilor virale. Aceasta este o proprietate jupiteriană.

În plus, elementele străine sau recunoscute ca atare (bacterii, viruşi, dar şi celule canceroase) vor suferi un fenomen de fagocitoză din partea anumitor celule de apărare a organismului. Aceste elemente străine vor fi ingerate de celule, microfage şi macrofage, apoi distruse de secreţiile de enzime litice din aceste celule. Fagocitoza permite realizarea acestei distrugeri într-un loc închis, protejând mediul extracelular de acţiunea enzimelor distructive. Aceste caracteristici au o semnătură lunară. Mişcarea celulelor de apărare înainte de fagocitoză este de natură mercuriană, în vreme ce acţiunea agresivă şi distructivă este tipic marţiană.

Rezistenţa specifică

Aceasta rezistenţa specifică a organismului mai este numită *imunitate.* Mecanismele ei urmăresc să distrugă un anumit tip de celule sau de molecule. Ţinta spre care se vor organiza reacţiile imunitare este numită *antigen.* Acesta este o substanţă chimică voluminoasă, cel mai adesea proteică, recunoscută ca străină organismului. Antigenele sunt extrem de variate. De exemplu, putem să le întâlnim pe membrana bacteriilor sau în nucleul lor, pe membranele celulare sau în polen. Viruşii, toxinele bacteriene, ţesuturile grefate sau organele transplantate sunt de asemenea foarte antigenice.

Sistemul imunitar, când vine în contact cu un antigen, va reacţiona fie prin intermediul celulelor capabile să se fixeze direct pe acest antigen şi să-l distrugă (imunitatea celulară datorită limfocitelor), fie producând substanţe chimice mai mult sau mai puţin toxice, *anticorpii,* deversaţi în sânge şi capabili să se fixeze pe

antigen şi să-l distrugă (imunitatea-umorală dependentă de limfocitele B).

Imunitatea celulară este de natură marţiană, imunitatea umorală de natură plutoniană. Dar şi aici, putem atribui fiecărui element participant la mecanismele imunitare o semnătură planetară deosebită. Astfel, în imunitatea celulară, anumite limfocite T au un rol distructiv direct asupra antigenului (Marte); altele au un rol de amplificare a răspunsului imunitar (Jupiter); altele au un rol de memorizare şi de recunoaştere a antigenului (Lună/Soare); altele au o funcţie auxiliară, secretând o substanţă care stimulează proliferarea limfocitelor ucigaşe şi declanşează producerea de anticorpi a limfocitelor B Jupiter/Mercur); altele limitează sau atenuează reacţiile imunitare (Saturn) etc.

Anomaliile sistemului imunitar

Maladiile auto-imune

Ele sunt datorate activării sistemului imunitar al organismului împotriva propriilor ţesuturi. În stare normală, există un fenomen de toleranţă, prin care se evită ca limfocitele să reacţioneze împotriva ţesuturilor organismului din care fac parte. Uneori, această toleranţă dispare, de exemplu, pentru nucleu sau alte organe celulare care sunt luate drept antigeni, ceea ce provoacă diferite maladii. Acest fenomen de autodistrugere este de natură plutoniană.

Într-o temă natală sau în tema orară a unei boli, acest mecanism poate fi exprimat, printre altele, prin aspectări proaste între Pluton şi Soare. În alte cazuri, se constată aspectări proaste între Pluton şi planeta simbolizând funcţia lezată: de exemplu, Mercur pentru mobilitate articulară, Marte pentru transmiterile nervoase, Soarele pentru secreţiile tiroidiene etc.

Printre maladiile auto-imune, putem cita poliartrita reumatoidă, lupusul eritematos, unele tiroidite, glomerulonefritele, anemiile hemolitice sau scleroza în plăci. A fost demonstrat recent faptul că diabetul insulino-dependent are ca origine fenomene auto-imune, sfârşind

prin distrugerea structurilor tisulare unde sunt elaboraţi hormonii reglatori ai glicemiei (insulele Langerhans).

În anumite cazuri, boala se exprimă astrologie după caracterele sale clinice mai degrabă decât în funcţie de mecanismele auto-imune. Găsim adesea un caracter inflamator, de natură marţiană, şi o tendinţă la scleroză, de deformaţii şi la pierdere progresivă sau la o insuficienţă a unor funcţii organice sau funcţionale, de natură saturniană. În acest caz, Marte şi Saturn sunt deci principalii indicatori de boală, şi ai răsunetului acesteia asupra vieţii individului (de exemplu, infirmitate, invaliditate etc.). Având în vedere complexitatea acestor patologii, atât în exprimare cât şi în cauzele lor subtile, patologii, astrologul trebuie ca, de fiecare dată când este posibil, să se ajute cu tema orară a bolii, mai bogată şi mai precisă, pentru a desluşi originea tulburărilor şi a avea în vedere un prognostic şi un tratament.

Alergia sau hipersensibilitatea

Fenomenele alergice sunt datorate unei reacţii excesive a sistemului imunitar în raport cu antigenul, pe care acum îl numim alergen. Printre alergenii cel mai des întâlniţi, găsim numeroase alimente (ouă, lapte, peşte etc.), polenurile, medicamente, păr de animale, praf, mucegaiuri. De fapt, orice element străin este susceptibil să provoace la un moment dat o reacţie alergică. O reacţie de hipersensibilitate poate să apară la un al doilea contact cu substanţa străină. Primul contact sensibilizează subiectul împotriva agresorului, iar la al doilea contact se produce o reacţie imunitară excesivă.

Reacţiile alergice cele mai curente sunt urticaria, eczema, rinita sezonieră, astmul bronşic. Mai rar, dar uneori foarte grav, este şocul anafilactic care poate pune în pericol viaţa subiectului pentru că poate provoca un stop circulator sau respirator.

În general, această reactivitate excesivă la un stimul este tipic uraniană. După modul de exprimare al bolii, pot fi implicate şi alte planete:

Marte, dacă inflamaţia este importantă;

Saturn, dacă exista fenomene de constricţie, ca în astm;

Luna, dacă edemul este semnificativ;

Mercur, dacă fenomenele sunt fugare, mobile, superficiale şi periferice etc.

Există uneori o corelare între evoluţia adesea ciclică a acestor maladii şi unele cicluri astrologice, lunare şi solare în special.

Deficitele imunitare

Există mai multe tipuri de deficite imunitare, clasate după cauzele şi mecanismele lor. Este de actualitate să se considere deficitele imunitare ca fiind de origine virală, numite obişnuit SIDA (sindrom de imunodepresie câştigată), dar nu trebuie uitate problemele de aplazie, cel mai adesea de origine introgenă (medicamente, radioterapie), aspleniile, rezultate în urma ablaţiei splinei de cauză traumatică, purpura sau bolile hematologice, deficitele imunitare umorale, de exemplu în limfoame sau mielpame, şi deficitele de imunitate celulară non – HIV, de exemplu după tratamentul cu imunosupresoare, cu corticoizi, sau după radioterapiile de lungă durată.

Principala consecinţă a deficitelor imunitare este fragilitatea organismului faţă de agenţii infecţioşi, şi deci favorizarea apariţiei şi agravării infecţiilor. În plus, slăbirea apărării organismului favorizează apariţia de tumori canceroase. În SIDA pot apărea tumori cum ar fi maladia Kaposi, limfoame sau carcinoame care pot afecta organele interne şi pielea.

În general, un deficit imunitar poate fi semnalat într-o temă natală sau într-o temă orară printr-o poziţie disonantă a Soarelui faţă de Saturn, Pluton, chiar Marte. În cazul SIDA, contaminarea sexuală sau pe cale sanguină are o semnătură plutoniană. La fel este şi pentru aplaziile datorate toxicităţii unui tratament anticanceros. Predispoziţia faţă de infecţii sau de tumori cu anumite localizări poate să fie exprimată prin poziţia în semn a unor planete malefice în tema natală sau în tema orară a bolii.

Respingerea grefelor

O grefă constă în a înlocui un ţesut, sau o parte a unui organ lezat, care nu mai poate să-şi asigure funcţia şi nici nu poate fi reparat, printr-un ţesut analog. Putem preleva acest ţesut de la subiectul însuşi pentru a-l grefa într-o altă parte a corpului (se înlocuieşte astfel frecvent o arteră coronară deficientă printr-un fragment de venă safenă prelevată de la nivelul gambei): este o *autogrefa,* în general perfect tolerată din punct de vedere imunitar. Dar cel mai adesea, se prelevează un organ sau un ţesut de la o altă persoană (homogrefă). Se pune atunci problema toleranţei imunitare faţă de acest grefon. Într-adevăr, sistemul imunitar al primitorului riscă să recunoască pe acest grefon antigeni pe care-i consideră străini şi din această cauză să reacţioneze pentru a-i elimina. Această recunoaştere este datorată prezenţei proteinelor străine de la nivelul grefonului. Studiul acestor proteine a permis să se distingă diferite *grupe tisulare* (grupe HLA...) analoge grupelor sanguine, şi care permit să se prevadă compatibilitatea unui grefon cu un primitor dat

Aşa cum am văzut, recunoaşterea a ceea ce este „sine” şi a ceea ce este „altul” e o funcţie solară. Fenomenele de distrugere care urmează unei asemenea recunoaşteri sunt de natură marţiană (inflamaţii, reacţii agresive), plutoniană (sinteza de anticorpi care vor „otrăvi” grefonul), apoi saturniană (fibroză, alterare ireversibilă a capacităţilor funcţionale ale ţesutului sau organului grefat). În tema natală, aptitudinile de a da sau a primi grefoane sunt indicate de casa a VII-a, de patronul ei şi de planetele care o ocupă.

Fenomenele de cancerizare

În organism există în permanenţă anomalii în geneza celulară care duc la producere de celule anormale. Cel mai adesea, sistemul imunitar este capabil să recunoască aceste celule anormale şi să le distrugă. Se întâmplă însă uneori, din motive încă greu definite, ca sistemul imunitar să fie deficitar şi celulele să reuşească să se multiplice într-un mod mai mult sau mai puţin anarhic. Rezulta

dezvoltarea de tumori, mai mult sau mai puţin maligne după gradul lor de deconectare de la mecanismele de control ale organismului, care tind să limiteze proliferarea excesivă de celule. Distingem deci tumorile benigne, constituite din celule foarte apropiate de celulele normale şi a căror proliferare este limitată în spaţiu, şi tumorile maligne, sau canceroase, ale căror celule prezintă grade de anormalitate mai importante, care nu mai răspund la sistemele de limitare, şi care pot cel mai adesea să migreze pentru a invada ţesuturi vecine sau îndepărtate. Apariţia cancerului poate surveni la nivelul tuturor ţesuturilor organismului.

Din punct de vedere astrologie, Soarele şi Pluton sunt frecvent implicate atunci când apar anomalii privind reproducerea celulară, fenomene anormale la nivelul nucleului celular, şi fenomene de distrugere în profunzime ale structurilor şi energiilor vitale ale subiectului. Uranus poate să exprime caracterul anarhic al acestor fenomene. Jupiter, capacităţile de expansiune locală, Mercur posibilităţile de migrare la distanţă (metastaze). Casele cele mai în raport cu evoluţia bolii sunt casa a III-a pentru extensia loco-regională şi casa a DC-a pentru metastaze. Bineînţeles, toate celelalte, case pot şi ele să fie implicate: casa a V-a pentru răsunetul asupra vitalităţii şi a stării generale; casa a II-a pentru ceea ce priveşte anabolismul; casa a VIII-a pentru fenomenele de distrugere şi durere etc.

Semnele afectate de disonanţe indică adesea localizările iniţiale sau secundare ale bolii.

ASPECTE ASTROLOGICE ŞI ENERGETICE ALE DIGESTIEI

În paragrafele precedente, am văzut cum putem arunca o privire astrologică asupra fiziologiei umane aşa cum este ea descrisă de medicina modernă, care se *bazează* pe o abordare materialistă, biochimică a vieţii, în ceea ce urmează, vom arăta cum astrologia poate şi ea să fie aplicată unei viziuni mai energetice a funcţionării corpului omenesc.

Digestia este definită de toate medicinele tradiţionale ca fiind ansamblul proceselor ce permit integrarea în organism a energiilor terestre, şi aceasta prin intermediul alimentelor. În toate aceste medicini energetice, digestia este o funcţie centrală, a cărei calitate este indispensabilă unei bune sănătăţi. Astfel, în medicina tradiţională chineză, funcţiile digestive sunt legate de elementul central, Pământul în medicina āyurvedică, în faţa oricărei probleme de sănătate, se verifică mai întâi calitatea lui Agni, focul digestiv, al cărui echilibru este indispensabil unei stări energetice sănătoase. Când Agni este normal, digestia, dar şi circulaţia sunt bune. Răsuflarea şi mirosul corpului sunt plăcute. Energia şi apărarea împotriva bolilor sunt puternice.

Focul digestiv

Noţiunea de foc digestiv este fundamentală în înţelegerea digestiei. Acest foc, situat la nivelul stomacului şi al intestinului, este indispensabil pentru a opera adevăratul proces alchimic care este digestia. Astfel, alimentele sunt transformate în elemente asimilabile care apoi sunt absorbite, iar reziduurile sunt concentrate şi apoi eliminate. Se poate stabili o paralelă între focul digestiv şi secreţiile chimice (enzime, acizi, săruri etc.) ale sucului gastric care permite fragmentarea alimentelor.

În medicina āyurvedică

Se disting trei principale tipuri de dezechilibre privind focul digestiv: focul digestiv excesiv, focul digestiv insuficient şi focul digestiv neregulat

— Un foc digestiv excesiv face ca apetitul să fie exagerat, circulaţia mai puternica, uneori în exces, ceea ce induce riscurile de hipertensiune, de sângerări şi de acumulări de toxine. Tranzitul tinde să fie accelerat, cu scaune moi sau diaree. Rezistenţa la boli este în general bună, dar când apare vreo boală, aceasta este adeseori violentă şi gravă, luând formă de febră sau criză.

— Un foc digestiv insuficient face ca apetitul şi metabolismul să fie slabe, subiectul tinde să ia în greutate, chiar dacă mănâncă puţin. Exista exces de mucozităţi sau

de lichide. Circulaţia şi apărarea organismului sunt slabe. Bolile sunt în general puţin violente şi fără gravitate.

— Un foc digestiv neregulat face ca apetitul să fie variabil, cu alternanţe de faze de exces apoi de inapetenţă. Există adesea gaze, balonări şi constipaţie. Circulaţia şi rezistenţa organismului la boli externe sunt de asemenea, variabile. Bolile tind cu timpul să slăbească organismul şi afectează frecvent sistemul nervos.

În medicina hermetică

Paracelsus regrupează tulburările legate de o disfuncţie a focului digestiv în ceea ce el numeşte; flux digestiv”. Distinge şi el anomaliile datorate unui foc digestiv excesiv, insuficient sau neregulat.

Diferitele etape ale digestiei

Pe plan anatomic

Se disting patru faze principale ale digestiei:

— La nivel bucal, alimentele sunt masticate şi impregnate cu salivă, în acest stadiu, intervin energiile lunare (îmbibiţie) şi marţiene (sfărâmare);

— La nivelul stomacului, alimentele sunt acumulate, impregnate cu sucuri digestive şi amestecate. Această fază este în mod esenţial lunară (acumulare, îmbibiţie, dizolvare);

— La nivelul intestinului subţire, fragmentarea alimentelor este încheiată apoi elementele nutritive sunt absorbite şi trec în sânge. Altfel spus, se face separarea între ceea ce este „pur”, care este asimilat, şi „impur”, care-şi continuă drumul prin tubul digestiv pentru a fi eliminat Aceasta fază este marţiană (fragmentare), lunară şi mercuriană (asimilare graţie schimburilor transmembranare).

— La nivelul intestinului gros, reziduul este concentrat în vederea eliminării. Este o fază esenţial saturniană.

Pe plan energetic

Există divergenţe între diferitele sisteme medicale. De exemplu, în medicina āyurvedică, se disting trei faze ale digestiei:

— La nivelul gurii şi al stomacului domină Kapha, Apa, ceea ce include secreţiile salivare şi gastrice. În acest stadiu, sunt absorbite elementele Pământ şi Apă. Pe plan astrologie, este o fază lunară;

— La nivelul intestinului subţire domină Pitta, Focul, ceea ce include secreţia biliară şi pancreatică. În acest stadiu este extras elementul Foc. Este o fază solară şi marţiană;

— La nivelul intestinului gros domină Vata, Aerul, ceea ce înseamnă formarea scaunelor. În acest stadiu sunt extrase elementele cele mai subtile, adică Aerul şi Spaţiul. Este o fază mercuriană şi saturniană.

— Astfel, în ciuda abordărilor diferite conform fiecărei tradiţii, regăsim aceleaşi semnături astrale care caracterizează procesele digestive:

— Acumularea şi disoluţia sau îmbibiţia sunt de natură lunară;

— Fragmentarea, rezultatul acţiunii focului digestiv, de natură marţiană şi solară;

— Absorbţia, de natură lunară şi mercuriană;

— Concentrarea şi eliminarea reziduurilor, de natură saturniană.

În afară de acestea, se produc şi fenomene mai eterate, cum ar fi sublimarea energiilor cele mai subtile din alimente, care nu intră în schema arătată mai sus, şi de natură neptuniană. Aceste fenomene permit să se integreze direct energia elementelor. Aceasta se produce în proporţie aproape nesemnificativă în timpul digestiei normale, dar este posibil ca, graţie unor anumite tehnici, acest proces să crească şi să se susţină doar prin acest mod (găsim practici de acest fel în yoga indiană sau în budismul tibetan sau chinez).

Toate procesele energetice ale digestiei sunt strâns legate de gusturile şi calităţile specifice ale alimentelor, de care se ţine seama în mod deosebit în medicina energetică.

Alimentele în medicina energetică

În vreme ce în medicina modernă nu se ţine seama decât de compoziţia biochimică a alimentelor (protide,

lipide, glucide, săruri minerale) şi de potenţialul lor caloric, în medicina energetică sunt luaţi în consideraţie numeroşi alţi factori mai subtili.

Calitatea energetică a alimentului, care depinde de prospeţimea lui şi de tot ceea ce face din el un element natural: astfel, o plantă sălbatică are o calitate superioară unei plante cultivate, o plantă ce creşte într-o perioadă normală este superioară celei cultivate într-un sezon neadecvat (de exemplu, căpşunile de iarnă), o plantă care se dezvoltă în vecinătatea celui care o consumă are o calitate superioară celei care creşte într-un loc foarte depărtat etc. Cu cât o plantă este cultivată mai natural, fără îngrăşăminte, pe un sol şi într-un climat adecvat, cu atât calitatea ei energetică este mai mare.

Gustul (savoarea) alimentului include de fapt mirosul şi gustul, calităţi care au un efect direct asupra corpului energetic. De exemplu, gustul picant are un efect sudorific, dispersant, stimulant al circulaţiei, gustul amar este desecant, întăritor, evacuant etc.

Modalităţile energetice ale alimentului, ceea ce cuprinde natura sa, caldă, rece sau neutră, proprietăţile sale energetice deosebite şi locul din corpul energetic unde aceste proprietăţi se exprimă în mod deosebit

Graţie unei asemenea caracterizări a alimentelor, este posibil să se stabilească nişte reguli dietetice adaptate dezechilibrelor energetice ale pacientului. De exemplu, cineva care suferă cu uşurinţă de excesele de căldură, care se pot manifesta prin febre, inflamaţii, o tendinţă la slăbire în ciuda unui apetit bun, erupţii etc., va trebui să evite alimentele prea încălzitoare cum sunt cea mai mare parte a mirodeniilor, alimentele arse, hrişcă, alcoolul etc. Urmărind localizările acestor tulburări, vom evita sau vom recomanda folosirea anumitor alimente care au o acţiune focalizată mai ales pe zonele respective.

Astrologia poate juca un rol important pentru a accentua calităţile alimentelor. Principalul indicator în acest domeniu este Luna, astrul cel mai apropiat de Pământ şi a cărui influenţă asupra naturii este adeseori

evidentă. Astfel, diferitele faze şi cicluri lunare precum şi poziţiile Lunii în semne şi constelaţii pot deveni puncte de referinţă în ritmul culturilor sau al culesului. Folosind aceste date, pare posibil să se optimizeze bogăţia energetică şi posibilităţile de conservare ale alimentelor.

Capitolul 2. SEMNĂTURILE PLANETARE ALE PATOLOGIILOR CARE AFECTEAZĂ DIFERITELE SISTEME ALE ORGANISMULUI

Elementele tabelelor ce urmează rezumă disonanţele astrologice cele mai frecvent întâlnite în tema natală sau în tema orară pentru principalele afecţiuni care afectează aparatele şi sistemele organismului. Se subînţelege că orice planetă citată este disonantă. Se întâmplă frecvent ca aceste disonanţe să fie constatate într-un semn ce simbolizează anatomic sistemul sau organul afectat (de exemplu, Capricornul pentru schelet, Leul pentru inimă etc.), sau într-o casă în analogie cu sectorul fiziologic afectat (de exemplu, casa a III-a pentru schimburi, mişcări de mică amplitudine, casa a IV-a pentru mediul intern etc.). Cititorul va găsi deci câteva piste, dar va trebui să păstreze în minte ideea că într-o temă natală, uneori sunt exprimate mai bine cauzele bolii, alteori mecanismele, şi alteori consecinţele fiziologice sau psihologice ale tulburărilor.

În plus, unele boli pot avea caractere variabile, se pot exprima într-un mod diferit după subiect De exemplu, o flebită la gambă e uneori foarte dureroasă şi este sediul unei inflamaţii importante (Marte); uneori, ea este practic nedureroasa; alteori provoacă rapid o embolie (Saturn), alteori nu etc. Nu este cu putinţă să tratăm aici toate variantele de boli. Ceea ce urmează este valabil pentru forma tipică de boală. Un excelent exerciţiu poate fi acela de a lua în consideraţie diferitele variante posibile ale acestor boli-şi de a le lega de una sau alta dintre disonanţele astrale.

Sistemul osos

Afecţiune	Mecanism	Semnătu

		planetară
Fractură	Ruptură a structurii osoase	Marte, Uranus, Saturn defect de conso
Osteoporoză	Scăderea masei osoase la o vârstă avansată	Saturn, (fracturi)
Rahitism	Defect de calcificare a osului copilului prin insuficienţă de aport în vit D.	Saturn (aspectare între planete)
Osteomalacie	Demineralizare prin avitaminoză D la adult	Saturn-Lu
Maladie Paget	Destructurarea ţesutului osos prin remaniere excesivă	Uranus-Sa
Osteomielită	Infecţie osoasă	Marte, Saturn
Tumori	Reproducere celulară mai mult sau mai puţin anarhică	Pluton, Saturn

Sistemul articular

Afecţiune	**Mecanism**	**Semnătu planetară**
Entorsă	Întindere sau ruptură ligamentară	Marte
Artrită acută	Inflamaţie acută a unei articulaţii	Marte
Poliartrită	Inflamaţia mai multor articulaţii,	Marte (i Saturn (defo

	putând duce la deformări şi limitări de amplitudine articulară	limitări)
Guta	Precipitare de cristale de acid uric, de unde inflamaţia	Marte, (mecanisme), (cauza)
Condrocalcinoza	Calcificarea cartilagiului sau a ţesutului sinovial	Saturn, M
Artroza	Degenerescent a cartilagiului articular apoi a osului subiacent	Saturn, c dacă sunt inflamatorii

Sânge şi ţesut limfatic

Afecţiune	**Mecanism**	**Semnătu planetară**
Anemii	Cantitate de hemoglobina insuficientă în sânge, de cauze diverse	Saturn-Ma (hemoragii) Sa Marte alimentare sau absorbţie a fi vit. B_{12}) Satur Soare (a aplazie)
Poliglobulie	Exces de globule roşii	Jupiter, Lu
Leucemii	Proliferare excesivă de leucocite	Pluton, Lună (Jupiter)
Insuficienţa de coagulare	Trombopenie, maladie genetică (hemofilie)	Saturn-Ma Pluton (tro Soare-Saturn (h
Septicemii	Descărcare importantă de germeni în sânge	Soare-Plu
limfoame	Tumori ale	Jupiter,

	ţesutului limfatic	Soare, Luna
Hemocromatoză	Absorbţie excesivă de fier	Marte-Jup
Drepanocitoză	Producţie anormală de hemoglobina, de origine genetică	Soare-Ura Saturn

Sistemul muscular

Afecţiune	**Mecanism**	**Semnătu planetară**
Fibroză	Traumatisme sau degenerescentă	Saturn-Ma
Distrofie (miopatie)	Degenerescent ă	Saturn-Ma
Miastenie	Mecanism autoimun	Marte, Soare, Pluton
Spasmele	Contractilitate anormală	Marte, Uranus

Sistemul nervos

Afecţiune	**Mecanism**	**Semnătu planetară**
Accident vascular cerebral (AVE)	Infarct cerebral Hemoragie	Saturn, Soare, Marte, Soare
Meningită	Infecţie şi inflamaţie	Marte, Pl Soare
Encefalită	Infecţie şi inflamaţie	Marte, Pl Soare
Tumori cerebrale	Benigne sau maligne, ele provoacă compresia structurilor intracraniene şi deficite neurologice	Pluton, Mercur, Soare
Epilepsie	Descărcări	Uranus,

	electrice anormale la nivelul creierului	Neptun, Lună, S
Boală Parkinson	Alterarea nucleilor cenuşii centrali, Deficit de dopamină	Saturn-Me
Scleroza în plăci	Distrugerea tecii de mielină a neuronilor, de unde încetinirea influxului nervos şi a conducerii nervoase	Satura, M
Demenţa, Boala Alzheimer.	Degenerescentă precoce a cortexului cerebral	Saturn-Me Soare
Poliomielita	Distrugerea neuronului motor din cornul anterior al măduvei spinării	Saturn-Me Saturn-Marte
Paraplegia, Tetraplegia	Hiperexcitabilitatea unui nerv senzitiv	Uranus-M
Nevrita	Leziune traumatică a măduvei spinării	Marte, Mercur sau Sat
Sciatică	Inflamaţia sau suferinţa nervului sciatic	Marte-Me Saturn (dacă es

Organele de simţ

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Inflamaţii, conjunctivită, otită etc.	Origine infecţioasă, toxică etc.	Marte (ch
Cataractă	Opacifierea cristalinului	Saturn

Glaucom	Presiune intraoculară excesivă	Marte acut) apoi (glaucom croni acesta ad degenerescentă
Cecitate	Cauze diverse	Saturn-So
Sindroame labirintice (sindrom Meniere)	Cauze diverse (necunoscute pentru Meniere)	Mercur-Sa Mercur-Uranus Venus-Mercur
Surditate	Cauze diverse	Mercur-Sa

Sistemul endocrin

Este imposibil să tratăm aici toate disfuncţiile glandelor endocrine. Multe dintre ele sunt foarte rare şi nu vor fi aproape deloc întâlnite de un practician în cursul carierei sale. Nu vom cita deci decât problemele cele mai frecvente sau cele care reprezintă cel mai bine anumite disonanţe astrale. Adesea, un hormon participă la un echilibru biologic complex care nu este simbolizat doar de o singură planeta ci de un cuplu de planete opuse (de exemplu, Lună-Saturn pentru echilibrul hidroelectrolitic, Soare-lună pentru echilibrul metabolismului bazai etc.).

Hipofiza

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Adenomul cu prolactină	Tumoare benignă	Luna
Acromegalia	Producţie excesivă a hormonului de creştere în general printr-o tumoare	Saturn
Insuficienţă antehipofizară	Tumoare, necroză hemoragică	Saturn-Pl Marte, Venus
Diabet insipid	Carenţă în hormon antidiuretic	Saturn-Lu
Sindromul Schwartz-Bartter	Secreţie excesivă de hormon antidiuretic	Saturn-Lu

Tiroida şi paratiroidele

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Tiroidita	Inflamaţie de cauză infecţioasă sau auto-imună	Marte, Soare, Saturn auto-imună
Hipotiroidia	Carenţă de iod, terapeutică	Soare-Lun
Hipertiroidia	Adenom, guşa, medicamente etc.	Soare-Lun
Guşa	Tumoare benignă sau malignă	Jupiter, Pl
Hiperparatiroidie	Primitivă sau tumorală	Saturn-Ma Pluton
Hipoparatiroidie	Terapeutică sau spontană	Marte, Uranus

Pancreasul şi glandele suprarenale

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Diabet insulino-dependent	Insuficienţă de secreţie de insulina	Soare-Sat
Diabet insulino-independent	Insuficienţă de insulina în raport cu aportul de glucide	Jupiter, Lună-Saturn
Complicaţii ale diabetului	Microangiopatie macroangiopatie	Saturn-So Venus, Marte
Sindromul Cushing	Hipersecreţie de cortizol	Marte
Sindromul Conn	Hipersecreţie de aldosteron	Saturn-So
Boala Addison	Insuficienţa	Saturn-So

	globală a secreţiilor suprarenale	
Feocromocitomul	Tumoare medulosuprarenaliană hipersecretantă	Marte-Plu Uranus

Gonadele

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Hipogonadism	Insuficienţă de secreţie de hormoni sexuali	Marte sa Lună-Saturn
Tumori	Proliferări celulare benigne sau maligne	Jupiter, Pl (chisturi)
Dismenoree	Dezechilibru hormonal	Venus-Ma Soare-Lună
Amenoree	Cauze diverse	Venus, Lu

Aparatul cardiovascular

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetara
Angina pectorală	Ateroscleroză cu sau fără spasm	Soare, Saturn, Uranus
Infarctul miocardic	Ateroscleroză cu sau fără spasm apoi necroză a muşchiului cardiac	Soare-Sat Pluton
Tulburări de ritm	Ritm cardiac anormal sau absenţa ritmului	Soare, Uranus, Saturn
Insuficientă cardiacă	Diverse mecanisme	Soare-Sat
Miocardiopatie	Pierdere de contractilitate a muşchiului cardiac	Soare, Jupiter, Saturn
Anomalii	Malformaţie	Soare-Sat

congenitale	congenitală	
Endocardite	Infecţie a endoteliului cardiac	Marte, Plu
Pericardite	Inflamaţia pericardului	Saturn, M
Hipertensiunea arterială	Cel mai adesea esenţială	Marte-Soa
Tromboflebita	Prezenţa unui cheag într-o venă cu sau fără reacţie inflamatorie	Saturn, M
Arterita	Insuficienţă a circulaţiei arteriale	Saturn-So Mercur (Pluton necroză)
Anevrisme	Anomalie a peretelui vascular	Saturn (încetinire) Ma este hemoragie

Aparat respirator

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Infecţii	Atingere bacteriană sau virală (bronşite, pneumonie)	Marte, (inflamaţie/infe Saturn (obstruc
Astm	Spasm al bronhiolelor	Mercur-Sa Uranus
Emfizem	Dilataţie şi pierderea capacităţii de schimb a alveolelor	Jupiter, Mercur, Soare
Tuberculoza pulmonară	Infecţia plămânului cu bacilul Koch	Saturn
Tumori	Mai ales tumori maligne primitive sau secundare (metastaze)	Pluton-Me Soare
Pneumoconioze (silicoza, azbestoza…)	Inhalaţia şi fixarea de praf la	Saturn

	nivelul parenchimului pulmonar	
Pneumotorax	Pătrundere de aer în cavitatea toracică	Marte, Ur
Embolia pulmonară	Obstrucţia circulaţiei într-o ramură a arterei pulmonare	Saturn-So Pluton

Aparat digestiv

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Cancere	Tumori maligne	Pluton
Chisturi, polipi	Tumori benigne	Lună, Jup
Gastrite, colite, peritonite etc.	Inflamaţii ale mucoasei digestive sau ale seroasei	Marte
Ulcere sau ulceraţii digestive	Pierderi de substanţă la nivelul mucoaselor sau submucos	Marte, Sa
Hepatite	Inflamaţia ficatului, cronică sau acută, de origine virală, medicamentoasă, toxică etc.	Marte, Pluton-Jupiter
Calculi biliari	Cristalizarea şi aglomerarea de colesterol în căile biliare	Saturn
Ciroze	Pierderea structurii funcţionale a ficatului	Uranus, S
Pancreatita	Inflamaţia acută sau cronică a pancreasului	Marte, Saturn
Pseudochistul	Închistarea unei	Saturn,

	părţi necrozate a pancreasului	(închistare) (necroză)

Aparatul urinar

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Nefrite	Inflamaţie acută sau cronică	Marte (bo Saturn (boală c
Chisturi	Tumori benigne	Jupiter, Lu
Cancere	Tumori maligne	Pluton
Polichistoza	Maladie ereditară cu dilatarea tubulilor renali şi formarea a numeroase chisturi	Jupiter, I Saturn (câr insuficienţă ren
Sindromul nefrotic	Pierdere de proteine prin urină	Luna, Sat
Insuficienţă renală	Diminuarea sau oprirea filtrării glomerulare	Marte, (boală acută (boală cronică)
Malformaţii urinare	Anomalie congenitală	Soare, Sa

Aparatul reproducător

Afecţiune	Mecanism	Semnătur planetară
Chisturi, polipi, fibroame	Tumori benigne	Jupiter, Lu
Cancere	Tumori genitale	Pluton
Maladii cu transmitere sexuală	Infecţii genitale	Pluton, Marte dac inflamaţie
Endometrioza	Creşterea de ţesut endometrial în afara uterului	Lună-Mer Uranus
Malformaţii uterine, ovariene etc.	Dezvoltare congenitală anormală	Soare, Sa
Prostatite, orhite,	Inflamaţii	Marte

uretrite etc.		
Sterilitate	Numeroase mecanisme posibile	Soarele, î Luna-Saturn
Impotenţă, frigiditate	Cauze organice sau psihologice	Saturn-Ma sau Saturn-Soa

Capitolul 3. CAZURI CLINICE

După ce am pus bazele interpretării în astrologia medicală, o să ilustrăm acum aceste date teoretice cu mai multe cazuri clinice extrase din proprie practică medicală sau din biografiile unor bărbaţi sau femei celebri.

Este interesant pentru cel ce studiază să folosească aceste biografii, pentru că ele constituie adesea baze de date detaliate şi precise, ceea ce permite să se utilizeze toate resursele astrologiei. Ele oferă posibilitatea de a acumula o oarecare experienţă înainte de a aborda cazuri apropiate de prezent Studiul unui personaj sau al unei vieţi aparţinând trecutului limitează riscurile de elucubraţii sau de nonsensuri, pentru că, în ultimă instanţă, dispunem de istorie aşa cum a fost ea trăită.

Când studiem cazul unui personaj istoric, singura limitare rezidă din imposibilitatea de a efectua un examen clinic şi de a face astfel un bilanţ energetic precis. Din această cauză, cu cât personajul este mai vechi, cu atât s-ar putea să fim confruntaţi cu o imprecizie privind diagnosticul tulburărilor de sănătate care i-au afectat existenţa. În acest caz, n-o să ne mirăm că temele personajelor istorice sunt uneori studiate mai sumar.

În ceea ce urmează, accentul este pus când pe diagnostic, pe înţelegerea mecanismelor profunde care au stat la originea bolii, şi pe noţiunea de teren astrologie şi energetic, când pe modul de a folosi astrologia pe plan prognostic şi terapeutic.

Fiecare temă are propriul ei limbaj. Decât să folosesc o metodă dinainte făcuta, eu prefer să mă las „interpelat” de tema însăşi. Fiecare temă devine astfel ea însăşi un îndrumător, indicând cum trebuie să fie interpretată. Ceea

ce contează şi nu este important este specificitatea fiecărei hărţi a cerului. Dacă vrem să progresăm în arta de a le interpreta, e necesar să studiem cât mai multe teme, dar trebuie avut grijă să nu cădem în rutină care sfârşeşte prin a-l fixa pe practician în nişte obiceiuri stereotipe şi a-i împiedica astfel orice posibilitate de progresare. Nu putem avea în vedere multiplicarea studiilor temelor decât prin perspectiva unei perfecţionări, ceea ce constă în străduinţa de a desluşi specificul fiecărui caz, al flecarei hărţi cereşti. Practica astrologiei nu are drept scop de a ne confirma ceea ce ştim deja ci de a ne permite să progresăm şi să ne descoperim.

Cazul nr. 1. Alcoolism cronic cu crize acute: Maurice Utrillo

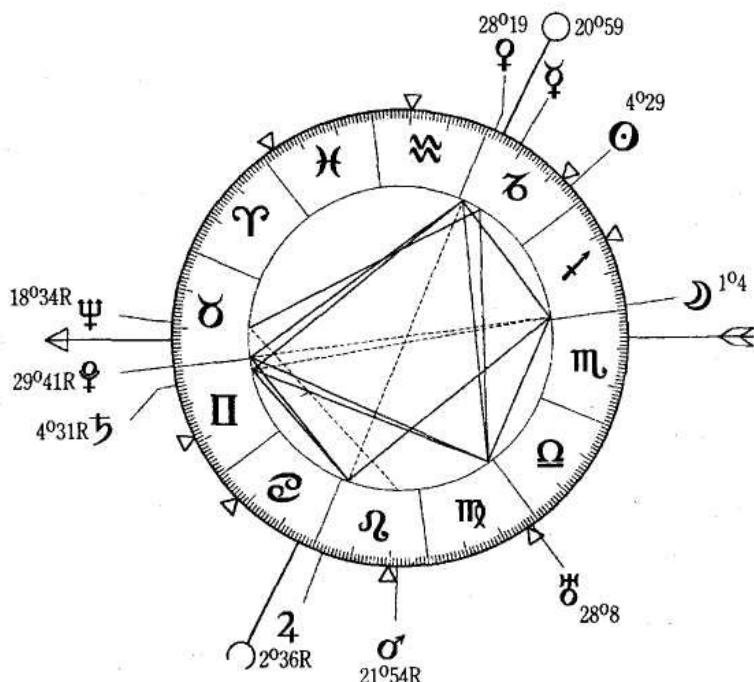
La începutul secolului, alcoolismul era un flagel poate chiar mai important decât astăzi, pentru că se ignorau în mare parte efectele nefaste ale excesului etilic. I se confereau alcoolului virtuţi fortifiante, iar rolul său în coeziunea socială era foarte important, mai ales în mediile defavorizate. Artiştii acestei epoci au fost puternic afectaţi de această problemă. Acest context explică în parte prăbuşirea unora, dar ne putem întreba şi dacă n-au existat factori personali, individuali, adică un teren, care să favorizeze alunecarea aceasta pe o pantă periculoasă.

Maurice Utrillo – Caz. 1
26 dec. 1883, 13h33 (-0h09)
2°20E 48°50N
Paris

NATAL

PLACIDUS

MC	26°02'
XI	19°42'
XII	26°48'
AS	22°58'
II	18°21'
III	07°12'

În ceea ce-l priveşte pe Utrillo, răspunsul la această întrebare este cu siguranţă afirmativ. Mai întâi, găsim în biografia lui o atracţie foarte precoce pentru alcool. Ea se manifestă pe la vârsta de doisprezece ani, pe când era la liceu, şi devine rapid o adevărată obsesie. La optsprezece ani, face o primă criză de etilism acut care determină internarea lui la spitalul „Sf. Arma” timp de două luni. Mai departe şi de-a lungul întregii sale vieţi, este internat de mai multe ori din acelaşi motiv. Singurul punct pozitiv în toată aceasta perioadă este că, după prima lui internare, mama sa îl iniţiază în pictură pentru a-l deturna de la

această înclinaţie, trezindu-i astfel vocaţia pe care i-o ştim. În ceea ce priveşte sănătatea lui Utrillo, nu mai găsim alt punct marcant

Studiul temei natale

Geometria temei se organizează în jurul a două axe de opoziţie: Lună-Pluton/Saturn şi Jupiter-Mercur/Venus. Numeroase aspectări favorabile echilibrează aceste axe, moderându-le caracterul patogen sau permiţând să se prevadă o evoluţie favorabilă a problemelor pe care ele le simbolizează. Doar cuadratura Marte-Neptun scapă acestei dinamici, iar Soarele este relativ izolat, fără nicio aspectare majoră.

După cum am văzut deja, alcoolismul poate fi semnalat de două planete:

— Jupiter, atunci când este vorba despre o tendinţă socială, consumul, mai marcat în timpul petrecerilor, al sărbătorilor, permiţând subiectului să se integreze în mediul său sau într-un grup;

— Neptun, când acest consum este perceput ca un mijloc de a trăi experienţe psihice sau de a evada şi a fugi de realitate. Neptun marchează astfel noţiunea de dependenţa, de imposibilitatea de a se debarasa de un obicei, de a se dezintoxica.

Utrillo este un caz mixt Influenţa nefastă a lui Neptun este evidentă. Planeta în Taur exprimă această atracţie irezistibilă, această nevoie de nestăpânit care îl va conduce de nenumărate ori spre internare (casa XII) din cauza crizelor violente (cuadratură cu Marte în Leu) şi al cărei singur beneficiu va fi, în mod indirect, revelarea vocaţiei sale (trigon cu Mercur/Venus în Mijlocul cerului). Această configuraţie explică şi eşecul numeroaselor cure de dezintoxicare, doar munca mai reuşind să-i modereze nevoia de alcool. Opoziţia Jupiter-Venus exprimă dificultăţile de exteriorizare, de exprimare a sensibilităţii sale afective Jupiter în casa IV în Leu, Venus în casa X în Capricorn). Ea întăreşte tendinţa la introvertire sugerată de puterea lui Saturn şi a Capricornului. În asemenea condiţii, este probabil ca alcoolul să-i fi uşurat senzaţia de

sufocare, de înăbuşire a emoţiilor calde şi să fi ajutat la integrarea acestui personaj.

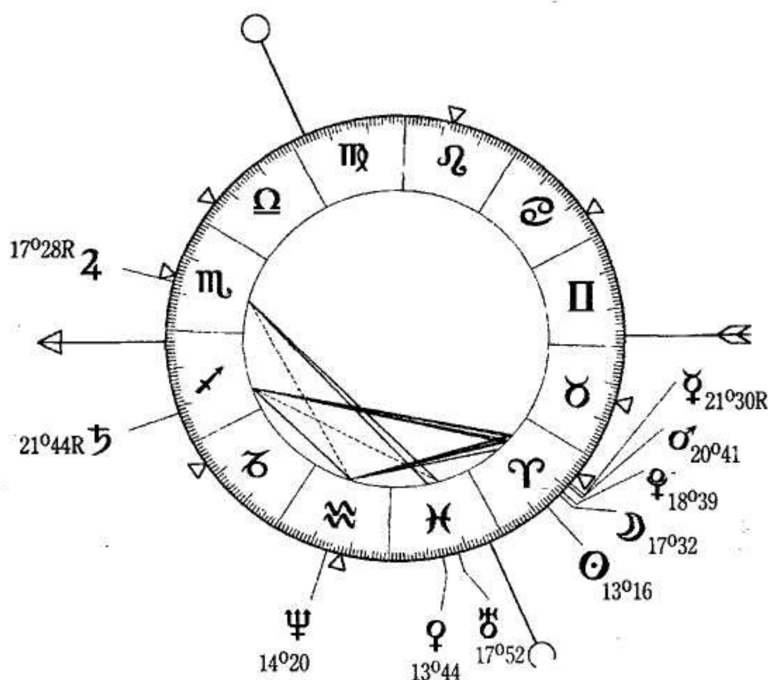
Cazul nr. 2. Crize ipohondrice: Émile Zola

Émile Zola – Caz. 2
2 apr. 1840, 22h51 (+0h00)
2°20E 48°50N
Paris

NATAL

PLACIDUS

MC	26°06'
XI	24°33'
XII	15°39'
AS	02°49'
II	06°11'
III	17°49'

Crizele ipohondrice ale lui Émile Zola debutează din adolescenţă. Putem citi într-o scrisoare pe care a scris-o la douăzeci şi unu de ani: „E multă vreme de când n-am mai petrecut o zi fără dureri. Organe digestive slăbite, apăsare pe piept, erupţii de sânge...”

Între douăzeci şi patruzeci de ani, aceste episoade dureroase devin din ce în ce mai frecvente, afectând în mod deosebit mucoasa gastrică şi intestinală. Efortul, fie

că este muscular sau intelectual, agravează fenomenul şi uneori chiar îl provoacă. Notăm adeseori spasme dureroase, de tip colic.

Studiul temei natale

Abordând această temă, suntem imediat frapaţi de concentraţia de planete între 13° şi 21° din Berbec, în casa a IV-a. Marte şi Pluton sunt planetele dominante ale acestei conjuncţii, dinamizate de Soare şi stimulată de Mercur. În schimb, Luna este într-o poziţie dificilă, într-un semn antagonist şi apropiată de planete contrare energiei sale. În aceste condiţii, ea nu poate decât să se exprime într-un mod foarte perturbat şi perturbator, dând nivelului energetic neregularitate şi o hiperactivitate ce poate, cu o asemenea vecinătate, să se manifeste violent Această configuraţie încordată exprimă şi posibilităţile de somatizare: dezechilibrele emoţionale pot avea răsunet la nivel energetic şi fizic. Participarea lui Marte şi Pluton în semnul Berbecului poate agrava tulburările apărute în cursul unui efort De fapt, este probabil ca tensiunea, musculară sau nervoasă, să fie răspunzătoare de această agravare. Marea apropiere a lui Pluton şi a Lunii, patroana casei a VIII-a, se exprimă de asemenea şi prin acea teamă de moarte care-l bântuia pe Émile Zola, obsesie ce se accentuează după decesul mamei sale.

Aspectările bune primite de la Saturn şi Neptun vin să modereze puterea dezechilibrului exprimata de această conjuncţie impresionantă, şi evocă soliditatea fizică (Saturn) şi psihică (Neptun) care îi permit să trăiască şi să-şi împlinească opera în ciuda acestor probleme. Poziţia Soarelui, în Berbec, şi în casa a IV-a, este un indicator de rezerve energetice importante, ceea ce merge şi în sensul unei vitalităţi capabile să depăşească, să facă abstracţie de aceste tulburări jenante, dar până la urmă minore. În faţa unui asemenea caz, ar fi important azi să se recomande terapii de tip neptunian, cum sunt relaxarea, sofrologia sau meditaţia, urmărind eliminarea tensiunilor şi permiţând o destindere favorabilă unei circulaţii armonioase a energiei. Yoga, asociata cu o acţiune asupra corpului fizic (Saturn) şi

asupra corpului energetic (Neptun), poate de asemenea să se dovedească interesată, chiar dacă Saturn este în cuadratură cu Uranus, factor agravant pentru tulburările citate mai sus.

Alt punct problematic al temei este deci conjuncţia Venus-Uranus în casa a III-a în Peşti, cuadratură cu Saturn în casa I. Aici sunt semnalate în special problemele spasmodice, şi cu cuadratură Uranus-Saturn, găsim un indicator al riscurilor de somatizare. Conjuncţia Uranus-Venus exprimă adesea riscul de hiperactivitate a mucoaselor, ceea ce este şi cazul lui Zola.

Acest studiu sumar permite deci înţelegerea fragilităţii arhetipale a acestui personaj istoric şi predispoziţia sa la tulburări de care a suferit o mare parte din viaţă. Într-un asemenea caz, situaţia exterioară, relaţiile familiale, profesionale, evenimentele sau tulburările afective, stresul, pot juca un rol agravant sau declanşator, dar totul indică faptul că problema îşi are rădăcinile în constituţia însăşi a subiectului, independent de factorii externi. În aceleaşi situaţii afective, un personaj fără o asemenea „predispoziţie” n-ar suferi de aceleaşi afecţiuni.

Să mai remarcăm că această conjuncţie excepţională, care se traduce într-un mod mai degrabă patologic la nivel energetic şi fiziologic, are o cu totul altă exprimare pe plan social şi profesional, pentru că atunci evocă activitate, ardoare, combativitate, creativitate fecundă şi spirit de iniţiativă care au făcut din Émile Zola unul dintre personajele majore ale epocii sale, pe plan literar îndeosebi.

Cazul nr. 3. Copil suferind de o problemă alergică. Eczemă apoi astm

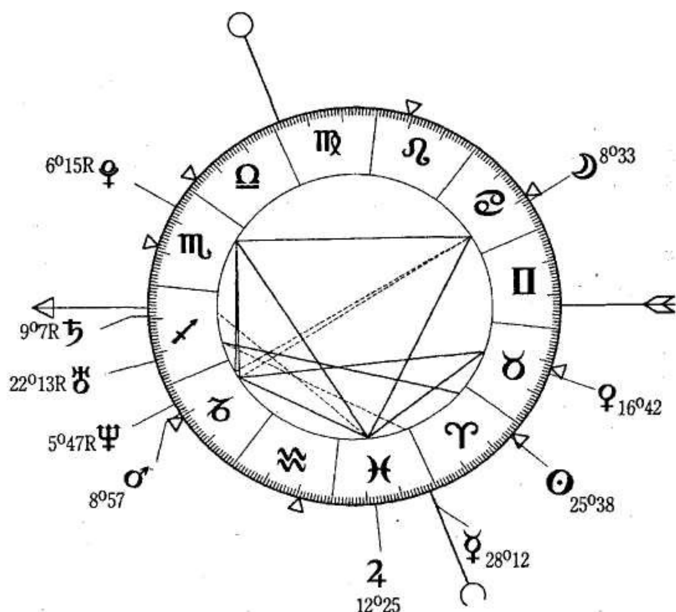
Istoricul bolii

Caz. 3

NATAL

PLACIDUS

MC	28°03'
XI	26°38'
XII	18°27'
AS	06°45'
II	10°23'
III	20°45'

Acest copil prezintă încă din primele luni de viaţă manifestări de tip alergic, o eczemă umedă careţi afectează membrele superioare, inferioare şi abdomenul. La opt luni, este nevoie să fie spitalizat. Nu se găseşte nicio cauză declanşatoare evidenta. Nicio problemă infecţioasă, sau de vaccinări sau de pătrunderea unor factori externi înainte de primul puseu. După mai multe luni dificile, tratamentul local cu corticoizi permite rezolvarea acestei probleme cutanate. Din nefericire, în lunile următoare, copilul face o primă criză de astm, în cursul unei infecţii respiratorii. Este începutul unei lungi serii de crize, violente, dar scurte, care necesita bronhodilatatoare şi corticoizi pe cale inhalatorie şi uneori generală. Un bilanţ alergologic dezvăluie o

hipersensibilitate (alergie) la proteinele din ou, la graminee, la acarieni şi la părul de pisică.

Examen clinic

În afara crizelor, examenul clinic general nu arată nimic deosebit Copilul se dezvoltă armonios, atât fizic cât şi psihologic. Suportă destul de greu problema astmului, temându-se de crize care par să fie legate de stări emoţionale deosebite (supărări, certuri).

Pe plan energetic, găsim o insuficienţă a energiilor plămânului şi a funcţiilor digestive (Splina în medicina chineză).

Comentariu

Avem aici de a face cu un caz, din nefericire frecvent, de deplasare în profunzime a unei probleme de suprafaţă. Corticoizii, departe de a trata la rădăcină dezechilibrul energetic, eczema fiind doar manifestarea periferică a acestuia, au făcut ca tulburarea să pătrundă către un alt sector, bronhiile. Pe acest teren unde energia plămânului este slabă, problemele emoţionale tind să producă mai multă căldură care, propagându-se la nivel pulmonar, provoacă fenomene inflamatorii şi spastice, de unde astmul.

Studiul temei natale

Pe planul geometriei temei, distingem o figură mare a cărei axă este opoziţia Lună-Neptun/Marte. Ea este puţin patogenă. Nu acelaşi lucru se poate spune despre cuadratura dintre Saturn şi Jupiter pe de o parte, şi Uranus şi Mercur pe de altă parte.

Aceste două cuadraturi pun în relaţie casa I şi casa a III-a, relaţie accentuată de poziţia lui Jupiter, patronul casei I, în casa a III-a şi cea a lui Uranus, patronul casei a III-a, în casa I. Toate acestea subliniază o slăbiciune congenitală, structurală (casa I) la nivel respirator (casa a III-a), ale cărei caracteristici sunt constricţia, blocajul (Saturn) şi hiperactivitatea (Uranus). Cuadratura Uranus-Mercur evocă clar hipersensibilitatea bronşică şi caracterul brusc şi violent al crizelor; cuadratura Saturn-Jupiter exprimă noţiunea de obstrucţie, de blocaj la

expansiunea necesară respiraţiei.

Ca prognostic, faptul că problema este atât de clar exprimată într-adevăr în temă subliniază caracterul ei constituţional, inerent structurii arhetipale. Pentru un obiectam putea vorbi de un viciu de fabricaţie, chiar un defect de concepţie. În asemenea condiţii, terapeutul trebuie să rămână prudent şi să nu promită o vindecare pe care are puţine şanse s-o obţină. Un semn de rezolvare sau de ameliorare ar putea fi reapariţia eczemei, pe care ar trebui atunci s-o tratam nu pornind de la suprafaţa, de la piele, ci prin remedii interne indicate de tipul de dezechilibru de moment (adesea, se observă o îmbinare cu fenomenele de vânt, căldură, umiditate, cu posibilitatea predominanţei unuia dintre aceşti trei factori).

Ca să începem un tratament, ne-am putea sprijini pe o acţiune dietetică (Luna în domiciliu este relativ bine aspectată). Homeopatia este de asemenea de reţinut, iar remediile vor trebui date în momentul tranzitării Lunii peste planetele care semnalează dezechilibrul (Uranus, Mercur, Saturn) şi care prezintă analogii cu semnele care ne-au făcut să selecţionam remediul. O acţiune psihologică, fie directă, fie de tip muzicoterapie, trebuie de asemenea avută în vedere (Venus, Pluton, Jupiter şi Marte sunt relativ puternice şi bine aspectate). Aceasta este cu atât mai important cu cât manifestările alergice sunt agramate de dezechilibrele emoţionale.

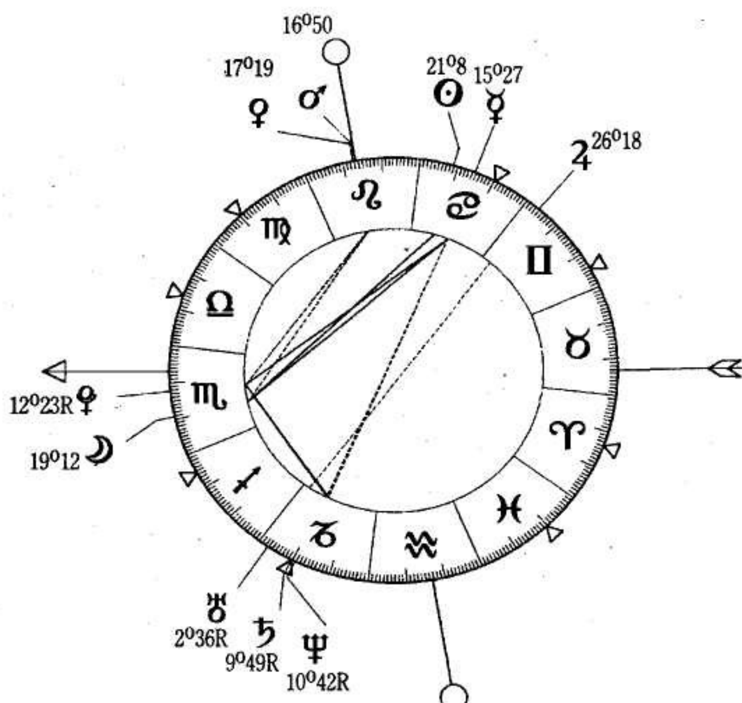
Cazul nr. 4. Copil astmatic

Caz. 4

NATAL

PLACIDUS

MC	16°37'
XI	19°38'
XII	16°01'
AS	06°53'
II	05°26'
III	09°38'

Este interesant să se compare tema precedentă cu cea a acestui copil, şi el suferind de astm din 1993. Structura geometrică a temei este foarte simplă, şi găsim implicarea aceloraşi planete, Uranus, Saturn, Mercur şi Jupiter. De data aceasta, este afectată axa casa a III-a – casa a K-a, iar planetele sunt legate printr-o opoziţie şi nu printr-o cuadratură. Acest lucru pune accentul pe imposibilitatea de conciliere a mişcărilor de mare amplitudine cu mişcările respiratorii. De fapt, acest astm survine mai ales la efort, deci în timpul mişcărilor sau deplasărilor. Opoziţia lui Mercur cu Saturn în conjuncţie cu

Uranus, pe axa III-EK, este caracteristică acestei situaţii de constricţie (Saturn) spasmodică (Uranus) a bronhiilor (Mercur) apărută în cursul unei mişcări.

Ca prognostic şi terapeutică, aspectările favorabile ale lui Pluton şi ale Lunii pe opoziţia Mercur-Saturn ne permit să fim optimişti în ceea ce priveşte posibilităţile de stabilizare a acestei situaţii. În schimb, opoziţia Uranus-Jupiter nu e afectată de acest factor pozitiv şi evocă noţiunea de teren favorabil crizelor, ceea ce implică o supraveghere regulată a echilibrului energetic. Printre diferitele resurse terapeutice, sunt privilegiate mai întâi diluţiile joase homeopatice (Lună/Pluton) şi psihoterapia, vizând în special explorarea inconştientului sau a visului (Lună/ Pluton).

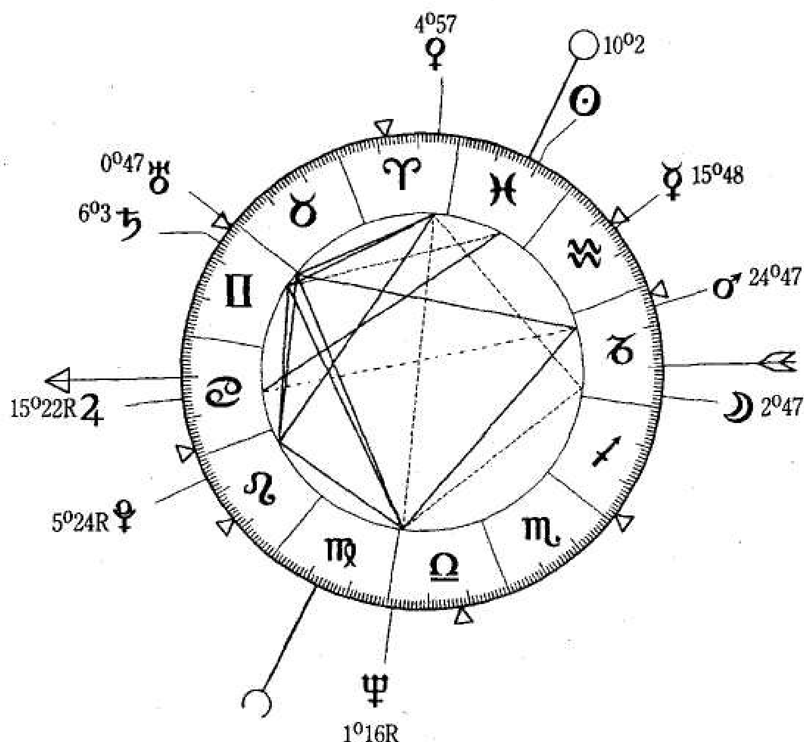
Cazul nr. 5 – Tulburări comportamentale, nutriţionale şi endocrine în urma unui traumatism cranian

Caz. 5

NATAL

PLACIDUS

MC	12°33'
XI	17°50'
XII	01°52'
AS	10°16'
II	27°45'
III	17°19'

Acest pacient are o viaţă fără probleme până pe 28 mai 1979, în jurul orei 16,00. În momentul acela, el cade de pe un acoperiş, ceea ce-i provoacă o fractură de stâncă. În comă fiind, este operat de un hematom extradural drept. Bolnavul îşi recapătă repede cunoştinţa dar persistă o hemiplegie stângă lent regresivă.

În decembrie 1979 apare o bulimie, o hipersomnie diurnă şi enurezis nocturn. Pacientul ia rapid în greutate, ceea ce motivează instituirea unui regim. Acest regim este greu suportat, pacientul devine depresiv, apare o tendinţă

la suicid. Este spitalizat şi i se administrează antidepresive.

Nu apare nicio ameliorare până-n primăvară. Doar regimul permite stabilizarea greutăţii pacientului. Un bilanţ efectuat în primăvara lui 1980 arată cefalee, acufene[6], dureri oculare, enurezis şi impotenţă.

Spre sfârşitul lui 1980, pacientul ia în greutate zece kilograme într-o lună. Este din nou spitalizat, şi o tomografie cerebrală pune în evidenţă o capacitate la nivelul hipotalamusului drept

În 1981, este spitalizat pentru cleptomanie, privind mai ales alimentele. Comportamentul lui este pueril şi agresiv. Ajunge la greutatea de o sută douăzeci şi cinci de kilograme.

Apar apoi tulburări metabolice: diabet şi hipercolesterolemie. Un bilanţ endocrin făcut în 1985 arată o scădere a concentraţiei de testosteron şi o creştere a celei de prolactină. Dozarea hormonilor corticotropi şi tiroidieni este atunci normală. Sunt puse în evidenţă şi probleme epileptice, de tipul absenţelor, adică deconectarea conştientei de lumea exterioară. Pacientul este pus pe un tratament antiepileptic şi neuroleptic, tulburările metabolice fiind corectate şi ele prin diferite medicamente.

Comentariu

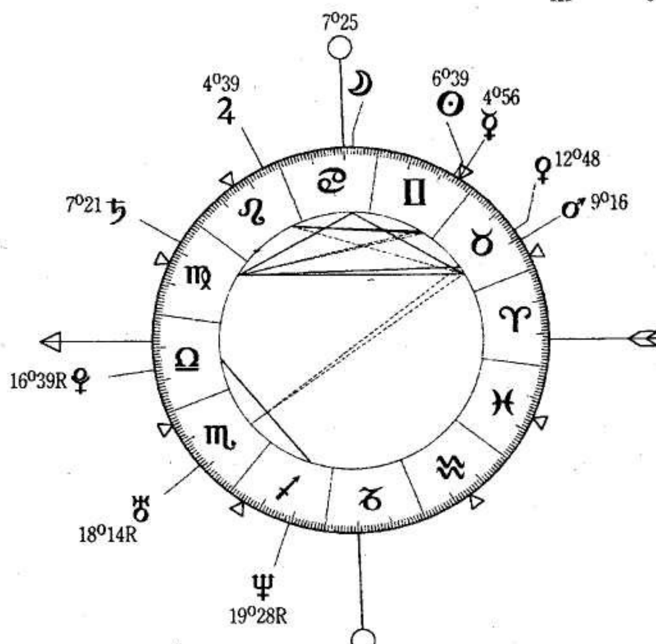
Folosind o dialectică astrologică, putem afirma că, din punct de vedere clinic, acest caz corespunde unui fenomen de „lunarizare” patologică excesivă. Bulimia, caracterul pueril şi agresiv, obezitatea, impotenţa, enurezisul, hipersomnia diurnă sunt tot atâtea caracteristici ale unei asemenea situaţii. Chiar epilepsia, atunci când se traduce prin absenţă, trebuie legată de Lună. Bilanţul hormonal confirmă această constatare, pentru că prolactină este un hormon feminin şi lunar specific, legat în mod deosebit de maternitate şi alăptare.

6 zgomote în urechi care survin dintr-o excitaţie externă a urechii.

Tema orară – Caz. 5

PLACIDUS

MC	10°07'
XI	14°43'
XII	14°15'
AS	08°11'
II	03°49'
III	04°47'

După examenele radiologice, afectarea pare să fie de origine hipotalamică. Hipotalamusul este o structură care aparţine diencefalului şi care joacă un rol de reglator a numeroase funcţii vegetative: sistem nervos autonom, sistem endocrin, temperatura corpului, foamea şi saţietatea, setea, ritmul somn-veghe, emoţiile primare. La cea mai mare parte din aceste funcţii găsim o semnătură lunară.

Studiul temei natale

Geometria acestei teme este destul de complexă. Totuşi, două puncte mi-au reţinut în mod deosebit atenţia: conjuncţia Uranus-Saturn şi poziţia Lunii.

Conjuncţia Uranus-Saturn, în vârful casei a XII-a în

Gemeni. Aceasta conjuncţie are foarte numeroase relaţii prin aspectări (cinci planete, chiar şase dacă consideram şi formaţia Uranus-Lună). Este deci un punct important care se exprimă în numeroase domenii şi influenţează numeroase energii. Or, această conjuncţie nu este dintre cele mai armonice. Cele două planete sunt antagoniste în multe privinţe. Uranus dinamizează prin poziţia ei în Gemeni, exprimă tendinţe clocotitoare, disipante, explozive, pe care Saturn le stăpâneşte cu greu. Uranus tinde spre circulaţie, comunicare, marginalizare, activare, explozie. Saturn spre imobilizare, frânare, închidere, agregare. Rezultă o situaţie de tensiune, cu riscuri de explozii brutale şi imprevizibile, cu răsunet în mod deosebit asupra structurilor centrale (cuadratura Uranus-Soare în Mijlocul cerului). Aceasta evocă tulburări de conştientă apărute brutal (Uranus), dar după o evoluţie lentă şi progresivă (Saturn). Găsim astfel caracterul specific al problemei de care suferă pacientul: ea se manifesta brutal, dar în acelaşi timp simptomele se agravează progresiv, timpul jucând un rol capital în maturarea şi agravarea tulburărilor.

Să remarcam că, *în general,* în problemele neurologice de origine traumatică, evoluţia se face spre recuperare, sau cel puţin spre stabilizare, ceea ce nu este cazul aici.

Poziţia Lunii este de departe punctul cel mai disonant al temei. În exil, în casa a Vi-a, prost aspectată, patroană a Ascendentului şi a casei a II-a, ea exprimă perfect situaţia de lunarizare patologica suferită de pacient, cu un important răsunet pe plan metabolic, homeostazie (casa a Vi-a), afectare neuroendocrină de origine hipotalamică (cuadratura Lună-Venus în Berbec, în casa a X-a), răsunător pentru psihic, echilibrul veghe-somn şi absenţele (cuadratura Lună-Neptun în casa a IV-a). Se constată aici că exilul acţionează mai degrabă orientând energia planetei de o manieră „contra naturii”, patologic, fără să-i altereze puterea. Acest lucru este întărit de proastele aspectări la care ea participă. Patronajul vârfului casei a II-

a evocă problema de bulimie şi cleptomania, dezvăluind un mecanism energetic comun: disfuncţia energiilor de asimilare sau de apropiere, simbolizate de casa a II-a.

Constatăm deci că boala de care suferă pacientul este limpede exprimată în tema natală. Aceasta înseamnă că exista chiar înaintea accidentului o slăbiciune arhetipală la nivelul hipotalamic sau la nivelul energiei lunare. Traumatismul a jucat un rol de revelator, atingând un punct slab pregătit să fie lezat.

Hipotalamusul are o poziţie centrală la nivelul encefalului, departe de zona periferică a creierului care a suportat formarea hematomului extradural. Acest hematom a fost direct răspunzător de hemiplegie, dar aceasta a regresat mai târziu. Leziunea hipotalamusului este foarte rară după un traumatism cranian. Se pare că hipotalamusul a suferit o hipoxie (o insuficienţă de aport de oxigen) consecutivă compresiunii cauzate de hematom, ceea ce a dus la leziuni ireversibile. Acest mecanism este clar exprimat de cuadratura Saturn-Soare, Soarele fiind plasat în vârful casei a X-a.

Studiul temei orare a accidentului

Într-un asemenea caz, în care mecanismul şi consecinţele bolii sunt clar stabilitate, un studiu al temei orare nu este indispensabil. Noi vom efectua totuşi acest studiu în scop didactic.

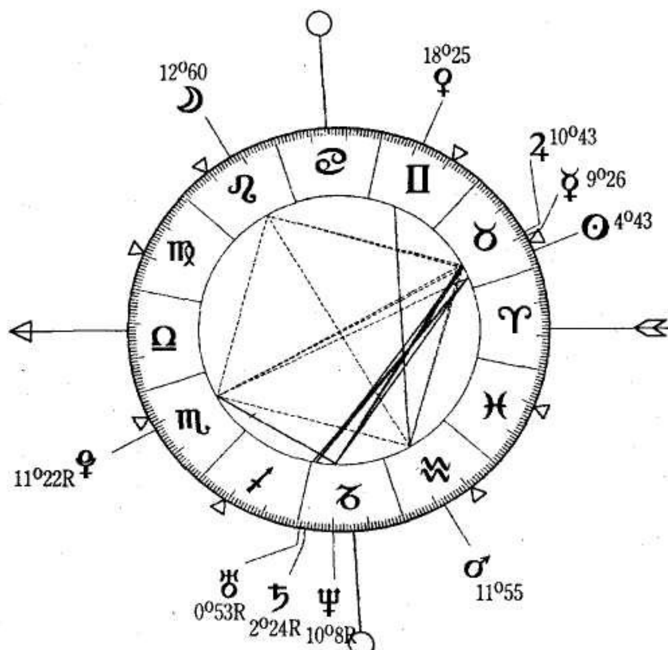
Cauza problemei trebuie legată de Fundul cerului şi de patronul acestuia, adică Saturn. Acesta, în Fecioară în casa a XI-a, este în cuadratură cu Soarele şi cu Mercur. Poziţia aceasta evocă clar o situaţie de pierdere, de hemoragie (casa a XI-a), de retenţie, de conţinere (Saturn), cu un răsunet asupra structurilor centrale, nervoase (Soare-Mercur). Rezultatul este limpede exprimat de Luna patroană şi conjunctă cu Mijlocul cerului în Rac. Este vorba despre un exces în exprimarea energiilor lunare. Jupiter, şi el în casa a X-a, în Leu, în cuadratură cu Venus şi Marte, exprimă riscul de evoluţie spre o situaţie pletorică, o obezitate datorată unui apetit dezechilibrat.

Caz. 6

NATAL

PLACIDUS

MC	15°37'
XI	20°38'
XII	19°27'
AS	12°07'
II	07°36'
III	09°03'

Această temă exprimă printre altele afectarea axei casa II – casa VIII, adică a funcţiilor de anabolism şi de catabolism, a apetitului şi a dezgustului. Prezenţa lui Uranus în opoziţie cu Marte şi Venus indică o situaţie de anarhie, de destructurare a poftelor atât alimentare (Venus în Taur) cât şi sexuale (Marte în Taur).

Cazul nr. 6 – Convulsii înaintea vârstei de doi ani.

Istoricul bolii

Această fetiţă este adusă la consultaţie la vârsta de douăzeci de luni, la puţin timp după un episod convulsiv apărut în cursul unei stări febrile bruşte şi ridicate. Este al doilea episod de acest tip. Părinţii doresc să aibă un

prognostic în privinţa crizelor, şi să ştie dacă s-ar putea ca fiica lor să dezvolte ulterior o adevărată boală epileptică.

Antecedente

Nimic deosebit în ceea ce priveşte perioada intrauterină şi naşterea. Primele vaccinări n-au dat naştere nici unei reacţii deosebite. Prima criză de convulsii a apărut în cursul unei febre mari provocate de o infecţie virală de tip gripal.

Examen clinic

Nu găsim niciun element patologic în cursul consultaţiei.

Studiul temei natale

Tema este organizata în jurul a două axe principale: opoziţia Lună-Marte şi opoziţia Pluton-Jupiter/Mercur/Soare. Planetele implicate în aceste opoziţii au o influenţă nefastă unele asupra altora pentru că ele dezechilibrează configuraţia la care ele nu participă. Uranus, Saturn şi Pluton au o influenţă echilibrantă asupra opoziţiilor care-l privesc pe Pluton, pe când Venus îmblânzeşte opoziţia Marte-Lună.

Opoziţia Lună-Marte este de departe cea mai problematică, pentru că este cea mai puţin echilibrată. Ea pune accentul pe axa casa IV – casa X şi evocă o problemă de căldură conţinută care nu reuşeşte să fie evacuată (Marte în casa IV, cuadratură cu Pluton şi Soare) şi este capabilă de răsunet asupra structurilor centrale care provoacă mişcări inconştiente (involuntare) – Luna în casa X. Această poziţie a Lunii în casa X este prost aspectată de cele trei planete cele mai calde ale temei (Marte, Soare, Pluton) şi evocă în mod clar o hipersensibilitate a sistemului nervos la fenomenele de căldură excesivă. În schimb, indicatorul obişnuit al crizelor de epilepsie, Uranus, este „redus la tăcere” în Capricorn şi în conjuncţie cu Saturn, şi nu participă decât la aspectările bune, în special faţă de Mercur şi Soare, ceea ce este un semn împotriva ipotezei unui teren arhetipal cu tendinţe epileptice.

Răspunsul dat părinţilor este deci următorul: există o

mare sensibilitate a acestui copil la toate fenomenele de căldură internă, şi în special la febre. Trebuie deci avut în vedere o mare prudenţă în caz de infecţii sau epidemii, chiar pe parcursul copilăriei (este rar, dar posibil ca o convulsie febrilă să apară şi la 5 – 6 ani). Trebuie făcut totul pentru a permite evacuarea acestei călduri excesive atunci când ea apare. De exemplu, se practică în medicina chineză microsângerări în puncte situate la extremităţile membrelor, ceea ce permite o evacuare rapidă a căldurii.

Este posibil ca ulterior, începând de la pubertate, această sensibilitate la căldură să se manifeste prin alte tipuri de probleme care să afecteze sistemul nervos central, cum ar fi cefaleele, vertijele sau chiar pierderile de conştientă, apărând de exemplu în timpul febrelor puternice sau al căldurilor mari. În schimb, evoluţia spre o boală epileptică este improbabilă.

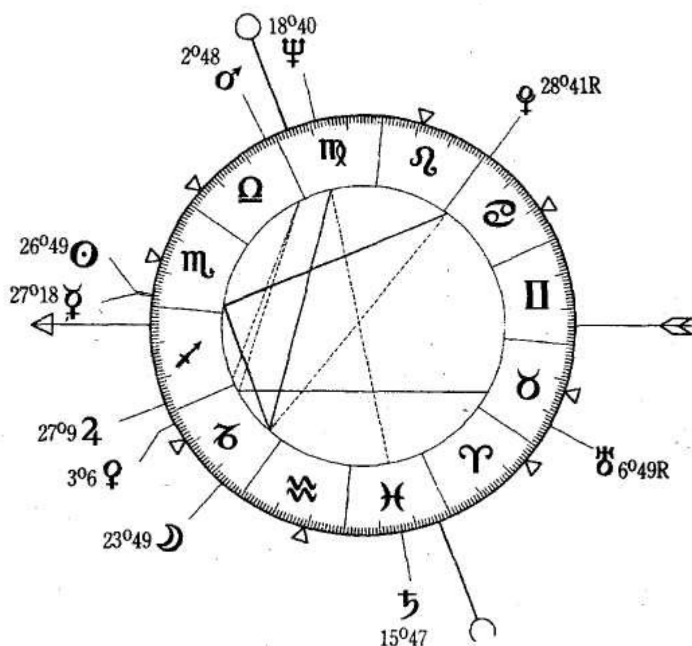
După ultimele veşti, adică la şase ani după consultaţie; copilul, supravegheat bine la cele mai mici puseuri de febră, n-a mai făcut convulsii. Nu a făcut nici crize de epilepsie.

Caz. 7

NATAL

PLACIDUS

MC	26°30'
XI	25°13'
XII	17°02'
AS	05°09'
II	08°32'
III	18°57'

Cazul nr. 7 – Probleme neurologice: epilepsie şi mioclonie

Istoricul bolii

Acest pacient a prezentat începând de la vârsta de nouăsprezece ani crize de epilepsie de tip „grand mal”, ceea ce a necesitat administrarea unei medicaţii anticomiţiale. Începând cu sfârşitul anilor şaizeci au apărut mioclonii (contracţii musculare bruşte, involuntare, asemănătoare celor provocate de descărcările electrice) la membre, ceea ce-i producea căderi, în special în mers. Notăm de asemenea prezenţa unui sindrom cerebelos. Un tratament medicamentos specific permite dispariţia

mioclonіilor, dar tremurăturile de tip cerebelos persistă.

Studiul temei natale

Această temă comporta două opoziţii: opoziţia Saturn-Neptun şi cea dintre Lună şi Pluton.

Opoziţia Saturn-Neptun nu este specifică din punct de vedere planetar, pentru că durează aproximativ şase luni, dar ea pune accent pe axa casa III – casa K, care simbolizează din punct de vedere energetic mişcarea. Casa a III-a simbolizează micile deplasări, mişcările de mică amplitudine sau repetitive cum sunt tremurăturile. Ea este ocupată de Saturn, destul de stânjenitor în Peşti şi prost aspectat, ceea ce face din el una dintre planetele cele mai disonante ale acestei teme. Casa a K-a simbolizează dimpotrivă marile deplasări, mişcările de amplitudine mare, circulaţia sanguină şi nervoasă prin marile axe vasculare sau nervoase. Prezenţa lui Neptun într-o asemenea configuraţie şi în Fecioară evocă dificultăţi la nivelul fluidităţii mişcărilor. Iată deci evocată o situaţie de incompatibilitate între mişcările importante şi mişcările de mică amplitudine, o împiedicare, o limitare a primelor din cauza anomaliilor celorlalte, ceea ce corespunde perfect cu situaţia clinică a pacientului, care nu poate să meargă pentru că tremurăturile şi mişcările anormale îl facă să cadă.

Este important de notat că această opoziţie este doar echilibrata de trigonul Lună-Neptun, ceea ce nu este suficient pentru a-i modera capacităţile negative. În plus, orice tentativă de a echilibra opoziţia Neptun-Saturn printr-o acţiune lunară (dietetică, hidroterapie etc.) riscă să perturbe opoziţia Lună-Pluton.

Opoziţia Lună-Pluton, pe axa casa II – casa VIII, evocă antagonisme între aporturi şi eliminări, anabolism şi catabolism, putând să se traducă prin retenţie de apă sau edeme. Găsim mai multe episoade de acest tip în antecedentele acestui pacient Dar există prea puţine relaţii între această opoziţie şi problema pe care o studiem.

Alte informaţii privind boala acestui pacient sunt exprimate de cuadratura Marte-Jupiter/Venus. Conjuncţia

Jupiter/Venus reprezintă valorile calde şi unele de expansiune, de dilatare, de decontracţie, de armonizare. Marte în această cuadratură împiedică aceste facultăţi şi asta arată risc de criză, de inflamaţie, de contracţie, de dizarmonie. Dintre structurile cerebrale, Venus simbolizează cerebelul, care joacă un rol fundamental în funcţiile de echilibrare şi de adaptare a mişcării. Aici, această structură este perturbată, ceea ce se traduce prin tremurături atunci când pacientul vrea să facă o mişcare. Acest sindrom cerebelos este exprimat deci în acelaşi timp de opoziţia Saturn-Neptun pe axa casa III – casa K, ce evocă o problemă funcţională, şi prin cuadratură Venus-Marte, mai focalizată pe plan structural. Această cuadratură exprimă la fel de clar miocloniile, contracţiile musculare bruşte care pot afecta cele patru membre.

În concluzie, putem spune că, şi în acest caz, boala pacientului este limpede exprimată în tema sa natală, ceea ce indică o anomalie arhetipală care predispune la acest tip de tulburări. Acesta este un factor defavorabil în ceea ce priveşte prognosticul bolii. Chiar dacă o terapeutică anume reuşeşte să stabilizeze simptomele, este foarte greu să se modifice terenul perturbat, de unde necesitatea unui tratament pe viaţă.

Cazul nr. 8 – Pacient suferind de dureri toracice cu stare de rău şi pierdere de conştientă

Antecedente

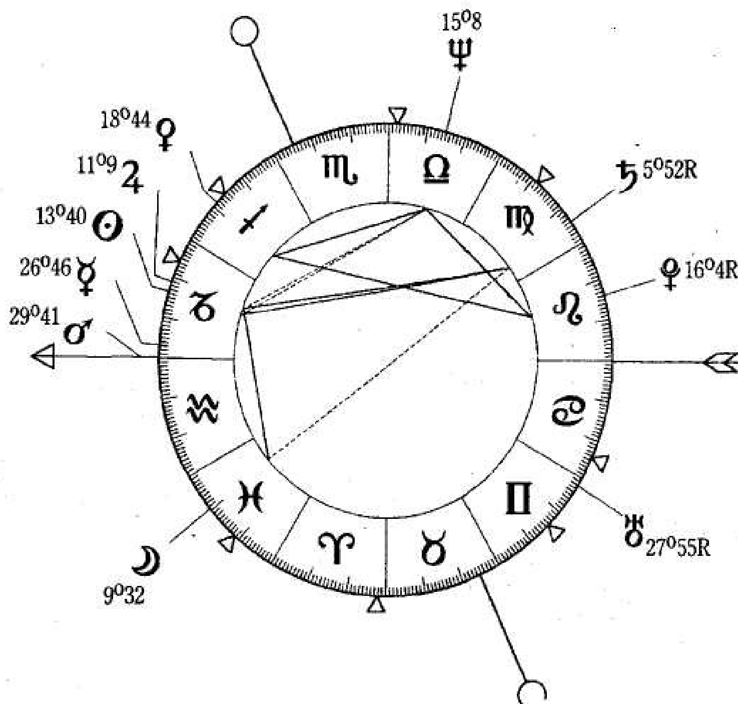
Domnul X... patruzeci şi şase de ani, nu are antecedente personale deosebite pe plan cardiovascular. Nu are niciun factor de risc în acest sector: nu este hipertensiv, nu are tulburări metabolice (diabet, hiperlipidemie) şi nu fumează. Cu doi ani înaintea apariţiei tulburărilor, a suferit de crize vertiginoase etichetate drept vertij Meniere, dar care, după un scurt tratament simptomatic, n-au mai apărut.

Caz. 8

NATAL

PLACIDUS

MC	24°42'
XI	15°47'
XII	05°46'
AS	29°47'
II	18°33'
III	27°45'

Istoricul bolii

De aproximativ un an, domnul X... a prezentat patru sau cinci episoade de rău asociat cu dureri constrictive retrosternale iradiate în cele două braţe şi în spate, apoi o pierdere de conştientă de scurtă durată. La trezire, se aflâ într-o stare normală.

Pe 8 iunie 1995 în jurul orei 11.30, resimte o durere toracică violentă, urmată de o pierdere de conştienta de aproximativ două ore. La trezire, toate simptomele au apărut. Câteva zile mai târziu, s-a hotărât să-şi consulte

medicul şi acesta l-a spitalizat. Toate examenele clinice şi paraclinice pledează pentru, un angor spastic. I se administrează atunci un tratament specific acestui tip de tulburare, tratament care până-n prezent a permis o remisiune a simptomatologiei.

Examen clinic

Când îl examinez, pacientul nu se plânge de asemenea crize dureroase. Totuşi, examenul energetic arată semne de insuficienţă a* energiei cardiace, în funcţia ei de mobilizare a sângelui 0 imbă palidă, puls radical slab, lipsit de amplitudine, în special la nivelul zonei cardiace). Se pare deci că tratamentul clinic reuşeşte să stăpânească manifestările critice, dar fără să modifice terenul care le-a dat naştere.

Comentariu

Dacă angorul de origine ateromatoasă (cel mai frecvent) are în general o componentă spastică, se întâmplă rar ca spasmul să apară pe artere coronare sănătoase, lucru confirmat în acest caz de o coronarografie. Se pare că un spasm al arterelor coronare care, încetinind circulaţia sanguină şi prin asta chiar irigaţia muşchiului cardiac, a provocat acele dureri violente şi apoi acele pierderi de conştientă, datorate probabil unei scăderi a presiunii sanguine la nivel cerebral.

Pe plan energetic, diagnosticul este o insuficienţă de energie cardiacă cu stază de energie, de unde acele dureri în momentul crizei. Inima fiind legată energetic de spirit, înţelegem astfel şi pierderile de conştientă induse de această deficientă.

Analiza temei natale

Geometria acestei teme cuprinde trei configuraţii principale:

— Opoziţia Lună-Saturn, echilibrată de conjuncţia Soare-Jupiter;

— Trigonul armonic Venus-Neptun-Pluton;

— Conjuncţia Mercur-Marte pe Ascendent, practic izolată, chiar dacă putem admite o semicuadratură

Mercur-Lună. Cele două figuri sunt legate între ele prin cuadratura Soare-Neptun.

Situaţia izolată a unei planete sau a unui grup de planete creşte caracterul lor imprevizibil, „iraţional”, original... Acest element „izolat” tinde să acţioneze independent de celelalte, sau într-o manieră relativ autonomă, şi reacţionează cel mai adesea prost la tentativele de reglare exterioară. Or, în această temă, se află în această situaţie cele trei planete cele mai brutale, cele mai dinamice şi mai reactive: Marte, Mercur şi Uranus. Iar cele două aspectări minore pe care ele le prezintă nu fac decât să le crească această tendinţă. Semnele ocupate de aceste trei planete, Gemenii şi ultimele grade din Capricorn, nu contrazic aceasta tendinţă. Găsim de asemenea o noţiune de tranzitare în poziţie a lui Marte în semn şi casă, la joncţiunea dintre două sectoare.

Este limpede deci că avem de a face aici cu un teren propice crizelor de orice fel, accidentelor brutale, imprevizibile şi fără cauză aparentă evidentă. Găsim exact aceleaşi caracteristici la evenimentele care au. marcat subiectul pe planul sănătăţii, între care se înscriu şi crizele vertiginoase care au apărut brusc şi au dispărut la fel cum au apărut, fără să lase urme.

Aceste diferite elemente exprimă şi o predispoziţie la o patologie de tip spastic, în special conjuncţia Mercur-Marte şi legătura ei cu Uranus. Într-o temă feminină, va exista o mare probabilitate de a găsi o structură isterică, dar, chiar dacă subiectul este impulsiv, nu este cazul aici. Importanţa casei a XII-a şi a Ascendentului (care aici este îmbogăţit cu patru planete, dintre care una este Soarele) subliniază greutatea factorilor ereditari asupra sănătăţii subiectului. Marte, patronul casei a III-a, poate arăta că această ereditate se va manifesta la fraţi.

Puţine elemente din temă ne-ar fi putut atrage atenţia asupra inimii: nu putem cita decât poziţia Ascendentului, la joncţiunea exactă între Capricorn şi Vărsător, şi deci opusă primelor grade din Leu (reamintim

că există adesea un fenomen de basculă între semnele opuse şi că o patologie poate fi semnalata într-un semn opus celui care simbolizează regiunea corporală afectată). Dar cine ar fi putut să reţină aceste indicii înaintea oricărui episod anginos?

Să notăm în sfârşit poziţia Soarelui în casa XII din Capricorn, în cuadratură cu Neptun şi Balanţă. Acest aspect indică limpede o tendinţă la disociere corp-spirit, care se poate traduce prin pierderi de conştientă, stări comatoase etc. Acest lucru este întărit de opoziţia Lună-Saturn. Soarele tinde să echilibreze aceasta opoziţie, ceea ce evocă posibilitatea stăpânirii sau stabilizării situaţiei.

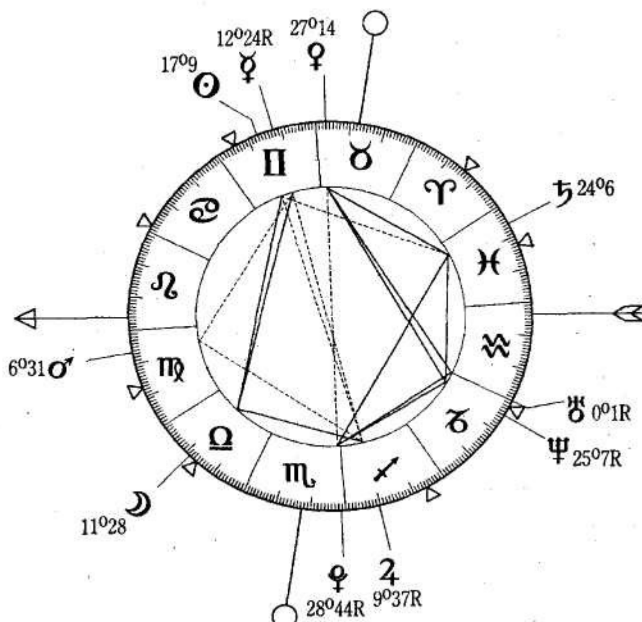
Chiar dacă n-am epuizat resursele temei natale, ceea ce am aflat până acum ne permite să înţelegem terenul pe care a putut să apară această criză de angor spastic. Din punct de vedere energetic, organismul funcţionează într-un mod impulsiv, reacţionând brusc, prin crize brutale, nu numai pe plan fizic dar uneori şi pe plan psihologic.

Tema orară – Caz. 8
8 iunie 1995, 11h30 (-2h00)
6°8E 45°55N

NATAL

PLACIDUS

MC	17°24'
XI	24°15'
XII	28°01'
AS	26°14'
II	17°22'
III	14°08'

Totuşi, mecanismul fiziologic sau energetic al afectării cardiace nu este atât de clar exprimat în temă, ceea ce ne face să credem că boala nu e datorată unui defect al structurii arhetipale la nivelul inimii. Aceasta explică de ce această tendinţă a luat diferite forme, manifestându-se mai întâi sub formă de crize vertiginoase, apoi sub forma celor anginoase. Nu este exclus, şi este chiar previzibil, ca să apară şi alt fel de crize, întotdeauna datorate unui mecanism spastic ce afectează structurile arteriale.

Pentru mai multe precizări, vom studia tema orară a crizei principale, cea care a motivat consultaţia şi a permis să se stabilească un diagnostic şi un prim tratament.

Tema orara a crizei

Mai întâi, ne putem întreba de ce să stabilim tema orară a acestei crize, şi nu pe cea a crizei inaugurale. De fapt, este posibil că aceasta din urmă ar fi putut şi ea să ne furnizeze numeroase precizări, dar pacientul nu-şi mai amintea data exactă a apariţiei ei. În plus, aceasta criză majoră este deosebit de decisivă pentru că ea a motivat pacientul să consulte un medic, şi, din punct de vedere al intensităţii şi al caracterului, este cea mai marcantă. Când examinăm această temă, remarcăm că Marte este singura planetă care nu participă decât prin aspectări proaste. Poziţia ei în casa I subliniază importanţa ei în această problemă de sănătate, ceea ce evocă într-adevăr o problemă de caracter marţian, datorată unui exces de contracţie musculară a arterelor. Acest lucru împiedică funcţiile de distribuţie ale inimii (Marte în cuadratură cu Soarele în casa X), vascularizaţia ei arterială şi propria ei oxigenare (opoziţia Soare-Jupiter dezechilibrată de cuadratură lui Marte). Notăm totuşi influenţa favorabilă a Lunii asupra acestei opoziţii, Luna patroană a vârfului casei a XII-a, ceea ce poate exprima un efect benefic al leşinului, al pierderii de conştientă care, acţionând ca o supapă de siguranţă, permite destinderea şi întoarcerea la o stare vasculară normală.

Cauza profundă a problemei trebuie căutată prin studierea casei a IV-a, a patronului ei şi a planetelor care o ocupă. Pluton şi Jupiter evocă imediat centrii energetici inferiori, legaţi de sexualitate şi de nevoile primare ale individului. Nu putem ţine seama de aspectările lui Pluton cu Uranus şi Neptun, pentru că ele sunt puţin caracteristice (sunt prezente în toate temele cuprinse între 1993 şi 1999). În schimb, opoziţia lui Pluton cu Venus în Taur, în casa a X-a, evocă imediat centri energetici inferiori, legaţi de sexualitate şi de nevoile primare ale individului. Nu putem ţine seama de aspectările lui Pluton cu Uranus şi Neptun, pentru că ele sunt puţin caracteristice (sunt prezente în toate temele cuprinse între 1993 şi 1999). În schimb, opoziţia lui Pluton cu Venus în

Taur, în casa a X-a, evocă o incompatibilitate între pulsiunea sexuală şi satisfacţie. Saturn în casa a VIII-a joacă aici un rol conservator, limitând riscurile de pierderi excesive de energie care ar putea provoca o asemenea situaţie dacă ar sfârşi printr-o multiplicare sau o polarizare în acest domeniu. Pacientul confirmă că are dificultăţi de ordin sexual, nu de tipul impotenţei sau al insuficienţei erectile ci de incapacitatea de a ajunge la orgasm, în ciuda dorinţei uneori violente şi greu de stăpânit. Se pare astfel că energia neutilizată şi acumulată la nivelul centrilor inferiori (Pluton şi Jupiter sunt în casa IV, de unde noţiunea de conservare, depunere în rezervă) să fie eliberată într-un mod brutal şi să provoace fenomene de tip exploziv, şi deci crize, în acelaşi fel în care presiunea vaporilor face să sară capacul unei oale. Acest rezultat violent este exprimat de cuadratura Jupiter-Marte, în vreme ce opoziţia Jupiter-Soare/Mercur în casa X evocă riscul de răsunet asupra conştientei.

Vedem bine cum tema orară a bolii permite să se precizeze cauzele şi mecanismele care nu sunt decât schiţele în tema natală, pentru că situaţia este recentă, nu e legată de un defect arhetipal şi nu marchează viaţa pacientului în globalitatea ei. Ipotezele sunt confirmate de interogatoriul pacientului, care permite să se păstreze o ancorare în realitate şi ne fereşte de elucubraţii fără fundament.

În ceea ce priveşte posibilităţile de stabilizare sau de ameliorare a situaţiei, se constată că ne putem sprijini pe mai multe puncte: Uranus şi Neptun în vârful casei a Vi-a, şi echilibrând opoziţia Pluton-Venus, indică influenta benefică a unui tratament medicamentos care urmăreşte să destindă (Neptun) şi să disperseze excesele (Uranus). Unele remedii de fitoterapie sunt deosebit de eficace în acest tip de dezechilibru. Saturn în casa a VIII-a evocă o acţiune de stabilizare la nivel emoţional şi pulsional pentru a evita acumularea şi explozia energiei. Aceasta poate trece printr-o acţiune de contact corporal, de atingere, care urmăreşte exteriorizarea fenomenelor instinctive şi

pulsionale şi evacuarea preaplinului (sensul lui Saturn în Peşti în casa VIII, trigonul cu Pluton). În sfârşit, Luna în casa a II-a ne duce cu gândul la faptul că un echilibru] pe plan dietetic poate juca un rol pozitiv în privinţa evoluţiei tulburărilor. Pe planul previziunilor, studiul direcţiilor primare pe perioada tulburărilor nu arată aspectări marcante. În special, nu există direcţie care să afecteze în mod direct vreunul dintre punctele cheie ale temei natale. Putem reţine cel mult un trigon al lui Jupiter cu Uranus la sfârşitul lui ianuarie 1995. În schimb, apariţia tulburărilor coincide cu începutul tranzitării în conjuncţie a lui Uranus pe Mercur, Marte şi Ascendent. Aceasta se produce la începutul lui 1994: Uranus trece pentru prima oară peste Mercur în aprilie 1994 şi nu părăseşte această zonă decât la sfârşitul lui 1996. Neptun îl urmează îndeaproape pe Uranus şi tranzitează această zonă din ianuarie 1995 până în decembrie 1999. Ne putem gândi că toată această perioadă s-ar putea să coincidă cu o instabilitate şi cu probleme patologice de tipul celor deja suferite de pacient, ceea ce impune o mare vigilenţă, în special în cursul anului 1998 în care Luna va intra în cuadratură cu Marte şi cu Ascendentul natal.

Pe termen mai lung, va trebui să fim atenţi la tranzitarea lui Pluton prin aceeaşi zonă a temei natale, ceea ce se va întâmpla începând din 2020.

Cazul nr. 9 – Diabet insulino-dependent

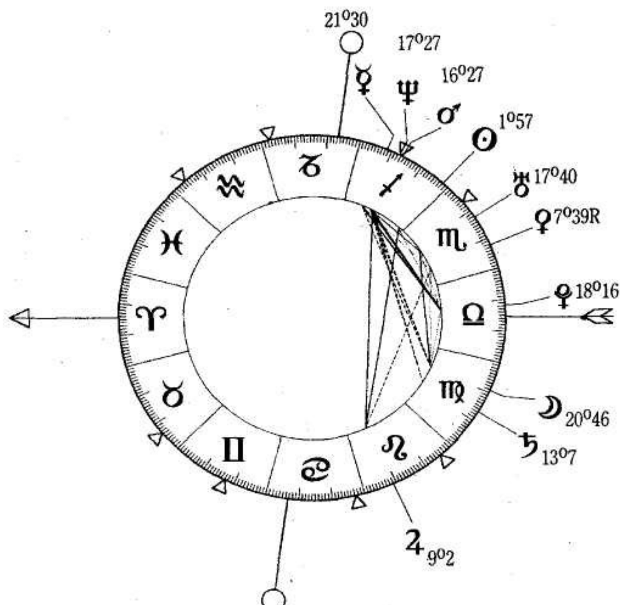
Istoricul bolii

Caz. 9

NATAL

PLACIDUS

MC	06°40'
XI	27°22'
XII	25°36'
AS	14°29'
II	23°36'
III	17°10'

Acest pacient suferă de un diabet insulino-dependent de aproximativ cincisprezece ani. Debutul a fost clasic, marcat de o poliurie, polidipsie (este permanentă) şi slăbire în ciuda păstrării poftei de mâncare. Se instaurează deci un tratament cu insulina. Echilibrul glicemiei este totuşi greu de obţinut Pacientul oscilează între crize hipoglicemice şi o glicemie foarte ridicată.

Studiul temei natale

Geometria acestei teme este organizată în două configuraţii principale:

grupul Mercur/Neptun/Marte-Pluton-Lună/Saturn-Uranus;

grupul Soare-Jupiter-Venus.

În acest tip de temă în care planetele sunt grupate pe mai puţin de 180°, este important să considerăm şi

aspectările minore. Printre acestea, două joacă rolul de legătură între cele două grupe: semicuadratura Soare-Pluton şi semicuadratura Lună-Venus, amândouă la mai puţin de 3° orb. Semisextilele între Neptun, Uranus, Pluton şi Luna vin să întărească coeziunea primei grupe.

Problema diabetului este reprezentată în special de grupa Soare/ Jupiter/Venus dar răsunetul lui este exprimat şi de primul grup de planete. Într-adevăr, conjuncţia Luni/Saturn în casa VI în cuadratură cu Mercur/Neptun/Marte evocă o tendinţă la instabilitate (Marte/Mercur/ Neptun) cu răsunet asupra echilibrului mediului intern (Lună/Saturn în casa VI în Fecioară), aducând o situaţie de restricţie. Este una dintre consecinţele pe termen lung ale diabetului, care provoacă o scleroză şi o alterare a vaselor sanguine ducând la leziuni ireversibile ale diferitelor organe (inimă, rinichi, ochi). Poziţia triplei conjuncţii în casa K evocă un risc de afectare a mişcărilor de mare amplitudine, a marii circulaţii, în special la periferie, şi de afectare neurologică. Din această cauză va trebui să fim deosebit de vigilenţi la starea arterelor membrelor inferioare şi să încercăm să prevenim riscurile de polinevrită. Se poate afirma pe termen lung o predispoziţie la complicaţii precum arterita sau neuropatia diabetică.

Cuadratură Jupiter-Venus exprimă o dizarmonie sau o vătămare prin incapacitatea de a metaboliza energiile calde şi umede, a căror expresie la nivel alimentar este zahărul (mai mult umed decât cald). Casa a V-a este implicată, fiind ocupată de Jupiter: ea reprezintă gestionarea globală a energiei. Or glucoza, care reprezintă toată problema diabetului, este molecula centrală a gestionării energetice. Ea furnizează o energie imediat utilizabilă de către muşchi şi creier. Casa a VII-a, ocupată de Venus, evocă aici necesitatea unei substituiri hormonale pentru a putea face glucoza utilizabilă. Acesta este rolul administrării de insulină.

Cele două semicuadraturi care leagă cele două grupe planetare subliniază caracterul instabil şi greu de stăpânit

al acestei situaţii. Se poate spune într-o manieră generală că bolile exprimate de cuadraturi şi (sau) de semicuadraturi, cum este aceasta, sunt mai greu de tratat decât cele exprimate de opoziţii, mai ales dacă acestea din urmă sunt echilibrate prin aspectări armonice.

Prognostic şi tratament

Nu vedem niciun punct în întregime armonic pe care ar fi posibil să ne sprijinim pentru a stabiliza situaţia. Doar Uranus este bine aspectat, dar el nu este legat decât de conjuncţia Lună/Saturn, de altfel prost aspectată. Putem deci să ne gândim că o acţiune terapeutică asupra structurii energetice (acupunctura etc.) ar putea încetini o vreme apariţia complicaţiilor degenerative, dar asta în ultimă instanţă.

Într-o asemenea situaţie, prognosticul privind o stabilizare este destul de rezervat. Ca la orice diabetic, se impune o mare rigoare alimentară. Acest lucru este subliniat de trigonul Soare-Jupiter. Dar importanţa casei a VII-a arată că salvarea nu poate veni decât din exterior, ea exprimă o dependenţă a pacientului şi o insuficienţă a capacităţilor sale personale sau a resurselor energetice pentru a face faţă acestei situaţii.

Cazul nr. 10 – Diabet insulino-dependent

Este interesant să comparăm cazul precedent cu acesta, al unui tânăr pacient cu diabet insulino-dependent de la vârsta de nouă ani. Contrar situaţiei precedente, substituţia hormonală prin insulina permite aici reglarea corectă a glicemiei. Pacientul se supraveghează perfect şi echilibrul său glicemic este satisfăcător.

Studiul temei natale

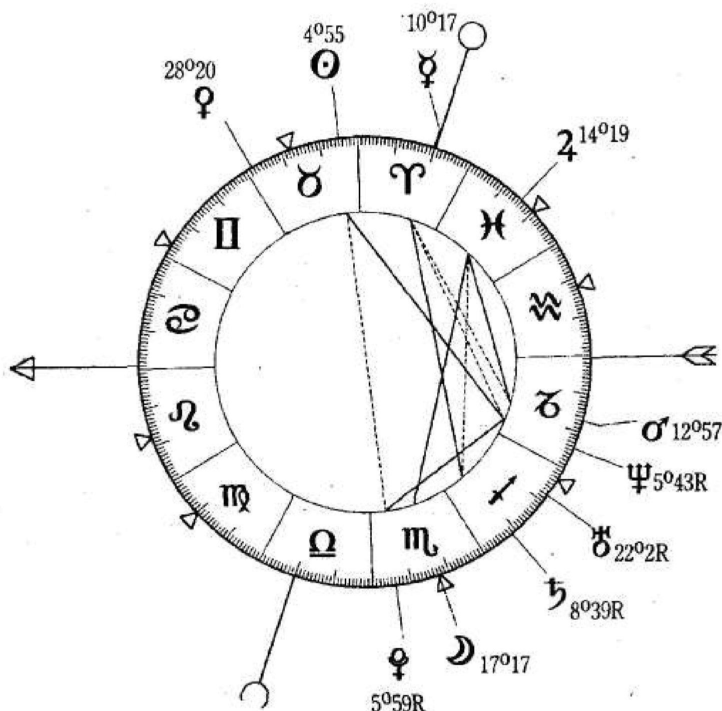
În acest caz, este evocată fiziopatologia diabetului, prin intermediul opoziţiei Pluton-Soare. Într-adevăr, diabetul poate fi asimilat cu o maladie autoimună, pentru că distrugerea celulelor pancreasului endocrin este provocată de anticorpi produşi de organismul subiectului. Tocmai această

Caz. 10

NATAL

PLACIDUS

MC	09°50'
XI	17°36'
XII	26°47'
AS	29°07'
II	17°36'
III	10°11'

autodistrugere este semnalată de opoziţia Soare-Pluton. Poziţia Soarelui în care a X-a atrage atenţia asupra structurilor de comandă centrale, cum sunt sistemul nervos şi sistemul endocrin. Această opoziţie este echilibrată de Neptun, ceea ce va reduce efectele.

Al doilea punct cheie al acestei teme este poziţia lui Venus neaspectat în Taur în casa a XI-a. Acest lucru evocă incapacitatea organismului de a metaboliza glucoza, al cărei simbol este Venus.

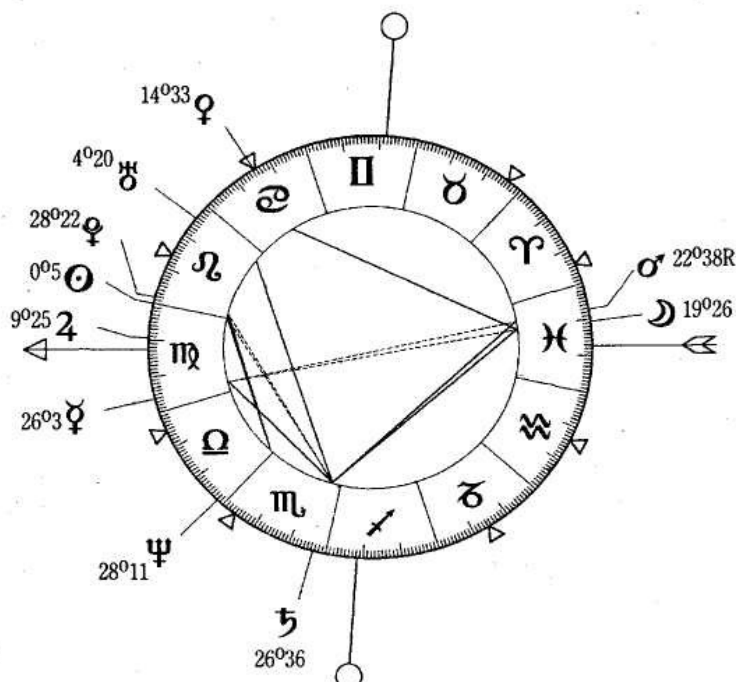
Ca prognostic, diabetul poate provoca alterarea a numeroase organe sau ţesuturi, şi în special a arterelor, a

inimii, a rinichilor, a ochilor şi sistemului nervos. Aceste complicaţii apar după mai mulţi ani, chiar după zeci de ani de evoluţie a bolii, cu atât mai repede cu cât diabetul este prost echilibrat. Se constata adesea că pacienţii suferă rapid de alterarea unuia sau mai multor organe în special, în vreme ce alte organe sensibile nu par să sufere de deteriorări notabile. De exemplu, unii diabetici suferă foarte devreme de probleme oculare, care evoluează spre cecitate, dar rinichii lor îşi conservă mult timp funcţia normală. Alţii sunt foarte repede afectaţi de insuficienţa renală, dar fără ca alte organe să fie atât de puternic afectate etc.

În cazul acestui pacient, e greu să discernem organul care prezintă cele mai mari riscuri de leziune. Cea mai mare parte a planetelor prezintă un amestec de aspectări bune şi proaste, iar situaţia lui Venus, neaspectat, nu este evocatoare de o sensibilitate deosebită la nivel renal.

Pe plan terapeutic, poziţia Lunii bine aspectată în vârful casei a V-a subliniază importanţa dieteticii în optimizarea echilibrului consumurilor energetice, şi deci a glicemiei. Aspectările bune ale Lunii ne fac să credem că această latură importantă a terapeuticii – dietetica – va avea un efect pozitiv asupra stării pacientului.

Cazul nr. 11 Arterita membrelor inferioare

Antecedente

Acest pacient în vârstă de treizeci şi nouă de ani, venit să se consulte pentru o problemă de arterită, n-are antecedente familiale, în special în ceea ce priveşte patologia vasculară.

El fumează unu până la două pachete de ţigări pe zi de la vârsta de douăzeci de ani.

Istoricul bolii

La începutul anului 1992 au apărut dureri şi crampe

musculare în timpul mersului, obligând pacientul să se oprească şi dispărând după câteva minute de odihnă.

În mai 1992, aceste crampe apăreau după o sută cincizeci de metri de mers pe jos pe teren plat. Pacientul se consultă atunci. În faţa acestui tablou tipic de claudicaţie intermitentă, se efectuează mai multe examene în special o arteriografie a membrelor inferioare care pune în evidenţă o stenoză izolată a arterei iliace primitive stângi. Mai multe tentative de dilatare a zonei stenozate dau un rezultat mediocru. Evoluţia merge în sensul unei agravări a problemei.

Examenul clinic

Pacientul este de talie mică, longilin. Examenul clinic clasic nu pune în evidenţă decât o absenţa a pulsului periferic de sub şoldul stâng. Pacientul nu este hipertensiv. El continuă să fumeze aproximativ un pachet de ţigări pe zi. Pe plan energetic, găsim semne de slăbiciune a energiei inimii şi plămânilor, cu o limbă palidă şi un puls radical slab calitativ la nivelul zonelor specifice celor două organe.

Comentariu

Problema arteritei membrelor inferioare afectează cu predilecţie subiecţii care au fumat multă vreme. Acest pacient poate să ne mire dat fiind vârsta lui relativ tânără. Tabagismul explică doar în parte tulburările sale, dar este normal să suspectăm şi un teren deosebit, care să favorizeze apariţia acestei patologii. Nu găsim nimic în antecedentele familiale în aceste domeniu, dar studiul temei natale va arăta că acest pacient prezintă într-adevăr un „teren astrologie” favorizant, altfel spus predispoziţii arhetipale în ceea ce priveşte această boală.

Studiul temei natale

Printre caracterele marcante ale acestei teme, notăm mai întâi importanţa axei Fecioară-Peşti: trei planete, printre care Soarele, şi Ascendentul sunt în Fecioară; Luna şi Marte sunt în Peşti. Acest lucru se potriveşte cu tipologia şi psihologia pacientului, marcată de Mercur din Fecioară, adică exprimarea Pământ a acestei planete (Mercur în Gemeni ar fi dat un subiect la care pe primul

plan s-ar fi situat mobilitatea, vivacitatea fizică şi intelectuală, ceea ce nu este deloc cazul aici). Pacientul este calm, metodic şi îşi exprimă foarte puţin emoţiile, chiar dacă spre sfârşitul consultaţiei, se deschide un pic şi lasă să se întrevadă o nelinişte, de fapt foarte legitimă, în privinţa evoluţiei bolii sale.

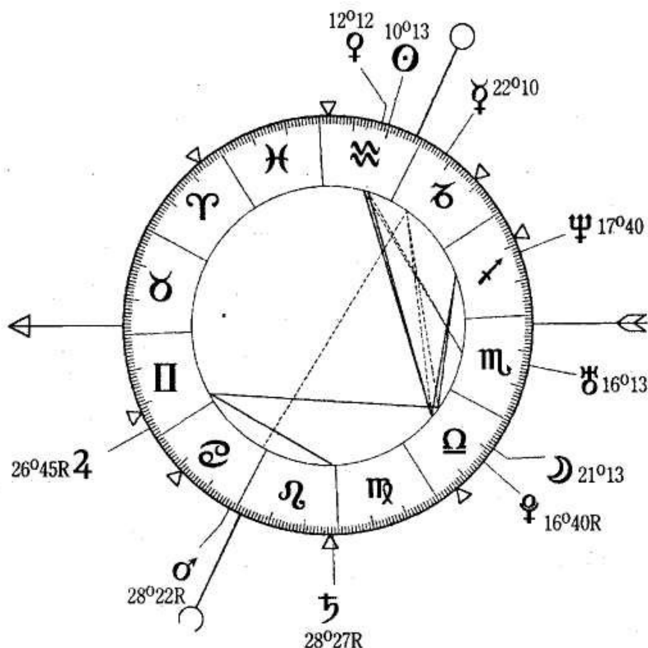
La nivelul structurii geometrice a temei, opoziţia Mercur-Marte/ Lună întăreşte importanţa axei Fecioară-Peşti. Aceasta este una din cele două aspectări negative ale temei, cealaltă fiind cuadratura Saturn-Soare/ Pluton. Or, aceste două aspectări evocă în mod clar problema actuală.

Cuadratura Saturn-Soare/Pluton evocă o problemă obstructivă în circulaţia arterială. Cel mai adesea, şi această temă este o bună ilustrare, circulaţia arterială este semnificată de Soare, şi eventual de Marte, în vreme ce circulaţia venoasă este semnificată de Lună, şi eventual de Venus. Soarele şi Marte sunt planetele cele mai active, cele mai dinamice, şi analogia cu polul activ al circulaţiei este evidentă. Luna şi Venus sunt planetele cele mai pasive şi, şi aici, nu mai este nevoie de argumente suplimentare pentru a sublinia analogia cu circulaţia de întoarcere, unde primează destinderea şi pasivitatea. În acest context, conjuncţia Soare-Pluton trebuie interpretată ca un risc de necroză prin hipoxie, de infarctizare (formarea unui infarct într-un organ) prin insuficienţă de aport de oxigen. Poziţia lui Pluton în Leu ne face să ne gândim că arterele periferice nu au monopolul leziunilor şi că subiectul riscă foarte mult să sufere tulburări coronariene care să pună în joc funcţia muşchiului cardiac.

Exprimarea caracterului insuficient al circulaţiei arteriale este întărită de opoziţia Mercur-Marte, care evocă într-un mod diferit acelaşi tip de fenomen.

Poziţia Soarelui în casa XII subliniază gravitatea problemei, care s-ar putea ca pe termen lung să ducă la leziuni ireversibile şi la amputaţie. Aspectarea Soare-Saturn exprimă caracterul progresiv, lent, dar inexorabil al acestei probleme, timpul jucând aici un rol agravant.

Opoziţia Mercur-Marte/Lună exprimă de asemenea, dificultăţi circulatorii, subliniind riscul de accident ischemic acut, frecvent pe un asemenea teren, şi care poate în orice moment agrava situaţia. Picioarele (Marte ocupă semnul Peştilor) sunt îndeosebi ameninţate.

Notăm că opoziţia Mercur-Marte/Lună este favorabil echilibrată de Venus şi Saturn. Trigonul Venus în casa XI cu aceasta conjuncţie Marte/Lună în casa VII indică posibilitatea unui schimb, a unei grefe venită să amelioreze situaţia, în vreme ce acţiunea lui Saturn, în casa III, indică mişcări mici, mersul de exemplu, care pot ameliora circulaţia în extremităţi. Putem de asemenea să ne gândim că unele tehnici de acţiune asupra structurii

fizice, cum sunt osteopatia sau anumite tipuri de masaje, ar putea ajuta la stabilizarea problemei şi la încetinirea evoluţiei tulburărilor.

Dacă este posibil să se stabilizeze dezechilibrul cauzat de o opoziţie, nu se poate spune acelaşi lucru despre tulburările semnalate de o cuadratura, şi aspectările favorabile primite de Saturn şi Soare nu pot fi considerate ca un factor pozitiv în privinţa evoluţiei bolii. Ele intervin pe alte planuri şi pe alte sisteme. De fapt, independent de tema natală, factorul de prognostic cel mai favorabil în privinţa stabilizării tulburărilor este oprirea fumatului. Pacientul a înţeles asta dar n-a reuşit s-o facă.

Cazul nr. 12 – Pacient cu trizomie 21

Acest pacient este purtătorul unei trizomii 21 puţin evidente. Trebuie să i se extragă cele patru măsele de minte care cresc anormal, şi părinţii vor să afle o dată favorabilă intervenţiei.

Studiul temei natale

Pentru o asemenea problemă nu este neapărat necesar să studiem în detaliu tema natală. Se remarcă totuşi importanţa Lunii, legată de numeroase elemente ale temei, şi poziţia Soarelui, în apropierea Mijlocului cerului dar în exil.

Problema trizomiei nu reiese prea explicit din temă. Anomaliile genetice sunt adesea indicate de configuraţii proaste în care să intervină Soarele, Pluton şi casa I. Aici, exista doar o cuadratura a lui Uranus cu conjuncţia Venus-Soare. Este puţin semnificativă. Şi, pacientul suferă puţin de problemele sale. Este doar un pic mai dependent de familia sa decât alţi copii de vârsta lui, şi studiază într-un mediu protejat, ceea ce se potriveşte perfect cu locul preponderent al Lunii în tema natală.

Problema dentară nu este evocată aici. Ne vom mulţumi deci să-i sfătuim pe părinţi să evite datele în care Luna tranzitează Berbecul şi Taurul, care guvernează respectiv maxilarul superior şi maxilarul inferior. Nici operaţia făcută în preajma Lunii pline nu este prea indicată, pentru că energiile fiind din abundenţă, s-ar

putea să existe reacţii inflamatorii, congestive şi dureroase mai importante.

CUPRINS